

Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 66 00

F: 01 369 66 09

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

Številka: IPP 007-1122/2020/

Ljubljana, 15. 2. 2021

EVA: 2020-1611-0155

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Mag. Janja Garvas Hočevar

VRŠILKA DOLŽNOSTI GENERALNEGA SEKRETARJA VLADE

Priloga:

- predlog zakona

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku.

S pravočasnim sprejetjem novega zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, v kolikor ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi institucijam, ki so odgovorne za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost in odzivnost v primeru, ko se banka znajde v težavah. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za reševanje bank v težavah.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša *Direktiva 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES*, pri čemer je rok za prenos te direktive potekel 28. 12. 2020. Evropska komisija je 3. 2. 2021 Republiki Sloveniji že izdala uradni opomin zaradi nenotifikacije predpisov za prenos te direktive v pravni red Republike Slovenije. Neugoden izid postopka bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države. V dosedanjih primerih, ko Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv v nacionalni pravni red, je namreč Evropska komisija Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni, pri čemer so se zneski gibali tudi do 10.300 EUR na dan, šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe. Dodatno lahko Evropska komisija Sodišču EU predlaga, da državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, kar pomeni, da tožb ne bo umikala, tudi če bo država članica priglasila ukrepe za prenos direktive. Za Slovenijo bi lahko najvišji pavšalni znesek denarne kazni znašal do 980.000 EUR.

Predlagani nujni zakonodajni postopek za sprejem predloga zakona omogoča, da bi Državni zbor Republike Slovenije zakon sprejel še pred potekom roka, v katerem lahko Republika Slovenija pojasni razloge za nastalo zamudo pri prenosu direktive (do 4. 4. 2021), kar bi nedvomno ugodno vplivalo na končni izid postopka oziroma zmanjšalo verjetnost za določitev pavšalnega zneska denarne kazni.

Do zamude pri prenosu direktive 2019/879/EU je sicer prišlo zaradi povečanega obsega dela na področju priprave interventnih ukrepov za blažitev posledic epidemije COVID-19 v letu 2020 in naknadno sprejete odločitve, da je zaradi večje preglednosti primerneje pripraviti nov področni zakon (Ministrstvo za finance je pravočasno pripravilo novelo k področnemu zakonu).

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, sekretarka v Sektorju za bančništvo
- mag. Robert Petek, sekretar v Sektorju za bančništvo

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi gradiva so sodelovali strokovnjaki, zaposleni v Banki Slovenije.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> – mag. Andrej Šircelj, minister – mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka – mag. Peter Ješovnik, državni sekretar – mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo – Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem – Janja Jereb, sekretarka v Sektorju za bančništvo – mag. Robert Petek, sekretar v Sektorju za bančništvo 		
5. Kratek povzetek gradiva		
<p>Cilj predloga zakona je prenos Direktive 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES. Rok za prenos navedene direktive je sicer potekel 28. 12. 2020. Z zakonom se hkrati odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki je bila v nacionalni pravni red prenesena z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB).</p> <p>Prvotno je Ministrstvo za finance za prenos Direktive 2019/879/EU pripravilo novelo k ZRPPB, vendar je bilo treba zaradi stališča Služne vlade za zakonodajo (dopis št. 403-21/2020/2 z dne 16. 11. 2020), da je obseg predmetne novele tako glede na število določb, v katere posega, ali pa jih dodaja na novo, kot tudi glede na njihovo vsebino, preobsežen in bi bilo treba zaradi takšne spremembe in dopolnitve področnega zakona urediti z novim zakonom, pripraviti nov področni zakon. V njem se določbe, ki urejajo prisilno prenehanje bank, v ničemer ne spreminjajo, enak pa ostaja tudi veljavni koncept reševanja bank (zlasti načela reševanja, postopki reševanja in instrumenti za reševanje).</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

OBRAZLOŽITEV:
Predlagano gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.

1. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in/ali občinskih proračunov
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (ostali viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov

2. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

- II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navede se proračunski uporabnik, ki financira projekt oz. ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b.). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral nov projekt oziroma ukrep;
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral nov projekt oziroma ukrep je treba izpolniti tudi točko II.b., saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oz. veljavni projekti in ukrepi.

- II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

- II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a. in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna./

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani: /

9. Predstavitev sodelovanja javnosti	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	DA
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
Datum objave: 14. 10. 2020	
Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen: https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov.html#eyJmaWx0ZXJzljp7ImNvbW1lbnQiOlsiLSJdLCJ0eXBlljpbli0iXSwic3RhdHVzljpbli0iXSwiY2F0ljpbli0iXSwicmlqcyI6WyItMSJdLCJvZmZzZXQiOlsiMCJdLCJzZW50YW5lbF90eXBlljpbli0iInNlbnRpbmVsX3N0YXR1cyI6WyJvayJdLCJpc19hamF4ljpbli0iEiXX19	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade	NE
mag. Andrej Šircelj MINISTER	

Priloge:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije;
- predlog zakona;
- mnenje Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo;
- MSP test;
- korelacijska tabela;
- izjava o skladnosti predloga zakonskega akta s pravnim redom EU.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Mag. Janja Garvas Hočevar
VRŠILKA DOLŽNOSTI GENERALNEGA SEKRETARJA VLADE

Številka:
Ljubljana,

Priloga:
– predlog zakona

Sklep prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije
– Ministrstvo za finance
– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

ZAKON O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ureditev reševanja in prisilnega prenehanja bank

Posledica zadnje večje finančne krize, ki je po ocenah Mednarodnega denarnega sklada povzročila, da so izgube, ki so jih evropske banke utrpeli med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj en bilijon EUR ali 8 % bruto domačega proizvoda Evropske unije, je tudi vzpostavitev bančne unije, katere članice so države članice Evropske unije, ki so že prevzele skupno valuto evro, pridružijo pa se ji lahko tudi druge države članice Evropske unije. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: a) enotnem mehanizmu nadzora (angl. *Single Supervisory Mechanism – SSM*), b) enotnem mehanizmu za reševanje (angl. *Single Resolution Mechanism – SRM*) in c) enotnem sistemu jamstva za vloge (angl. *European Deposit Insurance Scheme – EDIS*). Medtem ko sta prva dva stebra bančne unije že vzpostavljena in delujeta že nekaj let, pogajanja o vzpostavitvi tretjega stebra bančne unije še potekajo.

Pravna podlaga za vzpostavitev in delovanje drugega stebra bančne unije, ki opredeljuje reševanje bank, sta zlasti ta dva akta Evropske unije:

- Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48), in
- Direktiva 2014/59/EU z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), popravljeno s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: **Direktiva 2014/59/EU**).

Na področju reševanja bank je ena od bistvenih novosti, ki jih prinaša nova pravna ureditev, pravna uveljavitev pravila, da izgubo banke najprej krijejo njeni delničarji, če to ne zadošča, pa tudi imetniki podrejenih (kvalificiranih) bančnih obveznosti. Če tudi to ne zadošča, se sredstva za reševanje banke zagotovijo iz posebnega evropskega sklada za reševanje bank, v katerega prispevke vplačujejo vse banke s sedežem v državah članicah bančne unije. Stroški reševanja bank torej po novih pravilih reševanja davkoplačevalcev ne bremenijo več.

Za učinkovito in dosledno delovanje enotnega mehanizma za reševanje je v letu 2015 začel delovati enotni odbor za reševanje, neodvisna agencija EU. Enotni odbor za reševanje, ki je glavni organ odločanja v okviru enotnega mehanizma za reševanje, odloča o shemah reševanja propadajočih bank (vključno z uporabo instrumentov za reševanje in enotnega sklada za reševanje) in je neposredno odgovoren za fazi načrtovanja in reševanja za čezmejne in velike banke v okviru bančne unije, ki jih neposredno nadzira Evropska centralna banka, ter tudi za vse primere reševanja ne glede na velikost banke, če je pri reševanju potrebna uporaba sredstev enotnega sklada za reševanje.

Za financiranje ukrepov za reševanje bank je bil hkrati ustanovljen tudi enotni sklad za reševanje bank, v katerega letni prispevek vplačujejo vse banke, ki imajo sedež v državah članicah bančne unije (19 držav članic evroobmočja). Vplačevanje prispevkov poteka od leta 2016 in bo končano do 1. 1. 2024, ko bo enotni sklad za reševanje razpolagal s ciljno vrednostjo, ki znaša 1 % vsote vseh zajamčenih vlog pri bankah (približno 70 milijard EUR). Trenutno sklad razpolaga s sredstvi v višini 37,6 milijarde EUR.

Za prenos Direktive 2014/59/EU je bil v letu 2016 sprejet Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB). ZRPPB poleg ureditve reševanja bank ureja tudi postopek prisilnega prenehanja bank, ki na ravni Evropske unije še ni poenoten.

Za izvajanje nalog na področju reševanja je v Republiki Sloveniji izključno pristojna Banka Slovenije. Banka Slovenije je izključno pristojna tudi za odločanje o ukrepih za prisilno prenehanje bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v ZRPPB, zato zoper banko ni mogoče začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

Banka Slovenije lahko v zvezi z banko uporabi ukrepe za reševanje le, če so izpolnjeni vsi ti pogoji:

- banka propada ali bo verjetno propadla,
- niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljene, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi za zgodnje posredovanje v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in
- ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

Če ti pogoji niso izpolnjeni, se zoper banko uporabijo ukrepi za njeno prisilno prenehanje.

Za reševanje banke ima Banka Slovenije na voljo več instrumentov za reševanje. Banka Slovenije lahko v postopku reševanja banke uporabi enega ali več instrumentov za reševanje v kakršni koli

kombinaciji oziroma posamezni instrument v postopku reševanja uporabi večkrat. Med instrumenti za reševanje ima zagotovo največji vpliv na položaj delničarjev in upnikov banke instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, ki ga Banka Slovenije lahko uporabi neodvisno od drugih instrumentov za reševanje ali hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z ZRPPB. Vendar mora Banka Slovenije pri tem zagotoviti spoštovanje enega ključnih načel reševanja bank, da zaradi uporabe tega instrumenta noben upnik banke ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja poslovanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka. V ta namen ZRPPB določa izdelavo neodvisne ocene obravnave upnikov in delničarjev banke, iz katere je razvidno, ali so bili pri uporabi instrumentov za reševanje delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začel običajni insolvenčni postopek. Če se na podlagi ocene ugotovi, da delničar ali upnik utrpita večje izgube, kot bi jih utrpela v primeru prenehanja subjekta reševanja po običajnih insolvenčnih postopkih, sta upravičena do plačila zadevne razlike iz enotnega sklada za reševanje bank.

Banka Slovenije ima za reševanje banke na voljo še druge instrumente za reševanje. Tako lahko uporabi instrument prodaje poslovanja, kjer se na prevzemnika odplačno in pod tržnimi pogoji prenesejo delnice ali drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja. Za prenos se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekta reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, razen prevzemnika.

Banka Slovenije se lahko odloči tudi za ustanovitev premostitvene banke, na katero prenese delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdala ena ali več bank v postopku reševanja, ali vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posamezni banki ali več bankam v postopku reševanja. Premostitvena banka se lahko ustanovi kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kadar se na premostitveno banko prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke v postopku reševanja, in sicer zaradi nadaljevanja opravljanja kritičnih funkcij banke, ali kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice in drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdala banka v postopku reševanja. Ustanovni kapital premostitvene banke se zagotovi s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja in iz sredstev enotnega sklada za reševanje. Pristojnosti in pooblastila skupščine premostitvene banke izvaja izključno Banka Slovenije. Premostitvena banka preneha poslovati z združitvijo z drugim subjektom ali s prenosom svojih delnic na druge zasebne vlagatelje.

Poleg tega ima Banka Slovenije za reševanje banke na voljo tudi instrument izločitve sredstev, v okviru katerega prenese sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje sredstev. Družba za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki jo ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij subjekta reševanja ali premostitvene banke. V primerjavi s premostitveno banko pa družba za upravljanje sredstev ne sme opravljati bančnih storitev. Tudi ta družba preneha poslovati z združitvijo z drugim subjektom ali s prenosom svojih delnic na druge zasebne vlagatelje.

Banka, ki že na začetku ne izpolnjuje pogojev za reševanje, ali pa se v postopku reševanja izkaže, da je njena likvidacija najboljša rešitev, gre v postopek prisilnega prenehanja, ki ga podrobneje ureja

ZRPPB. V okviru izvedbe postopka prisilnega prenehanja banke se najprej izvede postopek prisilne likvidacije, čemur sledi stečajni postopek. Postopek prisilne likvidacije Banka Slovenije izvede s ciljem, da se zaključijo posli banke in poplačajo njene obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev, ki jih je banka opravljala na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo. Ta postopek se začne takoj, ko je banki na podlagi določb zakona, ki ureja bančništvo, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev. Tudi izvedba prisilne likvidacije vključuje uporabo posebnih instrumentov, in sicer instrumenta prodaje poslovanja in instrumenta izločitve sredstev.

Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja se na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se tako zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike. V okviru instrumenta izločitve sredstev lahko Banka Slovenije s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, z namenom ločenega upravljanja prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote.

Ko je postopek prisilne likvidacije banke zaključen, Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži še predlog za začetek stečajnega postopka. Za stečaj banke se nato uporabijo tiste določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ki se nanašajo na stečaj gospodarske družbe.

Čeprav s predlaganim zakonom ZRPPB preneha veljati, se členi ZRPPB, ki urejajo postopek prisilnega prenehanja bank, v celoti in v nespremenjeni obliki prenesejo v novi zakon. Tudi večina določb ZRPPB, ki ureja reševanje bank, se prenese v novi zakon v nespremenjeni obliki, saj je novi zakon pripravljen zaradi nomotehničnih pravil, ki določajo, da se v primeru obsežnejšega posega v obstoječe zakonsko besedilo pripravi nov zakon.

1.2 Spremembe pravne ureditve reševanja bank zaradi Direktive 2019/879/EU

Kot navedeno, je celovita reforma ureditve reševanja bank na ravni Evropske unije prinesla tudi nov način reševanja bank, po katerem se banke rešujejo s sredstvi delničarjev in upnikov bank, s tem pa se zaščitijo davkoplačevalci, ki bi v nasprotnem primeru morali prispevati potrebna sredstva za kritje izgub bank.

Da bo izguba banke v primeru njenega reševanja lahko v čim večji meri krita iz sredstev njenih delničarjev (lastniki kapitala banke) in upnikov (imetniki podrejenih bančnih obveznosti), Direktiva 2014/59/EU določa, da mora banka stalno zagotavljati ustrezen (minimalni) obseg kapitala in kvalificiranih obveznosti (angl. *Minimum Requirement for own funds and Eligible Liabilities – MREL*; v nadaljnjem besedilu: **zahteva MREL**), ki je izražen v odstotku glede na kapital banke in tveganju prilagojeno aktivo. Minimalna zahteva MREL se določi v višini, ki zadostuje za pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt reševanja, in za dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja v obsegu, ki zagotavlja, da subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega

leta, lahko še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

Ob tem je višina zahteve MREL za posamezno banko odvisna predvsem od njene velikosti, poslovnega modela, modela refinanciranja in profila tveganosti. Pomemben dejavnik presoje je tudi obseg morebitnih negativnih učinkov na stabilnost finančnega sistema, če bi banka propadla, med drugim zaradi prepletenosti poslovanja banke s poslovanjem drugih institucij ali prepletenosti s preostalim finančnim sistemom.

Posamezne banke imajo torej določene različne zahteve MREL. Najvišje zahteve MREL so določene za **globalne sistemsko pomembne institucije**, torej institucije (banke), katerih morebitni propad ali slabo poslovanje bi lahko povzročilo sistemsko tveganje na svetovni ravni. Metodologija za njihovo določitev temelji na naslednjih merilih: velikost (bančne) skupine, medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom, nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina, zapletenost skupine in njene čezmejne dejavnosti, vključno s čezmejno dejavnostjo v okviru držav članic Evropske unije ter v okviru dejavnosti s tretjimi državami.

Poleg zahteve MREL, ki velja za banke s sedežem na območju Evropske unije, je bila na mednarodni ravni, v okviru Odbora za finančno stabilnost in s potrditvijo skupine G-20 novembra 2015 sprejeta tudi zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub banke (angl. *Total Loss-Absorbing Capacity – TLAC*; v nadaljnjem besedilu: **zahteva TLAC**), ki velja le za globalne sistemsko pomembne banke. Tudi zahteva TLAC določa, da morajo globalne sistemsko pomembne institucije v vsakem trenutku razpolagati z zadostnimi kvalificiranimi obveznostmi, ki bodo v primeru večjih finančnih težav banke zadoščale za kritje izgub oziroma njeno dokapitalizacijo. Kljub temu je med obema zahtevama nekaj razlik, ki so razvidne iz spodnje preglednice.

Preglednica: Prikaz razlik med zahtevama TLAC in MREL

zahteva TLAC	zahteva MREL
– velja za globalne sistemsko pomembne banke (bilančna vsota nad 30 milijard EUR)	– velja za vse banke s sedežem v EU
– določena je enotna minimalna zahteva, ki velja za vse globalne sistemsko pomembne banke	– zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti se določi za vsako banko posebej (glede na velikost, poslovni model, tveganost)
– zahteva se izpolni s podrejenimi dolžniškimi instrumenti	– podrejenost dolžniških instrumentov se zahteva za vsak primer (banko) posebej in kolikor je potrebno za zagotovitev, da v zadevnem primeru upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, ne izgubijo več, kot bi, če bi banka šla v stečaj

– določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v tveganju prilagojeni aktivni banke	– določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v kapitalu in vseh obveznostih banke
--	--

Za določitev globalnih sistemsko pomembnih bank, za katere velja zahteva TLAC, je pristojen Odbor za finančno stabilnost, ki se o tem posvetuje z Baselskim odborom za bančni nadzor. Trenutno je na ta seznam uvrščenih 30 bančnih skupin, od katerih jih ima sedem sedež na območju Evropske unije.

Zahtevi TLAC in MREL se nanašata na podoben cilj, to je zagotoviti, da imajo institucije in subjekti s sedežem v Evropski uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morali biti ti dve zahtevi dopolnilna elementa skupnega pravnega okvira. Poleg tega dejstvo, da Evropska unija nima harmoniziranih pravil v zvezi z izvajanjem zahteve TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, čezmejnimi institucijam in subjektom pa otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledica odsotnosti harmoniziranih pravil je tudi izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije in subjekti zaradi izpolnjevanja veljavnih zahtev in spoštovanja zahteve TLAC, po Evropski uniji precej razlikujejo.

Zato se je Evropska komisija že ob sprejetju zahteve TLAC zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, da bo zahteva TLAC tudi za banke s sedežem v Evropski uniji lahko začela čim prej veljati, in da bo pregledala veljavna pravila glede izpolnjevanja zahteve MREL ter zagotovila popolno skladnost z mednarodno dogovorjeno zahtevo TLAC. Evropska komisija je svojo napoved uresničila, saj je bila na njen predlog v maju 2019 sprejeta Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: **Direktiva 2019/879/EU**). Direktiva 2019/879/EU poleg navedene novosti prinaša še nekaj izboljšav postopka reševanja bank, ki so podrobneje obrazložene v poglavju z opisom poglavitnih rešitev predloga zakona.

Razlog za sprejetje predloga zakona je torej v prenosu Direktive 2019/879/EU v domači pravni red. Čeprav se s predlaganim zakonom določa prenehanje veljavnosti ZRPPB, način reševanja in prisilnega prenehanja bank ostaja nespremenjen, predlagani zakon pa vsebuje vse določbe ZRPPB, ki se nanašajo na prisilno prenehanje bank, ter večino določb ZRPPB, ki se nanašajo na reševanje bank, pri čemer so spremenjene oziroma dopolnjene obstoječe določbe ZRPPB ter nove določbe prilagojene Direktivi 2019/879/EU. Hkrati se odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu krovne direktive, torej Direktive 2014/59/EU.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona v celoti ohranja cilje in načela, uporabljene pri pripravi ZRPPB, saj se način reševanja s predlaganim zakonom ne spreminja in se večina določb ZRPPB, ki so urejale reševanje bank, ohrani. Enako velja tudi za določbe ZRPPB, ki so urejale postopek prisilnega prenehanja banke, ki se v celoti prenesejo v predlagani zakon.

Ker se ureditev reševanja in prisilnega prenehanja bank s predlaganim zakonom ne spreminja, se tudi opis poglavitnih rešitev nanaša na prenos Direktive 2019/879/EU, medtem ko je sedanja ureditev tega področja na kratko navedena v uvodnem delu. V skladu z nomotehničnimi pravili je bilo namreč treba za prenos Direktive 2019/879/EU pripraviti nov zakon.

2.1 Cilji

Cilj tega zakona je zagotoviti, da se banke, ki se znajdejo v težavah, upravljajo urejeno in brez uporabe javnih sredstev ter da se s tem prepreči širjenje negativnega vpliva na druge institucije. V ta namen se s predlaganim zakonom pristojnim organom zagotovijo učinkoviti instrumenti in pooblastila za vnaprejšnjo obravnavo bančne krize, zaščito finančne stabilnosti in zmanjšanje izpostavljenosti davkoplačevalcev izgubam.

Dodatna cilja sta prenos Direktive 2019/879/EU v pravni red Republike Slovenije in odprava pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2014/59/EU.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona, ki so bila upoštevana že pri pripravi ZRPPB, so:

- **načelo preprečitve bančne krize in zagotavljanja finančne stabilnosti**, ki se uresničuje predvsem z določitvijo verodostojnega nabora instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči banki, da se tako zagotovi kontinuiteta kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem; če se stanje v banki tako poslabša, da ta propada ali je verjetno, da bo propadla, predlog zakona določa instrumente in pooblastila za reševanje, ki jih lahko uporabi organ za reševanje;
- **načelo prekinitve povezanosti med državami in bančnim sektorjem** se uresničuje z določitvijo sheme financiranja reševanja in s pravili o reševanju bank s sredstvi upnikov; reševanje bank bodo financirali delničarji bank in upniki ter sklad za reševanje, ki ga bodo financirale banke, zato bank ne bo treba reševati z javnimi sredstvi, fiskalni položaj držav pa se ne bo nadalje poslabševal;
- **načelo zgodnjega posredovanja** se uresničuje prek določb, ki zahtevajo in omogočajo dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči instituciji, da se zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem; za ohranitev finančne stabilnosti je pomembno, da pristojni organi lahko ustavijo slabšanje finančnega in ekonomskega položaja skupine, preden institucija doseže točko, na kateri organi nimajo na voljo drugih možnosti, le njeno reševanje; zato bi bilo treba pristojnim organom dati pooblastila za zgodnje posredovanje, vključno s pooblastilom za imenovanje začasnega upravitelja, bodisi zaradi menjave upravljalnega organa in višjega vodstva institucije bodisi zaradi začasnega sodelovanja z njim; naloga začasnega upravitelja bi morala biti izvajanje vseh njemu podeljenih pooblastil s ciljem spodbujati rešitve za izboljšanje finančnega položaja institucije;

- **načelo reševanja bank** je alternativa običajnim postopkom zaradi insolventnosti in zagotavlja sredstvo za prestrukturiranje ali prenehanje banke, ki propada in katere propad je skrb vzbujajoč z vidika splošnega javnega interesa (grožnje finančni stabilnosti, neprekinjeno delovanje ključnih funkcij banke in/ali varnost pologov, sredstev strank in javnih sredstev);
- **načelo funkcionalne ločitve med funkcijo reševanja in nadzorniško funkcijo**, ki se uresničuje z zahtevo, da sta navedeni funkciji znotraj Banke Slovenije ločeni;
- **načelo sorazmernosti pri reševanju bank s sredstvi upnikov**, ki se uresničuje zlasti prek določbe, da delničarji in upniki ne bi smeli imeti izgub, večjih od tistih, ki bi jih imeli, če bi banka prenehala poslovati ob sprejetju odločitve o reševanju.

Dodatni načeli predloga zakona, povezani s prenosom Direktive 2019/879/EU v pravni red Republike Slovenije, sta:

- **načelo zagotavljanja enakih pogojev za poslovanje na bančnem trgu**, kar se uresničuje z izenačitvijo zahtev po zagotavljanju kapitala in kvalificiranih obveznosti za kritje morebitnih izgub globalnih sistemsko pomembnih bančnih skupin;
- **načelo zaščite malih vlagateljev** v povezavi z instrumentom za reševanje bank, ki omogoča odpis ali konverzijo obveznosti bank, ki se uresničuje z določitvijo omejitve, ki zlasti nepoučenim vlagateljem preprečuje, da bi v večji meri investirali v finančne instrumente, ki so v primeru reševanja banke lahko predmet odpisa ali konverzije.

2.3 Poglavitne rešitve

Glavne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2019/879/EU in uskladitve domačega pravnega reda s pravili Evropske unije glede reševanja bank.

S predlogom zakona se določijo pravila za izračun minimalne zahteve za kapital in kvalificirane obveznosti (MREL), ki so prilagojene standardu TLAC. Spremeni se tudi izračun zahteve MREL, in sicer se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke tveganju.

V skladu s standardom TLAC Direktiva 2014/59/EU še naprej priznava strategijo reševanja z eno vstopno točko in strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. V okviru strategije reševanja z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini, običajno nadrejena družba, za druge subjekte v skupini, običajno podrejene družbe, pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije reševanja z več vstopnimi točkami se rešuje več subjektov v skupini. Pri tem je pomembno, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti, torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter njihove podrejene družbe, da se učinkovito uporabi zaželeno strategijo reševanja. Ta opredelitev je pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil o sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizaciji, ki bi jo morale uporabljati institucije in subjekti. Zato se uvedeta izraza »subjekt v postopku reševanja« in »skupina v postopku reševanja« ter določijo pravila glede načrtovanja reševanja skupine, pri čemer se izrecno zahteva, da organi za reševanje v skupini opredelijo subjekte

v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upoštevajo posledice vsakršnega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.

Glede na to, da se je v dosedanjem izvajanju enotnih pravil o reševanju bank v praksi večkrat pokazalo, da zlasti nepoučeni vlagatelji, ki so vlagali v nakup finančnih instrumentov, ki so lahko predmet odpisa ali konverzije, niso bili zadosti poučeni o vseh vidikih tveganosti ali se tovrstnega tveganja niso zadosti zavedali, se določi, kolikšen delež lahko imajo v posesti, hkrati pa se določi minimalna vrednost instrumenta v višini, ki male vlagatelje odvrča od nakupa. Skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, mora tako znašati najmanj 50 tisoč EUR.

Predlog zakona posega v sedanjo ureditev hierarhije za poplačilo upnikov v primeru stečaja banke iz ZRPPB. Da bi se omogočila učinkovita uporaba pooblastil za zmanjšanje, odpis ali konverzijo postavk kapitala, ne da bi se pri tem kršili zaščitni ukrepi, ki jih imajo upniki na podlagi Direktive 2014/59/EU, se zagotovi, da so terjatve, ki izhajajo iz postavk kapitala, v običajnih insolvenčnih postopkih podrejene vsem drugim terjatvam.

Novosti so tudi na področju mirovanja obveznosti banke, kjer se spremembe v primerjavi z ureditvijo v ZRPPB nanašajo na prilagoditev pooblastil organov za reševanje, da za omejeno obdobje odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti institucij in subjektov. Organ za reševanje bo imel možnost za izvajanje tega pooblastila, preden se za institucijo ali subjekt začne postopek reševanja, od trenutka, ko je ugotovljeno, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, če ni nemudoma razpoložljivega ukrepa zasebnega sektorja, ki bi po mnenju organa za reševanje v razumnem času preprečil propad institucije ali subjekta, in če velja, da je izvajanje tega pooblastila nujno za preprečitev nadaljnjega poslabšanja finančnega stanja institucije ali subjekta. Organom za reševanje bo pooblastilo, da odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti, obenem omogočilo, da ugotovijo, ali je ukrep za reševanje v javnem interesu, izberejo najustreznejše instrumente za reševanje ali zagotovijo učinkovito uporabo enega ali več instrumentov za reševanje. Trajanje mirovanja bo omejeno na največ dva delovna dneva, lahko pa bo veljalo tudi po sprejetju odločitve o reševanju.

Da se zagotovi pregledna uporaba zahteve MREL, bodo morale banke in drugi subjekti reševanja Banki Slovenije redno poročati o zneskih kapitala, kvalificiranih obveznostih in drugih obveznostih, s katerimi zagotavljajo izpolnjevanje zahteve MREL, vključno z njihovim profilom zapadlosti in vrstnim redom pri običajnem insolvenčnem postopku. Gre namreč za sredstva, zoper katera je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Višino teh sredstev bodo morali subjekti reševanja redno razkrivati tudi javnosti.

S predlogom zakona se hkrati odpravijo pomanjkljivosti, nastale pri prenosu Direktive 2014/59/EU v domači pravni red.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATEREGA JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Zakon je prilagojen pravu Evropske unije, saj je pripravljen na podlagi ZRPPB, ki je že v skladu z Direktivo 2014/59/EU, hkrati pa v domačo zakonodajo prenaša še Direktivo 2019/879/EU.

Luksemburg

Luksemburg je Direktivo 2019/879/EU v svoj pravni red prenesel s spremembo in dopolnitvijo zakona, ki ureja reševanje in prisilno likvidacijo kreditnih institucij, sprejetega v letu 2015. Z novelo zakona je hkrati prenesel tudi Direktivo 2019/878/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala, saj gre za vzporedni ukrep za nadaljnjo krepitev bančnega sektorja v Evropski uniji. Ureditev reševanja bank je v Luksemburgu enaka kot v Republiki Sloveniji, saj gre za področje, ki je predmet harmonizacije. Drugače kot v pravni ureditvi v Republiki Sloveniji, kjer področni zakon hkrati ureja tudi postopek prisilnega prenehanja banke, Luksemburg za prisilno prenehanje bank uporablja splošni zakon, ki ureja postopek prisilne poravnave oziroma stečaja gospodarskih subjektov.

Avstrija

Avstrija namerava Direktivo 2019/879/EU prenesti v svoj pravni red s posebnim zakonom, ki bo posegel v več področnih zakonov, med drugim v zakon, ki ureja bančništvo, zakon, ki ureja borzo, zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zakon, ki ureja prestrukturiranje in likvidacijske postopke, ter zakon, ki ureja trg vrednostnih papirjev. Poleg navedene direktive bo posebni zakon prenesel tudi določbe Direktive 2019/878/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala. V zvezi s prenosom Direktive 2019/879/EU posebni zakon v celoti sledi njenim določbam, zato se način ureditve posebej ne navaja, saj gre za ureditev, ki je primerljiva z ureditvijo v Republiki Sloveniji.

Slovaška

Slovaška je za prenos Direktive 2019/879/EU spremenila in dopolnila zakon, ki ureja reševanje bank. Ker je tudi Slovaška pri tem le sledila določbam navedene direktive in ima področje reševanja bank urejeno na način, ki je primerljiv ureditvi v Republiki Sloveniji, se način ureditve posebej ne navaja. Področje reševanja bank je harmonizirano z Direktivo 2014/59/EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Sprejetje zakona bo imelo pozitivne posledice za gospodarstvo, saj se z njim zmanjšuje verjetnost nastanka bančnih kriz, ki običajno povzročijo znižanje bruto družbenega proizvoda, hkrati pa nova načela, ki veljajo v zvezi z reševanjem bank, prekinjajo povezavo z davkoplačevalskim denarjem v primeru potreb po reševanju bank. Stroške reševanja morebitnih prihodnjih bančnih kriz bodo nosili delničarji bank, če to ne bo zadoščalo, pa tudi drugi upniki bank.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Zakon bo izvajala in nadzirala Banka Slovenije, ki je državni organ za reševanje bank.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil 14. 10. 2020 objavljen na spletnem portalu E-demokracija, s čimer je bilo zainteresirani javnosti omogočeno, da poda pripombe.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

Pri pripravi predloga zakona so sodelovali strokovnjaki, zaposleni v Banki Slovenije.

9. ZNESEK PLAČILA, KI GA JE OSEBA IZ PREJŠNJE ALINEJE V TA NAMEN PREJELA

Strokovnjaki, zaposleni v Banki Slovenije, za sodelovanje pri pripravi predloga zakona niso prejeli plačila.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Andrej Šircelj, minister
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar
- mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, sekretarka v Sektorju za bančništvo
- mag. Robert Petek, sekretar v Sektorju za bančništvo

II. BESEDILO ČLENOV

1. POGLAVJE: SKUPNE DOLOČBE

1.1 Vsebina zakona

1. člen **(predmet zakona)**

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
2. načrtovanje reševanja bank;
3. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
4. postopke prisilnega prenehanja banke.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU), ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/15 in 15/15 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o prenosu).

(3) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana, ki je ustanovljena kot pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka na podlagi zakona, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko.

2. člen **(področje uporabe zakona)**

(1) Postopki in ukrepi za reševanje se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. bank;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe kreditne institucije ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU)

2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 335 z dne 13. 10. 2020, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);

3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
5. EU podružnic v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar ta zakon uporablja izraz »subjekt reševanja«, se ta izraz uporablja kot skupni izraz za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

3. člen **(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)**

(1) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašata:

1. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/24/ES) in
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo 2019/2162/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU.

1.2 Opredelitev izrazov

4. člen **(reševanje in prisilno prenehanje)**

(1) Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

(2) Prisilno prenehanje banke pomeni prisilno likvidacijo ali stečaj banke.

5. člen (drugi izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;
3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2099 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja CNS, in zahtevami za priznanje CNS iz tretjih držav (UL L št. 322 z dne 12. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU);
4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;
5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;
6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici dela prosti dnevi;
7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:
 - da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbeni stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;
 - o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;
 - o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;
 - da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje te točke konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;
8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;
9. »dogovor o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastninsko pravico ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi Uredbe 806/2014/EU;
11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;

12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;
14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ter družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;
15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki pomenijo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;
16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, str. 1), ter v Republiki Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;
18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena Uredbe 575/2013/EU;
20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU;
21. »navadni lastniški temeljni kapital« je navadni lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom Uredbe 575/2013/EU;
22. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena Uredbe 575/2013/EU;
23. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 22. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 20 z dne 24. 1. 2020, str. 26), in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 750.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v prvem odstavku 20. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19);
24. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
25. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev denarja centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v povečanje količine denarja centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;

26. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena Uredbe 648/2012/EU;
27. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;
28. »kapital« je kapital banke, kot je opredeljen v 118. točki 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
29. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
30. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, razen subjektov iz petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 203 z dne 26. 6. 2020, str. 95), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
31. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi in bi, če bi imel sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjeval pogoje za opredelitev kot banka;
32. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;
33. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
34. »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije« so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala subjekta reševanja ter niso izključeni s področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 101. člena tega zakona;
35. »kvalificirane obveznosti« so:
 - obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 50. člena ali petega odstavka 58. člena tega zakona, in
 - instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU;
36. »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
37. »lastniški instrumenti« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
38. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;
39. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
40. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v podtočki (a) 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v

- zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
41. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;
 42. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z notranjo zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporabljajo za subjekte v skladu z notranjim pravom, pri čemer so ti postopki lahko specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:
 - postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;
 - postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
 43. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in 109. členom PDEU, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrtem odstavkom 108. člena ali 109. členom PDEU;
 44. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in Uredbi 806/2014/EU, vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;
 45. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;
 46. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;
 47. »organizirani trg« je organizirani trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 48. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe, pri čemer za uporabo tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge alineje 59. točke tega člena vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
 49. »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
 50. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;
 51. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;

52. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
53. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;
54. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;
55. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemsko pomembne;
56. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;
57. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;
58. »subjekt v postopku reševanja« pomeni:
- pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
 - banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 40. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;
59. »skupina v postopku reševanja« pomeni:
- subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali
 - kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;
60. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvom, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na predmetu zavarovanja.

6. člen

(pomen izrazov, kot jih določajo drugi predpisi)

(1) Izrazi »sistem jamstva za vloge«, »organ za jamstvo vlog«, »vloga«, »vlagatelj«, »upravičena vloga« in »zajamčena vloga« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v Uredbi 575/2013/EU, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

7. člen
(pristojnosti v postopku reševanja in organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka vzpostavi notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom nad bankami na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 575/2013/EU. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovita ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, in odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor nad bankami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije zagotovi, da organizacijske enote, ki opravljajo naloge in pooblastila v zvezi z nadzorom in reševanjem, ter osebe, ki izvajajo posamezne naloge v teh enotah, sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije sprejme in na svoji spletni strani objavi podrobnejša notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

(5) Če je v skladu z Uredbo 806/2014/EU za izvajanje posameznih nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem subjektov iz prvega odstavka 2. člena tega zakona pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije kot organ za reševanje izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona, kadar je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje v skladu z 29. členom Uredbe 806/2014/EU.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih enotni odbor za reševanje izda v skladu z 31. členom Uredbe 806/2014/EU.

(7) Če je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2175/2019/EU), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1024/2013/EU) za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva stališča in

ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

8. člen **(pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke)**

(1) Banka Slovenije je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v tem zakonu.

(2) Pristojnost iz prejšnjega odstavka vključuje tudi ukrepe, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Zoper banko ni mogoče začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

9. člen **(izvajanje pooblastil in uporaba predpisov)**

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil na podlagi tega zakona upošteva možni vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, v katerih deluje banka ali skupina, ki je predmet reševanja, da se čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost ter na gospodarske in socialne razmere v teh državah članicah.

(2) Banka Slovenije opravlja naloge glede reševanja v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU ter z upoštevanjem:

1. regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Uredbo 2175/2019/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);
2. smernic, priporočil in drugih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU;
3. opozoril in priporočil, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB) v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2176 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1092/2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 146), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1092/2010/EU);
4. drugih veljavnih predpisov ter mednarodnih standardov in priporočil glede reševanja in prenehanja kreditnih institucij.

(3) Banka Slovenije samostojno in neodvisno odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa iz prejšnjega odstavka ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih

smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka Banka Slovenije objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko zaradi zagotavljanja enotne razlage in uporabe predpisov iz drugega odstavka tega člena, ki določajo zahteve za banke v zvezi z reševanjem, izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za izvajanje teh predpisov ter prispevajo k oblikovanju dobre prakse.

(5) Usmeritve iz prejšnjega odstavka se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

10. člen **(pooblašcene osebe Banke Slovenije)**

(1) Osebe, zaposlene v Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, ki so v pristojnosti Banke Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena v Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora oziroma nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije in s tem bistveno ogroženi interesi države, sklene Banka Slovenije, z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti, v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o v preteklem letu oddanih naročilih.

(4) Banka Slovenije v letnem poročilu razkrije zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, ter o njihovi skupni vrednosti v posameznem letu.

11. člen **(zbiranje in obdelava informacij)**

(1) Banka Slovenije je za izvajanje svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, pristojna za zbiranje in nadaljnjo obdelavo informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebni podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvajanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno poslati vse podatke in informacije, vključno z osebni podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks, ki se zaračunavajo v zvezi s pošiljanjem teh podatkov.

(4) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo (EU) št. 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L št. 295 z dne 21. 11. 2018, str. 39).

12. člen **(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)**

(1) Banke, drugi subjekti v skupini, ki ji pripada banka, ter EU podružnice pošljejo na zahtevo Banke Slovenije poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke, subjekta v skupini ali o poslovanju EU podružnice, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke.

(2) Poročila, informacije in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih v banki, subjektu v skupini ali podružnici.

(3) Banka Slovenije lahko od katere koli osebe, za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahteva, da ji te informacije brezplačno predloži.

(4) Banka Slovenije osebe iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena pozove, da predložijo informacije in pisna poročila v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni od dneva prejema poziva.

13. člen **(pregled poslovanja)**

(1) Banka Slovenije lahko za izvajanje nalog in pooblastil na podlagi tega zakona, vključno z namenom, da se pridobijo ali preverijo informacije in poročila iz prejšnjega člena, opravi pregled poslovanja, vključno s pregledom računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, pri subjektih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Za pregled iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o pregledu poslovanja ter pregledu računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc banke.

14. člen **(letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)**

(1) Banke in EU podružnice, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, plačujejo Banki Slovenije letno nadomestilo v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja, ki jih opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke in EU podružnice v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo stroški, ki nastanejo v zvezi s pripravo ter izvajanjem ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje v zvezi s posameznim subjektom reševanja.

(3) Banke in EU podružnice plačajo letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za:

1. opredelitev dejanskih stroškov, ki se upoštevajo pri določanju nadomestila iz prvega odstavka tega člena;
2. določanje sorazmernega dela letnega nadomestila, ki ga plača posamezna banka ali EU podružnica v skladu s prejšnjim odstavkom.

15. člen

(povračilo stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)

(1) Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za reševanje v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. vrednotenja sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki ga opravi neodvisni strokovnjak;
2. najema drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri načrtovanju in izvedbi ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebno znanje in izkušnje;
3. nadomestila za delo izrednega upravitelja, kadar je imenovan, oziroma likvidacijskega upravitelja;
4. izvrševanja instrumentov in pooblastil za reševanje in prisilno prenehanje banke.

(3) Banka Slovenije odloči o povračilu stroškov s sklepom praviloma takoj, ko je znana višina stroškov. Subjekt reševanja plača stroške v 15 dneh. Banka Slovenije lahko na predlog subjekta reševanja dovoli, da se stroški plačajo v največ šestih obrokih v obdobju enega leta od odmere.

(4) Če subjekt reševanja ne plača odmerjenih stroškov v roku iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije plačilo stroškov izterja od subjekta reševanja:

1. v obliki odbitka od morebitnega nadomestila, ki ga kupec oziroma prevzemnik plača banki v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov,
2. iz sredstev banke v postopku reševanja, in sicer kot prednostni upnik, ali
3. iz sredstev premostitvene banke ali upravljavca sredstev, in sicer kot prednostni upnik v postopku prenehanja premostitvene banke oziroma upravljavca sredstev.

16. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da so Banka Slovenije in druge osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju svojih pooblastil ravnale z ustrezno skrbnostjo, če so ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi so razpolagale med svojim delovanjem, lahko upravičeno presodile, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje pooblastil v skladu s tem zakonom.

(3) Za škodo, ki nastane v zvezi z ravnanji Banke Slovenije ali ravnanji oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena, odgovarja Banka Slovenije. Banka Slovenije je odgovorna za ravnanje oseb, ki so pri izvajanju pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala v imenu Banke Slovenije ali po njenem pooblastilu, nastane škoda, lahko oškodovanec, ne glede na določbe drugih zakonov, zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Če je škoda, ki nastane v zvezi z ravnanjem oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, posledica naklepnega ravnanja ali hude malomarnosti oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, Banka Slovenije od osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila, zahteva povrnitev plačanega zneska po pravilih, ki urejajo odgovornost delavcev za škodo, ki jo tretjim osebam povzročijo zaposleni pri delu ali v zvezi z delom pri delodajalcu.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki nastane zaradi njenega ravnanja ali ravnanja osebe, ki je ravnala po njenem pooblastilu, kadar je tako ravnanje:

1. posledica izvajanja navodil, ki jih je v skladu z Uredbo 806/2014/EU Banka Slovenije poslal enotni odbor za reševanje;
2. del aktivnosti za načrtovanje ali izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti sprejme enotni odbor za reševanje ali organ za reševanje iz druge države članice, in so ravnanja Banke Slovenije posledica izpolnjevanja zahtev drugih organov za reševanje v okviru 269. člena tega zakona ali njenih drugih obveznosti pri sodelovanju med organi v skladu s tem zakonom ali Uredbo 806/2014/EU.

17. člen

(pristojnosti in pooblastila agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb 51. člena tega zakona.

(2) Za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe glede pristojnosti, pooblastil in odgovornosti pri izvajanju nadzora, ki jih agencija, pristojna za finančne trge, izvaja na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

18. člen
(dolžnost varovanja zaupnosti informacij)

(1) Za izvajanje tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja bodisi od drugih oseb oziroma jih izdelava za izvajanje nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem bank.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije iz prejšnjega odstavka in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog v skladu z zakonom ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Dolžnost varovanja zaupnosti informacij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, zlasti pa za:

1. pristojno ministrstvo, kadar opravlja naloge v zvezi z reševanjem;
2. člane izredne uprave, imenovane v skladu s tem zakonom, in posebne pooblaščenke, imenovane v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. morebitne prevzemnike, ki so pozvani k sodelovanju glede reševanja ali prisilnega prenehanja, bodisi v fazi načrtovanja reševanja bodisi v fazi priprav na izvedbo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje, ne glede na to, ali je bil rezultat dejansko sodelovanje prevzemnika v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri reševanju z Banko Slovenije, pristojnim ministrstvom ali morebitnimi prevzemniki iz prejšnje točke;
5. premostitveno banko in družbo za upravljanje sredstev;
6. druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno nudijo ali so nudile storitve v zvezi z reševanjem Banki Slovenije, pristojnemu ministrstvu ali osebam iz 1. do 5. točke tega odstavka;
7. člane Sveta Banke Slovenije ter višje vodstvo in zaposlene v Banki Slovenije;
8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 1. do 7. točke tega odstavka pred in med njihovo zaposlitvijo ter po prenehanju zaposlitve;
9. agencijo, pristojno za finančne trge.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka lahko zaupne informacije, pridobljene v času opravljanja nalog v zvezi z reševanjem, uporabljajo izključno za namene, povezane z reševanjem, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen:

1. v okviru izvajanja nalog v skladu s tem zakonom;
2. če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo;
3. z izrecnim in predhodnim soglasjem Banke Slovenije, zadevne banke, izredne uprave oziroma začasnega upravitelja, kadar je imenovan, ali pristojnega ministrstva, kadar gre za informacije z njegovega delovnega področja.

(5) Banka Slovenije zaupne informacije uporabi tudi za naslednje namene:

1. da izreka ukrepe in odloča o uporabi pooblastil na podlagi tega zakona;
2. da izreka kazni za prekrške in vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
3. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, ter v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(6) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje, Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi v Republiki Sloveniji ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in organi držav članic, ki upravljajo sistem jamstva za vloge.

19. člen

(interna navodila za zaščito zaupnih informacij in njihova uporaba)

Banka Slovenije, pristojno ministrstvo, agencija, pristojna za finančne trge, ter uprava družbe za upravljanje sredstev in uprava premostitvene banke, kadar sta ustanovljeni v skladu s tem zakonom, za varovanje zaupnih informacij v skladu s prejšnjim členom sprejmejo interna navodila za zagotavljanje varovanja zaupnih informacij, ki določajo izmenjavo teh informacij izključno med osebami, neposredno udeleženi pri reševanju.

20. člen

(pošiljanje zaupnih informacij)

(1) Dolžnost varovanja zaupnih informacij ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij med Banko Slovenije in subjekti iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, ki sodelujejo pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije:

1. organom za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje;
2. pristojnim organom, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge in pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ter organom, pristojnim za bonitetni nadzor nad subjekti finančnega sektorja in finančnimi trgi;
3. ministrstvu države članice, ki je odgovorno za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na državni ravni, kadar v skladu z zakonodajo zadevne države članice izvajajo naloge pri reševanju;
4. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi, kot jih imajo monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili ter delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov ter z zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
5. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge in odškodninske sheme za investitorje, in sicer informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v okviru reševanja;
6. sodnim ali upravnim organom, v državi članici odgovornim za običajne insolvenčne postopke;

7. organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil;
8. organom, pristojnim za nadzor nad plačilnimi sistemi;
9. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
10. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1094/2010/EU), ter Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU.

(3) Banka Slovenije poleg primerov iz prejšnjega odstavka razkrije zaupne informacije tudi v naslednjih primerih:

1. na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije po predpisih, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. na podlagi zahteve sodišča:
 - v okviru postopkov sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem na podlagi tega zakona – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v postopku sodnega varstva;
 - v postopku stečaja banke – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v stečajnem postopku in s tem postopkom povezanih pravnih postopkih;
 - v sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije;
 - v katerem koli drugem sodnem postopku, če te informacije potrebuje za odločitev v postopku, ki ga vodi;
3. na podlagi zahteve parlamentarne preiskovalne komisije ali računskega sodišča, kadar v skladu z zakonom izvajata nadzor glede ravnanj in postopkov v zvezi z reševanjem.

(4) Subjekti iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter osebe, ki so te informacije prejele v zvezi z izvajanjem svojih nalog pri subjektu, ki je informacije prejel, prejetih zaupnih informacij ne smejo razkriti tretjim osebam. Prejšnji stavek se ne uporablja, kadar je objava zaupnih informacij potrebna, da se obrazloži sodna odločba.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije tudi organom iz tretjih držav, ki v tretji državi opravljajo naloge in pristojnosti organa za reševanje ali subjekta iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. če se za navedeni organ v tej državi uporabljajo pravila o dolžnosti varovanja zaupnih informacij, primerljiva z vsebino, določeno v 18. in 19. členu tega zakona,

2. če so zadevne informacije potrebne za to, da organ za reševanje v tretji državi v okviru notranjega prava lahko opravlja svoje funkcije reševanja, primerljive s tistimi, ki jih na podlagi tega zakona izvaja Banka Slovenije, in
3. če je pošiljanje zaupnih informacij, ki vključujejo osebne podatke, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo pridobljene informacije uporabiti samo za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu s predpisi.

(7) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko organu za reševanje v tretji državi pošljeta zaupne informacije, ki sta jih pridobila od organa za reševanje iz druge države članice, le pod pogojem, da:

1. organ države članice dovoli pošiljanje pridobljenih informacij organu za reševanje v tretji državi in
2. se zadevne informacije pošljejo le za namene, ki jih navaja organ države članice.

(8) Organi in osebe, ki so v skladu s tem členom upravičeni do zaupnih informacij, so ob kršitvi dolžnosti varovanja zaupnosti teh informacij in njihovi uporabi v nasprotju s šestim odstavkom tega člena odgovorni za neposredno škodo, ki je posledica neupravičenega razkritja ali uporabe zaupnih informacij.

(9) Za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ, ki odloča v postopku dostopa do informacij javnega značaja, upošteva pri odločanju tudi določbe tega zakona, ki glede na področno zakonodajo urejajo posamezno vprašanje, ki ni urejeno v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

21. člen

(ocena učinkov razkritja zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izmenjavo zaupnih informacij ali zahtevo za pošiljanje zaupnih informacij na podlagi prejšnjega člena oceni možne negativne učinke takega razkritja, zlasti učinke katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrta reševanja ali rezultata ocene rešljivosti, izvedene na podlagi 30. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotavlja zlasti pomen morebitnega razkritja zaupnih informacij za:

1. javni interes, zlasti z vidika finančne, denarne ali gospodarske politike;
2. poslovne interese fizičnih in pravnih oseb;
3. cilj in namen posameznega postopka pregleda, preiskave ali revizije, v katerem se zahtevajo zaupne informacije.

(3) Ne glede na prejšnji člen Banka Slovenije zavrne razkritje zaupnih informacij, kadar na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena in dejavnikov iz prejšnjega odstavka oceni, da bi razkritje določenih informacij povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja, kadar se razkritje zaupnih informacij zahteva v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena.

22. člen

(sodelovanje Banke Slovenije z agencijo, pristojno za finančne trge)

(1) Banka Slovenije in agencija, pristojna za finančne trge, tesno sodelujeta pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter si prizadevata za učinkovito načrtovanje reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje.

(2) Banka Slovenije in agencija, pristojna finančne trge, si kar najbolj prizadevata za poenotenje praks v zvezi z načrtovanjem reševanja in ukrepi za reševanje ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega načina.

(3) Banka Slovenije in agencija, pristojna za finančne trge, si ob upoštevanju 18. člena tega zakona na zahtevo medsebojno pošljeta vse podatke, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prenehanjem institucij.

23. člen

(sodelovanje med Banko Slovenije in pristojnim ministrstvom)

(1) Banka Slovenije pošlje pristojnemu ministrstvu informacije o ukrepih za reševanje, ki jih je sprejela na podlagi tega zakona, če gre za ukrepe ali odločitve o zadevah, ki bi lahko imele posledice za javna sredstva ali pri katerih se v skladu z zakonom zahteva obvestilo, soglasje pristojnega ministrstva ali posvetovanje z njim.

(2) Banka Slovenije pred uporabo ukrepov za reševanje obvesti pristojno ministrstvo, in če ti ukrepi vključujejo uporabo dodatnih javnofinančnih sredstev, predhodno pridobi soglasje vlade.

(3) Banka Slovenije v primeru sistemske krize, ki vključuje tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih gibanjih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo, če je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor in izvedejo ukrepi za reševanje ali prisilno prenehanje banke.

24. člen

(sodelovanje z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije)

(1) Banka Slovenije pri odločanju o ukrepih na podlagi tega zakona, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upošteva naslednja pravila:

1. prizadevati si za učinkovitost odločanja in ohranjanja čim nižjih stroškov reševanja;
2. odločitve in potrebni ukrepi se sprejmejo in izvedejo pravočasno in brez odlašanja;
3. upoštevata se medsebojno sodelovanje in sodelovanje z organi za reševanje in drugimi pristojnimi organi držav članic, da bi zagotovili, da so odločitve sprejete ter ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;
4. zagotavlja se jasna opredelitev vlog in odgovornosti organov, ki sodelujejo pri odločanju na podlagi tega zakona;

5. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene EU nadrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
6. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene podrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje teh držav članic;
7. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene pomembne podružnice, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost teh držav članic;
8. ustrezno se upošteva cilj, da se uravnotežijo interesi različnih držav članic in prepreči neupravičeno oškodovanje ali neupravičena zaščita interesov posameznih držav članic, vključno z neupravičenim razporejanjem bremena po državah članicah;
9. Banka Slovenije se pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetuje s pristojnim organom države članice najmanj o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki so ali bi verjetno vplivali na:
 - EU nadrejeno družbo, EU podrejeno družbo ali EU podružnico;
 - stabilnost države članice, v kateri ima EU nadrejena družba, EU podrejena družba ali EU podružnica sedež ali se v njej nahaja;
10. organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevajo sprejete načrte reševanja in jim sledijo, razen če ob upoštevanju okoliščin posameznega primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso predvideni v načrtu reševanja;
11. zagotavlja se preglednost postopkov odločanja, če je verjetno, da bo imela predlagana odločitev ali ukrep posledice za finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
12. usklajevanje in sodelovanje je najboljši način za znižanje skupnih stroškov reševanja.

(2) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona sodeluje z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje pošlje vse podatke, vključno z zaupnimi informacijami ob upoštevanju 18. in 20. člena tega zakona, ki jih ta organ potrebuje za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem.

(3) Banka Slovenije v zvezi z zahtevo organa za reševanje iz druge države članice za pridobitev informacij, ki jih je pridobila od organa za reševanje iz tretje države, zadevne informacije pošlje le, če je organ za reševanje iz tretje države dovolil nadaljnje pošiljanje informacij.

(4) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje tudi v kolegijih za reševanje iz 164. in 165. člena tega zakona. Banka Slovenije v okviru kolegija kot organ, pristojen na ravni skupine, usklajuje pretok vseh pomembnih informacij med organi za reševanje, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, in predvsem pravočasno zagotovi vse zadevne informacije, da se olajša izvajanje nalog kolegija.

(5) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega odbora za sistemska tveganja.

(6) Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

25. člen **(sodelovanje z organi tretjih držav)**

(1) Ta člen se uporablja za urejanje razmerij s tretjo državo glede sodelovanja v zvezi z reševanjem, če z zadevno državo ni sklenjen sporazum v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU ali ta sporazum ne ureja vsebin, določenih v tem členu.

(2) Banka Slovenije lahko sklepa dvo- ali večstranske sporazume o sodelovanju z ustreznimi organi za reševanje iz tretjih držav. Banka Slovenije sklepa sporazume zlasti, če ima:

1. nadrejena institucija iz tretje države podrejene banke ali pomembne podružnice kreditne institucije, ki imajo sedež ali so ustanovljene v Republiki Sloveniji;
2. nadrejena družba, ki ima sedež v državi članici in podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podrejenih kreditnih institucij v tretji državi;
3. kreditna institucija, ki ima sedež v državi članici in nadrejeno družbo, podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podružnic v tretji državi.

(3) Sporazum iz prejšnjega odstavka določa postopke med sodelujočimi organi glede izmenjave informacij in sodelovanja pri izvajanju nekaterih ali vseh v nadaljevanju navedenih nalog ter pri izvajanju vseh ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem kreditnih institucij ali drugih subjektov v skupini, ki jim pripada kreditna institucija, ter glede izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje navedenih nalog in pooblastil, zlasti pa glede:

1. priprave in posodabljanja načrtov reševanja;
2. posvetovanja in sodelovanja pri oblikovanju načrtov reševanja;
3. izmenjave informacij, potrebnih za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil, ki jih določa zakonodaja zadevnih tretjih držav;
4. zgodnjega obveščanja strank ali posvetovanja s strankami o dogovoru glede sodelovanja pred izvedbo pomembnejših ukrepov v okviru tega zakona ali ustrezne zakonodaje tretje države, ki vplivajo na kreditno institucijo ali skupino, na katero se dogovor nanaša;
5. usklajenega obveščanja javnosti v primeru skupnih ukrepov za reševanje;
6. postopkov in dogovorov za izmenjavo informacij iz 1. do 5. točke tega odstavka, vključno z ustanovitvijo in delovanjem skupin za krizno upravljanje.

(4) Banka Slovenije pri sklepanju dogovorov iz drugega odstavka tega člena ustrezno upošteva nezavezujoče dogovore, ki jih je z zadevnimi tretjimi državami sklenil Evropski bančni organ v skladu s 97. členom Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o dogovorih, ki jih je sklenila na podlagi tega člena.

2. POGLAVJE: REŠEVANJE

2.1 Splošne določbe

26. člen **(ukrepi za reševanje)**

(1) Ukrepi za reševanje vključujejo:

1. ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja, s čimer se začne postopek za reševanje;
2. odločitev, da se uporabi eden ali več instrumentov za reševanje;
3. uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem, da se prepreči propad subjekta reševanja ali izvedejo instrumenti za reševanje.

(2) Instrumenti za reševanje iz 2. točke prejšnjega odstavka so:

1. odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
2. prodaja poslovanja;
3. ustanovitev premostitvene banke;
4. izločitev sredstev;
5. odpis in konverzija obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.

(3) Ukrepi za reševanje se štejejo za reorganizacijske ukrepe, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

(4) Za subjekt reševanja se v primeru uporabe ukrepov za reševanje po tem zakonu ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede:

1. statusnega preoblikovanja družb;
2. posebnih pravil za čezmejne združitve kapitalskih družb;
3. poročil izvedencev o vložkih, ki niso vplačani v denarju;
4. obveznosti sklica skupščine delničarjev v primeru pomembnih izgub družbe;
5. odločanja skupščine delničarjev o povečanju kapitala;
6. obveznosti sestave poročila neodvisnih izvedencev v primeru povečanja osnovnega kapitala, ki ni vplačan v denarju;
7. povečanja kapitala z denarnimi vložki;
8. odločanja skupščine delničarjev o zmanjšanju osnovnega kapitala;
9. zmanjšanja osnovnega kapitala v primeru več razredov delnic;
10. zaščitnih ukrepov za upnike v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala;
11. zmanjšanja osnovnega kapitala s prisilnim umikom delnic;
12. zmanjšanja osnovnega kapitala z umikom delnic, ki jih je pridobila družba sama ali za svoj račun (lastne delnice);
13. odpisa osnovnega kapitala ali njegovega zmanjšanja z umikom delnic v primeru več razredov delnic.

27. člen

(cilji reševanja)

(1) Cilji reševanja institucije so, da se z uporabo ukrepov za reševanje:

1. zagotovi nadaljevanje izvajanja kritičnih funkcij institucije;
2. preprečijo resnejši negativni vplivi na finančno stabilnost, zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva, tudi na tržno infrastrukturo, in z ohranjanjem tržne discipline;
3. zaščitijo javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči;
4. zaščitijo vlagatelji iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorji iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij;
5. zaščitijo premoženje in sredstva strank.

(2) Banka Slovenije uresničuje cilje reševanja z izvajanjem ukrepov za reševanje v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU. Vsi cilji iz prejšnjega odstavka so enako pomembni, Banka Slovenije pa jih usklajuje glede na naravo in okoliščine posameznega primera.

(3) Banka Slovenije si pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena prizadeva, da bi bili stroški reševanja čim manjši in da se prepreči nepotrebno zniževanje vrednosti sredstev, razen kadar je to nujno potrebno za uresničitev ciljev reševanja.

28. člen **(načela reševanja)**

(1) Banka Slovenije pri določanju zahtev in izvajanju pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva naravo dejavnosti subjekta reševanja, njegovo delniško sestavo, pravno obliko, profil tveganja, velikost in pravni status, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost njegovih dejavnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali v drug sistem vzajemne solidarnosti iz šestega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU ter upošteva tudi, ali subjekt reševanja opravlja investicijske storitve in posle.

(2) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva naslednja načela:

1. delničarji banke, ki je v postopku reševanja, prvi krijejo izgube;
2. za delničarji banke, ki je v postopku reševanja, krijejo izgube drugi imetniki kapitalskih instrumentov te banke in nato preostali upniki, in sicer v obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku;
3. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, se praviloma zamenjata, razen če je glede na okoliščine za uresničitev ciljev reševanja ustrezno, da upravljalni organ in višje vodstvo v celoti ali delno še naprej delujeta;
4. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, morata zagotoviti vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja;
5. odgovornost posameznikov in pravnih oseb za propad banke se uveljavlja v skladu s splošnimi pravili pogodbene, odškodninske in kazenske odgovornosti;
6. upniki istega prednostnega razreda so obravnavani enakovredno, razen v primerih, za katere ta zakon določa drugače;
7. z upoštevanjem 95. člena tega zakona noben upnik banke ali subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki;
8. zajamčene vloge so v celoti zaščitene.

(3) Če je banka subjekt v skupini, Banka Slovenije uporabi instrumente za reševanje in izvaja pooblastila za reševanje tako, da se v čim večji meri zmanjšajo morebitni negativni učinki na druge subjekte v skupini oziroma na skupino kot celoto ter v čim večji meri zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost v Evropski uniji in njenih državah članicah, zlasti v državah, kjer skupina deluje.

29. člen

(omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja)

(1) Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se običajni insolvenčni postopek lahko začne le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(2) Pristojno sodišče ali drug organ, ki odloča o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja, nemudoma obvesti Banko Slovenije o vsakem predlogu za začetek običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam subjektov, za katere velja obveznost iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojno sodišče ali drug organ odloči o predlogu za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt iz prvega odstavka tega člena, če je predhodno o tem obvestil Banko Slovenije v skladu z drugim odstavkom tega člena in:

1. je Banka Slovenije pristojno sodišče ali drug organ obvestila, da v zvezi s subjektom reševanja ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje, ali
2. Banka Slovenije v sedmih dneh od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena ni izdala obvestila iz prejšnje točke.

(5) Če Evropska centralna banka v skladu s petim odstavkom 14. člena Uredbe 1024/2013/EU Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v sedmih dneh po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje.

2.2 Zahteve za rešljivost banke

2.2.1 Ocena rešljivosti

30. člen

(ocena rešljivosti banke)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, v kakšnem obsegu je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke, da se zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije ali druge države članice ali Evropske unije kot celote. Banka velja za rešljivo, če je z uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke mogoče uresničiti cilje iz prvega odstavka 27. člena tega zakona. Pri pripravi ocene rešljivosti Banka Slovenije upošteva regulativne tehnične standarde iz 1. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona in oddelek C priloge Direktive 2014/59/EU.

(2) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prejšnjega odstavka upošteva tudi morebiten vpliv navedenih ukrepov v razmerah širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema.

(3) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prvega odstavka tega člena ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi izključno za vsakokratno pripravo ali posodobitev načrta reševanja banke iz 39. člena tega zakona. Banka Slovenije se v ta namen predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke, če je to pomembno za to podružnico.

(5) Če načrt reševanja banke vključuje možnost uporabe instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, Banka Slovenije preveri, ali ima banka ustrezne instrumente navadnega lastniškega kapitala in odobreni osnovni kapital v ustrezni višini in številu, da se lahko izvede ukrep konverzije.

(6) Banka velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti ugotovi, da obstajajo pravne ali dejanske ovire v zvezi z banko, ki onemogočajo ali znatno otežujejo uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke na način, da se uresničijo cilji iz prvega odstavka 27. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: bistvene ovire za rešljivost). Če Banka Slovenije ugotovi, da banka velja za nerešljivo, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke v skladu s prvim odstavkom 39. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

(7) Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

31. člen **(prepoved izplačil)**

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena banki prepove izplačila, ki presegajo največji možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunan v skladu z 32. členom tega zakona, ki jih banka izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko banka ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali
3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije banki prepove izplačila iz prejšnjega odstavka, če je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom in izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali bo banki prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena, in pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost banke;
2. razvoj finančnega položaja banke in verjetnost, da bi banka v bližnji prihodnosti izpolnila pogoj iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona;
3. možnost, da bo banka lahko v razumnem roku zagotovila izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;
4. ali je nezmožnost banke, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72.b ali 72.c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 50. in 58. člena tega zakona, omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu;
5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja banke in njeno rešljivost, najprimernejše in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja te banke.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri banki izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije banki prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri banki devet mesecev zatem, ko je obvestila Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti banke ali višjih stroškov zanjo, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar banka na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;
4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka banka ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku, ali
5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka glede uporabe izjeme ponovi najmanj enkrat na mesec.

32. člen **(izračun zneska M-MDA)**

(1) Znesek M-MDA se izračuna tako, da se vsota postavk iz drugega odstavka tega člena pomnoži s faktorjem, določenim v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Znesek M-MDA se zmanjša za morebitni znesek izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) V vsoti postavk, ki se pomnoži v skladu s prejšnjim odstavkom, so zajete naslednje postavke:

1. morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička, in
2. morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička.

(3) Če navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja banka in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala ali kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s tem zakonom, ki se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 93. člena Uredbe 575/2013/EU, spada v:

- prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;
- drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

(4) Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

- spodnja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x (Q_n – 1);
- zgornja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x Q_n,

pri čemer je »Q_n« zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

33. člen **(ocena rešljivosti za skupino)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s subjekti v postopku reševanja mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje tako, da se:

1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice za finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(3) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu z 42. do 46. členom tega zakona ter izključno zaradi vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi iz prvega odstavka tega člena poleg ocene rešljivosti celotne skupine v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja po postopku, določenem v 45. in 46. členu tega zakona.

(4) Skupina velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost. Če Banka Slovenije ugotovi, da skupina velja za nerešljivo, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine v skladu s prvim odstavkom 42. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu z 31. in 35. členom tega zakona.

(5) Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

34. člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz 30. ali 33. člena tega zakona ugotovi ovire za rešljivost banke ali skupine, o tem nemudoma obvesti banko oziroma subjekt v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka oziroma subjekt v skupini pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka oziroma subjekt v skupini v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovni okvir za njihovo izvajanje, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost banke ali skupine, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica:

1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dejstva, da banka ne izpolnjuje zahtev iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom.

(4) Banka Slovenije oceni, ali predlagani ukrepi iz drugega in tretjega odstavka tega člena učinkovito obravnavajo ali odpravljajo ugotovljene bistvene ovire za rešljivost. Banka Slovenije lahko za odpravo ali zmanjšanje ovir za rešljivost banke oziroma skupine uporabi pristojnosti in ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma predlaga Evropski centralni banki, da uporabi pristojnosti in sprejme ukrepe v zvezi z banko v skladu s pooblastili na podlagi Uredbe 1024/2013/EU. Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti ovir za rešljivost banke oziroma skupine, banki z odredbo odredi, da v določenem roku izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir, in sicer zahteva, da:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
2. banka omeji svojo največjo dopustno izpostavljenost na posamični ali konsolidirani podlagi iz naslova kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, razen obveznosti, katerih imetniki so subjekti, ki so del iste skupine;
3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za reševanje;
4. banka odproda določeno premoženje;
5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
8. banka oziroma subjekt v skupini ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;
9. subjekt reševanja predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, izraženih kot:
 - odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013, ter kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in
 - odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU;
10. subjekt reševanja izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom;
11. subjekt reševanja izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, zlasti s pogajanjem za spremembo obstoječih ureditev glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov v skladu s predpisi, ki urejajo ta instrument oziroma obveznost, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;
12. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona za zagotavljanje stalnega izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, spremeni profil zapadlosti:
 - kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in
 - kvalificiranih obveznosti;
13. če je banka ali subjekt v skupini podrejen mešanemu poslovnemu holdingu, mešani poslovni holding ustanovi ločeni finančni holding, ki obvladuje banko ali subjekt v skupini, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke oziroma skupine in prepreči negativni vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
14. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih ovir za reševanje ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
2. pojasni, kako se bo z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovilo zmanjšanje ali odprava ovir za reševanje, in
3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo za alternativne ukrepe iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na posamezno banko ali subjekt v skupini na notranji trg za finančne storitve in finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 137. člena tega zakona.

35. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost iz prejšnjega člena za vse subjekte v postopku reševanja in njihove podrejene družbe, ki so subjekti iz prvega odstavka 2. člena tega zakona in so del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino ter v povezavi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model skupine.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice. Kadar je ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij obvesti o svoji oceni EU nadrejeno družbo.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni

skupine. Kadar so ovire, ugotovljene v poročilu, posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, EU nadrejena družba v dveh tednih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije kot organu za reševanje na ravni skupine predlaga možne ukrepe, ki jih bo izvedla v določenem časovnem okviru, ki upošteva razloge za bistveno oviro, in s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje:

- zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU,
- kadar je to ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v štirih mesecih ni predlagala nobenega ukrepa.

(6) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma v enem mesecu po poteku roka za njihovo predložitve, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predložila stališč ali ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. ugotovitve bistvenih ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrnim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih za obravnavo in odpravo ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Skupna odločitev v zvezi z ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, v zvezi s subjektom v skupini se sprejme v dveh tednih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic ter kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o ustreznih ukrepih iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena in odločitev Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, ko skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s točko (c) 31. člena Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, če kateri koli organ, pristojen za reševanje subjekta v skupini, do izteka roka za sprejetje skupne odločitve iz

šestega oziroma sedmega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije odločitev na podlagi šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim oziroma sedmim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.

36. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za reševanje podrejenih subjektov v postopku reševanja oziroma za družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine in sprejme skupno odločitev o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine v skladu s prejšnjim členom.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka prejšnjega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja ter stališč in pridržkov organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, sama odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s četrtem odstavkom 34. člena tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži in jo sporoči subjektu v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji prekine postopek določanja iz prejšnjega odstavka, če je pristojni organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje odločitve iz šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

37. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo ali pomembno podružnico v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje skupaj z

organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja ob upoštevanju 35. in 36. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka 35. člena tega zakona in organ za reševanje na ravni skupine oziroma organ, pristojen za reševanje na ravni subjekta, v postopku reševanja sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku 35. člena tega zakona oziroma tretjem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja ter organu za reševanje tega subjekta in organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je kateri koli organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje skupne odločitve ob upoštevanju šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

38. člen

(upoštevanje odločitev v zvezi z ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona, prvega odstavka 36. člena tega zakona in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini, če ni bila sprejeta skupna odločitev.

2.2.2 Načrt reševanja posamezne banke

39. člen **(izdelava načrta reševanja)**

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdela načrt reševanja, v katerem z upoštevanjem ocene iz 30. člena tega zakona določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala.

(2) V zvezi z izdelavo načrta reševanja se Banka Slovenije posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice.

(3) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od subjekta reševanja zahteva, da vzpostavi, vodi in ji predloži podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah. Banka Slovenije lahko zahteva vodenje evidenc s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ter določi vsebino in način vodenja ter rok, v katerem ji morajo biti banke in subjekti, na katere se nanaša zahteva iz prvega stavka, sposobni predložiti zadevne evidence.

(5) Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi, če se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 40. člena tega zakona upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala.

(6) Banka Slovenije pristojnim organom v državah, kjer je ustanovljena pomembna podružnica banke, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

40. člen **(vsebina načrta reševanja)**

(1) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije, vključno s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi splošne finančne nestabilnosti ali drugih podobnih negativnih dogodkov na ravni celotnega finančnega sistema, in s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi banki lastnih dejavnikov.

(2) V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju, ugotovljene na podlagi ocene rešljivosti banke iz 30. člena tega zakona, in ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v 34. členu tega zakona.

(3) Načrt reševanja določa možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter vsebuje najmanj naslednje elemente, skupaj s kvantitativnimi podatki, kadar je to mogoče:

1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;
2. povzetek bistvenih sprememb v zvezi z banko, ki so nastopile po izdelavi oziroma zadnji posodobitvi načrta reševanja;
3. prikaz, kako je mogoče kritične funkcije in glavne poslovne dejavnosti v potrebnem obsegu pravno in ekonomsko ločiti od drugih funkcij, da bi se ob propadu banke zagotovilo njihovo nadaljevanje;
4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega od bistvenih sestavin načrta reševanja;
5. podroben opis ocene rešljivosti v skladu s 30. členom tega zakona;
6. opis morebitnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v skladu s 34. členom tega zakona;
7. opis postopkov za določitev vrednosti ter možnosti prodaje kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev banke;
8. podroben opis ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so informacije, ki jih Banka Slovenije zahteva v skladu z 41. členom tega zakona, posodobljene in pravočasno poslana Banki Slovenije;
9. pojasnilo glede možnosti financiranja ukrepov za reševanje po različnih scenarijih reševanja;
10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije;
11. opis kritičnih medsebojnih odvisnosti;
12. opis možnosti za ohranjanje dostopa do infrastrukture za izvajanje plačil in kliringa ter drugih storitev, vključno z oceno prenosljivosti pozicij banke;
13. analizo vplivov načrta reševanja na zaposlene v banki, vključno z oceno povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z zaposlenimi med procesom reševanja;
14. načrt za obveščanje medijev in javnosti;
15. minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora banka zagotavljati v skladu s tem zakonom, in morebitni rok za izpolnitev te zahteve, določen v skladu s 64. členom tega zakona, oziroma kadar Banka Slovenije določi zahteve na podlagi 60. člena tega zakona, časovni okvir, določen v skladu s 64. členom tega zakona, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahtevo;
16. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke;
17. morebitno mnenje ali stališče banke glede načrta reševanja.

(4) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja, zlasti v okviru opredelitve možnosti financiranja iz 9. točke prejšnjega odstavka, ne upošteva:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena načrt reševanja vključuje tudi analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo izredno likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu reševanja, in opredeli sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.

(6) Banka Slovenije banki pošlje povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

41. člen
(sodelovanje banke pri izdelavi načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja tako, da predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja.

(2) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom določi informacije, ki jih banke redno zagotavljajo za pripravo in posodabljanje načrta reševanja.

2.2.3 Načrt reševanja skupine

42. člen
(načrt reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine z upoštevanjem 43. člena tega zakona in postopkov iz 44. do 46. člena tega zakona.

(2) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine zagotovi, da se preveri ustreznost načrta reševanja skupine in se ta po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

(4) Banka Slovenije izvede oceno rešljivosti skupine iz 33. člena tega zakona ali prispeva k njej hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu s tem členom. Načrtu reševanja skupine se priloži podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu s 33. členom tega zakona.

43. člen
(vsebina načrta reševanja skupine)

(1) V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi za reševanje:

1. EU nadrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
3. finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

4. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, z upoštevanjem določb tega zakona o zagotavljanju učinkov reševanja v tretjih državah ter o sodelovanju in izmenjavi informacij z organi za reševanje v tretjih državah.

(2) V načrtu reševanja skupine se za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja. Načrt reševanja skupine zajema najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja v skladu s prvim odstavkom 40. člena tega zakona, in posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti reševanja, za nadrejeno družbo in podrejene institucije;
2. kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja, in posledice teh ukrepov za:
 - druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja, in
 - druge skupine v postopku reševanja;
3. analizo, v kakšnem obsegu bi se instrumenti in pooblastila za reševanje lahko usklajeno uporabljali in izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;
4. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in usklajevanje z ustreznimi organi tretjih držav ter morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
5. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
6. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi za reševanje v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;
7. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja reševanja ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem financiranja reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ne upošteva virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje reševanja;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(4) Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

44. člen

(postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko od EU nadrejene družbe zahteva, da predloži vse informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na zadevno EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini, vključno s subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, določenih v tem zakonu, pošlje informacije iz prejšnjega odstavka naslednjim organom:

1. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe za reševanje podrejenih družb;
2. organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice;
3. pristojnim organom, ki sodelujejo v kolegiju pristojnih organov v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi, pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja bančništvo;
4. organom za reševanje v državah članicah, kjer imajo sedež subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona;
5. Evropskemu bančnemu organu.

(3) Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje organom iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, vsebujejo vsaj informacije, pomembne za podrejene družbe ali pomembne podružnice. Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje Evropskemu bančnemu organu, vsebujejo vse informacije, ki jih Evropski bančni organ potrebuje za izvajanje svojih nalog v zvezi z načrti reševanja skupin.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko pošiljanje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

45. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom in po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se v skupno odločitev vključijo tudi ukrepi za reševanje iz 2. točke drugega odstavka 43. člena tega zakona. Banka Slovenije skupno odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(2) Če v štirih mesecih po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom skupna odločitev iz prejšnjega odstavka ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati stališča in pridržke drugih organov za reševanje. Banka Slovenije odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če po posvetovanju s pristojnim

ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz prvega odstavka tega člena, če je eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom in pred sprejetjem skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovilo prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prvega odstavka tega člena in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od odločitve Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ odločitve o zadevi ne sprejme v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Banka Slovenije zahteva prekinitve postopka odločanja Evropskega bančnega organa na podlagi prošnje iz prejšnjega odstavka, če oceni, da bi zadeva lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(6) Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi zadeva lahko vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine znova oceni načrt reševanja skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(7) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena pri sprejemanju in posodabljanju načrta reševanja skupine po svoji presoji v postopke izdelave in posodabljanja načrta reševanja skupine povabi tudi organe za reševanje iz tretjih držav, v katerih ima skupina podrejene družbe, finančne holdinge ali pomembne podružnice, če so izpolnjeni pogoji glede varovanja zaupnosti informacij v skladu s tem zakonom.

46. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v štirih mesecih po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine od organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(3) Če v štirih mesecih po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, lahko Banka Slovenije, če se ne strinja z načrtom reševanja skupine, z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme

odločitev, v kateri po potrebi opredeli subjekte v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja za skupino v postopku reševanja, ki jo sestavljajo subjekti v njeni pristojnosti. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je drug organ za reševanje subjekta v skupini do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, Banka Slovenije odločitev na podlagi prejšnjega odstavka sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko skupaj z drugimi organi za reševanje subjektov v skupini iz držav članic, ki si v okviru postopka iz tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejme skupno odločitev v smislu prvega odstavka tega člena v zvezi z načrtom reševanja skupine, v katero so vključeni subjekti pod pristojnostjo teh organov za reševanje.

47. člen

(upoštevanje odločitev v zvezi z reševanjem subjektov v skupini)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine in odločitve posameznih organov za reševanje, ki jih ti organi sprejmejo, če skupna odločitev ni bila sprejeta z upoštevanjem 45. in 46. člena tega zakona.

2.2.4 Poenostavljeni načrt reševanja

48. člen

(poenostavljeni načrt reševanja)

(1) Banka Slovenije lahko za posamezno banko ali skupino izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva naravo poslovanja, delniško sestavo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost dejavnosti ter opravljanje investicijskih storitev in poslov.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi poenostavljenega načrta reševanja določi:

1. vsebino in podrobnosti poenostavljenega načrta reševanja, ki vključuje le posamezne elemente iz 40. oziroma 43. člena tega zakona;
2. posodabljanje načrta reševanja v časovnih intervalih, ki so lahko daljši od enega leta;
3. informacije, ki jih predložijo banke v zvezi s poenostavljenim načrtom reševanja;
4. stopnjo podrobnosti informacij in analiz, ki se upoštevajo pri oceni rešljivosti na podlagi 30. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se lahko v zvezi z banko ali skupino, za katero se v skladu s tem členom izdelava poenostavljeni načrt reševanja, kadar koli odloči, da se pri posodobitvi načrta reševanja ne upoštevajo poenostavitve iz prejšnjega odstavka.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z banko, za katero se v skladu s tem členom izdelava poenostavljeni načrt reševanja, ne glede na poenostavitve iz tretjega odstavka tega člena sprejme katere koli ukrepe nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, ali ukrepe za reševanje, določene v tem zakonu.

2.2.5 Zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti

49. člen

(minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekt reševanja ves čas izpolnjuje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije posameznemu subjektu reševanja z odredbo določi minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja dosegati v skladu s prejšnjim odstavkom (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti).

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se določi v skladu s tem zakonom, se izrazi kot odstotek:

1. zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in
2. mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

50. člen

(kvalificirane obveznosti)

(1) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72.a člena, 72.b člena, razen točke (d) drugega odstavka 72.b člena, in 72.c člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Kadar se ta zakon v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sklicuje na 92.a ali 92.b člen Uredbe 575/2013/EU, se ne glede na prejšnji odstavek kot kvalificirane obveznosti upoštevajo obveznosti, kot so opredeljene v 72.k členu Uredbe 575/2013/EU in določene v skladu s 5.a poglavjem naslova I dela 2 Uredbe 575/2013/EU.

(3) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen točke I drugega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, se upoštevajo pri izpolnjevanju

minimalnega zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, lahko dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s 104. in 105. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

(4) Za dolžniške instrumente iz prejšnjega odstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja dogovor o izravnavi, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja tretji odstavek 105. člena tega zakona.

(5) Pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upošteva samo tisti del obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, ki ustreza znesku glavnice iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar podrejena družba s sedežem v državi članici, ki je skupaj s subjektom reševanja del iste skupine v postopku reševanja, izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, se te obveznosti upoštevajo kot kvalificirane obveznosti pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. obveznosti so izdane v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona;
2. uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi s temi obveznostmi v skladu s tem zakonom ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
3. obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:
 - vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s šestim odstavkom 58. člena tega zakona, od
 - zneska, ki se zahteva v skladu z 58. členom tega zakona.

51. člen

(prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

(1) Izdajatelj kvalificiranih obveznosti mora zagotoviti, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU in je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov.

(2) Oseba, ki opravlja investicijske storitve na območju Republike Slovenije kot investicijsko podjetje, kreditna institucija, upravljavec kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali upravljavec alternativnega investicijskega sklada, lahko proda kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a

člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, če skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti znaša najmanj 50.000 eurov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se glede pojasnilne obveznosti in obveznosti poročanja stranki v zvezi z investicijskim svetovanjem in storitvami gospodarjenja uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

52. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;
2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, lahko pokrile njihove izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije v skladu s 102. členom tega zakona ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;
2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, lahko še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni Banka Slovenije zlasti ovrednoti omejitev z vidika morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko pričakuje, da bodo na podlagi 102. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s 102. členom tega zakona;
2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter z uporabo meril iz tega člena preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za izvajanje 53. in 55. člena tega zakona se glede določitve kapitalskih zahtev upošteva izvajanje prehodnih določb v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe 575/2013/EU.

53. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in
 - potrebnega zneska za dokapitalizacijo, ki za skupino v postopku reševanja po reševanju zagotavlja ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in z zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter
2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter
 - zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka

92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamezne zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 79. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prvega odstavka tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti ustreznega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in
2. znesek, ki ustreza zahtevi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi ukrepov za reševanje, zmanjšani za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

54. člen

(dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih bilančna vsota presega 100 milijard evrov, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vsaj enaka:

1. 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, ali

2. 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe 50. in 59. člena tega zakona subjekti v postopku reševanja iz prejšnjega odstavka raven zahteve iz prejšnjega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena, in 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena uporabijo za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki je del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard eurov, ter za katerega se po oceni Banke Slovenije lahko razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

(4) Banka Slovenije v zvezi z odločitvijo iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona.

(5) Če odločitev na podlagi tretjega odstavka tega člena ni sprejeta, to ne vpliva na odločitev, ki se sprejme na podlagi devetega odstavka 60. člena tega zakona.

55. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 52. člena tega zakona enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt, ter
- potrebnega zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in z zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljata zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, ter
- zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja

zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamezne zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 79. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti ustreznega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in
2. po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza veljavni zahtevi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po uporabi instrumenta odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za ustrezen znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka tega člena se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

56. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPB in pomembne podrejene družbe)

(1) Za subjekt v postopku reševanja, ki je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: GSPB), ali del GSPB, minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vključuje:

1. zahteve iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s tem subjektom v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembno podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji v okviru GSPB iz tretje države vključuje:

1. zahteve iz 92.b in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu s tretjim odstavkom tega člena ter se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz 58. in 59. člena ter drugega in tretjega odstavka 165. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka le, če zahteva iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali 1. točke prejšnjega odstavka ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz 52. do 55. člena tega zakona, ter v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz 52. do 55. člena tega zakona.

(4) Kadar je več subjektov GSPB, ki pripadajo isti GSPB, subjektov v postopku reševanja, se z upoštevanjem 61. člena tega zakona znesek iz prejšnjega odstavka določi:

1. za vsak subjekt v postopku reševanja;
2. za nadrejeni subjekt v EU, kot če bi bil edini subjekt GSPB v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev, s katero naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena ali 2. točke drugega odstavka tega člena, obrazloži ter preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatno potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki velja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v EU v okviru GSPB zunaj EU.

57. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja)

(1) Subjekti v postopku reševanja izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni za skupino v postopku reševanja v skladu z 61. členom tega zakona, in sicer z upoštevanjem meril in pogojev iz 50. do 56. člena tega zakona ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.

58. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu z 52. do 56. členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Minimalna zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu z 61. in 165. členom tega zakona ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 52. do 55. člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz petega odstavka tega člena ter kapital iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka ter tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in niso primerne za izpolnjevanje kapitalne zahteve;
4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti tako, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
6. pri katerih pogodbeni ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega

velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;

7. pri katerih pogodbeni ureditev upniku ne daje pravice predčasno zahtevati plačila še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
8. pri katerih se raven izplačil obresti ali dividend ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in
2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:
 - subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali
 - subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

59. člen

(opustitev zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v zvezi z navedeno podrejeno družbo odloči, da se ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. subjekt v postopku reševanja izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. členom tega zakona;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
4. subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzorovanje tveganj subjekta v postopku reševanja vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. subjekt ima v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi s podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, odloči, da se za to podrejeno družbo ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, tudi če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena in nadrejena družba imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;

2. nadrejena družba izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja pri nadrejeni družbi vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. nadrejena družba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(3) Kadar so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije dovoli, da podrejena družba izpolni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;
2. jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali če so pri podrejeni družbi izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom;
3. vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi pogodbe o finančnem zavarovanju, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja;
4. zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz 197. člena Uredbe 575/2013/EU in je po ustreznih konservativnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz prejšnje točke;
5. premoženje, ki se uporabi za zavarovanje pri jamstvu, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;
6. dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU, in
7. za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

(4) Subjekt v postopku reševanja za namene iz 7. točke prejšnjega odstavka na zahtevo Banke Slovenije predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali na drug način dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

60. člen

(dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, se izpolni z uporabo kapitala, podrejenih

kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona, če je subjekt v postopku reševanja:

1. GSPB;
2. subjekt iz prvega odstavka 54. člena tega zakona ali
3. subjekt iz tretjega odstavka 54. člena tega zakona, za katerega Banka Slovenije uporabi zahteve iz prvega in drugega odstavka 54. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko dovoli, da subjekti iz prejšnjega odstavka z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od mejnega zneska iz tretjega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi pogoji iz tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, ob upoštevanju zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Mejni znesek iz prejšnjega odstavka se določi z uporabo naslednje formule:

$(1 - (X1/X2)) \times 8 \%$ skupnih obveznosti, vključno s kapitalom,

pri čemer velja, da je:

- X1 enak 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in
- X2 enak vsoti 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in zneska zahteve po skupnem blažilniku.

(4) Kadar je na podlagi drugega odstavka tega člena za subjekte iz 2. točke prvega odstavka tega člena izračunana zahteva višja od 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za zadevni subjekt v postopku reševanja, Banka Slovenije omeji del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če oceni, da:

1. v načrtu reševanja ni predviden dostop do sheme za financiranje reševanja kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja ali
2. minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti omogoča subjektu v postopku reševanja, da pridobi sredstva za financiranje reševanja iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2011/EU.

(5) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije pod pogoji iz sedmega odstavka tega člena odloči, da subjekti iz prvega odstavka tega člena izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona v takem obsegu, da z upoštevanjem obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU, prvega in drugega odstavka 54. člena tega zakona in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona, ta obseg ne presega višjega od naslednjih zneskov:

1. 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali
2. zneska, ki se izračuna z uporabo formule:

$$A \times 2 + B \times 2 + C,$$

pri čemer je:

- A enak znesku, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- B enak znesku, ki izhaja iz ukrepov nadzora, da subjekt zagotovi dodatni potrební kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU;
- C enak znesku, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

(7) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka za največ 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so subjekti iz prvega odstavka tega člena, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 57. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:
 - subjekt ni izvedel alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v roku, ki ga je določila Banka Slovenije v skladu s četrtem odstavkom 34. člena tega zakona, ali
 - ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, z izvajanjem pooblastila iz prejšnjega odstavka pa bi se deloma ali v celoti odpravil negativni vpliv bistvenih ovir za rešljivost,
2. izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja sta po oceni Banke Slovenije omejeni, pri čemer se upoštevajo velikost subjekta in njegova povezanost, narava, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniška sestava, ali
3. zahteva, da subjekt v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zagotovi dodatni potrební kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja spada med 20 % bank z največjim tveganjem, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(8) Za določanje odstotkov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

(9) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso subjekti iz prvega odstavka tega člena, del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do višine mejnega zneska, izračunanega na podlagi formule iz tretjega odstavka tega člena, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nepodrejene obveznosti iz prvega, drugega in tretjega odstavka 50. člena tega zakona imajo glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja enak položaj kot posamezne obveznosti, ki so v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona izključene iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov;
2. obstaja tveganje, da bodo upniki nepodrejenih obveznosti v primeru uporabe instrumenta za odpis in konverzijo obveznosti, ki niso izključene v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona, utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;

3. znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, ki je potreben za zagotovitev, da upniki iz prejšnje točke ne bi utrpeli večjih izgub kot v primeru prenehanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(10) Banka Slovenije oceni tveganje iz 2. točke prejšnjega odstavka, če ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona, skupaj znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda.

(11) Za izvajanje tega člena se obveznosti iz izvedenih finančnih instrumentov vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota. Pri izpolnjevanju zahtev na podlagi tega člena se upošteva kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku.

(12) Banka Slovenije se pri sprejemanju odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posvetuje s pristojnimi organi ter pri tem upošteva tudi:

1. globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja, ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;
2. znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena kvantitativno prilagodijo;
3. razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen iz točke (d) drugega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
4. ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona ter bi bile pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja; kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za neznatnega; nad tem pragom Banka Slovenije oceni, ali so izključene obveznosti znatne;
5. poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter
6. vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.

61. člen

(postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, za reševanje na ravni skupine ali za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz 58. oziroma 59. člena tega zakona na posamični podlagi, si v sodelovanju z drugimi organi, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, prizadeva, da organi najpozneje v štirih mesecih sprejmejo obrazloženo skupno odločitev v skladu z določbami 57. do 59. člena tega zakona o:

1. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, in

2. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka predloži:

1. subjektu v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje tega subjekta;
2. subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje teh subjektov;
3. EU nadrejeni družbi skupine, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, če EU navedena nadrejena družba sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

(3) V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da zadevna podrejena družba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je to v skladu s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz petega ali šestega odstavka 58. člena tega zakona, delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

(4) Kadar je več kot en GSPB opredeljen kot subjekt v postopku reševanja in pripada isti GSPB, lahko organi za reševanje iz prvega odstavka tega člena v skladu s strategijo reševanja GSPB odločijo tudi o uporabi 72.e člena Uredbe 575/2013/EU in morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU. Prilagoditve se:

1. lahko uporabijo v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
2. ne uporabijo za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

(5) Vsota zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ne sme biti nižja od vsote zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona za skupino v postopku reševanja ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, odločitev o navedeni zahtevi sprejme sama ob ustreznem upoštevanju:

1. ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo drugi pristojni organi za reševanje;
2. mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(7) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli od zadevnih organov za reševanje v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega

organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(8) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz 58. oziroma 59. člena tega zakona, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje navedenega subjekta, sprejme odločitev ob ustreznem upoštevanju:

1. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil drug organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, ter
2. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(9) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje podrejene družbe na posamični podlagi, svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(10) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ter
2. v skladu s 55. členom tega zakona.

(11) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta, sprejme odločitev:

1. na ravni konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena;
2. o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena.

(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s šestim do enajstim odstavkom tega člena, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.

(13) Banka Slovenije zagotavlja, da se skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki jih sprejme sama, če skupne odločitve ni, redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

(14) Banka Slovenije preverja, ali subjekti reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter sprejme morebitne odločitve na podlagi tega člena ob pripravi in posodabljanju načrtov reševanja.

62. člen

(poročanje in javna razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Banki Slovenije poročajo:

1. o zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter zneskih, izraženih v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona, po upoštevanju vseh ustreznih odbitkov v skladu z 72.e do 72.j členom Uredbe 575/2013/EU;
2. o zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu s tem zakonom;
3. za postavke iz 1. in 2. točke tega odstavka o:
 - njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti;
 - vrstnem redu poplačila v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter
 - tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali pogodbeni ureditev vsebuje določila iz 103. člena tega zakona, točk (p) in (q) prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU ter točk (n) in (o) 63. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Obveznost poročanja o zneskih drugih obveznosti iz 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za subjekte, ki na dan sporočanja teh informacij zagotavljajo zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150 % minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunane v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka.

(3) Subjekti reševanja sporočajo informacije iz prvega odstavka tega člena:

1. za informacije iz 1. točke prvega odstavka tega člena: najmanj vsakih šest mesecev in
2. za informacije iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena: najmanj enkrat letno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi pogostejše sporočanje informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Subjekti iz prvega odstavka tega člena vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

1. zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneske kvalificiranih obveznosti;
2. sestavo postavk iz prejšnje točke, vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih;
3. veljavno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti subjekta, izračunane v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve glede poročanja in razkritij po tem členu ne uporabljajo za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

(7) Če so bili v zvezi s subjektom reševanja izvedeni ukrepi za reševanje ali je bil uporabljen instrument glede odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, se zahteve po javnem razkritju iz petega odstavka tega člena uporabljajo po poteku roka, ki je določen za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 64. členom tega zakona.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu s 57., 58. in 59. členom tega zakona, za vsak subjekt reševanja v okviru njenih pristojnosti.

63. člen

(kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih reševanja obravnava na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

1. pooblastil za prepoved izplačil in za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost (podpoglavje 2.2.1 tega zakona);
2. ukrepov za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke (podpoglavje 2.2.6 tega zakona);
3. ukrepov nadzora in zgodnjega posredovanja na podlagi zakona, ki ureja bančništvo;
4. postopkov in sankcij zaradi prekrška na podlagi tega zakona ali zakona, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije v primerih iz prejšnjega odstavka, kadar je to primerno, opravi tudi oceno, ali subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(3) Banka Slovenije se v zvezi z izvajanjem pooblastil v primerih iz prvega odstavka tega člena posvetuje z organi, ki so pristojni za nadzor nad zadevnimi subjekti reševanja.

64. člen

(ureditve po končanem reševanju)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v 54. členu tega zakona, ne uporablja dve leti po tem, ko:

1. je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali instrument odpisa ali konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ali
2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument.

(2) Zahteve iz 54. člena in devetega do enajstega odstavka 60. člena tega zakona se ne uporabljajo še tri leta po tem, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPB, oziroma tri leta po tem, ko so pri subjektu v postopku reševanja podane okoliščine iz 54. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z zahtevami, določenimi v skladu s 57. do 60. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije za izvajanje tega člena subjekt reševanja obvesti o načrtovani minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, s čimer se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

(5) Banka Slovenije pri določitvi prehodnega obdobja upošteva:

1. prevladujoči pomen vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala pri izpolnjevanju zahteve v skladu s 57. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena kadar koli spremeni prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

2.2.6 Ukrepi za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke

65. člen **(odredba o odpravi kršitev)**

(1) Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri subjektu reševanja podane ali bodo verjetno podane kršitve tega zakona v zvezi s pogoji in zahtevami za rešljivost banke, vključno z zahtevami, ki jih v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, z odredbo naloži subjektu reševanja ali odgovorni osebi subjekta reševanja, da preneha izvajati določena ravnanja ali izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se v določenem roku odpravi ugotovljena kršitev ali prepreči nastanek kršitve (v nadaljnjem besedilu: odredba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije v odredbi o odpravi kršitev določi rok, v katerem subjekt reševanja oziroma odgovorna oseba predloži pisno poročilo, v katerem opiše sprejete ukrepe in predloži ustrezna dokazila o odpravi ali preprečitvi nastanka kršitev.

66. člen **(dodatni ukrepi)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitev subjektu reševanja naloži enega ali več dodatnih ukrepov za odpravo kršitev, kadar so pri subjektu podane naslednje kršitve:

1. subjekt reševanja ni poslal informacij, ki se na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU zahtevajo v zvezi s pripravo ali posodobitvijo načrta za reševanje ali ocene rešljivosti;
2. organ upravljanja subjekta reševanja ni obvestil Banke Slovenije v skladu s 70. členom tega zakona, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(2) Dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. začasno prepoved izvajanja pooblastil posameznega ali vseh članov organa upravljanja ali članov višjega vodstva subjekta reševanja ali drugih odgovornih oseb, ki so pri subjektu reševanja odgovorne za opravljanje določenih funkcij ali pooblastil, v zvezi s katerimi so ugotovljene kršitve;
2. javno obvestilo o vrsti kršitve ter identiteti subjekta reševanja in odgovorne osebe, ki se objavi v vsaj enem dnevnem časopisu ali drugem mediju, ki izhaja ali je dostopen javnosti na celotnem območju Republike Slovenije.

67. člen **(razkritje informacij o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja)**

Banka Slovenije razkrije informacije o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja v skladu z določbami zakona, ki ureja bančništvo, ki določajo pravila razkritja informacij o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja.

2.3 Skupne določbe za uporabo ukrepov za reševanje

2.3.1 Pogoji za reševanje

68. člen **(pogoji za reševanje)**

(1) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z banko le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. banka propada ali bo verjetno propadla zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona,
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, in
3. ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

(2) Za ugotavljanje pogojev iz 1. točke prejšnjega odstavka se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog nadzora nad banko, da so pri banki podani razlogi za propad, kot so določeni v 69. členu tega zakona.

(3) Za ugotavljanje pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se ne zahteva predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ali drugih ukrepov nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(4) Za ugotavljanje pogojev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je ukrep potreben in sorazmeren za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz 27. člena tega zakona ter v postopku prisilnega prenehanja banke teh ciljev ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.

69. člen **(razlogi za propad)**

(1) Za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje na podlagi prejšnjega člena se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju nalog nadzora, za katere je pristojna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od naslednjih razlogov:

1. podani so razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital;
2. sredstva banke so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;
3. banka ni sposobna poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;
4. banka potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen če se ta pomoč zagotovi z namenom, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, v obliki:
 - jamstva države za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih banki odobri Banka Slovenije;
 - jamstva države za novonastale obveznosti banke;
 - vplačila kapitala oziroma kapitalskih instrumentov banke po cenah in pogojih, ki ne dajejo prednosti banki, pri kateri ob odobritvi vplačila niso podane okoliščine iz 1. do 3. točke tega odstavka oziroma niso izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom.

(2) Ukrepi iz 4. točke prejšnjega odstavka se ne upoštevajo kot razlog za propad banke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ukrepi so uporabljeni kot previdnostni in začasni ter so po svojih učinkih sorazmerni glede na potrebo, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema;
2. ukrepi se uporabijo v solventni banki v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči;
3. ukrepi se ne uporabijo za pokrivanje izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo verjetno ustvarila banka v bližnji prihodnosti;
4. ukrepi za vplačilo kapitala oziroma kapitalskih instrumentov iz tretje alineje 4. točke prejšnjega odstavka se uporabijo izključno za odpravljanje kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v okviru obremenitvenih testov, za pregled kakovosti sredstev ali druge podobne postopke, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU opravlja Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali Evropski bančni organ.

(3) Za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se šteje, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, če pri tem subjektu nastopi vsaj ena od okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za odločitev glede uporabe ukrepov za reševanje ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

70. člen
(dolžnost obveščanja in poročanja o razlogih za propad)

(1) Organ upravljanja banke ali drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona Banko Slovenije nemudoma obvesti, če meni, da banka ali drug subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz prejšnjega člena.

(2) Banke in drugi subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na zahtevo Banke Slovenije pošljejo poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega člena. Zadevna poročila, informacije in dokumentacijo lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih v banki oziroma subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

71. člen
(stik z morebitnimi kupci)

(1) Če Banka Slovenije v zvezi z banko ugotovi pogoje iz prvega odstavka 253. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US), lahko od banke zahteva, da naveže stik z morebitnimi kupci, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri reševanju banke z upoštevanjem pogojev iz tretjega do petega odstavka 120. člena tega zakona.

(2) Banka mora pri tem zagotoviti, da za morebitnega kupca velja dolžnost varovanja zaupnosti vseh pridobljenih informacij v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem v skladu z 18. in 19. členom tega zakona.

72. člen
(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. agenciji, pristojni za finančne trge, kadar je pristojna za nadzor nad investicijskim podjetjem;
2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;
3. Evropski centralni banki;
4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;
5. Odboru za makrobonitetni nadzor in ESRB;
6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;
2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;
3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

73. člen **(pogoji za reševanje finančnih institucij in holdingov)**

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s finančno institucijo iz 2. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s to finančno institucijo in tudi v zvezi z nadrejeno družbo, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izpolnjeni pogoji za reševanje iz 68. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom izpolnjeni pogoji za reševanje iz 68. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, se v načrtu reševanja vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja. Banka Slovenije v tem primeru sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev iz 68. člena tega zakona, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici so izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 68. členu tega zakona;
2. stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke je tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom pa je potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote;
3. holding je opredeljen kot subjekt v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z reševanjem holdinga iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, v skladu z drugim in četrtem odstavkom tega člena, na podlagi predhodnega dogovora z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnih za reševanje podrejenih institucij oziroma za reševanje holdingov, ki imajo sedež v teh državah, odloči, da se znotrajskupinski prenosi kapitala ali izgub med subjekti, vključno z izvajanjem pooblastil za odpis ali konverzijo, ne upoštevajo pri ocenjevanju, ali so v zvezi z eno ali več podrejenimi institucijami izpolnjeni pogoji za reševanje.

74. člen **(postopki prenehanja subjektov reševanja)**

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, a se z ukrepi za reševanje pri banki ali subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne bi dosegli cilji reševanja iz 3. točke prvega odstavka 27. člena tega zakona glede zaščite javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, v zvezi z banko začne postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

(2) Če so v primeru iz prejšnjega odstavka pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona podani razlogi za propad iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona, Banka Slovenije predlaga sodišču, da v zvezi s tem subjektom začne postopek stečajnega postopka po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

(3) Banka Slovenije ugotovi razloge za propad pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odločbo. Ne glede na druge določbe tega zakona se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi z odločbo iz prvega stavka tega odstavka uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora.

(4) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na dan izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka in predlogu priloži odločbo.

(5) Sodišče brez odlašanja, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu predloga iz drugega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka. Proti sklepu o začetku stečajnega postopka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega in drugega odstavka tega člena.

75. člen **(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi s podrejeno družbo)**

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ugotovi, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 68. člena ali 73. člena tega zakona, pošlje organu za reševanje na ravni skupine, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje, pristojnega za zadevno skupino, naslednje informacije:

1. ugotovitev, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;
2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi s podrejeno družbo.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe odloči o začetku reševanja in uporabi ukrepov za reševanje, o katerih je obvestila organe v skladu s prejšnjim odstavkom, ko:

1. organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki predvidenih ukrepov za reševanje ali ukrepov v okviru običajnega insolvenčnega postopka verjetno ne bodo povzročili nastanka razlogov za reševanje drugih subjektov v skupini, ki imajo sedež v drugi državi članici, ali
2. organ za reševanje na ravni skupine v 24 urah ali daljšem dogovorjenem obdobju po prejetju informacij iz prejšnjega odstavka ne predloži ocene iz prejšnje točke.

(3) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prejme informacijo organa za reševanje druge države članice glede okoliščin iz prvega odstavka tega člena v zvezi s podrejeno družbo, ki ima sedež v tej državi članici, po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni posledice, ki bi jih načrtovani ukrepi za reševanje ali ukrepi v okviru običajnih insolvenčnih postopkov imeli na skupino in subjekte v skupini, ki imajo sedež v drugih državah članicah, zlasti ali bi bili zaradi teh učinkov lahko podani pogoji za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici.

(4) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno ne bi povzročili nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, s tem seznanjeni organ za reševanje, ki je obvestilo predložil.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da bi učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno povzročili nastanek pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, v 24 urah po prejemu informacije iz tretjega odstavka tega člena kolegiju za reševanje predloži predlog sheme za reševanje skupine v skladu s 77. členom tega zakona. Rok za predložitev predloga sheme reševanja se lahko podaljša s privolitvijo organa za reševanje podrejene družbe, ki je informacijo predložil.

76. člen

(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine oceni, da EU nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 68. člena ali 73. člena tega zakona, organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, nemudoma pošlje naslednje informacije:

1. ugotovitev, da nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;
2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi z nadrejeno družbo.

(2) Ukrepi iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko vključujejo tudi predlog sheme za reševanje skupine, izdelane v skladu s 77. členom tega zakona, v katerem koli od naslednjih primerov:

1. zaradi načrtovanih ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov na ravni nadrejene družbe bodo v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, verjetno izpolnjeni pogoji za reševanje;
2. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe ne zadoščajo za stabilizacijo razmer ali najverjetneje ne bodo mogli zagotoviti zadovoljivih rezultatov;
3. pristojni organ za reševanje podrejene družbe v skupini ugotovi, da ena ali več podrejenih družb izpolnjuje pogoje za reševanje;

4. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe bodo koristili podrejenim družbam v skupini tako, da je uporaba sheme za reševanje skupine ustrezna rešitev.

(3) Če ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne vključujejo sheme za reševanje skupine, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju s člani kolegija za reševanje sprejme odločitve o ukrepih. Pri svoji odločitvi Banka Slovenije upošteva:

1. obstoječe načrte reševanja in jim sledi, razen če organi za reševanje podrejenih družb ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bodo cilji reševanja lažje doseženi z ukrepi, ki v načrtih za reševanje niso predvideni, in
2. finančno stabilnost zadevnih držav članic.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v primeru obvestila iz prvega odstavka tega člena v okviru kolegija za reševanje pri posvetovanju s pristojnim organom za reševanje na ravni skupine in pri sprejemanju skupne odločitve v zvezi s shemo reševanja skupine, kadar je predlagana, upošteva možne učinke načrtovanih ukrepov za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ter predlaga ustrezne ukrepe, da se odpravijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki ukrepov, ki se izvajajo na ravni nadrejene družbe, na delovanje finančnega sistema v Republiki Sloveniji.

77. člen **(shema za reševanje skupine)**

(1) Shema za reševanje skupine se sprejme v obliki skupne odločitve organa za reševanje na ravni skupine in organov za reševanje drugih držav članic, odgovornih za reševanje podrejenih družb, ki so vključene v shemo za reševanje skupine, ter:

1. upošteva obstoječe načrte za reševanje posameznih subjektov v skupini, razen če organi za reševanje glede na okoliščine primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi z ukrepi, ki niso predvideni v načrtih za reševanje,
2. predstavi ukrepe za reševanje, ki bi jih morali posamezni organi za reševanje izvesti v zvezi z EU nadrejeno družbo ali določenimi subjekti v skupini, da se dosežejo cilji reševanja,
3. pojasni način usklajevanja ukrepov za reševanje in
4. določi finančni načrt, ki upošteva načrt reševanja skupine, načela za delitev odgovornosti glede financiranja ukrepov za reševanje, vključno z uporabo shem za financiranje reševanja.

(2) Če se Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, ali meni, da so zaradi finančne stabilnosti poleg predlaganih ukrepov v shemi za reševanje skupine ali ukrepov za reševanje v zvezi z določenimi subjekti v skupini potrebni tudi drugi ukrepi, mora podrobno utemeljiti, zakaj se s shemo za reševanje skupine ne strinja. Pri utemeljitvi ustrezno upošteva možne vplive na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji in možne posledice ukrepov za druge subjekte v skupini glede na obstoječe načrte za reševanje. Banka Slovenije utemeljitev predloži organu za reševanje na ravni skupine in drugim organom za reševanje, ki jih shema za reševanje skupine zajema, ter hkrati sporoči, katere ukrepe želi sprejeti.

(3) Če se Banka Slovenije in drugi posamezni organi za reševanje, odgovorni za reševanje subjektov v skupini, ne strinjajo s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, lahko Banka Slovenije skupaj z drugimi organi za reševanje sprejme skupno odločitev o shemi za reševanje skupine, v katero so zajeti subjekti, ki imajo sedež v teh državah članicah. Banka

Slovenije in drugi pristojni organi za reševanje lahko pri Evropskem bančnem organu zaprosijo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Kadar se ne uporabi shema za reševanje skupine in organi za reševanje izvedejo ukrepe za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini, Banka Slovenije v okviru kolegija za reševanje sodeluje z navedenimi organi za reševanje, ki so sprejeli ukrepe za reševanje, zato da se vzpostavi usklajena strategija reševanja za vse subjekte v skupini, ki propadajo ali bodo verjetno propadli.

(5) Banka Slovenije redno in izčrpno obvešča člane kolegija za reševanje o napredku pri izvajanju ukrepov za reševanje.

78. člen

(upoštevanje odločitev glede sheme reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve, sprejete v skladu z drugim in četrtem odstavkom prejšnjega člena, ter odločitve, ki jih sprejmejo drugi organi za reševanje, če skupna odločitev ni bila sprejeta.

(2) Banka Slovenije vse ukrepe na podlagi odločitev iz prejšnjega odstavka izvede brez odlašanja in ob ustreznem upoštevanju nujnosti.

79. člen

(pogoji za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema)

(1) Državni ukrepi, ki v skladu s predpisi omogočajo izredno javnofinančno pomoč za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki se dodeli subjektom v okviru ukrepov za reševanje ali neposrednih ukrepov, zato da se prepreči propad subjekta reševanja, se izvedejo ob tesnem sodelovanju pristojnega ministrstva ali vlade in Banke Slovenije.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se uporabijo kot zadnja možnost, potem ko se ocenijo in v največji možni meri izkoristijo drugi instrumenti za reševanje, na podlagi odločitve, ki jo v skladu s predpisi sprejme pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju z Banko Slovenije.

(3) Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo le, če so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje ter pristojno ministrstvo ali vlada in Banka Slovenije ocenita, da je dodatno izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za preprečevanje velikega negativnega vpliva na finančno stabilnost,
2. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, potem ko je subjekt reševanja že prejel izredno likvidnostno pomoč pri Banki Slovenije.

(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov za reševanje z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije obveznosti, oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov in imetniki drugih kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, predhodno zagotovijo prispevek za

zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini 8 % skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.

(5) Za opredelitev zahtevanega minimalnega prispevka iz prejšnjega odstavka se upošteva predhodno vrednotenje, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona.

(6) Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki z upoštevanjem PDEU pomenijo državno pomoč, se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takšnega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije.

2.3.2 Predhodno vrednotenje

80. člen (predhodno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije pred odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje pridobi:

1. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisno vrednotenje), ki jo izdelata neodvisen strokovnjak, ki ga imenuje Banka Slovenije, ali
2. začasno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: začasno vrednotenje), ki jo izdelata Banka Slovenije z upoštevanjem 84. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Neodvisno vrednotenje opravi revizor, revizijska družba ali cenilec podjetij, ki je neodvisen od Banke Slovenije, drugih državnih organov in subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisni cenilec). Šteje se, da oseba ne izpolnjuje pogoja neodvisnosti, če je v zadnjih petih letih v subjektu reševanja ali Banki Slovenije delala kot revizor.

(3) Zoper vrednotenje ni posebnega postopka sodnega varstva niti ni zoper vrednotenje mogoča posebna pritožba ali ugovor v postopku odločanja Banke Slovenije. Upravičeni vlagatelji lahko izpodbijajo vrednotenje izključno v okviru postopka sodnega varstva zoper odločbo o začetku postopka reševanja.

81. člen (cilj in namen predhodnega vrednotenja)

(1) Cilj predhodnega vrednotenja iz prejšnjega člena je, da se zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz 68. ali 73. člena tega zakona oziroma pogoje iz 97. člena tega zakona, za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje.

(2) Namen predhodnega vrednotenja je, da se:

1. zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v računovodskih izkazih, in
2. ugotovi podlaga za morebitno zvišanje vrednosti zahtevkov upnikov ali plačanega nadomestila v skladu s petim odstavkom 84. člena tega zakona.

(3) Predhodno vrednotenje se uporabi kot podlaga:

1. za oceno, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje in uporabo ukrepov za reševanje;
2. za določitev ustreznega instrumenta za reševanje, ki se uporabi za doseganje ciljev reševanja;
3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov;
5. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, ter za določitev zneska morebitnega nadomestila, ki se v zvezi s prenosom plača subjektu reševanja oziroma imetnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, če se uporabi ukrep ustanovitve premostitvene banke ali ukrep izločitve sredstev;
6. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, in za opredelitev tržnih pogojev iz 116. člena tega zakona, če se uporabi ukrep prodaje poslovanja;
7. da se za vse ukrepe za reševanje zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti.

82. člen **(načela predhodnega vrednotenja)**

Predhodno vrednotenje se pripravi z upoštevanjem naslednjih pravil:

1. temelji na konservativnih predpostavkah, vključno s stopnjo neplačil in pomembnostjo izgub;
2. ne sme upoštevati morebitne prihodnje odobritve izredne javnofinančne podpore ali izredne likvidnostne pomoči za primere v skrajni sili ali na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti ali obrestne mere s strani Banke Slovenije subjektu reševanja od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje;
3. upošteva, da se pri uporabi katerega koli instrumenta za reševanje od subjekta reševanja v skladu s 15. členom tega zakona izterjajo vsi razumni dejanski stroški organa za reševanje ali sheme za financiranje reševanja, ki sodeluje pri reševanju, vključno z obrestmi in provizijami, ki se plačajo za posojila in jamstva, ki jih zagotovi shema financiranja reševanja.

83. člen **(dodatne informacije v zvezi s predhodnim vrednotenjem)**

(1) Predhodno vrednotenje se dopolni z naslednjo dokumentacijo iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta reševanja:

1. posodobljenimi računovodskimi izkazi, izdelanimi v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, in poročilom o finančnem položaju subjekta reševanja,
2. analizo in oceno knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja ter
3. seznamom neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi subjekt reševanja, z označenimi posameznimi obveznostmi do posameznih

upnikov ter razvrstijo teh obveznosti v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Za namene iz 5. in 6. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona se analiza in ocena knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja iz 2. točke prejšnjega odstavka dopolnita tudi z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja na podlagi tržne vrednosti.

(3) Predhodno vrednotenje se dopolni tudi z informacijami glede razvrstitve delničarjev in upnikov subjekta reševanja v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter z oceno obravnave, ki bi je bil deležen posamezni razred delničarjev in upnikov, če bi v okviru običajnega insolvenčnega postopka prišlo do prenehanja subjekta reševanja. Ta ocena ne nadomesti ocene, ki se zahteva na podlagi 153. člena tega zakona, in ne vpliva nanjo.

84. člen (začasno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 81. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov v zvezi z ukrepi za reševanje v ustreznem roku ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Za začasno vrednotenje se smiselno uporabljata drugi odstavek 81. člena in 82. člen tega zakona, če je to ustrezno in izvedljivo glede na okoliščine ter nujnost ukrepanja v posameznem primeru. Pri začasnem vrednotenju se upošteva dodatno konservativno znižanje vrednosti sredstev iz naslova morebitnih izgub (v nadaljnjem besedilu: blažilnik za dodatne izgube), ki ga glede na okoliščine primera določi in ustrezno obrazloži Banka Slovenije.

(3) Ne glede na 80. člen tega zakona se začasno vrednotenje uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(4) Če Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka izdelava začasno vrednotenje, nemudoma imenuje tudi neodvisnega cenilca za izdelavo neodvisnega vrednotenja. Neodvisno vrednotenje se v tem primeru lahko naloži neodvisnemu strokovnjaku, pooblaščenemu tudi za vrednotenje na podlagi 153. člena tega zakona, vendar morata biti v tem primeru vrednotenji vsebinsko ločeni.

(5) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se v zvezi z ukrepom odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma v zvezi z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali
2. premostitvena banka oziroma družba za upravljanje sredstev zagotovi dodatno nadomestilo:
 - subjektu reševanja v zvezi s prenosom sredstev, pravic in obveznosti ali
 - imetnikom lastniških instrumentov v zvezi z ukrepom prenosa lastniških instrumentov.

(6) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja nižja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da se v višini ugotovljene razlike na

premostitveno banko oziroma upravljavca premoženja prenesejo dodatna sredstva ali terjatve, če subjekt reševanja še razpolaga s premoženjem, primernim za prenos.

(7) Če se je nad subjektom reševanja začel običajni insolvenčni postopek pred predložitvijo neodvisnega vrednotenja, morebitni potek rokov za prijavo terjatev v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne vpliva na pravico premostitvene banke oziroma upravljavca premoženja, da uveljavlja svojo terjatev v tem postopku.

85. člen **(izvedbeni predpisi v zvezi z vrednotenjem)**

(1) Banka Slovenije, če je to potrebno, da se ustrezno izvedejo ukrepi za reševanje, z upoštevanjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropski bančni organ, s podzakonskim predpisom podrobneje določi:

1. merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti;
2. metodologijo za predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti;
3. metodologijo za določanje blažilnika za dodatne izgube.

(2) Banka Slovenije se o vsebini podzakonskega predpisa, ki ureja merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti, predhodno posvetuje z agencijo, pristojno za revidiranje.

2.3.3 Mirovanje obveznosti

86. člen **(pogoji za uveljavitev instrumenta mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije po posvetovanju s pristojnimi organi odloči o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka je subjekt reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona;
2. ukrepi zasebnega sektorja iz 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona niso nemudoma razpoložljivi, da bi se preprečil propad subjekta reševanja;
3. mirovanje obveznosti je nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnega stanja subjekta reševanja, in
4. mirovanje obveznosti je nujno, da:
 - se oceni javni interes za ugotavljanje pogoja iz 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona ali
 - se opredelijo ustrezni ukrepi za reševanje ali zagotovi učinkovita uporaba enega ali več instrumentov za reševanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mirovanje obveznosti ni dopustno za obveznosti plačila ali izročitev v razmerju do:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(3) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera in pri tem oceni zlasti:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij;
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov;
3. učinke veljavnih predpisov, ki urejajo postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, za subjekt reševanja, vključno z nadzorniškimi in sodnimi pooblastili, za zaščito pravic upnikov in zagotovitev enake obravnave upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih ter
4. učinke, ki bi jih imela opredelitev javnega interesa v smislu 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona na izvajanje postopka zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja subjekta reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

(5) Banka Slovenije v okviru pooblastil na podlagi tega ali drugih zakonov sprejme ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi ustrezno usklajevanje z organi, ki so pristojni za opravljanje dejanj v postopkih zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja v zvezi s subjektom reševanja.

87. člen **(obdobje mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije določi trajanje mirovanja obveznosti tako, da je to obdobje čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je nujno za uresničitev namenov iz 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena. Mirovanje obveznosti v nobenem primeru ne traja dlje kot do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi obvestila o mirovanju. Z iztekom obdobja mirovanja obveznosti prenehajo vsi učinki odločitve o mirovanju obveznosti.

(2) Po poteku obdobja mirovanja iz prejšnjega odstavka mirovanje preneha učinkovati.

(3) Obdobje mirovanja obveznosti plačila ali izročitve na podlagi odločitve Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom je za vse stranke pogodbe enako dolgo.

(4) Obveznost plačila ali izročitve, ki zapade med obdobjem mirovanja, se izvede takoj po izteku navedenega obdobja.

88. člen **(obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti subjekt reševanja in organe iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 250. člena tega zakona ter odločbo hkrati objavi tudi na svoji spletni strani.

(2) Subjekt reševanja informacijo o izdani odločbi iz prejšnjega odstavka objavi:

1. na svoji spletni strani in
2. v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu.

89. člen

(dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko pri uporabi instrumenta mirovanja obveznosti v zvezi s subjektom reševanja v obdobju mirovanja odloči tudi, da se omejijo pravice:

- zavarovanih upnikov glede uveljavljanja jamstva v zvezi s premoženjem subjekta reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 150. člena tega zakona, ter
- nasprotnih strank do odpovedi v zvezi s pogodbo, sklenjeno s subjektom reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega do osmega odstavka 151. člena tega zakona.

(2) Če je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument mirovanja obveznosti na podlagi pogojev iz 86. člena tega zakona ali dodatnih pooblastil iz prejšnjega odstavka pred začetkom postopka reševanja v zvezi s tem subjektom, na začetku postopka reševanja v zvezi s tem subjektom ne more več uporabiti pooblastil iz 149. do 151. člena tega zakona.

90. člen

(uporaba pooblastil za mirovanje na podlagi drugih predpisov)

Določbe tega zakona glede uporabe instrumenta mirovanja obveznosti, kot izhajajo iz tega podpoglavja, ne vplivajo na uporabo določb drugih predpisov ali izvajanje pooblastil na njihovi podlagi, kadar določajo mirovanje obveznosti za subjekte reševanja:

1. preden so v zvezi s tem subjektom ugotovljene okoliščine, da subjekt propada ali bo verjetno propadel zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona, ali
2. ki presega področje uporabe in trajanje mirovanja obveznosti iz tega podpoglavja, v povezavi s postopki zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ki se uporabljajo v zvezi s tem subjektom.

2.3.4 Odločitev o uporabi ukrepov za reševanje

91. člen

(odločitev o uporabi ukrepov za reševanje)

(1) Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij oceni, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z 68. oziroma 73. členom tega zakona.

(2) Če so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje, Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja, ki vsebuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje,
2. navedbo instrumentov za reševanje, ki jih namerava sprejeti Banka Slovenije v zvezi z banko oziroma drugim subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, in
3. navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava uporabiti Banka Slovenije v zvezi z ukrepi za reševanje, vključno z morebitno odločitvijo, da se v subjektu reševanja imenuje izredna uprava.

(3) Opredelitev instrumentov za reševanje v odločbi iz prejšnjega odstavka ne preprečuje, da Banka Slovenije po začetku postopka za reševanje odloči o uporabi dodatnih instrumentov za reševanje ali odloči, da se posamezni instrument za reševanje, naveden v odločbi o začetku postopka reševanja, ne uporabi.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja oziroma o uporabi ukrepov za reševanje, ki z upoštevanjem PDEU pomenijo državno pomoč, ko prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega instrumenta oziroma pomoči z notranjim trgov Evropske unije.

92. člen

(izvajanje pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje)

(1) Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti za reševanje v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov za reševanje, ki vključujejo uporabo instrumentov za reševanje ter uporabo drugih pooblastil, da se tako dosežejo cilji reševanja v skladu s 27. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi za reševanje samostojno ali ob sodelovanju drugih pristojnih organov na način, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje za doseganje ciljev reševanja. Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva cilje reševanja iz 27. člena tega zakona ter pri tem uporabi tiste instrumente in pooblastila za reševanje, ki so najprimernejši za uresničevanje teh ciljev glede na konkretne okoliščine v posameznem primeru.

(3) Če se v zvezi s subjektom reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja, instrument ustanovitve premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za uveljavljanje pravic delavcev v zvezi s tem prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi o tem posvetuje.

93. člen

(prenehanje postopka reševanja)

Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri banki po izrečenem ukrepu za reševanje prenehali razlogi za reševanje v skladu s tem zakonom, izda odločbo o zaključku postopka reševanja.

2.4 Instrumenti za reševanje

2.4.1 Splošno o uporabi instrumentov za reševanje

94. člen **(uporaba instrumentov za reševanje)**

(1) Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje, da se tako zagotovi izvedba uporabljenih instrumentov v skladu s cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje v kakršni koli kombinaciji oziroma posamezni instrument v postopku reševanja uporabi večkrat.

(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa ali konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabi tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, ki velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(4) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(5) Če se v postopku reševanja uporabi le instrument prodaje poslovanja ali instrument ustanovitve premostitvene banke, ki vključuje prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta reševanja preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki tako, da se v tem postopku ustrezno upoštevajo potrebe po zagotavljanju storitev ali podpore za nadaljevanje opravljanja dejavnosti ali storitev pri prevzemniku v skladu s 148. členom tega zakona in morebitni drugi razlogi, zaradi katerih se v okviru običajnega insolvenčnega postopka zahteva nadaljnje delovanje preostalega dela subjekta reševanja, da se uresničijo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

95. člen **(obravnavanje delničarjev in upnikov)**

(1) Instrumenti za reševanje, ki vključujejo prenos dela pravic, sredstev in obveznosti subjekta reševanja, se uporabijo tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se instrument odpisa in konverzije uporabi tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane v lastniški delež, nimajo večjih izgub, kot bi jih

imeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

96. člen **(izključitev uporabe drugih predpisov)**

(1) Za izvajanje pooblastil in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje se ne uporabljajo določbe drugih predpisov ali pogodbenih ureditev, ki določajo:

1. zahtevo za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa oziroma druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja;
2. zahtevo glede obveščanja, vključno z morebitno objavo obvestil ali prospektov, ali zahtevo glede vpisa dejstev v določene registre kot pogoj za izvedbo posameznih dejanj, ki jih v skladu s pooblastili na podlagi tega zakona izvede Banka Slovenije;
3. omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti;
4. omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju ali pogodb o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s poboto ali izvrševanja dogovorov o poravnavi.

(2) Ne glede na določbe drugih predpisov imajo morebitna obvestila in vpisi v ustrezne registre, ki jih v skladu z drugimi predpisi opravi ali predlaga Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil in pristojnosti pri uporabi instrumentov za reševanje, le deklaratorne učinke.

2.4.2 Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov

97. člen **(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)**

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti:

1. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje ali
2. hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom.

(2) Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja, preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom, le v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz petega odstavka 58. člena tega zakona, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU. Za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se v tem primeru upoštevajo načela iz 95. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije nemudoma uporabi instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, če je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z 68. členom tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje,
2. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,
3. če je kapitalске instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
4. če je kapitalске instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
5. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Za namene iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje.

(5) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšnji del.

(6) Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira na podlagi uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, na ravni takšnega subjekta upošteva kot prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo za doseganje minimalnih pragov za:

1. uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema v skladu s četrtrim odstavkom 79. člena tega zakona in
2. uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(7) Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalске instrumente in kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se instrument za odpis ali konverzijo teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi hkrati z instrumentom za odpis ali konverzijo teh instrumentov in obveznosti na ravni

nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 3. do 5. točke tretjega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

(9) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s kapitalskim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalski instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalski instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(10) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena ter za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(11) Kadar se instrument odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, Banka Slovenije pridobi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev v skladu s 153. členom tega zakona.

(12) Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ali sočasno s to oceno, in
2. ustreznih kapitalskih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov.

(13) Če se pri uporabi instrumenta odpisa kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena, je zmanjšanje te glavnice trajno, upnik pa lahko uveljavlja samo povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz petega odstavka 84. člena tega zakona. Imetniki lahko v zvezi z odpisom kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uveljavljajo izključno nadomestila, ki so določena s tem zakonom, ter v zvezi z odpisanim delom obveznosti niso upravičeni do nobenih drugih zahtevkov v razmerju do subjekta reševanja, razen že zapadlih obveznosti in zahtevkov za povračilo škode, ki so posledica izpodbijanja zakonitosti ukrepa.

(14) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena zahteva, da subjekt reševanja imetnikom teh kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izda instrumente navadnega lastniškega

temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja ali njegova nadrejena družba na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(15) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka, se upravičnim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu s 112. členom tega zakona, preden subjekt reševanja izda delnice ali druge instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi morebitnega povečanja kapitala subjekta reševanja v zvezi z ukrepi izredne javnofinančne pomoči. Novi instrumenti navadnega lastniškega kapitala se upravičencem dodelijo takoj po izvedbi konverzije.

98. člen

(pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije je pristojna za ugotavljanje pogojev iz prejšnjega člena v zvezi s subjektom reševanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če so kapitalski instrumenti za izpolnjevanje kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU pripoznani na posamični podlagi.

(2) Če so kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka prejšnjega člena priznani za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, je Banka Slovenije pristojna za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če ima subjekt reševanja sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če kapitalske instrumente izda subjekt reševanja, ki je podrejena družba, in se ti instrumenti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;
2. pogojev iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

99. člen

(ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene družbe, ki je izdala kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka 97. člena tega zakona, ki se upoštevajo za izpolnjevanje zahteve iz 58. člena tega zakona na posamični podlagi, ali kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona obvesti:

1. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona v 24 urah po posvetovanju z organom za reševanje, ki je pristojen za zadevni subjekt:

- konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojnega za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;
 - organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz 58. člena tega zakona neposredno ali posredno kupili od institucije, ki je podrejena družba subjektu v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja;
2. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 3. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona nemudoma, ko do takšne ugotovitve pride, organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in
2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga pošlje organ za reševanje podrejene družbe vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, pošlje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je poslala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja eden ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona po posvetovanju z organi, ki jim je poslala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 77. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 77. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona, nemudoma uporabi instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti te podrejene družbe.

100. člen

(instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za posamezni razred obveznosti subjekta reševanja odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;
2. konvertira glavnica obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti iz prejšnjega odstavka za katerega koli od naslednjih namenov:

1. dokapitalizacijo subjekta reševanja v obsegu, da banka znova izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar mora subjekt reševanja v skladu s predpisi zagotavljati zahtevano minimalno raven kapitala oziroma da se omogoči nadaljnje izvajanje dejavnosti in ohrani zadostno tržno zaupanje v subjekt reševanja;
2. zagotovitev kapitala premostitveni banki ali družbi za upravljanje sredstev;
3. prenos zmanjšanih terjatev iz naslova delnega odpisa obveznosti na premostitveno banko, na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na družbo za upravljanje sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev.

(3) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za namen iz 1. točke prejšnjega odstavka le, če obstaja razumna možnost, da bo uporaba tega instrumenta skupaj z drugimi instrumenti in pooblastili za reševanje ter ukrepi na podlagi načrta reorganizacije poslovanja iz 106. člena tega zakona omogočila ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja in zagotovila njegovo dolgoročno uspešno poslovanje.

(4) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, lahko Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za namene iz 2. točke drugega odstavka tega člena skupaj z drugimi instrumenti za reševanje.

101. člen

(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se lahko uporabi v zvezi z vsemi obveznostmi subjekta reševanja, ki niso izključene iz uporabe tega instrumenta na podlagi drugega odstavka tega člena ali 102. člena tega zakona.

(2) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se ne uporabi za naslednje obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države:

1. zjamčene vloge;
2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov za varstvo pred tveganji, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice;
3. katere koli obveznosti, ki nastanejo na podlagi hrambe denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev strank pri subjektu reševanja, vključno z denarnimi sredstvi ali drugimi vračljivimi sredstvi strank, ki jih hrani v imenu kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali alternativnih investicijskih skladov, če so te stranke zaščitene z veljavnim insolvenčnim pravom;
4. obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom reševanja (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), če upravičenec v zvezi s svojo terjatvijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka lahko uveljavlja izločitveno ali ločitveno pravico, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
5. obveznosti do institucij, ki niso del iste skupine, če je prvotna zapadlost krajša od sedmih dni;
6. obveznosti do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali do udeležencev teh sistemov, kadar so obveznosti posledica sodelovanja subjekta reševanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni, ali do centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 4. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
7. obveznosti do:
 - delavcev v zvezi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki jih ne ureja zakon ali kolektivna pogodba, in za katera veljajo zahteve zakona, ki ureja bančništvo, glede politik in praks v zvezi s prejemki;
 - upnikov iz naslova dobave blaga ali zagotavljanja komercialnih storitev, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje dejavnosti subjekta reševanja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;
 - davčnih organov in organov za socialno varstvo, ki se v običajnem insolvenčnem postopku štejejo za prednostne terjatve;
 - sistemov jamstva za vloge;
8. obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da ostanejo vsa sredstva, ki so vključena v sklad za kritje kritih obveznic, nespremenjena, ločena in zadostna.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ne preprečuje uporabe tega instrumenta v zvezi z zneskom upravičene vloge, ki presega znesek zjamčene vloge, oziroma v zvezi s katerim koli zneskom zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplombe ali premoženja, s katerim je zavarovana, vključno s sredstvi v skladu za kritje kritih obveznic, ki presegajo vrednost kritih obveznic.

(5) Izključitev obveznosti iz 8. točke drugega odstavka tega člena ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi. V tem primeru organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki izpolnjujejo pogoje iz petega

in šestega odstavka 58. člena tega zakona, zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, glede obveznosti do drugih subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ter niso izključene na podlagi prejšnjega odstavka, oceni, ali je treba te obveznosti v celoti ali delno izključiti na podlagi 102. člena tega zakona, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.

102. člen

(izključitev posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izjemoma v celoti ali delno izključi določene obveznosti, ki niso izključene na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. kljub njenim prizadevanjem za navedeno obveznost ni mogoče uporabiti instrumenta odpisa in konverzije obveznosti v razumnem času,
2. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za zagotavljanje kontinuitete izvajanja kritičnih funkcij in glavnih poslovnih dejavnosti na način, ki subjektu reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in transakcije,
3. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna, da se prepreči obsežno širjenje negativnih vplivov, zlasti v zvezi z upravičenimi vlogami fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ter bi bilo v nasprotnem primeru resno ogroženo delovanje finančnih trgov, vključno z infrastrukturami finančnih trgov, na način, ki bi lahko povzročil resno motnjo v gospodarstvu države članice ali na ravni Evropske unije, ali
4. bi se v primeru uporabe tega instrumenta za te obveznosti vrednost sredstev subjekta reševanja tako znižala, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če se te obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno obveznost ali določen prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se obseg odpisa in konverzije drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti ta instrument, ustrezno poveča, pod pogojem, da noben upnik ne utrpí večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(3) Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi obveznost ali določeni prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:

1. pokrijejo se vse izgube, ki niso bile pokrite z odpisom in konverzijo izvzetih obveznosti, tako da je neto vrednost sredstev subjekta reševanja enaka nič;
2. vplačajo se lastniški instrumenti ali drugi kapitalski instrumenti, ki jih izda subjekt reševanja v postopku reševanja, z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja ali premostitvene banke v

obsegu, tako da se zagotovi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(4) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka izjemoma zagotovi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja, če so izpolnjeni pogoji iz devetega in desetega odstavka 27. člena Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije v zvezi z izključitvijo na podlagi prvega odstavka tega člena upošteva naslednje:

1. da izgube najprej pokrivajo delničarji in šele potem upniki z upoštevanjem obratnega prednostnega vrstnega reda, ki velja za poplačilo teh obveznosti v običajnem insolvenčnem postopku,
2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve posameznih obveznosti ali razreda obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ohranil subjekt reševanja, in
3. potrebo po ohranitvi ustreznih virov za financiranje reševanja.

(6) Banka Slovenije pred izključitvijo posameznih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena o tem obvesti Evropsko komisijo. Če bi bil zaradi izključitve potreben prispevek iz sheme za financiranje reševanja ali alternativnega vira financiranja na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena, lahko Evropska komisija v 24 urah po prejemu takega obvestila ali v dogovoru z Banko Slovenije po daljšem obdobju predlagano izključitev prepove ali zahteva njeno spremembo v skladu s predpisi, da se zaščiti celovitost notranjega trga.

103. člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za reševanje s sredstvi upnikov)

(1) Subjekti reševanja v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega:

1. upnik prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije na podlagi ukrepov Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, in
2. se upnik strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za pogodbene ureditve, ki so podlaga za obveznosti iz naslova upravičene vloge fizične osebe oziroma družbe, ki ima status mikro, malega ali srednjega podjetja, oziroma vlog teh oseb, ki so vplačane pri podružnici banke, ustanovljene v tretji državi, in bi se štele za upravičene vloge, če bi bile vplačane pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteva iz prvega odstavka tega člena ne uporablja za subjekt reševanja, pri katerem je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona enaka znesku za pokrivanje izgub, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, če se obveznosti iz prvega odstavka tega člena, ki ne vključujejo zadevnega pogodbenega določila, ne upoštevajo.

(4) Banka Slovenije lahko odloči, da se prvi odstavek tega člena ne uporablja, če v skladu s pravom tretje države ali z zavezujočimi sporazumi, sklenjenimi s tretjo državo, v tretji državi učinkujejo ukrepi,

ki jih izreče Banka Slovenije v zvezi z odpisom in konverzijo obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države. Pred odločitvijo lahko Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva, da predloži pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo odločitev Banke Slovenije glede odpisa in konverzije obveznosti v tretji državi.

(5) Če pogodbeni ureditev ne vključuje zahteve iz prvega odstavka tega člena, to ne preprečuje uporabe instrumenta za odpis in konverzijo teh obveznosti na podlagi tega zakona.

104. člen

(uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov)

(1) Kadar subjekt reševanja oceni, da vključitev pogodbenega določila iz prvega odstavka prejšnjega člena v posamezno pogodbeno ureditev s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, o svoji oceni uradno obvesti Banko Slovenije in v obvestilu navede razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasni razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja Banki Slovenije predloži tudi vse informacije, ki so potrebne za oceno učinkov take opustitve na rešljivost subjekta reševanja.

(2) Če Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je vključitev pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prejšnjim členom, s pravnega ali drugega vidika kljub razlogom, ki jih navaja subjekt reševanja, izvedljiva, v razumnem roku zahteva, da subjekt reševanja vključi ustrezno pogodbeno določilo v pogodbeno ureditev, ter pri tem upošteva potrebo, da se zagotovi rešljivost navedenega subjekta reševanja. Banka Slovenije lahko dodatno zahteva, da subjekt reševanja spremeni svojo prakso, ki je povezana z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov.

(3) Obveznost iz prvega odstavka prejšnjega člena miruje od predložitve obvestila do odločitve Banke Slovenije v skladu s tem členom.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena subjekt reševanja ne more uveljavljati opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z:

1. instrumenti dodatnega temeljnega kapitala;
2. instrumenti dodatnega kapitala;
3. nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg.

(5) Kadar Banka Slovenije v okviru ocene rešljivosti subjekta reševanja v skladu s tem zakonom ali v katerem koli drugem primeru ugotovi, da v razredu obveznosti iz 231. člena tega zakona, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s 101. členom tega zakona ali bodo verjetno izključene v skladu s 102. členom tega zakona, znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda, oceni učinek tega dejstva na rešljivost tega subjekta reševanja, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve 95. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s

sredstvi upnikov, pomenijo bistveno oviro za rešljivost subjekta reševanja, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s tem zakonom.

(7) Obveznosti, ki ne izpolnjujejo zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po tem zakonu.

(8) Banka Slovenije lahko določi kategorije obveznosti, za katere lahko subjekt reševanja uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov na podlagi tega člena.

105. člen

(posebna pravila v zvezi z odpisom in konverzijo izvedenih finančnih instrumentov)

(1) Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis in konverzijo obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le v primeru istočasnega ali predhodnega prenehanja pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter morebitnega pobota obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, vsebuje dogovor o izravnavi.

(2) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka v postopku reševanja odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije obveznosti v skladu s 102. členom tega zakona.

(3) Če za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti velja dogovor o izravnavi, Banka Slovenije ali neodvisni cenilec pri vrednotenju na podlagi 80. člena tega zakona opredeli neto obveznost ali terjatev z upoštevanjem učinkov izravnave pod pogoji, določenimi v dogovoru o izravnavi.

(4) Banka Slovenije določi vrednost obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z:

1. ustreznimi metodologijami za določanje vrednosti razredov izvedenih finančnih instrumentov, vključno s transakcijami, za katere veljajo dogovori o izravnavi;
2. načeli, ki se uporabljajo za opredelitev trenutka, ki se upošteva pri določitvi vrednosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih;
3. ustreznimi metodologijami za primerjavo zmanjšanja vrednosti zaradi predčasnega prenehanja tovrstnih izvedenih finančnih instrumentov s pobotom in njihovega reševanja s sredstvi upnikov z zneskom izgub, ki bi pri reševanju s sredstvi upnikov bremenile tovrstne izvedene finančne instrumente.

106. člen

(načrt reorganizacije poslovanja)

(1) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, za dokapitalizacijo subjekta reševanja v skladu s 1. točko drugega odstavka 100. člena tega zakona, hkrati zahteva, da subjekt reševanja v enem mesecu po uporabi tega instrumenta izdelava in predloži Banki Slovenije načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje vsaj naslednje elemente:

1. natančno analizo dejavnikov in težav, zaradi katerih je subjekt reševanja propadel ali bo verjetno propadel, ter okoliščine, ki so pripeljale do tega,
2. opis ukrepov za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja, s katerimi se v razumnem roku obnovi dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja ali dela njegovih dejavnosti, in
3. časovni raspored za izvajanje teh ukrepov.

(2) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo posloval subjekt reševanja. Načrt za reorganizacijo poslovanja za ta namen upošteva trenutne razmere na finančnih trgih in napovedi glede pričakovanih razmer na njih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši pričakovani scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov, ki omogočijo opredelitev glavnih šibkih točk subjekta reševanja. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.

(3) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja lahko z upoštevanjem prejšnjega odstavka vključujejo:

1. reorganizacijo opravljanja dejavnosti;
2. spremembe operativnih sistemov in infrastrukture;
3. opustitev dejavnosti, ki ustvarjajo izgubo;
4. prestrukturiranje obstoječih dejavnosti, da postanejo konkurenčne;
5. prodajo sredstev ali poslovnih linij.

(4) Banka Slovenije lahko s ciljem, da subjekt reševanja pripravi in izvede načrt reorganizacije poslovanja, v subjektu reševanja imenuje izredno upravo v skladu s 139. členom tega zakona.

(5) Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, mora biti načrt za reorganizacijo poslovanja v skladu z načrtom, predloženim v postopku presoje državne pomoči.

(6) Če se instrument za odpis in konverzijo obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, uporabi z namenom dokapitalizacije za dva ali več subjektov v skupini in ima EU nadrejena banka sedež v Republiki Sloveniji, načrt za reorganizacijo poslovanja pripravi EU nadrejena banka tako, da so v načrtu vključeni vsi subjekti v skupini, in z upoštevanjem pravil, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za izdelavo načrta sanacije na ravni skupine. Načrt za reorganizacijo poslovanja na ravni skupine EU nadrejena banka predloži Banki Slovenije, kadar je Banka Slovenije organ za reševanje na ravni skupine. V tem primeru Banka Slovenije načrt pošlje drugim zadevnim organom za reševanje in Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko izjemoma, če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, podaljša obdobje iz prvega odstavka tega člena za največ en mesec. Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, lahko Banka Slovenije obdobje iz prvega odstavka tega člena podaljša do odločitve Evropske komisije v zvezi s postopkom presoje skladnosti državne pomoči s pravili Evropske unije o državni pomoči, vendar največ za en mesec.

107. člen

(ocena načrta za reorganizacijo poslovanja)

(1) Banka Slovenije v dogovoru s pristojnim organom v enem mesecu po prejemu načrta za reorganizacijo poslovanja oceni verjetnost, da se bo zaradi izvedbe ukrepov za reorganizacijo poslovanja, ki jih določa načrt, obnovilo dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije potrdi načrt za reorganizacijo poslovanja, če na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da bo subjekt reševanja verjetno dosegel zastavljeni cilj.

(3) Če Banka Slovenije ne potrdi načrta za reorganizacijo poslovanja, seznanjeni subjekt reševanja z razlogi za zavrnitev potrditve in zahteva spremembo ali dopolnitev načrta tako, da bodo ti razlogi odpravljeni.

(4) Subjekt reševanja v dveh tednih po seznanitvi z razlogi iz prejšnjega odstavka predloži nov načrt za reorganizacijo poslovanja. Banka Slovenije oceni spremenjeni načrt in subjekt reševanja v enem tednu obvesti o potrditvi načrta ali zahtevi za dodatne spremembe in dopolnitve načrta.

(5) Organ upravljanja subjekta reševanja ali izredni upravitelji, če so imenovani, izvedejo ukrepe, ki so opredeljeni v načrtu za reorganizacijo poslovanja, in Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev predložijo poročilo o napredku pri izvajanju načrta. Kadar je to potrebno za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena, lahko upravljalni organ ali izredni upravitelji, kadar so imenovani, predlagajo spremembe načrta, ki jih odobri Banka Slovenije po postopku iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

108. člen **(obseg odpisa in konverzije)**

(1) Banka Slovenije za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ter z upoštevanjem predhodnega vrednotenja iz prvega odstavka 80. člena tega zakona oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje kot seštevek naslednjih vrednosti:

1. zneska kapitala, potrebnega za pokrivanje ugotovljenih izgub, tako da je neto vrednost sredstev in obveznosti subjekta reševanja enaka nič, in
2. zneska kapitala, potrebnega, da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ki je v postopku reševanja, ali premostitvene banke, tako da:
 - se zagotovi zadostno tržno zaupanje v banko, ki je v postopku reševanja, ali v premostitveno banko, in
 - bo banka, ki je v postopku reševanja, ali premostitvena banka še vsaj eno leto po izvedbi ukrepov za povečanje kapitala izpolnjevala pogoje za ohranitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 109. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente, kvalificirane obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati zadevne instrumente in obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva tudi morebitne prispevke, ki jih za reševanje prispeva enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(3) Če Banka Slovenije pri reševanju uporabi instrument izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa in konverzije drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije

pri reševanju s sredstvi upnikov, se pri znesku, za katerega je treba zmanjšati kvalificirane obveznosti, ustrezno upošteva tudi konservativna ocena kapitalskih potreb upravljavca sredstev.

(4) Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditev poročanja in obdelave podatkov, ki omogoča, da ocena in vrednotenje iz prvega odstavka tega člena temelji na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja.

109. člen **(vrstni red odpisa in konverzije)**

(1) Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, Banka Slovenije upošteva razvrstitev zadevnih instrumentov in obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:

1. se najprej v višini ugotovljene izgube, ki je razlika med neto vrednostjo sredstev in neto vrednostjo obveznosti, sorazmerno zmanjša nominalni oziroma pripadajoči znesek delnic in drugih lastniških instrumentov, vključno z zmanjšanjem na nič, kadar je to potrebno;
2. če zmanjšanje iz prejšnje točke ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi prejšnje točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
3. če zmanjšanje iz 1. in 2. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. ali 2. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
4. če zmanjšanje iz 1. do 3. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica preostalega podrejenega dolga in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica preostalega podrejenega dolga, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. do 3. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
5. če zmanjšanje iz 1. do 4. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala, se glavnica oziroma preostali neporavnani znesek drugih obveznosti subjekta reševanja, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala, z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v skladu z drugim odstavkom 230. člena tega zakona.

(2) Obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo lastniški instrumenti in drugi kapitalski instrumenti in

kvalificirane obveznosti ter druge podrejene obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu razredu, razen kadar so posamezne obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.

(3) Banka Slovenije pri odpisu in konverziji obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, v okviru istega prednostnega razreda enakomerno zmanjša glavnico oziroma znesek kapitalskih instrumentov in obveznosti, in sicer sorazmerno glede na njihovo vrednost. Prvi stavek tega odstavka ne preprečuje, da se obveznosti, ki so bile izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s 102. členom tega zakona, obravnavajo ugodneje kot druge obveznosti istega prednostnega razreda.

(4) Banka Slovenije pred odpisom in konverzijo obveznosti iz 5. točke prvega odstavka tega člena konvertira ali zmanjša preostalo glavnico kapitalskih instrumentov oziroma znesek obveznosti iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena, kolikor ta še ni bila konvertirana z upoštevanjem prvega odstavka tega člena, če za te instrumente oziroma obveznosti velja naslednji pogodbeni pogoj:

1. da se glavnica zniža ob nastopu vsakega dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja, ali
2. da se opravi konverzija glavnice v delnice ali druge lastniške instrumente ob nastopu dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja.

(5) Če je bila glavnica oziroma znesek kapitalskega instrumenta ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, na podlagi 1. točke prejšnjega odstavka zmanjšana, vendar ne na nič, se pred odpisom in konverzijo obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena odpiše oziroma konvertira preostali znesek glavnice instrumentov oziroma obveznosti iz prejšnjega odstavka.

(6) Banka Slovenije lahko uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, za vse subjekte reševanja, pri čemer ustrezno upošteva pravno obliko subjekta reševanja ali odloči o spremembi pravne oblike subjekta reševanja.

110. člen **(odločba o odpisu in konverziji)**

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o odpisu kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, določi:

1. kapitalske instrumente in obveznosti, ki se odpišejo,
2. za posamezni razred kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti tudi, ali se glavnica zadevnih instrumentov oziroma nepravilni znesek obveznosti zmanjša na nič ali le v določenem deležu, in
3. v primeru odpisa lastniških instrumentov tudi:
 - znesek osnovnega kapitala po odpisu ter nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki je sorazmerni delež imetnika v osnovnem kapitalu, in
 - znesek povečanja osnovnega kapitala, če se osnovni kapital banke zaradi odpisa lastniških instrumentov zmanjša pod minimalni znesek osnovnega ali ustanovnega kapitala.

(2) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o konverziji kapitalnih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, določi:

1. kapitalne instrumente in obveznosti, ki se konvertirajo v nove instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ter za kapitalne instrumente in obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, tudi, ali se glavnica instrumentov oziroma neporavnani znesek obveznosti konvertira v celoti ali le v določenem deležu,
2. znesek povečanja osnovnega kapitala, kadar se za konverzijo izdajo novi lastniški instrumenti, in nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki je sorazmerni delež v osnovnem kapitalu, in
3. menjalno razmerje, ki se uporabi za konverzijo kapitalnih instrumentov oziroma obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer se menjalno razmerje izrazi kot višina glavnice kapitalnega instrumenta oziroma neporavnane zneska obveznosti (enota) za en instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

111. člen

(posledice odpisa in konverzije za imetnike kapitalnih instrumentov in upnike)

(1) Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalnega instrumenta, kvalificirane obveznosti ali drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, nastopijo za imetnika kapitalnega instrumenta oziroma upnika takšne obveznosti naslednje posledice:

1. obveznost subjekta reševanja v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalnega instrumenta oziroma v višini odpisanega ali konvertiranega neporavnane zneska obveznosti preneha in ta obveznost se šteje za izpolnjeno za vse namene, razen v primeru uporabe pooblastil v skladu s petim odstavkom 84. člena tega zakona, in
2. vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, ki so povezane z odpisanim ali konvertiranim zneskom glavnice kapitalnega instrumenta oziroma obveznosti in niso bile upoštewane v času uporabe instrumenta odpisa in konverzije, prenehajo v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalnega instrumenta oziroma obveznosti.

(2) Imetnik kapitalnega instrumenta oziroma upnik obveznosti, ki je bila odpisana ali konvertirana z uporabo instrumentov v skladu s tem zakonom, ni upravičen do uveljavljanja nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika na podlagi odpisanega ali konvertiranega kapitalnega instrumenta oziroma obveznosti, razen terjatev iz naslova:

1. instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodeljenih imetniku oziroma upniku v primeru konverzije, in z upoštevanjem menjalnega razmerja;
2. obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa;
3. obveznosti za plačilo odškodnine, če je sodišče v postopku sodnega varstva ugotovilo, da je bila odločitev o odpisu nezakonita.

(3) Za obveznosti iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se imetniku oziroma upniku lahko zagotovijo novi lastniški instrumenti, ki se izdajo pri uporabi instrumenta konverzije kapitalnih instrumentov ali obveznosti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Imetniki kapitalnih instrumentov oziroma upniki obveznosti, ki so predmet konverzije, niso upravičeni zahtevati od subjekta reševanja povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, pogodbeno dogovorjenih ali določenih z drugim zakonom za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti izdajatelja, če je

kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica uporabe instrumenta za odpis in konverzijo na podlagi tega zakona. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(4) Kapitalski instrument oziroma obveznost, ki z uporabo instrumenta odpisa in konverzije ni v celoti prenehala, se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v zvezi s preostalim zneskom obveznosti, in ob upoštevanju morebitne spremembe pogojev, ki jo Banka Slovenije določi z uporabo pooblastila iz 147. člena tega zakona.

(5) Odpis ali konverzija kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti ne vpliva na obveznosti tretje osebe kot sodolžnika ali iz naslova stvarnega zavarovanja oziroma osebnega jamstva, ki ga je tretja oseba zagotovila v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, razen če se stranke izrecno dogovorijo, da je obveznost tretje osebe v tem primeru ustrezno zmanjšana. Tretja oseba, ki po odpisu ali konverziji kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, izpolni svojo obveznost do imetnika oziroma upnika v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, v razmerju do subjekta reševanja ni upravičena uveljavljati nobenega naknadnega zahtevka v zvezi s svojo izpolnitvijo v delu, v katerem je obveznost subjekta reševanja prenehala v razmerju do imetnika oziroma upnika zaradi odpisa kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti. Naknadni zahtevek tretje osebe zaradi izpolnitve njegove obveznosti iz prvega stavka tega odstavka je v razmerju do subjekta reševanja omejen izključno na instrumente, dodeljene upniku v okviru uporabe instrumenta konverzije teh kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti.

112. člen **(določitev menjalnega razmerja pri konverziji)**

(1) Banka Slovenije v zvezi s konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije, določi različna menjalna razmerja za kapitalske instrumente in obveznosti, ki pripadajo različnim prednostnim razredom iz prvega odstavka 109. člena tega zakona. Pri tem Banka Slovenije upošteva, da:

1. je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti za izgubo, ki jo je utrpel zaradi prenehanja kapitalskega instrumenta ali obveznosti, za katero se uporabi instrument konverzije, in
2. je menjalno razmerje, ki se uporabi za kapitalski instrument ali obveznost poznejšega prednostnega razreda, za imetnike teh instrumentov oziroma obveznosti ugodnejše od menjalnega razmerja, ki se uporabi za kapitalske instrumente in obveznosti predhodnega prednostnega razreda.

(2) Novi lastniški instrumenti, ki se izdajo na podlagi odločbe o konverziji kapitalskih instrumentov in obveznosti, morajo izpolnjevati pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Novi lastniški instrumenti se upravičenim imetnikom dodelijo na podlagi sklepa o dodelitvi novih lastniških instrumentov, ki ga sprejme Banka Slovenije praviloma hkrati z odločitvijo o konverziji.

(3) Za lastniške instrumente, ki se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma instrumenta konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije, ne veljajo morebitne omejitve, določene v ustanovitvenih aktih subjekta reševanja.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega predpisa ter ne glede na morebitne omejitve oziroma zahteve, določene v ustanovnem aktu ali drugi pogodbeni ureditvi, ki določa prednostno pravico do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, imetniki te pravice ne morejo uveljavljati v zvezi z novimi lastniškimi instrumenti, ki so izdani in se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti.

113. člen **(obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji)**

(1) Če bi upravičeni pridobitelj na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta ali obveznosti in dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje praviloma pridobi pred uporabo instrumenta za konverzijo.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da Evropska centralna banka glede na okoliščine posameznega primera odloči o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če presoja iz prvega odstavka tega člena ni zaključena pravočasno in ni več mogoče odlašati z uporabo instrumenta za konverzijo, Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena uporabi instrument za konverzijo in odloči, da se novi lastniški instrumenti upravičnim pridobiteljem dodelijo brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(4) Za izvajanje glasovalnih pravic do izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in za obravnavo neupravičenega imetnika kvalificiranega deleža v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja se uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 118. člena tega zakona.

114. člen **(prevzem novih lastniških instrumentov v primeru konverzije)**

(1) Banka Slovenije najpozneje v osmih dneh od izdaje odločbe o konverziji predlaga vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije v sodni register. Po vpisu povečanja osnovnega kapitala v sodni register Banka Slovenije v skladu z 249. členom tega zakona na spletni strani Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija) nemudoma objavi poziv upravičnim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona. V pozivu se navedeta znesek povečanja osnovnega kapitala iz naslova konverzije ter razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Poziv mora vsebovati tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičeni pridobitelji eno leto po objavi poziva niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun teh upravičencev.

(2) Po izteku enega leta od objave poziva mora subjekt reševanja javno opozoriti na prodajo neprevzetih lastniških instrumentov. Opozorilo se objavi trikrat v vsaj enomesečnih presledkih. Zadnja objava mora iziti pred iztekom 18 mesecev od prve objave poziva.

(3) Po izteku enega leta od zadnje objave opozorila mora subjekt reševanja prodati neprevzete lastniške instrumente za račun upravičencev na javni dražbi ali organiziranem trgu, če so instrumenti uvrščeni v trgovanje na takem trgu. Če instrumenti niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in se upravičeno pričakuje, da javna dražba ne bo uspešna, se lahko prodajo na drug primeren način.

115. člen

(dodatna pooblastila v zvezi z odpisom in konverzijo)

(1) Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije, ki se izreče v skladu s tem zakonom. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije zahteva, da subjekt reševanja sam izvede potrebna upravna in postopkovna opravila.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka sme Banka Slovenije zlasti:

1. razveljaviti obstoječe lastniške instrumente in dolžniške instrumente, ki so predmet odpisa ali konverzije, ter dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izbris razveljavljenih delnic in dolžniških instrumentov;
2. predlagati spremembo v zvezi z osnovnim kapitalom ali drug ustrezen vpis v sodni register;
3. dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izdajo novih delnic in dolžniških instrumentov;
4. zahtevati umik ali izločitev delnic, drugih lastniških instrumentov in dolžniških instrumentov iz trgovanja na organiziranem trgu;
5. zahtevati uvrstitev ali sprejetje novih delnic in drugih lastniških instrumentov v trgovanje na organiziranem trgu;
6. zahtevati ponovno uvrstitev ali ponovno sprejetje dolžniških instrumentov, katerih glavnic je bila delno odpisana ali konvertirana, brez predhodne objave prospekta v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa ali konverzije odloči, da se v zvezi z obstoječimi lastniškimi instrumenti izvedeta hkrati ali posamično tudi naslednja ukrepa:

1. obstoječi lastniški instrumenti se razveljavijo ali prenesejo na nove imetnike, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja;
2. če ima subjekt reševanja na podlagi predhodnega vrednotenja, izvedenega v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona, pozitivno neto vrednost sredstev, se delež obstoječih lastniških instrumentov znatno zmanjša v razmerju do novih lastniških instrumentov, ki se izdajo upravičencem, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja, in sicer tako, da se ustrezno zmanjša pripadajoči ali nominalni znesek obstoječih instrumentov, ter z uporabo ustreznega menjalnega razmerja iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali konverzije kvalificiranih obveznosti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o uporabi pooblastil iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona,
2. znesek izgube, ki se upošteva pri sorazmernem zmanjšanju zneska lastniških instrumentov v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona, in
3. skupni znesek kapitala, potreben za to, da se znova vzpostavi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke oziroma zagotovi kapital premostitvene banke.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

2.4.3 Prodaja poslovanja

116. člen **(instrument prodaje poslovanja)**

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja tako, da na prevzemnika, ki ni premostitvena banka, prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Za prenos iz prejšnjega odstavka se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekta reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, razen prevzemnika.

(3) Prenosi iz prvega odstavka tega člena se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu, ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve ali omejitve, ki so glede prenosa določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe.

(4) Prodaja poslovanja iz prvega odstavka tega člena se opravi z upoštevanjem tržnih pogojev v skladu s 120. členom tega zakona in pravil Evropske unije o državni pomoči.

(5) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom delnic ali lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, od imetnikov zadevnih delnic ali lastniških instrumentov na prevzemnika;
2. subjektu reševanja, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom posameznih ali vseh sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja na prevzemnika.

(6) Banka Slovenije lahko instrument prodaje poslovanja uporabi večkrat, da zagotovi dodatne prenose na istega ali različne prevzemnike.

(7) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta prodaje poslovanja, se uporabljajo določbe 95. člena ter določbe 153. do 155. člena tega zakona.

117. člen **(povratni prenos)**

(1) Po uporabi instrumenta prodaje poslovanja v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije s soglasjem prevzemnika odloči, da se posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, ki so bile prenesene od subjekta reševanja na prevzemnika, oziroma delnice ali drugi lastniški instrumenti, ki so bili preneseni od imetnikov teh instrumentov na prevzemnika, prenesejo nazaj na prvotne lastnike.

(2) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje subjekta reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov. Subjekt reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

118. člen

(obravnavanje kvalificiranih deležev pri prenosu lastniških instrumentov)

(1) Če bi na podlagi prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja prevzemnik pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, mora prevzemnik pridobiti dovoljenje za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, praviloma pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja. Banka Slovenije lahko zahteva, da glede na okoliščine posameznega primera Evropska centralna banka sprejme odločitev v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Če postopek odločanja o zahtevi prevzemnika iz prejšnjega odstavka ni pravočasno zaključen in z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ni več mogoče odlašati, Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja in prenese lastniške instrumente na prevzemnika brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(3) Glasovalne pravice v primeru iz prejšnjega odstavka izvaja Banka Slovenije. Banka Slovenije ni zavezana izvajati glasovalnih pravic in tudi ne odgovarja prevzemniku za njihovo izvajanje oziroma neizvajanje. Glasovalne pravice se prenesejo na prevzemnika, potem ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za pridobitev kvalificiranega deleža in o tem obvesti Banko Slovenije.

(4) Če je zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža zavrnjena, lahko Banka Slovenije od prevzemnika zahteva, da v določenem roku odsvoji zadevne lastniške instrumente. Pri določitvi roka Banka Slovenije upošteva prevladujoče tržne pogoje. Kupec pridobi glasovalno pravico iz zadevnih lastniških instrumentov, ko je Banka Slovenije obveščena o prenosu instrumentov na kupca in o morebitni pridobitvi dovoljenja Evropske centralne banke za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža.

(5) Če prevzemnik v primeru iz prejšnjega odstavka ne odsvoji zadevnih lastniških instrumentov v določenem roku, se po poteku tega roka prevzemnik obravnava kot neupravičeni imetnik kvalificiranega deleža. Banka Slovenije v tem primeru prevzemniku izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

119. člen

(pravice v zvezi s prenosom)

(1) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi

s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja.

(2) Kadar se na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja prenesejo sredstva, pravice in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev, se prevzemnik v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravico ustanavljanja šteje za pravnega naslednika subjekta reševanja ter lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik.

(3) Prevzemnik lahko v okviru opravljanja dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih.

(4) Če prevzemnik ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da se mu kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko čas začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se dostop do sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da kupec nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, potrebni za dostop do zadevnega sistema oziroma sheme.

(6) Delničarji ali imetniki lastniških instrumentov, upniki subjekta reševanja in druge osebe, ki uveljavljajo zahtevke v razmerju do subjekta reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

120. člen **(postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)**

(1) Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s subjektom reševanja trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice, obveznosti, delnice ali drugi lastniški instrumenti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah (združena ponudba).

(3) Banka Slovenije pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva naslednja merila:

1. preglednost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov;
3. preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov;
4. preprečevanje dodeljevanja nepravične prednosti posameznim morebitnim prevzemnikom;
5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;

6. doseganje najvišje možne prenosne cene.

(4) Merila iz prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene morebitne prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov.

(5) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 596/2014/EU) odloži razkritje notranjih informacij subjekta reševanja javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru instrumenta prodaje poslovanja.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja v zvezi z reševanjem subjekta reševanja tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz prvega do tretjega odstavka tega člena, če bi izpolnjevanje te zahteve verjetno ogrozilo izpolnitev enega ali več ciljev reševanja ali Banka Slovenije oceni, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada banke v postopku reševanja ali se zaradi propada banke grožnja za finančno stabilnost še stopnjuje, in
2. bi izpolnjevanje zahtev glede trženja v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju grožnje za finančno stabilnost ali pri doseganju ciljev reševanja.

2.4.4 Premostitvena banka

121. člen

(instrument ustanovitve premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje delnic bank v postopku reševanja oziroma za prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij bank v postopku reševanja.

(2) Z upoštevanjem zahteve za ohranitev opravljanja kritičnih funkcij banke v reševanju Banka Slovenije v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke na premostitveno banko prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdala ena ali več bank v postopku reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posamezni ali več bankam v postopku reševanja.

122. člen

(ustanovitev premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka se ustanovi:

1. kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kadar se na premostitveno banko prenesejo sredstva, pravice in obveznosti od banke v postopku reševanja zaradi nadaljevanja opravljanja kritičnih funkcij banke, ali
2. kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice in drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdala banka v postopku reševanja.

(2) Ustanovni kapital premostitvene banke se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži premostitvene banke,
2. iz sredstev sklada za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Ne glede na vir vplačila ustanovnega kapitala in imetništvo delnic ali deležev premostitvene banke pristojnosti in pooblastila skupščine premostitvene banke izvaja izključno Banka Slovenije.

(4) Banka Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke v vlogi skupščine zlasti:

1. sprejme ustanovitvene akte premostitvene banke;
2. imenuje organe upravljanja premostitvene banke in pri tem upošteva lastniško sestavo premostitvene banke, kadar je to mogoče;
3. določi nadomestila za člane organov upravljanja in določi njihove odgovornosti;
4. potrdi strategijo in profil tveganja premostitvene banke.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta sprejema Banka Slovenije odločitve v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta premostitvene banke v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Glede izvajanja pristojnosti skupščine premostitvene banke se uporabljata tretji in četrti odstavek 135. člena tega zakona.

123. člen

(ustanovitev premostitvene banke za opravljanje dejavnosti banke)

(1) Za premostitveno banko, ki se ustanovi kot banka, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, ter Uredbe 575/2013/EU za ustanovitev in delovanje banke, če ni v tem zakonu izrecno drugače določeno.

(2) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede, potem ko premostitvena banka pridobi dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti kot banka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko premostitvena banka iz prvega odstavka tega člena pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih storitev tudi, če ob ustanovitvi ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev, ki jih za izdajo dovoljenja določa zakon, ki ureja bančništvo, so pa podani razlogi, ki kažejo, da jih bo v določenem krajšem obdobju lahko izpolnila, in je predčasna izdaja dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke nujna za uresničitev ciljev reševanja.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka obvesti Evropsko centralno banko o razlogih za predčasno izdajo dovoljenja za ustanovitev banke. V primeru predčasne izdaje dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke se v odločbi o izdaji dovoljenja navede rok, v katerem mora premostitvena banka zagotoviti izpolnjevanje vseh predpisanih pogojev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(5) Za nadzor nad delovanjem premostitvene banke, ki opravlja dejavnost banke, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 1024/2013/EU glede nadzora nad banko.

124. člen **(prenos na premostitveno banko)**

(1) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na premostitveno banko se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki se prenašajo, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na premostitveno banko zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki se prenesejo od subjekta reševanja na premostitveno banko ali se zagotovijo premostitveni banki iz drugih virov.

(3) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi premostitvena banka v zvezi s prenosom, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice ali lastniški instrumenti, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali
2. banki v postopku reševanja, kadar se na premostitveno banko prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se zagotovi dodatni prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke, se uporabljajo določbe 95. člena ter 153. do 155. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji ali upniki banke v postopku reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na premostitveno banko, ne morejo uveljavljati

nobenih pravic do sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ali v zvezi z njimi, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva premostitvene banke, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

125. člen (povratni prenos)

(1) Po prenosu na premostitveno banko v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da:

1. se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, prenesene na premostitveno banko, prenesejo nazaj na banko v postopku reševanja, ali
2. da se delnice ali drugi lastniški instrumenti, preneseni na premostitveno banko, prenesejo nazaj na prvotne imetnike.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezne delnice ali druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko ali
2. posamezne delnice ali drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ne spadajo v razrede delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko, ali če ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenos na premostitveno banko določa zadevna odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za povratni prenos.

(4) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje banke v postopku reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov banke v postopku reševanja. Banka v postopku reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

126. člen (poslovanje premostitvene banke)

(1) Uprava premostitvene banke vodi in zastopa premostitveno banko s ciljem, da se ohrani dostop do kritičnih funkcij in se prodajo delnice premostitvene banke ali delnice banke v postopku reševanja, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, enemu ali več zasebnim kupcem, ob upoštevanju pravil Evropske unije o državni pomoči. Pri tem uprava premostitvene banke upošteva navodila Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko za namen iz prejšnjega odstavka odloči, da se delnice ali drugi lastniški instrumenti banke v postopku reševanja oziroma sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, s premostitvene banke prenesejo na tretjo osebo. Za učinke prenosa na tretje osebe se smiselno uporabljajo določbe 124. člena tega zakona.

(3) Prodaja premostitvene banke ali njenih sredstev, pravic, obveznosti ali pogodbenih razmerij se zagotovi na podlagi preglednih postopkov prodaje, da se:

1. zagotovi pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
4. prepreči morebitno navzkrižje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(4) Premostitvena banka pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema nikakršne odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, imetnikov drugih lastniških deležev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja. Člani organa upravljanja in višjega vodstva premostitvene banke v razmerju do delničarjev banke v postopku reševanja, do imetnikov drugih lastniških deležev, do upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja, ne odgovarjajo za dejanja in opustitev dejanj pri opravljanju svojih funkcij, razen če dejanje ali opustitev dejanja pomeni hudo malomarnost ali naklepno kršitev v skladu z notranjim pravom, ki neposredno vpliva na pravice teh oseb.

127. člen

(druge posledice v zvezi s prenosom na premostitveno banko)

(1) Kadar se na premostitveno banko v okviru reševanja prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev banke v postopku reševanja, se premostitvena banka v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravice ustanavljanja v drugi državi članici šteje za pravnega naslednika banke v postopku reševanja in lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, uveljavljala banka v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko v odločbi o prenosu odloči, da se premostitvena banka šteje za pravnega naslednika banke v postopku reševanja.

(2) Premostitvena banka lahko v okviru opravljanja dejavnosti banke na podlagi nasledstva iz prejšnjega odstavka še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo v teh sistemih in sodelovanje v njih.

(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, na organiziranem trgu, v odškodninski shemi za investitorje ali v sistemu jamstva za vloge, lahko Banka Slovenije odloči, da se premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, na organiziranem trgu, v odškodninski shemi za investitorje ali v sistemu jamstva za vloge za največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko čas začasnega članstva na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.

128. člen
(prenehanje premostitvene banke)

(1) Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke v naslednjih primerih:

1. premostitvena banka se združi z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta oziroma glede upravljanja delnic premostitvene banke, vplačanih iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona;
2. delnice premostitvene banke, vplačane iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona, se v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti glede upravljanja prenesenih delnic oziroma združenega subjekta;
3. vse ali pretežni del delnic, sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na premostitveno banko, se proda zasebnemu kupcu;
4. sredstva premostitvene banke so v celoti izčrpana in njene obveznosti v celoti poravnane;
5. po izteku dveletnega obdobja od datuma, na katerega je bil izveden zadnji prenos na premostitveno banko.

(2) Ne glede na 5. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke tudi pred potekom dveletnega obdobja, če oceni, da v tem roku ne bo mogoče uresničiti nobene od možnosti iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije lahko obdobje iz 5. točke prvega odstavka tega člena večkrat podaljša, vsakič za največ eno leto, če je tako podaljšanje potrebno, da se:

1. uresničijo možnosti za prenehanje premostitvene banke na podlagi 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena ali
2. zagotoviti kontinuiteta opravljanja ključnih storitev banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije odločitev iz prejšnjega odstavka obrazloži in pri tem navede podrobno oceno stanja, vključno z oceno razmer na trgu in pričakovanj, ki utemeljujejo podaljšanje obdobja iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Če Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke iz razlogov iz 3. do 5. točke prvega odstavka tega člena, premostitvena banka preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Vsi prihodki, ustvarjeni s prenehanjem delovanja premostitvene banke, zmanjšani za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripisejo delničarjem premostitvene banke.

(6) Če se na premostitveno banko prenesejo sredstva in obveznosti več kot ene banke v postopku reševanja, se prejšnji odstavek za to premostitveno banko uporablja glede sredstev in obveznosti, prenesenih z vsake posamezne banke v postopku reševanja, ne pa glede premostitvene banke.

2.4.5 Izločitev sredstev

129. člen
(instrument izločitve sredstev)

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev prenese sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje sredstev.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov,
2. je prenos sredstev, pravic ali obveznosti potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje subjekta v postopku reševanja ali premostitvene banke, ali
3. je prenos potreben, da se zagotovijo čim višji prihodki iz likvidacije.

(3) Družba za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij subjekta reševanja ali premostitvene banke. Družba za upravljanje sredstev ne sme opravljati bančnih storitev.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za reševanje uporabi instrument ustanovitve premostitvene banke, lahko premostitvena banka za reševanje prevzame in upravlja sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kot družba za upravljanje sredstev, razen če bi to ogrozilo uresničevanje ciljev premostitvene banke.

130. člen **(ustanovitev družbe za upravljanje sredstev)**

(1) Banka Slovenije ustavi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Za ustanovitev in delovanje družbe za upravljanje sredstev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ustanovni kapital družbe za upravljanje sredstev se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v skladu s tem zakonom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži družbe za upravljanje sredstev,
2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, vzpostavljenega v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Za upravljanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

131. člen **(prenos na družbo za upravljanje sredstev)**

(1) Prenos na družbo za upravljanje sredstev se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk

določene z drugimi predpisi, internimi akti banke v postopku reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na družbo za upravljanje sredstev se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje sredstev določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z načeli iz 82. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državni pomoči. Nadomestilo za prenos ima lahko nominalno pozitivno ali negativno vrednost z upoštevanjem ocenjene vrednosti prenesenih sredstev in terjatev po eni strani ter vrednosti prenesenih obveznosti po drugi strani.

(3) Morebitno nadomestilo za prenos, ki ga v zvezi s prevzetimi sredstvi, pravicami in obveznostmi subjektu reševanja plača družba za upravljanje sredstev, se v skladu s 15. členom tega zakona zmanjša za stroške, ki se zaračunajo v zvezi z reševanjem, in pripíše subjektu reševanja. Nadomestilo za prenos se lahko zagotovi v obliki dolžniških instrumentov, ki jih izda družba za upravljanje sredstev.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se tako zagotovijo dodatna sredstva, pravice ali obveznosti za družbo za upravljanje sredstev.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta izločitve sredstev, se uporabljajo določbe 95. člena ter 153. do 155. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji in upniki subjekta reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na družbo za upravljanje sredstev, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo na družbo za upravljanje sredstev, ali v zvezi z njimi, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva družbe za upravljanje sredstev, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

132. člen (povratni prenos)

(1) Po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za upravljanje sredstev lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki so bili preneseni na družbo za upravljanje sredstev, prenesejo nazaj na subjekt reševanja. Subjekt reševanja ne more zavrniti prevzema sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij, ki so predmet povratnega prenosa.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezna sredstva, pravice in obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na družbo za upravljanje sredstev ali
2. posamezna sredstva, pravice ali obveznosti dejansko ne spadajo v razrede sredstev, pravic in obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu, ali ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenos na premostitveno banko določa ta odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za povratni prenos.

133. člen
(poslovanje družbe za upravljanje sredstev)

(1) Uprava družbe za upravljanje sredstev vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višja vrednost prenesenih sredstev:

1. s prodajo družbe za upravljanje sredstev oziroma sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za upravljanje sredstev, ali
2. s prenehanjem družbe za upravljanje sredstev v običajnem insolvenčnem postopku.

(2) Uprava družbe za upravljanje sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Za poslovanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo drugi do četrti odstavek 126. člena tega zakona.

(4) Za prenehanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe 128. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke.

2.5 Posledice začetka reševanja in pooblastila za izvajanje ukrepov za reševanje

2.5.1 Splošne posledice začetka reševanja

134. člen
(nastanek in trajanje pravnih posledic začetka reševanja in uporabe ukrepov za reševanje)

(1) Pravne posledice začetka postopka reševanja nastanejo za subjekt reševanja z vročitvijo odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o začetku reševanja.

(2) Pravne posledice začetka postopka reševanja, ki ustvarjajo učinke na pravne položaje drugih oseb ali izvedbo drugih postopkov, nastanejo z dnem objave odločbe o začetku postopka reševanja v skladu z 249. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka postopka reševanja trajajo do izdaje odločbe o zaključku postopka reševanja oziroma do začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja.

(4) Pravne posledice na podlagi izrečenih ukrepov za reševanje nastanejo za subjekt reševanja, delničarje, upnike in druge osebe z dnem objave odločbe o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje v skladu z 249. členom tega zakona.

135. člen
(pristojnosti organov subjekta reševanja v času reševanja)

(1) Z začetkom postopka reševanja prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini subjekta reševanja. Uprava subjekta reševanja mora z začetkom postopka reševanja

upoštevati navodila Banke Slovenije v zvezi z vodenjem in zastopanjem ter pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije glede upravljanja premoženja subjekta reševanja in razpolaganja z njim.

(2) Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja, kadar je to potrebno zaradi izpolnjevanja obveznosti banke na podlagi drugih predpisov, izvaja Banka Slovenije. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja Banka Slovenije sprejema odločitve iz prejšnjega odstavka v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(3) Glede pristojnosti skupščine, ki jih izvaja Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s sklicem in odločanjem na skupščini ter v zvezi z izpodbijanjem in uveljavljanjem ničnosti sklepov skupščine.

(4) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po izdaji odločbe, s katero odloči o začetku reševanja, predlaga vpis sklepa o izvajanju pristojnosti skupščine v sodni register zaradi njegove objave po pravilih o objavi zapisnika skupščine delniške družbe.

136. člen

(splošna omejitev poslov subjekta reševanja)

(1) Po začetku postopka reševanja lahko subjekt reševanja opravlja samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnava svoje obveznosti iz tega naslova, razen če ta zakon ali Banka Slovenije na podlagi pooblastil v skladu s tem zakonom določi drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek banka po začetku postopka reševanja brez predhodnega soglasja Banke Slovenije ne sme:

1. izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;
2. izplačati glavnice in morebitnih zapadlih obresti iz naslova kvalificiranih obveznosti, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;
3. razpolagati s svojim premoženjem in dajati poroštev ali drugih jamstev, razen v okviru opravljanja bančnih poslov;
4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica sta neenakopravno obravnavanje upnikov in onemogočanje izvedbe ukrepov za reševanje.

137. člen

(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)

(1) Če se v primeru uporabe ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, samo uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili drugi subjekti v skupini, razen subjekt reševanja, in sicer:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže nadrejena družba ali kateri koli subjekt v skupini, ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(3) Če se v primeru uporabe pooblastil za mirovanje obveznosti v skladu s 86. členom tega zakona, ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, samo uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravico do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil/a:
 - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini;
 - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(4) Ta člen ne vpliva na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno začetek postopka reševanja oziroma uporaba drugih ukrepov in pooblastil med postopkom reševanja, ampak je posledica drugih okoliščin.

(5) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastila za mirovanje ali omejitev iz 86. do 90. člena tega zakona oziroma 149. do 151. člena tega zakona, mirovanje ali omejitev, ki je posledica takšne odločitve, ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega in tretjega odstavka tega člena oziroma za izvajanje 151. člena tega zakona.

(6) Če se postopki tretje države za reševanje priznajo v skladu z 273. členom tega zakona, se za izvajanje tega člena izvajanje pooblastil v okviru teh postopkov šteje za izvajanje ukrepov za reševanje.

138. člen **(posledice za začetek in vodenje drugih postopkov)**

(1) Po začetku postopka reševanja zoper subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ni mogoče uvesti običajnih insolvenčnih postopkov v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen na podlagi predloga, ki ga pristojnemu sodišču predloži Banka Slovenije.

(2) Kadar se v postopku reševanja uporabi instrument za reševanje, ki vključuje prenos sredstev, pravic ali obveznosti banke oziroma subjekta reševanja na drugo osebo, teh poslov in dejanj ni mogoče izpodbijati v morebitnem poznejšem običajnem insolvenčnem postopku, ki se začne zoper ta subjekt reševanja.

(3) Kadar subjekt reševanja sodeluje v sodnem ali upravnem postopku kot stranka in o katerem pristojno sodišče ali drug organ še ni odločil, lahko Banka Slovenije od pristojnega sodišča ali organa zahteva, da prekine postopke odločanja za določeno obdobje, če je prekinitiv zadevnega postopka potrebna za učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje.

(4) Sodišče oziroma drug organ nadaljuje postopek odločanja iz prejšnjega odstavka:

1. ko prejme obvestilo Banke Slovenije, da so razlogi za prekinitiv postopka prenehali, ali
2. po prenehanju reševanja.

2.5.2 Izredna uprava

139. člen **(izredna uprava)**

(1) Banka Slovenije lahko v banki, pri kateri so podani pogoji za reševanje, prevzame upravljanje banke z imenovanjem izredne uprave.

(2) Banka Slovenije pri odločanju o imenovanju izredne uprave upošteva cilje in načela v zvezi z reševanjem glede na okoliščine posameznega primera, zlasti v zvezi z reševanjem čezmejnih skupin. Izredna uprava v banki ni pogoj za izvajanje ukrepov za reševanje.

(3) Ne glede na druge predpise, ki urejajo pooblastila članov uprave, z vročitvijo odločbe o izredni upravi banki:

1. preneha funkcija vsem članom uprave in nadzornega sveta banke ter pooblastila in pristojnosti članov uprave banke ter prokuristov za vodenje poslov in zastopanje banke ter
2. Banka Slovenije v funkciji izredne uprave prevzame pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pristojnosti izredne uprave v banki odloči tudi o razrešitvi ali zamenjavi članov višjega vodstva v banki.

(5) Na podlagi odločbe o izredni upravi se v sodni register vpiše/jo:

1. prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristov za zastopanje banke ter
2. osebe, ki so pooblašcene zastopati banko na podlagi odločbe o izredni upravi.

(6) Banka Slovenije naslednji delovni dan po izdaji odločbe o izredni upravi o tem obvesti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko. Banka Slovenije obvestilo pošlje na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priloži svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

140. člen
(izvajanje pristojnosti izredne uprave)

(1) Banka Slovenije izvaja pristojnosti izredne uprave neposredno ali posredno z imenovanjem enega ali več izrednih upraviteljev, ki opravljajo funkcijo člana izredne uprave v banki.

(2) Če Banka Slovenije neposredno izvaja pristojnosti izredne uprave, Svet Banke Slovenije, ki ga predstavlja guverner Banke Slovenije, zastopa in vodi posle banke ter izvaja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Svet Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog in pooblastil v zvezi z zastopanjem banke pooblasti druge osebe.

(3) Za izvajanje drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, se z imenovanjem izredne uprave v banki, kjer Banka Slovenije neposredno izvaja funkcije in pooblastila izredne uprave, člani Sveta Banke Slovenije ne obravnavajo kot člani uprave ali nadzornega sveta banke. Banka Slovenije ne prevzema funkcije in odgovornosti člana uprave ali člana nadzornega sveta, kot sta opredeljeni v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti uprave in nadzornega sveta banke Banka Slovenije sprejema odločitve v zvezi z izvajanjem teh pristojnosti v okviru izredne uprave v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

141. člen
(imenovanje izrednih upraviteljev)

(1) Banka Slovenije za izrednega upravitelja imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in izkušnje za izvajanje funkcije in nalog izrednega upravitelja v banki.

(2) Izredni upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku reševanja banke. Nadomestilo za delo izrednega upravitelja določi Banka Slovenije.

(3) Če nameravajo organi za reševanje subjektov v skupini imenovati izredno upravo v različnih subjektih v skupini, Banka Slovenije prouči možnosti, da za izrednega upravitelja v banki imenuje osebo, ki že opravlja zadevno funkcijo v drugih subjektih v skupini, če se tako olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjektov v skupini.

(4) Izredni upravitelji so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Roki v zvezi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega člana izredne uprave teči z dnem, ko nastopi svoj položaj.

142. člen
(pooblastila izrednih upraviteljev)

(1) V odločbi o imenovanju izrednih upraviteljev Banka Slovenije opredeli pooblastila in dolžnosti izrednih upraviteljev. Izredni upravitelji izvajajo svoja pooblastila in naloge v skladu z navodili Banke Slovenije.

(2) Če Banka Slovenije imenuje več izrednih upraviteljev za zastopanje in vodenje poslov banke, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke.

(3) Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega izrednega upravitelja oziroma odpokliče posameznega izrednega upravitelja in imenuje novega.

(4) Izredni upravitelji v skladu s pooblastili Banke Slovenije sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev reševanja in da se zagotovi izvedba posameznih instrumentov za reševanje, ne glede na druge predpise in interne akte, ki urejajo pooblastila organov v zvezi z izvajanjem določenih ukrepov in aktivnosti. Kadar namerava izredni upravitelj sprejeti ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, spremembo lastniške sestave banke in statutarne spremembe v zvezi z banko, se ti ukrepi sprejmejo le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

143. člen (poročila izrednega upravitelja)

(1) Izredni upravitelj v dveh mesecih po imenovanju Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter mu priloži:

1. načrt ukrepov, ki jih bo izvedel z namenom reševanja banke, ter opredeli roke, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov,
2. načrt ukrepov za prerazporeditev in razpršitev možnih izgub banke ter
3. oceno nepredvidenih odhodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali poslovanje banke.

(2) Izredni upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja. Izredni upravitelj nemudoma obvesti Banko Slovenije o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju mandata izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja.

(3) Izredni upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali je bil o njih obveščen.

144. člen (položaj razrešenih članov uprave banke)

(1) Z imenovanjem izredne uprave v banki morajo razrešeni člani uprave banke izredni upravi nemudoma predati vse posle ter omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov. Člani uprave morajo na zahtevo izredne uprave podati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(2) Razrešeni člani uprave banke niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, določenih v internih aktih banke ali dogovorjenih s pogodbami med banko in člani uprave za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke.

145. člen **(trajanje mandata izredne uprave)**

(1) Izredna uprava se v banki imenuje največ za eno leto, njen mandat pa se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če so ob podaljšanju še izpolnjeni pogoji za izredno upravo in je podaljšanje nujno za doseg ciljev reševanja, vendar največ do zaključka reševanja.

(2) Skupno trajanje mandata izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave.

(3) Izredna uprava v dveh mesecih po prenehanju funkcije izdela zaključno poročilo glede poslovanja banke v obdobju mandata izredne uprave, ki zlasti vsebuje navedbo izvedenih ukrepov, opis učinkov teh ukrepov in pregled nastalih stroškov.

2.5.3 Dodatna pooblastila v postopku reševanja

146. člen **(splošna pooblastila v zvezi z izvajanjem ukrepov za reševanje)**

(1) Banka Slovenije lahko za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za reševanje ali doseganje enega ali več ciljev reševanja uporabi tudi naslednja pooblastila:

1. odloči, da se prenos finančnih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti izvede brez morebitnih dodatnih obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, sredstva ali obveznosti, razen glede obveznosti in obremenitev, varovanih v okviru dogovorov o jamstvu v skladu s prvim odstavkom 154. člena tega zakona;
2. odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma da se odpravijo druge pravice, ki upravičencu zagotavljajo pridobitev dodatnih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja;
3. zahteva, da upravljavec organiziranega trga ali večstranskega sistema trgovanja, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, začasno ustavi trgovanje s finančnim instrumentom ali umakne finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu ali začasno zadrži uvrstitev finančnih instrumentov v uradno kotacijo finančnih instrumentov;
4. odloči, da se prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, za uveljavljanje katerih koli pravic ali obveznosti, katerih nosilec je bil subjekt reševanja, vključno s pravico do udeležbe oziroma članstva v plačilnih in poravnalnih sistemih, obravnava enako kot subjekt reševanja;
5. zahteva, da si subjekt reševanja in prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč;
6. odloči, da se razveljavijo ali spremenijo pogoji pogodbe, katere stranka je subjekt reševanja, ali da se subjekt reševanja kot stranka pogodbe nadomesti s prevzemnikom, na katerega se v okviru

- reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti;
7. zagotovi pogoje in sklene dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, ki so potrebni, da se zagotovi učinkovitost ukrepov za reševanje in prenos upravljanja poslovnega področja na prevzemnika;
 8. zahteva od banke ali njene nadrejene banke, da izda ustrezne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti.

(2) Pri uporabi pooblastil iz 1. točke prejšnjega odstavka se pravica do nadomestila, ki se zagotavlja subjektu reševanja oziroma delničarjem in upnikom v skladu s tem zakonom, ne šteje za obveznost ali obremenitev.

(3) Upravljavec organiziranega trga mora na podlagi zahteve Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil iz 3. točke prvega odstavka tega člena začasno ustaviti trgovanje s finančnim instrumentom na organiziranem trgu ali umakniti finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu oziroma iz uradne kotacije.

(4) Banka Slovenije v okviru izvajanja pooblastil na podlagi 7. točke prvega odstavka tega člena zagotavlja zlasti:

1. kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenil subjekt reševanja, tako da prevzemnik prevzame pravice in obveznosti subjekta reševanja v zvezi z delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, dolžniškimi instrumenti, sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenašajo, ter izrecno ali implicitno nadomesti subjekt reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
2. kontinuiteto pravnih postopkov, v katerih je udeležen subjekt reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, sredstvom ali obveznostjo, ki se prenesejo na prevzemnika, tako da prevzemnik v zadevnih postopkih vstopi v položaj subjekta reševanja.

(5) Izvajanje pooblastil iz 4. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka ne vpliva na:

1. pravico zaposlenega pri subjektu reševanja, da odpove pogodbo o zaposlitvi;
2. pravico pogodbene stranke, da razen v primerih iz 149., 150. in 151. člena tega zakona uveljavlja katere koli pravice v skladu s pogodbo, vključno s pravico do odpovedi, kadar je do tega upravičena v skladu s pogoji pogodbe na podlagi dejanja ali opustitve s strani subjekta reševanja pred prenosom na prevzemnika ali s strani prevzemnika po izvedenem prenosu.

147. člen

(sprememba pogojev dolžniških instrumentov in obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem instrumentov za reševanje glede dolžniških instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije in ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti, vključno s spremembo zapadlosti glavnice ter višino obrestne mere in datuma zapadlosti obresti.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi z obveznostmi subjekta reševanja iz naslova dolžniških instrumentov in drugih obveznosti iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se plačilo zapadlih obveznosti začasno zadrži.

(3) Dolžniški instrumenti iz prvega in drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

148. člen **(zahteva za zagotavljanje storitev in prostorov)**

(1) Banka Slovenije lahko zahteva, da subjekt reševanja ali drug subjekt v skupini zagotovi ustrezne operativne storitve ali prostore, da se prevzemniku, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, omogoči učinkovito opravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile prenesene nanj.

(2) Banka Slovenije izvaja pooblastila iz prejšnjega odstavka tudi v zvezi z zahtevo organa za reševanje v drugi državi članici glede storitev in prostorov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pooblastil iz prvega in drugega odstavka tega člena od subjekta reševanja ali drugega subjekta v skupini zahteva zagotavljanje operativnih storitev in prostorov, ki ne vključujejo nobene oblike finančne podpore.

(4) Subjekt reševanja oziroma subjekt v skupini, na katerega Banka Slovenije naslovi zahtevo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, zagotovi zahtevane storitve ali prostore pod naslednjimi pogoji:

1. če je storitve in prostore zagotavljal subjektu reševanja na podlagi sporazuma neposredno pred izvedbo ukrepa za reševanje: pod enakimi pogoji za čas veljavnosti tega sporazuma;
2. če pred izvedbo ukrepa za reševanje ni bil sklenjen sporazum ali je ta potekel: pod razumnimi pogoji.

149. člen **(mirovanje posameznih obveznosti)**

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

(3) Če na podlagi odločitve iz prvega odstavka tega člena obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank na podlagi te pogodbe mirujejo za enako obdobje.

(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(5) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje obveznosti v skladu s tem členom, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera, in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij ter
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitve o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov.

(6) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

150. člen **(omejitev uveljavljanja pravic upnikov)**

(1) Banka Slovenije lahko začasno omeji pravico upnikov do poplačila njihovih terjatev iz premoženja banke v postopku reševanja ne glede na to, ali:

1. je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;
2. je ta pravica nastala na podlagi pogodbe ali zakona;
3. zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države.

(2) Omejitev pravic upnikov iz prejšnjega odstavka se lahko uveljavi v zvezi s katerimi koli sredstvi subjekta reševanja, in sicer od trenutka objave odločitve o omejitvi teh pravic v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi te odločitve.

(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(4) Če so v okviru reševanja podane okoliščine iz 155. člena tega zakona, Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prvega odstavka tega člena tako, da so omejitve uveljavljanja pravic iz naslova jamstva enake za vse subjekte v skupini, v zvezi s katerimi je sprejet ukrep za reševanje.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

151. člen **(mirovanje pravice do odpovedi)**

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da morebitna pravica do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, miruje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka glede pravice do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s podrejeno družbo subjekta reševanja, kadar:

1. subjekt reševanja jamči za obveznosti iz te pogodbe ali drugače zagotavlja njihovo izpolnitev,
2. se pravica do odpovedi na podlagi te pogodbe uveljavljajo izključno z upoštevanjem insolventnosti ali finančnega položaja subjekta reševanja in
3. za pooblastilo za prenos, ki se izvaja ali se lahko izvaja v zvezi s subjektom reševanja v okviru ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, velja, da:
 - so ali bi lahko bila vsa sredstva in obveznosti podrejene družbe v zvezi z navedeno pogodbo prenesena na prevzemnika ali bi jih ta lahko prevzel ali
 - Banka Slovenije drugače zagotovi ustrezno zaščito teh obveznosti.

(3) Mirovanje iz prejšnjega odstavka učinkuje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(5) Nasprotna stranka pogodbe lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogodbo pred koncem obdobja mirovanja iz prvega odstavka tega člena na podlagi obvestila Banke Slovenije, da pravice in obveznosti, ki jih pokriva pogodba, v okviru reševanja ne bodo prenesene na drug subjekt oziroma odpisane ali konvertirane za dokapitalizacijo subjekta reševanja.

(6) Kadar Banka Slovenije odloči o mirovanju pravice do odpovedi na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena in če nasprotna pogodbeni stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, se ta pravica lahko uveljavlja po izteku obdobja mirovanja in ob upoštevanju 137. člena tega zakona pod naslednjimi pogoji:

1. če so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na prevzemnika, lahko nasprotna pogodbeni stranka uveljavlja pravico do odpovedi izključno na podlagi okoliščin, ki nastopijo po prenosu in v skladu s pogodbo upravičujejo odstop nasprotne stranke;
2. če se pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne prenesejo na novega prevzemnika ter Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ni uporabila instrumenta za odpis ali konverzijo za

dokapitalizacijo subjekta reševanja, lahko nasprotna pogodbeni stranka ob izteku obdobja mirovanja nemudoma uveljavlja pravico do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe.

(7) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

(8) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil na podlagi tega zakona ali pooblastil v zvezi z izvajanjem bonitetnega nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, zahteva, da subjekt reševanja vzdržuje podrobne evidence pogodb ter na zahtevo Banke Slovenije pošlje informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje odgovornosti in nalog v skladu z 81. členom Uredbe 648/2012/EU.

152. člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja)

(1) Subjekti reševanja v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu s 86. do 90. členom ter 149. do 151. členom tega zakona ali za njihovo omejitev, in da zanje veljajo zahteve iz 137. člena tega zakona.

(2) Ta člen se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:

1. ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost;
2. zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljale določbe 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona, če bi finančno pogodbo urejalo pravo Republike Slovenije.

(3) EU nadrejene družbe zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določila, s katerimi izključijo možnost, da bi bilo izvajanje pooblastil Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitev v skladu s prvim odstavkom tega člena lahko veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo za kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije.

(5) To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prvim odstavkom tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona.

2.5.4 Zaščitni ukrepi v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje

153. člen

(neodvisna ocena obravnave upnikov in delničarjev)

(1) Banka Slovenije v največ šestih mesecih po izdaji odločbe o uporabi instrumentov za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi instrumentov za reševanje delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začel običajni insolvenčni postopek. Ta ocena je ločena od predhodnega vrednotenja, ki se izvede v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdelata neodvisni cenilec, ki ga imenuje Banka Slovenije.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neodvisno oceno izdelata neodvisni cenilec, ki je imenovan za izdelavo neodvisnega predhodnega vrednotenja na podlagi četrtega odstavka 84. člena tega zakona, vendar mora biti v tem primeru neodvisna ocena obravnave delničarjev in upnikov vsebinsko ločena od vrednotenja za uporabo ukrepov za reševanje.

(4) Ocena iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati informacije glede:

1. najverjetnejše obravnave delničarjev in upnikov oziroma sistema jamstva za vloge, če bi bil za subjekt reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden postopek reševanja, začel običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 91. členom tega zakona,
2. dejanske obravnave, ki so je bili delničarji in upniki oziroma sistem jamstva za vloge deležni pri reševanju subjekta reševanja, in
3. morebitne razlike med obravnavo iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(5) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se domneva, da bi bil zoper subjekt reševanja, v zvezi s katerim so bili izvedeni ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 91. členom tega zakona, in ukrepi za reševanje ne bi bili izvedeni.

(6) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se ne upošteva morebitna izredna javnofinančna pomoč, ki je bila dodeljena subjektu reševanja.

(7) Če se na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ima z upoštevanjem 95. člena tega zakona delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel v primeru prenehanja subjekta reševanja po običajnih insolvenčnih postopkih, je tak delničar ali upnik upravičen do plačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja iz 157. člena tega zakona.

154. člen

(obrnava nasprotnih strank pri delnem prenosu)

(1) Banka Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali z uporabo pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 146. člena tega zakona upošteva zaščitne ukrepe iz četrtega do osmega odstavka tega člena in 155. člena tega zakona v zvezi z naslednjimi dogovori in obveznostmi:

1. dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva ali zavarovanja zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila njenih terjatev iz sredstev ali pravic, ki se prenašajo, ne glede na to, ali je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z

- določeno vrsto oziroma vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;
2. dogovori o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice, pri katerih lastninska pravica na finančnem instrumentu, gotovini ali bančnem posojilu v času trajanja dogovora preide z dajalca finančnega zavarovanja na prejemnika finančnega zavarovanja z namenom, da se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti subjekta reševanja, ob pogoju, da prejemnik zavarovanja v primeru izpolnitve teh obveznosti prenesena sredstva prenese nazaj;
 3. dogovori o pobotu, po katerih se lahko dva ali več zahtevkov ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta subjekt reševanja in nasprotna stranka, med sabo pobotajo;
 4. dogovori o izravnavi;
 5. obveznostmi iz naslova kritih obveznic;
 6. strukturiranimi finančnimi dogovori, vključno z listinjenjem in instrumenti za zavarovanje pred tveganjem, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice, ki vključujejo podelitev in uveljavljanje pravic zavarovanja s strani stranke dogovora ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

(2) V primeru dogovorov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi omejitve iz 137. in 149. do 151. člena tega zakona.

(3) Zaščitni ukrepi iz tega člena se uporabljajo za dogovore in obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne glede na število strank v dogovoru in ne glede na to, ali ti dogovori nastanejo:

1. s pogodbo, v okviru skrbništva ali podobno, z izjavo volje strank oziroma neposredno na podlagi zakona ali
2. po pravu druge države članice ali tretje države oziroma jih to pravo v celoti ali delno ureja.

(4) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori o jamstvu iz 1. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se preneseta tudi navedena obveznost in upravičenje iz jamstva,
2. prenos zavarovane obveznosti, razen če se prenese tudi upravičenje iz zavarovanja,
3. prenos upravičenja iz zavarovanja, razen če se prenese tudi zavarovana obveznost, ali
4. sprememba ali prenehanje dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ni več zavarovana.

(5) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor, od subjekta reševanja na drug subjekt;
2. sprememba ali prenehanje pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor.

(6) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da so pravice in obveznosti vključene v posamezni dogovor, če so stranke dogovora upravičene do izravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

(7) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov in pooblastil iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela sredstev, pravic in obveznosti, ki pomenijo strukturiran finančni dogovor ali njegov del;
2. sprememba ali prenehanje sredstev, pravic in obveznosti, ki pomenijo strukturiran finančni dogovor ali njegov del.

(8) Banka Slovenije lahko ne glede na četrty, peti in sedmi odstavek tega člena, če je to potrebno, da se zagotovi razpoložljivost zajamčenih vlog:

1. prenese zajamčene vloge, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla druga sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del tega dogovora, in
2. prenese, spremeni ali odpove sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla zajamčene vloge, ki so del tega dogovora.

155. člen

(varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave)

Uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali uporaba pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 146. člena tega zakona ne vpliva na pravice in obveznosti subjekta reševanja do plačilnih in poravnalnih sistemov, pri katerih je v skladu s predpisi zagotovljena dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana tako, kot je določeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitve naloga za prenos ter medsebojnega pobota terjatev in obveznosti v sistemu;
2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;
3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic do zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

2.6 Financiranje ukrepov za reševanje

156. člen

(uporaba sredstev iz sistema jamstva za vloge pri reševanju)

(1) Če se v okviru ukrepov za reševanje ohranja dostop vlagateljev do zajamčenih vlog, sistem jamstva za vloge z upoštevanjem vrednotenja na podlagi 80. člena tega zakona prispeva k reševanju:

1. če se uporabi instrument odpisa in konverzije: znesek, ki bi se iz naslova zajamčenih vlog odpisal za pokrivanje izgub banke v skladu s 1. točko prvega odstavka 108. člena tega zakona, če bi se zajamčene vloge pri uporabi tega instrumenta odpisale v enaki meri kot obveznosti istega prednostnega razreda, ali
2. če se uporabi eden ali več drugih instrumentov za reševanje: znesek izgub, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Če se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, sistem jamstva za vloge ni zavezan prispevati k dokapitalizaciji banke ali premostitvene banke v skladu z 2. točko prvega odstavka 108. člena tega zakona.

(3) Prispevek sistema jamstva za vloge pri financiranju reševanja v nobenem primeru ne presega nobenega od naslednjih dveh zneskov:

1. izgube, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ali
2. zneska, ki je enak 50 odstotkom ciljne ravni sklada za jamstvo, določene na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če je na podlagi neodvisne ocene iz 153. člena tega zakona ugotovljeno, da je bil prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju večji od neto izgub, ki bi jih imel, če bi banka prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, je sistem jamstva za vloge upravičen do izplačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja v korist sklada za jamstvo vlog.

(5) Sistem jamstva za vloge zagotovi plačilo prispevka iz prvega odstavka tega člena na podlagi odločbe Banke Slovenije. Prispevek sistema jamstva za vloge se zagotovi v denarju.

(6) Če se del upravičene vloge pri banki v postopku reševanja prenese na drug subjekt z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali ustanovitve premostitvene banke, vlagatelji ne morejo uveljavljati nobenih zahtevkov do sistema jamstva za vloge iz naslova tistega dela upravičene vloge pri banki v postopku reševanja, ki ni bil prenesen, če so preneseni del upravičene vloge in pripadajoča sredstva, ki se zagotovijo prevzemniku v zvezi s temi obveznostmi, enaki ali večji od zneska zajamčene vloge v sistemu jamstva za vloge.

157. člen **(shema za financiranje reševanja)**

(1) Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge v skladu s prejšnjim členom, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona.

(2) Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije v skladu s tem zakonom zagotovijo podružnice bank tretjih držav.

(3) Banka Slovenije za vzpostavitev in delovanje sheme za financiranje reševanja:

1. zbira predhodne in izredne naknadne prispevke bank za shemo financiranja reševanja, ki jih določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 44), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 156 z dne 20. 6. 2017, str. 38), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/63/EU);
2. zagotavlja prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in naloge v zvezi z upravljanjem sredstev v okviru enotnega sklada za reševanje, določene s Sporazumom o prenosu;

3. določi in zbira predhodne in izredne naknadne prispevke ter upravlja sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom za shemo financiranja reševanja vplačajo EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji;
4. v skladu z Uredbo 806/2014/EU predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme Banka Slovenije.

158. člen

(viri za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje)

- (1) Vse banke, vključno s premostitveno banko, če je ustanovljena, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo 2015/63/EU.
- (2) EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v višini in na način, ki ju določi Banka Slovenije.
- (3) Banke in podružnice bank tretjih držav plačajo prispevke iz prvega in drugega odstavka tega člena na podlagi odločbe, ki jo izda Banka Slovenije.
- (4) Za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje lahko Republika Slovenija kot zadnji možni ukrep odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.
- (5) Višina posojila iz prejšnjega odstavka lahko znaša največ 71.500.000 eurov.
- (6) Sporazum o posojilu iz četrtega odstavka tega člena z enotnim odborom za reševanje podpiše minister, pristojen za finance.

159. člen

(predhodni prispevki v zvezi s poslovanjem EU podružnic)

- (1) Kreditna institucija tretje države plača predhodni prispevek za reševanje, potem ko pridobi dovoljenje za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.
- (2) Banka Slovenije določi višino prispevka za reševanje, ki ga plača kreditna institucija tretje države članice v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji v okviru dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Za izračun predhodnega in izrednega nakladnega prispevka za EU podružnico se smiselno uporabljajo pravila za izračun predhodnega prispevka banke, določena v Uredbi 806/2014/EU in Delegirani uredbi 2015/63/EU.
- (3) Pri določitvi višine predhodnega prispevka za EU podružnico Banka Slovenije upošteva:
 1. profil tveganosti kreditne institucije tretje države, ki ga ugotavlja pristojni organ tretje države, ter značilnosti dejavnosti, sredstev, pravic in obveznosti, ki jih kreditna institucija tretje države izvaja oziroma izkazuje prek podružnice v Republiki Sloveniji;
 2. morebitni sporazum o sodelovanju med organi za reševanje, ki je sklenjen s tretjo državo in zavezuje Republiko Slovenijo;

3. priznanje oziroma zavrnitev priznanja ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje v tretji državi v skladu z 273. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za izračun predhodnega in izrednega naknadnega prispevka kreditne institucije tretje države v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi predloga kreditne institucije tretje države odloči, da se predhodni prispevek kreditne institucije tretje države zagotovi z večkratnimi delnimi plačili, ki se izvršijo vsaj enkrat letno. Kreditna institucija tretje države mora zagotoviti plačilo celotnega prispevka najpozneje v treh letih.

160. člen **(odločba o plačilu prispevkov)**

(1) Banka Slovenije naloži plačilo prispevka iz 158. in 159. člena tega zakona z odločbo o plačilu prispevka, v kateri opredeli vrsto in višino prispevka, rok za plačilo prispevka in račun, na katerega se plača prispevek.

(2) Rok za plačilo predhodnega prispevka je 15 dni od vročitve odločbe.

161. člen **(plačilo prispevka in izvršitev odločbe)**

(1) Če banka ali kreditna institucija tretje države v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji ne plača prispevka iz 158. ali 159. člena tega zakona na podlagi odločbe o plačilu prispevka v roku, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga izvršbo odločbe o plačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za izvršbo davčnih obveznosti, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Organ, pristojen za pobiranje davkov, izda sklep o izvršbi na podlagi predloga Banke Slovenije za prisilno izvršitev odločbe o plačilu prispevka najpozneje v 30 dneh.

(3) Če je zoper sklep o izvršbi organa, pristojnega za pobiranje davkov, vložena pritožba, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o odložitvi davčne izvršbe.

162. člen **(prenos v enotni sklad za reševanje in upravljanje sredstev pri Banki Slovenije)**

(1) Banka Slovenije za plačilo prispevkov, ki jih plačajo banke na podlagi 158. in 159. člena tega zakona, odpre in vodi ločen denarni račun za plačilo prispevkov bank za enotni sklad za reševanje ter ločen denarni račun za plačilo prispevkov EU podružnice.

(2) Banka Slovenije denarna sredstva, ki jih plačajo banke za namene enotnega sklada za reševanje, prenese v skladu s Sporazumom o prenosu.

(3) Denarna sredstva, ki jih plačajo banke tretjih držav v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: izločena sredstva za reševanje), so last Banke Slovenije in se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje.

(4) Banka Slovenije upravlja izločena sredstva za reševanje tako, da se zagotavljajo:

1. stalna in takojšnja razpoložljivost sredstev za potrebe financiranja ukrepov za reševanje v okviru sheme financiranja reševanja in
2. varnost, nizko tveganje in visoka likvidnost naložb.

(5) Banka Slovenije sklepa posle upravljanja izločenih sredstev za reševanje v svojem imenu in za račun izločenih sredstev. Obveznosti in stroški v zvezi z upravljanjem se poplačajo v breme izločenih sredstev za reševanje.

163. člen

(uporaba sredstev iz sheme za financiranje reševanja)

(1) Sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo za financiranje reševanja se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje pod pogoji, ki jih določata Uredba 806/2014/EU in ta zakon.

(2) Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Sporazumom o prenosu, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, z upoštevanjem sredstev, ki se uporabijo za reševanje na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(3) Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. razpoložljiva sredstva, ki so jih za shemo financiranja reševanja vplačale podružnice bank tretjih držav, in
2. sredstva, ki jih v skladu s 156. členom tega zakona za financiranje ukrepov za reševanje prispeva sistem jamstva za vloge.

(4) Banka Slovenije odloči o uporabi sredstev, ki so jih vplačale podružnice bank tretjih držav, potem ko enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU v zvezi z ukrepi za reševanje banke v okviru svojih pristojnosti ali na podlagi predloga iz drugega odstavka tega člena odloči o uporabi sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje banke.

2.7 Čezmejno reševanje

164. člen

(kolegij za reševanje)

(1) Organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 33., 35., 42. do 47., 49. do 62., 75. do 77. in 99. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se po potrebi lahko vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanje z organi za reševanje iz tretjih držav.

(2) Kolegij za reševanje zagotavlja organu za reševanje na ravni skupine in drugim sodelujočim organom za reševanje ter drugim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti iz prejšnjega odstavka, tako da:

1. izmenjuje informacije, pomembne za potek načrtov reševanja skupine, za uporabo pooblastil za pripravljalne in preventivne ukrepe za skupine ter za reševanje skupine;
2. ocenjuje rešljivost skupin v skladu z določbami 33. člena tega zakona;
3. uporablja pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin v skladu z določbami 35. člena tega zakona;
4. pripravlja načrte reševanja skupine v skladu z določbami 42. do 47. člena tega zakona;
5. odloča, ali je treba vzpostaviti shemo za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;
6. sklepa dogovor o shemi za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;
7. usklajuje obveščanje javnosti o strategijah reševanja skupine in sistemih za reševanje skupine;
8. usklajuje uporabo shem za financiranje reševanja;
9. določa zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupine na konsolidirani ali podrejeni ravni v skladu s tem zakonom;
10. razpravlja o vseh vprašanih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

(3) V kolegiju za reševanje lahko sodelujejo:

1. organ za reševanje na ravni skupine;
2. organi za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež podrejene družbe, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor;
3. organi za reševanje držav članic, v katerih ima sedež družba, ki je nadrejena eni ali več institucijam iz skupine in ima položaj nadrejenega finančnega holdinga v državi članici, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. organi za reševanje držav članic, kjer imajo sedež pomembne podružnice;
5. konsolidacijski nadzornik in pristojni organi držav članic, če je organ za reševanje član kolegija za reševanje, ki ga lahko spremlja predstavnik centralne banke države članice, kadar centralna banka ne izvaja nalog pristojnega organa države članice;
6. pristojna ministrstva držav članic, če organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;
7. organ, odgovoren za sistem jamstva za vloge v državi članici, če je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;
8. Evropski bančni organ, pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje.

(5) K sodelovanju v kolegiju za reševanje so lahko kot opazovalci povabljeni tudi organi za reševanje iz tretjih držav, če ima nadrejena družba ali institucija s sedežem v državi članici podrejeno institucijo ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi bila v državi članici, če organ za reševanje iz tretje države poda zahtevo za sodelovanje v kolegiju in za ta organ veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje na ravni skupine enakovredne zahtevam iz 18. do 20. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organ za reševanje na ravni skupine ni zavezan vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, kot so določeni v tem zakonu za delovanje kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na kolegije za reševanje v tem zakonu štejejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Organ za reševanje na ravni skupine predseduje kolegiju za reševanje in v tej funkciji:

1. po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
2. usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
3. sklicuje seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej celovito obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje, o temah, ki bodo obravnavane, in o glavnih vprašanjih za razpravo;
4. člane kolegija za reševanje obvešča o morebitnih načrtovanih sestankih, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;
5. odloča o tem, kateri člani in opazovalci so še vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce, zlasti morebitni vpliv na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah;
6. vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih sej.

(8) Organi za reševanje lahko ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena zahtevajo sodelovanje na kolegiju za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja skupni postopek odločanja ali ki so povezane s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

165. člen **(evropski kolegij za reševanje)**

(1) Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, nadrejeno ali podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.

(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz prejšnjega člena v zvezi s subjekti iz prejšnjega odstavka in njihovimi podružnicami, vključno z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri čemer člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav, če ta obstaja.

(3) Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali EU nadrejena družba in njene podrejene institucije niso opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali, na konsolidirani podlagi, EU nadrejena družba zahtevo iz 58. člena tega zakona izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz 1. točke petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 58. člena izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Kadar ima ena sama EU nadrejena družba v lasti vse podrejene družbe s sedežem v državah članicah, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež EU nadrejena družba.

(5) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje EU nadrejene družbe ali podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki ima največjo vrednost skupnih bilančnih sredstev.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organi za reševanje niso zavezani vzpostaviti evropski kolegij za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, določene s tem zakonom za delovanje evropskega kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na evropski kolegij za reševanje v tem zakonu razumejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Za delovanje evropskega kolegija iz četrtega do šestega odstavka tega člena se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

166. člen

(reševanje nadrejene družbe kreditni instituciji iz tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če organ za reševanje v tretji državi ugotovi, da podrejena kreditna institucija tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje po pravu tretje države, in so ukrepi Banke Slovenije nujni za zaščito javnega interesa.

(2) Banka Slovenije lahko za reševanje nadrejene družbe uporabi vsa pooblastila in pristojnosti v zvezi z reševanjem in uporabo ukrepov za reševanje, ki jih določa ta zakon.

167. člen

(reševanje EU podružnic)

(1) Banka Slovenije lahko ob pogojih iz drugega odstavka tega člena uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, kadar EU podružnica:

1. ni vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi ali
2. je vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi, če so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvedbe ukrepov za reševanje, ki jih je sprejel organ za reševanje v tretji državi, v skladu s četrtem odstavkom 273. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico iz prejšnjega odstavka, če meni, da so ti ukrepi potrebni za zaščito javnega interesa in je hkrati izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. EU podružnica v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje več ali je verjetno, da ne bo več izpolnjevala pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev prek podružnice kreditne institucije tretje države ter ni pričakovati, da bi bili ti pogoji v sprejemljivem roku znova izpolnjeni;

2. kreditna institucija tretje države, ki je ustanovila EU podružnico v Republiki Sloveniji, po oceni Banke Slovenije ni sposobna, ali ni pripravljena, ali je verjetno, da ne bo sposobna poravnati svojih obveznosti do upnikov, ki so v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ali obveznosti, ki so nastale EU podružnici ali se ob zapadlosti knjižijo pri njej, Banka Slovenije pa ugotovi, da v zvezi s kreditno institucijo tretje države niso bili oziroma v sprejemljivem času ne bodo sproženi nobeni postopki v tretji državi za reševanje te kreditne institucije oziroma insolvenčni postopki;
3. organ za reševanje v tretji državi je v zvezi s kreditno institucijo tretje države sprožil postopek za reševanje ali je Banko Slovenije obvestil, da namerava ta postopek sprožiti.

(3) Če Banka Slovenije v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji sprejme ukrepe za reševanje, mora upoštevati načela in pogoje za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, kot jih določa ta zakon, da se dosežejo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

3. POGLAVJE: PRISILNO PRENEHANJE BANKE

3.1 Skupne določbe za postopek prisilnega prenehanja

168. člen **(postopek prisilnega prenehanja banke)**

(1) Postopka prisilnega prenehanja banke sta:

1. postopek prisilne likvidacije in
2. stečajni postopek.

(2) Zoper banko ni dopustno začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Postopek prisilnega prenehanja banke se šteje za postopek prenehanja kreditnih institucij, kot ga določa Direktiva 2001/24/ES.

169. člen **(uporaba drugih predpisov)**

Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

170. člen **(sodelovanje drugih organov Republike Slovenije)**

Sodišča in drugi državni organi prednostno obravnavajo zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležena banka v postopku prisilnega prenehanja ali katerih izid vpliva na potek postopka prisilnega prenehanja po tem zakonu.

3.2 Prisilna likvidacija

3.2.1 Splošne določbe

171. člen (namen in cilji postopka prisilne likvidacije)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke je postopek prenehanja banke kot pravne osebe, ki ga izvede Banka Slovenije, zato da se zaključijo posli banke in poplačajo njene obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev, ki jih je opravljala banka na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: pogodbe o opravljanju storitev banke).

(2) Prisilna likvidacija vključuje uporabo naslednjih instrumentov:

1. prodaja poslovanja;
2. izločitev sredstev.

(3) V postopku prisilne likvidacije se poleg instrumentov iz prejšnjega odstavka lahko izvedejo tudi druge aktivnosti, s katerimi se zagotovita izvedba instrumentov prisilne likvidacije in poplačilo upnikov banke.

172. člen (cilji in načela v postopku prisilne likvidacije)

(1) V postopku prisilne likvidacije se poslovanje banke zaključi tako, da se uresničujejo naslednji cilji:

1. ohranja se dostop vlagateljev do njihovih vlog;
2. v čim večji meri se ohrani dostop potrošnikov do osnovnih bančnih storitev;
3. v primerih, ko ni mogoče ohraniti dostopa do vlog, se v čim krajšem času zagotovi poplačilo terjatev upnikov z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda pri poplačilu teh terjatev;
4. z upravljanjem premoženja banke se ohrani ali poveča vrednost premoženja banke za čim višje poplačilo obveznosti banke.

(2) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke upošteva naslednja pravila:

1. upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, je treba obravnavati enako;
2. postopek prisilne likvidacije je treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila terjatev upnikov in v čim krajšem roku;
3. Banka Slovenije, likvidacijski upravitelj ter druge osebe in organi, ki na podlagi zakona ali posebnega pooblastila opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije banke, si morajo v postopku z izvajanjem svojih pristojnosti prizadevati, da se dejanja opravijo v čim krajšem roku.

3.2.2 Začetek postopka prisilne likvidacije banke

173. člen
(začetek postopka prisilnega prenehanja)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke se začne na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilne likvidacije.

(2) Banka Slovenije odloči o začetku postopka prisilne likvidacije banke po uradni dolžnosti, če:

1. je Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU in zakonom, ki ureja bančništvo, banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ali
2. je banki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, prenehalo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije ne začne postopka prisilne likvidacije, če je banka do odvzema ali prenehanja dovoljenja za opravljanje bančnih storitev izpolnila vse svoje obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju storitev banke.

174. člen
(odločba o začetku postopka prisilne likvidacije)

Odločba o začetku postopka prisilne likvidacije vključuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za začetek postopka prisilne likvidacije banke v skladu s tem zakonom,
2. imenovanje enega ali več upraviteljev v postopku prisilne likvidacije banke, z navedbo identifikacijskih podatkov upravitelja iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona, in
3. omejitve poslovanja banke, ki nastopijo na podlagi tega zakona ali jih določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

175. člen
(prenehanje pooblastil upravljalnih organov, skupščine in prokuristov)

(1) Z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki prenehajo pooblastila uprave, nadzornega sveta in skupščine banke ter:

1. vsem članom uprave in prokuristom prenehajo funkcija ter pooblastila in pristojnosti za vodenje poslov in zastopanje banke;
2. članom nadzornega sveta banke prenehajo funkcija ter vsa pooblastila in pristojnosti v zvezi z nalogami in pooblastili nadzornega sveta;
3. delničarjem prenehajo pooblastila in pristojnosti delničarja ter druge pristojnosti v zvezi z delovanjem skupščine banke.

(2) Po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki razrešeni člani uprave banke in prokuristi upravitelju nemudoma predajo vse posle in omogočijo dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke ter pripravijo poročilo o predaji poslov. Člani uprave in prokuristi na zahtevo upravitelja podajo vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(3) Razrešeni člani uprave banke in prokuristi niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, ki so določena v internih aktih banke ali dogovorjena s pogodbami med banko in člani uprave oziroma

prokuristi za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke ali prokurista.

(4) Svet Banke Slovenije v postopku prisilne likvidacije odloča o zadevah, ki so na podlagi drugih predpisov v pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, Banka Slovenije sprejema odločitve glede izvajanja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke v okviru postopka prisilne likvidacije v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(5) Banka Slovenije ne prevzema dolžnosti in odgovornosti uprave ali člana nadzornega sveta, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih, člani Sveta Banke Slovenije pa se v zvezi z izvajanjem pristojnosti Banke Slovenije na podlagi tega zakona ne štejejo za člane uprave ali člane nadzornega sveta banke.

176. člen **(vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne likvidacije)**

(1) V sodni register se vpišeta:

1. začetek postopka prisilne likvidacije;
2. končanje postopka prisilne likvidacije.

(2) Hkrati z vpisom začetka postopka se v sodni register vpiše:

1. pri firmi banke dodatek »– v prisilni likvidaciji«;
2. pri osebah, pooblaščenih za zastopanje banke:
 - prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristov iz prejšnjega člena za zastopanje banke;
 - o upravitelju oziroma upraviteljih iz 177. člena tega zakona kot novih zastopnikih banke.

(3) Banka Slovenije v predlogu za vpis v sodni register pri upravitelju navede:

1. osebno ime upravitelja;
2. naslov stalnega prebivališča;
3. datum rojstva, če upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke;
4. EMŠO, če je upravitelj vpisan v centralni register prebivalstva, ali davčno številko upravitelja, če upravitelj ni vpisan v centralni register prebivalstva;
5. če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi firmo, sedež ali poslovni naslov ter matično številko podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe.

(4) Banka Slovenije mora naslednji delovni dan po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije o tem obvestiti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko.

(5) Banka Slovenije mora obvestilo iz prejšnjega odstavka poslati na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priložiti svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

3.2.3 Upravitelj v postopku prisilne likvidacije

177. člen
(imenovanje upravitelja v postopku prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije z odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev, ki z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzamejo pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(2) Banka Slovenije imenuje za upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke osebo, ki:

1. je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in lastnosti za opravljanje funkcije upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke in
2. ima ustrezne izkušnje pri vodenju poslov za likvidacijo in upravljanje sredstev banke ali družbe primerljive velikosti ali dejavnosti kot banka.

(3) Upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Nadomestilo za delo upravitelja določi Banka Slovenije glede na velikost banke, kompleksnost dejavnosti, ki jih opravlja banka, vrsto in obseg sredstev banke ter število in značilnosti upnikov banke. Pri določanju nadomestila za posameznega likvidacijskega upravitelja Banka Slovenije upošteva obseg nalog, ki jih bo pri upravljanju sredstev banke v postopku prisilne likvidacije banke opravljal posamezni likvidacijski upravitelj.

(5) Za izvajanje drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, Banka Slovenije z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzame pristojnosti in pooblastila nadzornega sveta in skupščine banke ter daje zavezujoča pisna navodila upravitelju pri vodenju in zastopanju banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Po začetku postopka prisilne likvidacije se vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, ki jih je treba vročiti banki kot stranki ali udeleženci postopka, vročijo upravitelju na naslov banke.

178. člen
(dolžnosti upravitelja)

(1) Upravitelj mora svoje naloge in pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke opravljati v skladu s:

1. tem zakonom ter v mejah pooblastil in navodil, ki jih na podlagi tega zakona določi Banka Slovenije,
2. predpisi, ki urejajo opravljanje storitev banke, in
3. pravili stroke, ki veljajo za opravljanje poslov za druge osebe.

(2) Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati vestno, pošteno in z ustrežno profesionalno skrbnostjo, varovati mora interese upnikov ter upoštevati cilje in načela, ki veljajo v postopku prisilne likvidacije banke.

(3) Upravitelj mora upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, obravnavati enako in ne sme omogočiti ali dopustiti, da:

1. posamezni upniki v postopku prisilne likvidacije dosežejo koristi v škodo drugih upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, ali
2. druge osebe pridobijo premoženje banke, ne da bi zagotovile enakovredno nasprotno izpolnitev, ali da pridobijo druge koristi v škodo premoženja banke, ki niso v skladu z zakoni, predpisi in pravili stroke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Upravitelj je zavezanec za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Roki v zvezi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega upravitelja teči z dnem, ko nastopi funkcijo.

179. člen **(pooblastila upravitelja)**

(1) Upravitelj sprejme vse ukrepe, potrebne za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj za namene iz prejšnjega odstavka:

1. izvaja ukrepe za likvidacijo sredstev z uporabo instrumentov prisilne likvidacije;
2. izvaja ukrepe za poplačilo upnikov banke;
3. opravlja druga dejanja v postopku prisilne likvidacije, da se izvedejo ukrepi iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke imenuje več upraviteljev, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke. Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega likvidacijskega upravitelja oziroma odpokliče posameznega likvidacijskega upravitelja in imenuje novega.

(4) Banka Slovenije daje upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna.

180. člen **(pooblastila upravitelja za dejanja v drugih državah članicah)**

(1) Upravitelj lahko v postopku prisilne likvidacije banke izvaja dejanja glede upravljanja sredstev banke tudi na območju države članice, v kateri ima banka podružnico ali neposredno opravlja storitve, razen za izvajanje prisilnih ukrepov ali odločanje o zadevah, za katere so v skladu s predpisi te države članice pristojni organi ali sodišča te države članice.

(2) Upravitelj lahko pri izvajanju dejanj v drugih državah članicah zlasti:

1. pooblasti osebe v državi članici za opravljanje posameznih dejanj v postopku prisilne likvidacije, vključno s pooblastilom za zastopanje v postopkih v državi članici;
2. zahteva vpis določenih dejstev v zvezi s postopkom prisilne likvidacije v javne registre, vzpostavljene v državi članici.

(3) Upravitelj mora pri izvajanju pooblastil v drugi državi članici ravnati v skladu z zakonodajo zadevne države članice, zlasti s predpisi na področju unovčevanja sredstev in obveščanja zaposlenih.

3.2.4 Pravne posledice začetka postopka prisilnega prenehanja banke

181. člen

(splošno o nastanku in trajanju pravnih posledic)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije nastanejo za banko z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

(2) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastanejo za delničarje banke, upnike banke in druge osebe v razmerju z banko z dnem objave odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v skladu z 249. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke trajajo do odločitve Banke Slovenije o končanju postopka prisilne likvidacije ali do odločitve sodišča o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko na podlagi tega zakona.

(4) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastopijo za delničarje, upnike in druge osebe glede njihovih upravičenj in terjatev, ki so nastale do začetka postopka prisilne likvidacije banke, če ni v tem zakonu za posamezni primer določeno drugače.

(5) Pravne posledice na podlagi ukrepov za prisilno likvidacijo, vključno z ukrepi za poplačilo upnikov, za prenos sredstev in obveznosti na prevzemnika, za pobot terjatev in obveznosti ter za poravnavo s posameznimi upniki, nastanejo za banko, delničarje, upnike in druge osebe z dnem, ko je odločba Banke Slovenije o posameznem ukrepu, poplačilu, prenosu, pobotu in poravnavi objavljena v skladu z 249. členom tega zakona.

182. člen

(posledice za postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije zoper banko ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za zavarovanje:

1. zahtevka upnika za uveljavitev ločitvene ali izločitvene pravice, če je upnik najmanj tri mesece pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke podal predlog za izdajo sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopu izvršbe ali zavarovanja;
2. terjatev, ki se v postopku prisilne likvidacije plačajo kot strošek postopka.

(3) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti banki pred začetkom postopka prisilne likvidacije, se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi, ločitvene pravice, ki so bile pridobljene v tem postopku, pa se upoštevajo v postopku prisilne likvidacije. Postopek zavarovanja z začasno

odredbo ali predhodno odredbo se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi in razveljavijo se vsa dejanja, opravljena v tem postopku.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na postopek izvršbe, ki je bil začet proti banki pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če je bila do začetka postopka prisilne likvidacije v postopku izvršbe že opravljena prodaja premoženja, ki je predmet izvršbe.

183. člen **(odstop od danih ponudb)**

Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odstopiti od ponudbe, ki jo je dala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če do začetka postopka prisilne likvidacije banka še ni prejela izjave naslovnika, da sprejema ponudbo.

184. člen **(odstop od najemnih in zakupnih pogodb)**

(1) Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe, ki jih je sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z enomesečnim odpovednim rokom ter ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici odpovedati najemno ali zakupno pogodbo, ki bi se uporabljala, če nad banko kot najemnikom ali najemodajalcem ne bi bil začet postopek prisilne likvidacije.

(2) Če banka uresniči odpovedno pravico iz prejšnjega odstavka, začne odpovedni rok teči zadnji dan meseca, v katerem je nasprotna stranka prejela izjavo banke o odpovedi, in poteče zadnji dan naslednjega meseca.

(3) Uresničitev odpovedne pravice po prvem in drugem odstavku tega člena ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela, ker je bila odpovedna pravica uresničena v nasprotju s splošnimi pravili iz prvega odstavka tega člena.

185. člen **(zadržanje zastaranja terjatev banke)**

Zastaranje terjatev banke do njenih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka postopka prisilne likvidacije.

186. člen **(obrestovanje terjatev)**

(1) Obrestna mera pogodbenih obresti se z začetkom postopka prisilne likvidacije ne spremeni in teče do pogodbene zapadlosti teh obveznosti banke. Po nastopu pogodbene zapadlosti terjatev upnikov tečejo od obveznosti banke obresti v višini predpisane obrestne mere zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbeno obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(2) Če je pogodbeno zapadlost terjatve do banke nastopila pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke, se po začetku postopka prisilne likvidacije banke morebitna pogodbeno obrestna mera zamudnih obresti spremeni v predpisano obrestno mero zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbeno obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(3) Posledice iz prvega in drugega odstavka tega člena ne nastopijo za medsebojne obveznosti banke in upnikov na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

187. člen (pogojne terjatve)

(1) Če je upnikova terjatev povezana z odložnim pogojem in se ta pogoj do začetka postopka prisilne likvidacije ni uresničil, terjatev preneha.

(2) Prejšnji odstavek ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode zaradi skrajšanja roka za izpolnitev odložnega pogoja po splošnih pravilih pogodbene odgovornosti.

188. člen (pravila pobota)

(1) Če so se pred začetkom postopka prisilne likvidacije ali na dan začetka postopka izpolnili pogoji za pobot vzajemnih terjatev na podlagi pogodbe ali zakona, začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pridobljene pravice upnika ali banke, da uveljavlja pobot teh terjatev tudi po začetku postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Kadar se pri vzajemnih terjativah na dan začetka postopka prisilne likvidacije posamezna terjatev glasi na izpolnitev v drugi valuti ali na drugo vrsto izpolnitve kot nasprotna terjatev, je dopusten pobot te terjatve z nasprotno terjatvijo, če so različne valute oziroma predmeti izpolnitve vzajemnih terjatev medsebojno izmenljivi po tržnih pogojih na kraju izpolnitve.

(3) Če upnik uveljavlja pravico pobota v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, mora o tem v 15 dneh od začetka postopka prisilne likvidacije obvestiti banko. Po poteku tega roka lahko upnik uveljavlja pravico do pobota le, če s pobotom soglaša tudi banka.

(4) Upnik, ki je pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika, lahko z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena uveljavlja pobot svoje obveznosti do banke le, če je bila banka obveščena o cesiji terjatve na tega upnika vsaj šest mesecev pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(5) Če je terjatev do banke nastala po začetku postopka prisilne likvidacije ali je upnik pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne likvidacije banke ali v zadnjih šestih mesecih pred začetkom tega postopka, lahko upnik uveljavlja pravico do pobota teh terjatev z nasprotnimi terjativami banke, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena le, če s pobotom soglaša banka.

(6) Ne glede na druge določbe tega člena začetek postopka prisilne likvidacije ne učinkuje na pravico do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

189. člen
(članstvo v plačilnih in poravnalnih sistemih)

Ne glede na druge določbe tega zakona o pravnih posledicah začetka postopka prisilne likvidacije začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pravice in obveznosti banke do plačilnih in poravnalnih sistemov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitve naloga za prenos in medsebojnega pobota terjatev in obveznosti banke v sistemu;
2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;
3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic do zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

190. člen
(obveznosti na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke)

(1) Banka svojo obveznost do upnika na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke izpolni v skladu s pogodbo o opravljanju teh storitev, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(2) Banka lahko odstopi od pogodbe o opravljanju storitev banke, ki določa obveznost banke, ne glede na drugačne pogoje glede odstopa od pogodbe, ki jih določa pogodba ali drug zakon, če za odstop od pogodbe dobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije da soglasje k uresnitvi odstopne pravice v zvezi s posamezno pogodbo ali določeno vrsto pogodb, če se z njeno uresnitvijo dosežejo ugodnejši pogoji za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(3) Odpovedni rok je pri uveljavljanju odstopne pravice iz prejšnjega odstavka najmanj osem dni. Odstopna pravica iz prejšnjega odstavka se uveljavlja v razmerju do nasprotne pogodbene stranke z odločbo Banke Slovenije o soglasju k uresnitvi odstopne pravice. Banka o uresnitvi odstopne pravice iz prejšnjega odstavka in o posledicah odstopa obvesti nasprotne pogodbene stranke na način, določen v pogodbi o komunikaciji med pogodbenimi strankami. Odstopna izjava učinkuje z objavo odločbe Banke Slovenije o soglasju k uresnitvi odstopne pravice v skladu z 249. členom tega zakona, pogodba pa je razvezana z dnem, navedenim v odločbi kot dan razveze pogodbe.

(4) Dejstvo, da nasprotna stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, ne vpliva na posledice odstopa.

(5) Prvi in drugi odstavek tega člena ne vplivata na pravico banke ali nasprotne pogodbene stranke, da uresniči pravico odstopiti od pogodbe o opravljanju storitev banke pod pogoji, ki jih določa pogodba oziroma predpisi, ki se uporabljajo glede odstopa od te pogodbe, razen če je banka na podlagi tega zakona že uveljavila odstopno pravico v zvezi s to pogodbo.

(6) Uresničitev odstopne pravice v skladu s tem členom ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela stranka zaradi razveze pogodbe na podlagi uresničitve odstopne pravice po tem zakonu. Škoda, ki pripada nasprotni pogodbeni stranki, se plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(7) Če rok za izpolnitev obveznosti banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, ki je določen kot bistvena sestavina te pogodbe, poteče po začetku postopka prisilne likvidacije in banka v tem roku svoje obveznosti ne izpolni, se šteje, da je pogodba s potekom roka za izpolnitev razvezana, druga pogodbeni stranka pa nima pravice vztrajati pri izpolnitvi obveznosti.

(8) Ne glede na druge določbe tega člena se za dogovore o izravnavi in pobotu za odstop od pogodbe uporabljajo pravila glede odstopa, določena v dogovoru.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vzajemno neizpolnjene pogodbe, ki ne urejajo opravljanja storitev banke. Če mora na podlagi vzajemno neizpolnjene pogodbe nasprotna pogodbeni stranka prva izpolniti svojo obveznost do banke, pridobi ta stranka, ne glede na druge določbe tega člena, z začetkom postopka prisilne likvidacije banke pravico, da odkloni svojo izpolnitev, dokler banka ne opravi svoje izpolnitve ali ji ne da ustreznega zavarovanja.

191. člen **(pretvorba terjatev v primeru odstopa od pogodbe)**

(1) Če sta banka in nasprotna pogodbeni stranka svoje obveznosti na podlagi pogodbe, ki je razvezana v skladu s prejšnjim členom, že delno izpolnili, se njuna medsebojna nedennarna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pretvorita v denarne terjatve, nominirane v eurih, po vrednosti, ki velja na trgu na dan razveze pogodbe.

(2) Denarni zahtevek, izražen v tuji valuti, se z začetkom postopka prisilnega prenehanja pretvori v terjatev, izraženo v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije ter velja na dan razveze pogodbe.

(3) Nasprotna zahtevka za vračilo delne izpolnitve se ob upoštevanju prvega in drugega odstavka tega člena medsebojno pobotata. Če zahtevek nasprotne pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota ne preneha v celoti, se preostala terjatev plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(4) Banka mora nasprotno stranko o okoliščinah iz tega člena obvestiti z obvestilom iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

192. člen **(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)**

Začetek postopka prisilne likvidacije ali posameznih pooblastil v zvezi s prisilno likvidacijo ne vpliva na pravico nasprotne stranke, da bi to okoliščino štela za dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima nasprotna stranka pravico:

1. realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti predčasni pobot v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota.

3.2.5 Vodenje prisilne likvidacije

3.2.5.1 Načrt prisilne likvidacije

193. člen **(načrt prisilne likvidacije)**

(1) Upravitelj v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju banke in načrt prisilne likvidacije, ki vključuje:

1. načrt ukrepov za prenehanje opravljanja dejavnosti banke, vključno z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke, ki vsebuje pregled glavnih aktivnosti, ki se morajo opraviti za izvedbo postopkov likvidacije premoženja, in navedbo rokov, v katerih se bodo aktivnosti predvidoma izvedle;
2. seznam priznanih obveznosti banke do upnikov v skladu s 194. členom tega zakona;
3. oceno stroškov, povezanih z izvedbo ukrepov prisilne likvidacije, in drugih stroškov v postopku prisilne likvidacije, vključno s stroški zaradi nepredvidenih dogodkov;
4. oceno nepredvidenih dogodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali izvedbo ukrepov prisilne likvidacije;
5. predlog za uporabo finančnih sredstev, ki se lahko uporabijo za postopke in instrumente prisilne likvidacije, vključno s predlogom glede uporabe sredstev v okviru sistema jamstva za vloge za izplačilo zajamčenih vlog ali za druge ukrepe prisilne likvidacije, ki vlagateljem zagotavljajo ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(2) Upravitelj načrtu prisilne likvidacije priloži naslednjo dokumentacijo:

1. seznam neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti banke, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi banka, z zaznamovanimi posameznimi obveznostmi do posameznih upnikov in razvrstitvijo teh obveznosti v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
2. posodobljene računovodske izkaze na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije, izdelane v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja;
3. neodvisno oceno vrednosti sredstev banke, izdelano v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti, ob predpostavki prisilne prodaje (likvidacijska cenitev);
4. otvoritveno bilanco stanja na dan začetka postopka prisilne likvidacije, izdelano v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

(3) Upravitelj sestavi in predloži davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije z vsebino in v roku, ki ju določa zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja obdavčenje. Upravitelj ne odgovarja za nepravilnosti računovodskih izkazov iz 2. točke prejšnjega odstavka in zaključnega davčnega izkaza, izdelanega na njihovi podlagi:

1. če so vzrok za te nepravilnosti:
 - napačni ali pomanjkljivi podatki, ki so jih upravitelju dali člani uprave ali višjega vodstva banke,
 - napake ali pomanjkljivosti poslovne dokumentacije banke, ki je nastala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, ali
 - druga ravnanja ali opustitve banke ali uprave oziroma višjega vodstva banke, ter
2. če nepravilnosti ni mogel ugotoviti ali odpraviti, čeprav je ravnal z ustrežno profesionalno skrbnostjo.

(4) Oceno vrednosti iz 3. točke drugega odstavka tega člena opravi neodvisni cenilec.

(5) Neodvisna ocena vrednosti sredstev banke se uporabi kot podlaga za določitev ustreznega instrumenta za likvidacijo premoženja banke v skladu s cilji prisilne likvidacije ter za opredelitev sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo oziroma izločijo z uporabo instrumenta za likvidacijo, vključno z določitvijo zneska morebitnega nadomestila, ki ga v zvezi s prenosom plača prevzemnik.

(6) Upravitelj začne izvajati načrt prisilne likvidacije, ko ga potrdi Banka Slovenije. Upravitelj obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta prisilne likvidacije, in predlaga morebitne spremembe načrta. Spremenjeni načrt se začne izvajati, ko spremembe potrdi Banka Slovenije.

194. člen

(seznam priznanih obveznosti banke do upnikov)

(1) Upravitelj v dveh mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije predloži Banki Slovenije seznam obveznosti banke do upnikov po stanju na dan začetka postopka prisilne likvidacije, ki jih bo upravitelj upošteval pri poplačilu v postopku prisilne likvidacije, in sicer kot:

1. seznam obveznosti banke do upnikov v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in
2. seznam drugih obveznosti banke do upnikov.

(2) Na seznamu obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke upravitelj objavi naslednje podatke o obveznostih banke:

1. vsoto vseh obveznosti, pri katerih ni vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke, razvrščeno v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
2. vsoto vseh obveznosti, pri katerih je vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke.

(3) Na seznamu drugih obveznosti banke do upnikov upravitelj objavi naslednje podatke o upnikih in obveznostih banke do upnikov, razen podatkov o upnikih in obveznostih banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke:

1. identifikacijske podatke o upniku, ki vključujejo:
 - za upnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik: firma ali ime, sedež in poslovni naslov, matična številka in davčna številka;
 - za upnika, ki je fizična oseba: osebno ime, naslov stalnega prebivališča, davčna številka, če je dolžnik vpisan v davčni register, ali rojstni datum, če oseba nima davčne številke;

2. za posameznega upnika:
 - skupni znesek vseh terjatev, katerih imetnik je, razvrščenih v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
 - skupni znesek zavarovanih terjatev, katerih imetnik je;
3. o posamezni terjatvi:
 - pravni temelj nastanka terjatve;
 - glavnico terjatve ter višino obrestne mere in datum zapadlosti;
 - podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana, in za zavarovane terjatve tudi podatke o premoženju banke, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja.

(4) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po prejemu seznama iz prvega odstavka tega člena objavi seznam obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in seznam drugih obveznosti banke v skladu z 249. členom tega zakona.

(5) V zvezi z obveznostmi banke na podlagi izpolnitve pogodbe o opravljanju storitev banke, ki so vključene na seznam iz drugega odstavka tega člena, upravitelj v osmih dneh po objavi seznama pisno obvesti posameznega upnika o stanju njegove terjatve. Za obveščanje posameznih upnikov lahko upravitelj uporabi način obveščanja, o katerem sta se dogovorili stranki v pogodbi o opravljanju storitev banke.

(6) Hkrati z objavo seznama terjatev iz četrtega odstavka tega člena se objavi tudi obvestilo upnikom banke, da lahko vložijo ugovor v skladu s 195. in 196. členom tega zakona.

195. člen **(ugovor proti seznamu)**

(1) Upnik lahko v dveh mesecih po objavi seznama terjatev v skladu z 249. členom tega zakona pisno ugovarja seznamu obveznosti banke. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Ugovor proti seznamu obveznosti lahko vloži:

1. upnik v zvezi s svojo terjatvijo na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, če:
 - v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne prejme obvestila o stanju njegove terjatve ali
 - so podatki v obvestilu nepravilni, ali
2. upnik v zvezi s svojo drugo terjatvijo, razen terjatev za izpolnitev pogodbe o opravljanju storitev banke, če:
 - njegova terjatev ni navedena na seznamu drugih terjatev iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
 - so podatki v zvezi z njegovo terjatvijo, navedeni na seznamu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, nepravilni.

(3) Upnik mora v ugovoru navesti dejstva, iz katerih izhaja utemeljenost ugovora, in predložiti dokazila.

(4) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več uveljavljati zahtevkov v zvezi z ugovornimi razlogi ter lahko uveljavlja svojo terjatev do banke le v obsegu in pod pogoji, navedenimi na seznamu oziroma v obvestilu. Prejšnji stavek se ne uporablja za terjatve iz naslova zajamčenih vlog, ki jih upnik uveljavlja v razmerju do sistema jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

196. člen
(ugovor zoper obveznost banke do drugega upnika)

(1) Kateri koli upnik lahko v dveh mesecih po objavi seznama drugih obveznosti banke iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona pisno ugovarja obveznosti banke do drugega upnika, navedeni na tem seznamu. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Upnik v ugovoru opredeli:

1. obveznost, zoper katero vlaga ugovor;
2. lastnosti obveznosti, zoper katero vlaga ugovor, ki vplivajo na obravnavo te obveznosti v postopku prisilnega prenehanja, vključno s tem, ali ugovarja obveznosti v celoti ali njenemu delu;
3. dejstva, s katerimi utemeljuje ugovor, in predloži dokaze.

(3) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več ugovarjati obveznosti banke do drugega upnika.

197. člen
(obravnava ugovora)

(1) Upravitelj v osmih dneh po poteku roka iz prvega odstavka 195. člena tega zakona oziroma prvega odstavka prejšnjega člena Banko Slovenije obvesti o prejetih ugovorih in poda predlog o utemeljenosti ali neutemeljenosti ugovora. Banka Slovenije lahko v primeru velikega števila pravočasnih ugovorov ta rok podaljša, vendar za največ 15 dni.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila in predloga iz prejšnjega odstavka v osmih dneh potrdi ali spremeni predlog upravitelja o utemeljenosti ali neutemeljenosti pravočasnih ugovorov.

(3) Upravitelj v treh dneh po prejemu potrditve ali spremembe v skladu s prejšnjim odstavkom obvesti upnika o utemeljenosti oziroma neutemeljenosti njegovega ugovora.

(4) Za obveščanje upnika o utemeljenosti ugovora se uporablja peti odstavek 194. člena tega zakona.

(5) Če Banka Slovenije potrdi, da je ugovor upnika utemeljen, mora upravitelj naslednji delovni dan po prejemu potrditve ali spremembe v skladu z drugim odstavkom tega člena Banki Slovenije predložiti popravek seznama terjatev, ki vključuje tudi pojasnilo o spremembah. Banka Slovenije objavi popravek seznama terjatev v skladu z 249. členom tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da ugovor upnika ni utemeljen, lahko upnik v enem mesecu po objavi popravka seznama oziroma po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena, kadar popravek seznama ni bil izdelan, vložiti tožbo pred sodiščem splošne pristojnosti zoper:

1. banko v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka 195. člena tega zakona ali
2. drugega upnika v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

198. člen
(splošna pravila o poslovanju banke v prisilni likvidaciji)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije sme banka opravljati samo redne posle, potrebne za opravljanje dejavnosti banke v pogojih prisilne likvidacije, in poravnovati svoje obveznosti iz teh poslov ter pri tem upoštevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom.

(2) Posli in dejanja iz prejšnjega odstavka vključujejo tiste posle in dejanja, ki so potrebna, da se ohrani vrednost premoženja banke ali se prepreči zmanjšanje vrednosti ali se zagotovijo ugodnejši pogoji za likvidacijo premoženja banke, vključno z možnostjo prodaje dela poslovanja kot poslovne celote.

(3) Upravitelj v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena izvede ukrepe prisilne likvidacije, opredeljene v načrtu prisilne likvidacije, in pri tem upravlja premoženje banke s tem, da:

1. zaključuje dejavnost banke s končanjem poslov, ki jih je banka sklenila pri opravljanju svoje dejavnosti;
2. izvede aktivnosti v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja;
3. razpolaga s sredstvi banke ter sklepa posle v zvezi z upravljanjem premoženja banke, vključno s posli nakupa, prodaje, zamenjave in drugimi podobnimi pravnimi posli;
4. uresničuje pravice delničarja ali družbenika v razmerju do oseb, v katerih ima banka delež, in druge pravice banke v zvezi z izterjavo ali zavarovanjem terjatev banke do njenih dolžnikov;
5. sprejme in izvaja načrt aktivnosti za upravljanje s tveganji banke v postopku prisilne likvidacije, zlasti likvidnostnega in kreditnega tveganja, ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, glede zahtev za banko na področju upravljanja tveganj;
6. sklepa sodne in izvensodne poravnave ter druge posle, nujne za uresničitev premoženjskih pravic banke.

(4) Upravitelj sme pri upravljanju banke prevzemati le tista poslovna tveganja, ki so nujna za uresničitev ciljev prisilne likvidacije. Upravitelj ne sme opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov ali onemogočanje izvedbe načrta prisilne likvidacije.

(5) Upravitelj pridobi soglasje Banke Slovenije za posle upravljanja, ki vključujejo:

1. najemanje posojil za financiranje poslovanja;
2. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave, kadar ti posli v razmerju do posameznega upnika presegajo vrednost 20.000 eurov;
3. prodajo, zamenjavo ali drug podoben posel razpolaganja s premoženjem banke, ki presega vrednost 500.000 eurov;
4. prodajo premoženja banke, kadar je dosežena prodajna cena z uporabo instrumentov za likvidacijo nižja od polovice ocenjene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije pri izdaji soglasja iz prejšnjega odstavka oceni, ali se z zadevnimi posli upravljanja ustrezno uresničujejo cilji prisilne likvidacije banke. Kadar Banka Slovenije zavrne soglasje za izvedbo določenega posla, od upravitelja zahteva, da ponovi postopke trženja v zvezi s prodajo, zamenjavo ali drugim podobnim poslom in pri tem upošteva njena navodila.

199. člen
(končanje poslov banke)

(1) Upravitelj v postopku prisilne likvidacije sklepa posle in izvaja druge aktivnosti za opravljanje storitev banke na podlagi pogodb, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(2) Po začetku postopka prisilne likvidacije upravitelj konča pravne posle, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, in poravnava obveznosti banke iz teh poslov ter pri tem upošteva podpoglavje 3.2.7 tega poglavja tega zakona in omejitve na podlagi 200. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena banka v postopku prisilne likvidacije ne sme izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke ter drugih podrejenih obveznosti banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti. Banka lahko v postopku prisilne likvidacije izplača ali drugače poravnava navedene obveznosti šele, ko so v celoti poravnane obveznosti banke do prednostnih in navadnih upnikov.

200. člen
(dodatne omejitve poslovanja)

(1) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije določi omejitve poslovanja banke v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti banke in zaključevanjem poslov banke.

(2) Če razpoložljiva likvidna sredstva ne zadoščajo za tekoče poplačilo zapadlih obveznosti banke, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se ob upoštevanju obratnega vrstnega reda poplačila obveznosti banke v primeru stečaja začasno zadrži plačilo zapadlih obveznosti banke ali
2. upravitelj z upoštevanjem 190. člena tega zakona odstopi od posameznih pogodb ali skupine pogodb in z upoštevanjem pravil o poplačilu upnikov v primeru stečaja banke, ki jih določa ta zakon, predčasno poplača obveznosti banke, ki izvirajo iz teh pogodb.

(3) Če Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz 1. točke prejšnjega odstavka v zvezi z zapadlimi obveznostmi banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, mora v petih delovnih dneh po zadržanju:

1. odločiti o nerazpoložljivosti vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, ali
2. preklicati zadržanje izplačila za te obveznosti in zagotoviti pogoje za izpolnitev obveznosti banke do vlagatelja z izplačilom ali pobotom zapadlih obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki.

(4) Za omejitve poslovanja banke v prisilni likvidaciji v zvezi z izpolnitvijo obveznosti banke se poleg pooblastil, določenih v tem členu, smiselno uporabljajo tudi pooblastila na podlagi 149., 150. in 151. člena tega zakona.

(5) Če Banka Slovenije po začetku postopka prisilne likvidacije oceni, da premoženje banke z uporabo ukrepov prisilne likvidacije verjetno ne bo zadoščalo za poplačilo vseh obveznosti do upnikov banke, ne glede na druge določbe tega zakona, ki urejajo razpolaganje s sredstvi banke v postopku prisilne likvidacije, upravitelju prepove poplačilo obveznosti poznejšega vrstnega reda, dokler niso v celoti

poplačane obveznosti banke iz prednostnega vrstnega reda, ki velja v primeru poplačila terjatev v stečaju banke.

201. člen
(poročanje upravitelja)

(1) Upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj Banko Slovenije nemudoma obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije.

(3) Upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen.

(4) Upravitelj mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze banke v postopku prisilne likvidacije v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

202. člen
(ugovor zaradi kršitve načela enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje banke v postopku prisilne likvidacije ali drugega upnika banke krši načelo enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, lahko kadar koli do izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije pri Banki Slovenije vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj banka ali upravitelj v konkretnem primeru ravna. Banka Slovenije pozove banko in drugega upnika, na katerega se ugovor nanaša, da se v osmih dneh izjavita o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

(2) Banka Slovenije odloči o ugovoru v osmih dneh od izteka roka, v katerem morata banka in upnik podati izjavo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da je ugovor utemeljen, izda navodila upravitelju, da se zagotovi spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju.

3.2.6 Instrumenti za likvidacijo premoženja

3.2.6.1 Splošno o instrumentih

203. člen
(uporaba instrumentov za likvidacijo)

(1) Banka Slovenije z odločbo odloči o uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja banke. Upravitelj sprejme vse razumne ukrepe, da se likvidacija premoženja z uporabo instrumentov za

likvidacijo opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem ocene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(2) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo trži sredstva, pravice in obveznosti, ki jih namerava prenesti, ali se dogovori o njihovem trženju. Sredstva, pravice in obveznosti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument za likvidacijo premoženja v postopku prisilne likvidacije banke tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja sredstev, pravic in obveznosti iz drugega odstavka 204. člena tega zakona, če bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta za likvidacijo ali doseganje ciljev prisilne likvidacije.

204. člen

(merila trženja pri uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja)

(1) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo upošteva naslednja merila trženja:

1. preglednost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih kupcev oziroma prevzemnikov;
3. preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov;
4. preprečevanje dodeljevanja nepravičnih prednosti posameznim morebitnim kupcem oziroma prevzemnikom;
5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za likvidacijo;
6. doseganje najvišje možne cene.

(2) Trženje sredstev, pravic in obveznosti za postopek prisilne likvidacije vključuje izvedbo javne dražbe, zavezujočega zbiranja ponudb ali neposrednih pogajanj z določenimi kupci ali prevzemniki tako, da upravitelj naslovi ponudbo za pogajanja na vsaj tri morebitne kupce oziroma prevzemnike.

(3) Merila trženja iz prvega odstavka tega člena ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene morebitne kupce oziroma prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov.

(4) Upravitelj lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe 596/2014/EU v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo odloži razkritje notranjih informacij banke javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic in obveznosti.

205. člen

(nadomestilo v zvezi z instrumenti prisilne likvidacije)

Plačilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, povezane z uporabo instrumenta za likvidacijo, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, je prihodek banke v postopku prisilne likvidacije.

206. člen
(instrument prodaje poslovanja)

(1) Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja se na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se tako zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike.

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se zagotovi v obliki prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila.

(3) Upravitelj sklene s prevzemnikom, ki je z upoštevanjem meril iz 204. člena tega zakona ponudil najugodnejše pogoje, pogodbo o prenosu pod odložnim pogojem, ki se izpolni, ko Banka Slovenije izda odločbo o prenosu v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(4) Na podlagi pogodbe o prenosu Banka Slovenije izda odločbo o prenosu sredstev, pravic in obveznosti na prevzemnika (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenosu), če prevzemnik najpozneje v roku, dogovorjenem v pogodbi:

1. plača dogovorjeno denarno nadomestilo banki, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno denarno nadomestilo, ali
2. predloži izjavo in dokazila, da so pri njem izpolnjeni pogoji za prevzem obveznosti banke, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno nadomestilo s prevzemom obveznosti banke.

(5) Če prevzemnik v dogovorjenem roku ne zagotovi pogojev iz prejšnjega odstavka, se pogodba o prenosu razveže.

(6) Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti iz prvega odstavka tega člena se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

207. člen
(dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)

(1) Če vrednosti sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet prodaje ali prenosa, ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj z namenom presoje najugodnejših pogojev prodaje pridobiti nezavezujoče ponudbe ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, pomembnih za presojo najugodnejših pogojev prodaje ali prenosa.

(2) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti banke v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljevanje izvajanja poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno.

208. člen

(učinki v zvezi s prenosom)

(1) Pravni učinki prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika nastanejo z dnem objave odločbe o prenosu v skladu z 249. členom tega zakona.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu učinkuje v razmerju med banko in prevzemnikom ter v razmerju do posameznega upnika oziroma dolžnika banke ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti tega premoženja oziroma obveznosti, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, določene v predpisu ali pogodbi.

(3) Za veljavnost in učinke prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu se ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke ali prevzemnika, niti soglasje upnika ali dolžnika, ki je določeno ali zahtevano v primeru prenosa s pogodbo oziroma predpisi, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom teh sredstev, pravic ali obveznosti.

(4) Šteje se, da od trenutka prenosa premoženja in obveznosti banke na prevzemnika banka v postopku likvidacije ravna za račun prevzemnika. Prevzemnik od trenutka prenosa vstopi v položaj banke glede izvajanja pravic in obveznosti v razmerju do nasprotnih strank in tretjih oseb v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi.

(5) Na podlagi odločbe o prenosu lahko prevzemnik uveljavlja vsa upravičenja v ustreznih registrih in evidencah, potrebna za prenos upravičenj v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi v razmerju do tretjih oseb.

(6) Delničarji banke, upniki in druge osebe, ki v postopku prisilne likvidacije banke uveljavljajo zahtevke v razmerju do banke, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

(7) Za zaščito upnikov banke v primeru delnega prenosa sredstev, pravic in obveznosti, ki se opravi v okviru instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije, se smiselno uporablja 154. člen tega zakona.

(8) Pri prenosu premoženja z uporabo instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije banka ne odgovarja za stvarne napake premoženja, ki je predmet prenosa.

209. člen

(učinek prenosa na pogodbe)

(1) Če se pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja na prevzemnika prenesejo pogodbeni razmerja v zvezi s poslovanjem banke, na podlagi odločbe o prenosu preidejo na prevzemnika kot pravnega naslednika banke tudi vse pravice in obveznosti, povezane s pravnim položajem banke na podlagi veljavne pogodbene dokumentacije. Pri vstopu v pravne položaje banke prevzemnik velja za univerzalnega pravnega naslednika banke.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti, ki vključuje tudi prenos pogodbenih razmerij banke na prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja, se ne šteje za upravičeni razlog za razvezo pogodbe oziroma za odstop od pogodbe, iz katere izhaja taka terjatev oziroma obveznost. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pogodba lahko razveže oziroma odpove, če:

1. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe vključujejo tudi druge okoliščine in ne le prenosa premoženja oziroma pogodbenega razmerja na prevzemnika;
2. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe izhajajo iz okoliščin, povezanih s prevzemnikom.

(4) Banka Slovenije v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se v skladu s tem zakonom v postopku prisilne likvidacije prenesejo na prevzemnika, za zagotavljanje kontinuitete pogodb določi, da se za določene pogodbe ali vrste poslov, ki se prenašajo, spremenijo pogoji izpolnitve pogodbenih obveznosti tako, da:

1. prevzemnik prevzame pogodbene pravice in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije ter izrecno ali implicitno nadomesti banko v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
2. se spremeni višina obveznosti banke, vključno s spremembo višine obrestne mere.

(5) Če se v skladu s prejšnjim odstavkom spremenijo pogodbeni pogoji v zvezi z opravljanjem storitev banke, lahko upnik v postopku prisilnega prenehanja banke zahtevke v zvezi s preostalo terjatvijo ali višjo obrestno mero uveljavlja le v razmerju do banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Upravitelj v skladu z navodili Banke Slovenije sklene ustrezne dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, da se tako zagotovi učinkovitost prenosa poslovnega področja in opravljanja storitev banke na prevzemnika.

210. člen **(posebna pravila pri prodaji poslovanja)**

(1) Če je v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja predmet prenosa premoženje, na katerem je v korist določenega predkupnega upravičenca vzpostavljena zakonita predkupna pravica ali pogodbeno predkupna pravica, ki je vpisana v javni register ali podobno javno evidenco, vzpostavljeno na podlagi predpisa, mora upravitelj predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba iz tretjega odstavka 206. člena tega zakona, ter:

1. ga pozvati, naj uveljavi predkupno pravico tako, da v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe vrne podpisan izvod pogodbe, in
2. ga opozoriti, da bo predkupna pravica prenehala, če predkupni upravičenec ne bo ravnal v skladu s prejšnjo točko.

(2) Če predkupni upravičenec v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe ne vrne podpisanega izvoda pogodbe ali po podpisu pogodbe v roku, določenem v pogodbi, ne zagotovi pogojev za izdajo odločbe o prenosu, predkupna pravica preneha.

(3) Če predkupni upravičenec v skladu s prvim odstavkom tega člena uveljavi predkupno pravico v zvezi s premoženjem, ki je nujno potrebno za nadaljevanje izvajanja dejavnosti, ki se prenaša na prevzemnika, lahko Banka Slovenije v odločbi o prenosu odloči, da se premoženje prenese na predkupnega upravičenca tako, da se po prenosu, ob ustreznem nadomestilu, omogoči uporaba tega premoženja za nadaljevanje dejavnosti pri prevzemniku še največ 12 mesecev po prenosu.

(4) Kadar Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke na prevzemnika prenese sredstva, pravice in obveznosti, se za to, da se prevzemniku omogoči učinkovito opravljanje prenesenih

poslovnih dejavnosti, uporabljajo določbe 148. člena tega zakona glede zagotavljanja operativnih storitev ali prostorov prevzemniku.

(5) S prenosom sredstev in pravic na prevzemnika prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa:

1. zastavna pravica ali hipoteka ali zemljiški dolg,
2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter
3. naslednje osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica:
 - če je lastninska pravica na nepremičnini, ki je predmet prenosa, omejena s hipoteko ali zemljiškim dolgom: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje vpis najzgodnejše hipoteke ali zemljiškega dolga v zemljiško knjigo;
 - v drugih primerih: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje začetek prisilne likvidacije.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa, ne prenehajo, če se na prevzemnika hkrati prenesejo tudi obveznosti banke, v zvezi s katero je vzpostavljena pravica tretjega.

(7) Kupnina za prenos premoženja, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja v korist tretjega po plačilu stroškov v zvezi s prodajo tega premoženja, se uporabi za poplačilo obveznosti banke, ki je zavarovana s pravico na prenesenem premoženju. Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja ne zadošča za celotno plačilo obveznosti banke do tretje osebe, mora upravitelj za prenos premoženja na prevzemnika pozvati tretjo osebo kot upravičenca, da v 15 dneh sporoči, ali namerava sam prevzeti premoženje po višji vrednosti.

(8) Upravitelj mora upravičenca iz prejšnjega odstavka opozoriti, da se bo štelo, da je podal soglasje k prodaji premoženja prevzemniku za določeno kupnino, če ne bo pravočasno predložil izjave, da namerava sam prevzeti premoženje. Ko upravičenec pravočasno predloži izjavo o prevzemu premoženja, se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(9) Če je predmet prenosa nepremičnina ali drugo premoženje, pri katerem se lastništvo pridobi z vpisom v javni register ali drugo podobno evidenco, upravitelj na podlagi odločbe o prenosu izda listino, ki prevzemniku omogoča vknjižbo pravice v korist prevzemnika.

3.2.6.3 Izločitev sredstev

211. člen **(instrument izločitve sredstev)**

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, za ločeno upravljanje prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote (v nadaljnjem besedilu: družba za prevzem sredstev).

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev zlasti, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov, ali
2. če je prenos na družbo za prevzem sredstev potreben, da se zagotovijo čim višji dohodki iz likvidacije.

212. člen **(ustanovitev družbe za prevzem sredstev)**

(1) Družba za prevzem sredstev se ustanovi v obliki delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo. Družba za prevzem sredstev se ustanovi z namenom likvidacije prenesenih sredstev, pravic in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Za ustanovitev in delovanje družbe za prevzem sredstev se uporabljajo predpisi o ustanavljanju in poslovanju gospodarskih družb, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Ustanovni kapital družbe za prevzem sredstev se zagotovi iz sredstev:

1. banke v postopku prisilne likvidacije;
2. sklada za reševanje, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank;
3. sklada za jamstvo vlog, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če ni v tem členu določeno drugače, se za upravljanje družbe za prevzem sredstev smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

213. člen **(prenos na družbo za prevzem sredstev)**

(1) Če ni v tem členu določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev uporabljajo določbe 206. do 210. člena tega zakona o prodaji poslovanja. Prenos premoženja na družbo za prevzem sredstev se opravi kot:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, pri čemer družba za prevzem sredstev banki zagotovi nadomestilo z izročitvijo lastniških instrumentov v sorazmernem deležu, ali
2. odplačni prenos, pri katerem družba za prevzem sredstev banki zagotovi ustrezno denarno nadomestilo v zvezi s prenesenim premoženjem.

(2) Nadomestilo za prenos se določi z upoštevanjem neodvisne ocene likvidacijske vrednosti sredstev banke iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da zagotovi prenos dodatnih sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za prevzem sredstev.

214. člen

(poslovanje družbe za prevzem sredstev)

(1) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev prisilne likvidacije banke kot poslovodstvo družbe za prevzem sredstev, ki vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višji dohodek iz likvidacije prenesenih sredstev s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Uprava družbe za prevzem sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Družba za prevzem sredstev pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku prisilne likvidacije.

(4) Če poslovodstvo družbe za prevzem sredstev ugotovi, da prodaja lastniških deležev v družbi za prevzem sredstev ne bo uspešna, lahko Banka Slovenije na predlog poslovodstva dovoli likvidacijo sredstev družbe:

1. s prodajo posameznih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za prevzem sredstev;
2. s prenehanjem družbe v običajnem insolvenčnem postopku.

(5) Za prenehanje družbe za prevzem sredstev se smiselno uporabljajo določbe 128. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke. Pri likvidaciji družbe za prevzem sredstev se premoženje, ki ostane po poplačilu vseh upnikov, v sorazmernem deležu razdeli med družbenike, ki so v skladu s tem zakonom prispevali ustanovna sredstva družbe.

3.2.6.4 Uporaba virov financiranja v zvezi z instrumenti za likvidacijo

215. člen

(uporaba sredstev sistema jamstva za vloge)

(1) Sredstva sklada za jamstvo vlog, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, se v postopku prisilne likvidacije banke lahko uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar se na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev prenesejo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov;
2. plačilo razlike med neto vrednostjo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov in neto vrednostjo premoženja banke, ki se prenese na družbo za prevzem sredstev ali na drugega prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali izločitve sredstev;
3. posojilo prevzemniku pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali družbi za prevzem sredstev pri uporabi instrumenta izločitve sredstev.

(2) Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva iz prejšnjega odstavka, kadar se z uporabo instrumentov za likvidacijo vlagateljem zagotavlja ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(3) Znesek sredstev, ki jih za namene iz prvega odstavka tega člena zagotovi sklad za jamstvo vlog, ne sme presegati neto zneska za izplačilo kritja zajamčenih vlog vlagateljem v zadevni kreditni instituciji.

216. člen
(uporaba sredstev sklada za reševanje bank)

Sredstva sklada za reševanje bank, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank, se ne glede na navedeni zakon v postopku prisilne likvidacije banke lahko uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev;
2. plačilo nadomestila banki, kadar sklad za reševanje z uporabo instrumenta prodaje poslovanja kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice ali obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije banke.

3.2.7 Poplačilo upnikov

217. člen
(likvidna sredstva, razpoložljiva za plačilo obveznosti banke)

(1) Upravitelj uporabi likvidna sredstva banke, ki jih pridobi banka na podlagi ukrepov za likvidacijo svojega premoženja, za plačilo stroškov postopka prisilne likvidacije in poplačilo obveznosti banke do upnikov banke, razen če je poplačilo upnikov izključeno ali omejeno v skladu s tem zakonom.

(2) Kadar so likvidna sredstva banke pridobljena z likvidacijo premoženja banke, na katerem je bila vzpostavljena pravica zavarovanja v korist nasprotne stranke ali tretje osebe, ter je ta z uporabo instrumentov likvidacije in prenosom premoženja na prevzemnika prenehala, upravitelj ta likvidna sredstva vodi ločeno od drugih razpoložljivih likvidnih sredstev in jih uporabi za poplačilo zavarovane terjatve upnika do banke (v nadaljnjem besedilu: posebna likvidna sredstva).

(3) Likvidna sredstva banke se po plačilu stroškov postopka prisilne likvidacije v skladu s tem zakonom in z upoštevanjem omejitev pri poplačilu, določenih v skladu s tem zakonom, uporabijo za poplačilo terjatev upnikov do banke ob nastanku pogodbene zapadlosti ali ob uresničitvi pravice do odstopa banke od pogodbe v skladu s 190. členom tega zakona.

(4) Upnik ni upravičen zahtevati plačila svoje terjatve do banke iz likvidnih sredstev, če so njegove terjatve do banke poravnane na podlagi uresničitve pravice pobota ali s sklenitvijo poravnave ali se z uporabo ukrepov za likvidacijo prenesejo na drugo osebo kot prevzemnika.

(5) Upravitelj mora za poravnavo obveznosti banke s pobotom ali za sklenitev poravnave pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije.

218. člen
(posebna pravila za poplačilo upnikov zavarovanih terjatev)

(1) Upravitelj v breme posebnih likvidnih sredstev poravna terjatev upnika do banke, ki je bila zavarovana s pravico zavarovanja na določenem premoženju banke, po poplačilu stroškov uporabe instrumenta za likvidacijo tega premoženja s prenosom na novega prevzemnika.

(2) Znesek posebnih likvidnih sredstev, ki ostane po poplačilu celotne terjatve upnika, zavarovane s pravicami zavarovanja na tem premoženju, se lahko uporabi za poplačilo nezavarovanih terjatev upnikov banke v skladu s tem zakonom.

219. člen **(poplačilo obveznosti banke)**

(1) Upravitelj v breme razpoložljivih likvidnih sredstev in posebnih likvidnih sredstev redno poravnava zapadle obveznosti banke ter pri tem upošteva omejitve, ki jih glede poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije določi Banka Slovenije.

(2) Banka ima v primeru uresničitve odstopne pravice upravitelja v skladu s 190. členom tega zakona ne glede na splošna pravila o pravici predčasnega plačila, ki so določena z zakonom ali pogodbo, pravico, da predčasno poplača svojo obveznost do upnika in pri tej izpolnitvi odšteje obresti za obdobje od plačila do dogovorjene pogodbene zapadlosti.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi s poplačilom nezavarovanih obveznosti banke do upnikov določi delež poplačila teh obveznosti glede na obseg likvidnih sredstev banke, ki so na podlagi ukrepov za likvidacijo premoženja banke razpoložljiva za njihovo poplačilo. Če razpoložljiva likvidna sredstva banke ne zadoščajo za celotno plačilo terjatev posameznega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu, se vse terjatve tega vrstnega reda plačajo v deležu, ki se izračuna kot razmerje med zneskom razpoložljivih likvidnih sredstev in skupnim zneskom vseh terjatev tega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu.

220. člen **(rezervacija sredstev za izplačilo obveznosti banke)**

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona o poplačilu obveznosti banke do upnikov pred pogodbeno zapadlostjo upravitelj v primeru obveznosti, ki je vezana na razvezni pogoj, takšne obveznosti ne izplača pred njeno pogodbeno zapadlostjo, ampak rezervira sredstva, namenjena za izplačilo upnikove terjatve, bodisi do nastanka pogodbene zapadlosti bodisi do zaključka postopka prisilnega prenehanja banke.

(2) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka upravitelj rezervira sredstva za izplačilo obveznosti banke tudi takrat, kadar tako zahteva Banka Slovenije, če je rezervacija sredstev upravičena v zvezi s tožbo, ki jo je zoper banko vložil upnik, ker njegova terjatev do banke ni vključena na seznam priznanih obveznosti banke.

221. člen **(posledice plačila obveznosti banke za jamstvo vlog)**

(1) Če je po začetku postopka prisilne likvidacije banka v razmerju do nasprotne stranke v skladu s tem zakonom poravnala svojo obveznost, ki se je na dan začetka postopka prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevala pri določanju upravičene vloge nasprotne stranke, je nasprotna stranka v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke upravičena do

jamstva v okviru sistema jamstva za vloge le v višini preostalega dela zajamčene vloge, kot je obstajala na dan začetka postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Poravnava obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo in prenos obveznosti banke do vlagatelja na novega prevzemnika.

3.2.8 Druge določbe

222. člen **(stroški postopka prisilne likvidacije banke)**

(1) Stroški postopka prisilne likvidacije banke zajemajo:

1. stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije ter se določijo v skladu s 15. členom tega zakona;
2. nadomestilo za delo upraviteljev, ki se določi v skladu s tem zakonom;
3. druge stroške izvedbe instrumentov za likvidacijo sredstev in poplačilo upnikov, ki vključujejo zlasti stroške:
 - odvetniških storitev;
 - računovodskih storitev in storitev revidiranja računovodskih izkazov;
 - storitev neodvisnih ocenjevalcev vrednosti;
 - posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščenici udeleženci tega trga;
 - drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s posameznih področij ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da to ni mogoče v okviru dejavnosti, ki jih opravlja banka;
4. druge obveznosti banke, ki nastanejo po začetku postopka prisilne likvidacije banke v zvezi s posli upravljanja.

(2) Upravitelj v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije najmanj enkrat mesečno ugotovi višino stroškov iz prvega odstavka tega člena in s sklepom odloči o plačilu teh stroškov.

(4) Stroški iz prvega odstavka tega člena se poplačajo v postopku prisilne likvidacije v skladu s 15. členom tega zakona in pred vsemi drugimi upniki banke.

(5) V postopku prisilne likvidacije banke mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe.

223. člen **(zaključek postopka prisilne likvidacije)**

(1) Banka Slovenije izda odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije, ko na podlagi poročila upravitelja ugotovi, da so v postopku prisilne likvidacije obveznosti banke do nasprotnih strank iz naslova opravljanja storitev banke:

1. v celoti prenehale ali
2. deloma prenehale in hkrati banka nima več premoženja, ki bi bilo razpoložljivo za likvidacijo z namenom poplačila preostalih obveznosti banke iz naslova opravljanja storitev banke.

(2) Prenehanje obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo, prenos na novega prevzemnika ali drug podoben način prenehanja obveznosti banke.

(3) Na podlagi odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije Banka Slovenije:

1. predlaga pristojnemu sodišču začetek stečajnega postopka in
2. razreši likvidacijskega upravitelja, pri čemer razrešitev učinkuje z dnem, ko sodišče odloči o začetku stečaja banke in imenuje stečajnega upravitelja.

3.3 Stečaj

224. člen **(uporaba določb za stečajni postopek)**

Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

225. člen **(odločitev o začetku stečaja)**

(1) Sodišče odloči o začetku stečajnega postopka zoper banko izključno na podlagi predloga Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije banke. Predlogu priloži odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije banke.

(3) Sodišče naslednji delovni dan po prejemu predloga iz prejšnjega odstavka izda sklep o začetku stečajnega postopka zoper banko. Za odločanje o začetku stečaja banke se šteje, in nasprotni dokaz ni dopusten, da premoženje banke ob zaključku postopka prisilne likvidacije ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke in banka ni sposobna tekoče izpolnjevati svojih zapadlih obveznosti.

(4) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog.

(5) Proti sklepu sodišča o začetku stečajnega postopka zoper banko ni pritožbe.

226. člen

(poslovni in stečajni upravitelj)

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Banke Slovenije. Stečajni upravitelj je organ v postopku stečaja in opravlja dejanja upravitelja v postopku stečaja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(2) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev z izkušnjami s področja bančnega poslovanja (v nadaljnjem besedilu: poslovni upravitelj). Poslovni upravitelj sodeluje s stečajnim upraviteljem pri upravljanju in unovčevanju stečajne mase ter pri svojem delovanju upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije lahko razreši poslovnega upravitelja ali predlaga sodišču razrešitev stečajnega upravitelja. Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Banko Slovenije in jo pozvati, naj se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

(4) Poslovni upravitelji redno poročajo Banki Slovenije o poteku postopka stečaja in poplačilu terjatev upnikov, zlasti terjatev iz naslova vlog. Banka Slovenije določi podrobnejšo vsebino in obseg poročanja.

227. člen

(prijava in obravnava terjatev iz naslova upravičenih vlog)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede prijave terjatev v stečajnem postopku sklad za jamstvo vlog predloži stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznim vlagateljem iz naslova jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, če terjatve sklada do banke niso bile poplačane v postopku prisilne likvidacije:

1. če je bilo izplačilo kritja izvedeno pred začetkom stečaja: v 15 delovnih dneh po začetku stečaja;
2. če je bilo izplačilo izvedeno po začetku stečaja: v osmih delovnih dneh po izplačilu zneska kritja izplačilni banki.

(2) Sklad za jamstvo vlog hkrati z zahtevkom iz prejšnjega odstavka predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se šteje, da so vse terjatve vlagateljev iz naslova upravičenih vlog pri banki prijavljene v stečajnem postopku z dnem, ko sklad za jamstvo vlog predloži upravitelju seznam upravičenih vlog.

(3) Če sklad za jamstvo vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 eurov, mora v osmih dneh po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

228. člen

(izključitev pobota)

(1) V primeru stečaja banke se pravila zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja, uporabljajo le na podlagi izjave stečajnega upravitelja o pobotu, razen če:

1. pogodbeni ureditev izrecno določa pravico nasprotne stranke do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o pobotu ali izravnavi ali
2. zakon izrecno izključuje pobot določenih terjatev.

(2) Razen v primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka lahko stečajni upravitelj uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika kot obliko poplačila upnikove terjatve v okviru razdelitve stečajne mase, če so pred tem v celoti poplačane terjatve upnikov, ki se z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila v stečaju banke poplačajo pred obveznostjo banke, ki je predmet pobotne izjave. Stečajni upravitelj lahko uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika le v deležu, ki je enak deležu poplačila drugih terjatev upnikov istega prednostnega razreda.

(3) Stečajni upravitelj pred izjavo o pobotu pri skladu za jamstvo vlog pridobi informacijo, ali imetnik v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, uveljavlja pravico do izplačila kritja zjamčene vloge v znesku, ki presega 100.000 evrov, in odloči o pobotu le, če je zahtevke za plačilo zavrnil.

229. člen (izključitev izpodbijanja)

Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, v stečaju banke ni mogoče izpodbijati:

1. pravnih dejanj, ki jih je opravil upravitelj med postopkom prisilne likvidacije;
2. plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da banka ne bi izgubila pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

230. člen (vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju)

(1) V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

(2) Po poplačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve;
2. zjamčene vloge;
3. terjatve, katerih prvotna zapadlost je krajša od sedmih dni in katerih imetnik je:
 - institucija, ki ni del iste skupine, ali
 - plačilni ali poravnalni sistem oziroma upravljavec ali udeleženec tega sistema, če so terjatve posledica sodelovanja subjekta reševanja v plačilnem ali poravnalnem sistemu ter se za poravnavo v sistemu v skladu z zakonom, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, uporabljajo pravila o dokončnosti poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana;

4. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štete za upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;
5. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 4. točki tega odstavka;
6. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge, ali terjatve iz 3. točke tega odstavka, vključno z:
 - vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;
 - vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;
 - vlogami kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, vključno z naložbenimi podjetji zaprtega tipa;
 - vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;
 - vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;
 - vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;
7. nezavarovane terjatve, razen terjatev iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev in podobnih instrumentov, ki jih je izdala banka;
8. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov in drugih podobnih finančnih instrumentov, ki jih je izdala banka, razen dolžniških instrumentov iz 9. točke tega odstavka;
9. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - njihova prvotna pogodbeno zapadlost je vsaj eno leto;
 - nimajo vgrajenih lastnosti izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrument;
 - v zadevni pogodbeni dokumentaciji oziroma v prospektu v zvezi z njihovo izdajo je izrecno navedeno, da se terjatve iz teh instrumentov v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za terjatvami iz 1. do 8. točke tega odstavka in pred podrejenimi terjatvami iz 10. točke tega odstavka;
10. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 9. točke tega odstavka;
11. terjatve iz naslova lastniških instrumentov, vključno s terjatvami iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova lastniških instrumentov.

(3) Terjatve iz 2. točke prejšnjega odstavka v stečajnem postopku uveljavlja sklad za jamstvo vlog in vključujejo terjatve sklada za jamstvo vlog do banke iz naslova:

1. plačila kritja zajamčenih vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, kjer se terjatve vlagateljev v višini izplačanega kritja prenesejo na sklad za jamstvo vlog;
2. plačila prispevka, ki ga v skladu s tem zakonom zagotovi sklad za jamstvo vlog pri reševanju ali v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Podrejene terjatve iz 10. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. ali 3. točke tega odstavka;

2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega kapitala;
3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega do četrtega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga ter instrumenti, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg. Dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, se samo zaradi navedenih značilnosti ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi lastnostmi izvedenega finančnega instrumenta.

(6) Banka in subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki izda dolžniški instrument z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, najpozneje na dan začetka prodaje tega dolžniškega instrumenta izdajo objavi na seznamu izdanih dolžniških instrumentov na svoji spletni strani. Ta za vsako posamezno izdajo oziroma serijo vsebuje naslednje podatke:

- oznako dolžniških instrumentov posamezne izdaje;
- znesek skupne obveznosti izdajatelja iz naslova posamezne izdaje;
- skupno število dolžniških instrumentov, izdanih v posamezni izdaji;
- datum izdaje in datum pogodbene zapadlosti obveznosti iz dolžniških instrumentov;
- zaporedno številko vrstnega reda poplačila obveznosti iz posamezne izdaje v primeru postopka prisilnega prenehanja z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Kadar subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda dolžniške instrumente z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, ki se štejejo za postavke kapitala institucije, se v običajnem insolvenčnem postopku, ki velja za ta subjekt, ne glede na določbe drugih zakonov glede določanja prednostnega vrstnega reda pri poplačilu terjatev iz naslova teh instrumentov smiselno uporabljajo določbe tega člena. Če se posamezni instrument ali obveznost tega subjekta le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celotni instrument oziroma obveznost šteje za terjatev iz postavk kapitala.

4. POGlavJE: POSTOPEK ODLOČANJA IN SODNEGA VARSTVA TER RAZMERJA Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

4.1 *Postopek odločanja Banke Slovenije*

4.1.1 Splošno

231. člen **(uporaba določb o postopku)**

Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ni v tem zakonu določeno drugače.

232. člen
(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah, za katere je po tem zakonu ali Uredbi 806/2014/EU pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje upravnega akta vodi pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje za vodenje upravnega postopka iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in jo za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če ta zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

(4) Kadar subjekt reševanja na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU vloži pri Banki Slovenije vlogo, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vložiti pri Banki Slovenije.

(5) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljen postopek sodnega varstva.

233. člen
(udeleženci postopka)

(1) Stranka v postopku odločanja Banke Slovenije je banka ali drug subjekt reševanja, v zvezi s katerim Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Kot udeleženci v postopku odločanja Banke Slovenije lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, nastopajo tudi druge osebe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona se glede udeležencev v postopku ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE).

(4) Kdor je zamudil rok ali izostal z ustne obravnave, na kateri bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu ustne obravnave ne more več dati ali vložiti.

234. člen
(vročanje)

(1) Če ni s tem zakonom za posamezne primere določeno drugače, se v postopkih po tem zakonu vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti

izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave banke ali članom posloводства drugega subjekta reševanja se opravljajo z vročanjem banki ali subjektu reševanja. Šteje se, da je z vročitvijo banki ali subjektu reševanja opravljena tudi vročitev članom uprave in članom nadzornega sveta.

(3) Šteje se, da so odločbe, ki jih izda Banka Slovenije, vročene, ko so objavljene v skladu z 249. členom tega zakona, razen če ta zakon določa osebno vročanje.

235. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Stranka ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje uradna oseba.

(2) Po objavi odločbe v skladu z 249. členom tega zakona lahko pravico iz prejšnjega odstavka uveljavlja tudi oseba, ki v skladu z drugim odstavkom 247. člena tega zakona lahko uveljavlja pravico do udeležbe v postopku sodnega varstva po tem zakonu.

(3) Pregled, prepis in preslikava dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahtevajo pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist v zvezi z uveljavljanjem pravice do udeležbe v postopku po tem zakonu in predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku odločanja Banke Slovenije uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki so poslovna skrivnost osebe, ki ni stranka v postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku, ki ni krajši od treh in ne daljši od osmih dni, v dokumentu označi podatke, ki so zaupni, in poda utemeljitev v zvezi z njihovo zaupnostjo. Banka Slovenije v 20 dneh odloči o zahtevi za pregled, prepis in preslikavo dokumentov. Omejitev razkritja iz tega odstavka ne velja za podatke, ki so poslovna skrivnost subjekta reševanja.

(5) Banka Slovenije z upoštevanjem ocene na podlagi 21. člena tega zakona in glede na zakoniti interes osebe, ki zahteva razkritje posameznih zaupnih informacij iz 18. člena tega zakona, tej osebi razkrije posamezne zaupne informacije v obsegu, potrebnem za zaščito zakonitega interesa te osebe.

(6) Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke in druge zaupne podatke iz četrtega odstavka tega člena ter zaupne informacije iz prejšnjega odstavka. Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov, v obsegu, ki upošteva zakoniti interes teh oseb.

(7) Če v zvezi z zahtevo za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko stranka, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva.

(8) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena, za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov v višini, ki odraža dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

236. člen
(vrste aktov)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem bank odloča s sklepi, odredbami in odločbami.

(2) Banka Slovenije odloča z odločbo, razen če ta zakon določa, da Banka Slovenije o posameznem vprašanju odloči z odredbo ali sklepom.

(3) Banka Slovenije odloča s sklepom o vprašanih, ki se nanašajo na postopek ali nastopijo v zvezi s postopkom. Sklep mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je zoper sklep dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

237. člen
(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Zoper akte, ki jih izda Banke Slovenije na podlagi tega zakona, ni pritožbe.

(2) Ugovor je dovoljen zoper naslednje odločbe Banke Slovenije:

1. odločbo o začetku postopka reševanja,
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje in
3. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(3) Zoper odredbe je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(4) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(5) Sodno varstvo zoper akte, ki jih izda Banka Slovenije, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva), če ni za posamezne primere določeno drugače.

238. člen
(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije učinkujejo in postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, če ni v tem zakonu za posamezne primere določeno drugače. Odločbe postanejo dokončne s potekom roka za ugovor.

(2) Odločbe iz drugega odstavka prejšnjega člena postanejo izvršljive z vročitvijo.

4.1.2 Odredba

239. člen

(odredba)

(1) Izrek odredbe zajema določno opredelitev zahtev, ki se nalagajo stranki, in rok, v katerem mora stranka izpolniti navedene zahteve.

(2) Zoper odredbo ima stranka pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(3) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za izpolnitev zahtev, določenih z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do odločitve o ugovoru.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve zahtev v določenem roku, če zaradi narave zahteve in drugih okoliščin posameznega primera z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(5) Ugovor zoper odredbo je dovoljen, če:

1. zahteve ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo,
2. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s predpisi,
3. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali je glede na ugotovljeno dejansko stanje materialno pravo napačno uporabljeno,
4. zahteva, ki je naložena z odredbo, ni utemeljena glede na ugotovljeno dejansko stanje,
5. je bila odredba izdana osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti na podlagi tega zakona, ali
6. je podana bistvena kršitev pravil postopka.

(6) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba, ki ni pristojna za izdajo odredbe,
2. je kot stranka nastopala oseba, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti v skladu s tem zakonom,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka do izdaje odredbe sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odredba ne da preizkusiti.

240. člen (vsebina in preizkus ugovora)

(1) Ugovor zoper odredbo mora zajemati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga,
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,
3. razloge za ugovor in
4. druge podatke, ki jih mora vsebovati vsaka vloga po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru zoper odredbo lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da je zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in so posledično zahteve, določene v odredbi, neutemeljene, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v ugovoru sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o ugovoru upošteva le priložene dokaze.

(5) Po izteku roka za ugovor stranka ne more več navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

241. člen
(preizkus odredbe in odločanje o ugovoru)

(1) Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom ter v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

(2) O ugovoru odloči Banka Slovenije z odločbo.

(3) Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrže, zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(4) Banka Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, je prepozen ali ga je vložila neupravičena oseba.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 2., 5. ali 6. točke petega odstavka 239. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 3. ali 4. točke petega odstavka 239. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

4.1.3 Odločba

242. člen
(postopek z izdajo odločbe)

(1) Določbe podpoglavja 4.1.3 tega poglavja tega zakona se uporabljajo za postopek z izdajo odločbe Banke Slovenije na podlagi tega zakona, če ni v drugem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije v postopku za izdajo odločbe o ugovoru in odločbe o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah.

243. člen
(poziv k izjavi o dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja, s katero ugotovi izpolnjevanje pogojev iz 68. ali 73. člena tega zakona, odločbe o izpolnjevanju pogojev iz tretjega

odstavka 97. člena tega zakona ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije subjekt reševanja kot stranko pozvati, naj se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki predhodno ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah (v nadaljnjem besedilu: poziv k izjavi). Poziv k izjavi mora vsebovati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 24 ur in ne daljši od osmih dni;
3. pouk stranki, da mora k izjavi priložiti dokaze, če se nanje sklicuje, ter da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(2) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije na zahtevo stranke podaljša rok za predložitev izjave, če to ne bi ogrozilo doseganja ciljev ukrepov za reševanje oziroma učinkovitosti postopkov prisilnega prenehanja banke.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banki Slovenije pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije ni treba pozvati stranke, naj se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe, če:

1. se da ugotoviti stanje zadeve na podlagi uradnih podatkov, ki jih ima Banka Slovenije, in samo za to ni treba posebej zaslišati stranke za zavarovanje njenih pravic oziroma pravnih koristi;
2. je takojšnja izdaja odločbe nujna, da se dosežejo cilji reševanja;
3. bi razkritje informacij v okviru poziva k izjavi nujno vključevalo tudi razkritje zaupnih informacij iz 18. člena tega zakona, ki bi z upoštevanjem ocene na podlagi 21. člena tega zakona povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali rešljivost subjekta reševanja ter bi morebitne negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegle negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

244. člen **(izjava o dejstvih in okoliščinah)**

(1) V izjavi o dejstvih in okoliščinah v zvezi z izdajo odločbe o začetku postopka reševanja, odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja, ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podani, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

(2) Po izteku roka za podajo izjave stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

245. člen **(odločanje v zvezi z odločbo o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije)**

(1) Banka Slovenije odloča o izdaji odločbe o začetku postopka reševanja, odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se ta izda neodvisno od postopka reševanja, ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije brez ustne obravnave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je za razjasnitev dejstev in okoliščin treba zaslišati priče ali izvedence;
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi;
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

(3) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti, ko prejme obvestilo Evropske centralne banke, da je banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzeto ali da ji je to dovoljenje prenehalo.

(4) Odločba o začetku postopka reševanja ali odločba o začetku postopka prisilne likvidacije se vroči subjektu reševanja in objavi v skladu z 249. členom tega zakona.

246. člen

(odločba o uporabi instrumentov in drugih pooblastil za reševanje in prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije po uradni dolžnosti izda:

1. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije ni treba pozvati oseb, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, da se izjavijo o dejstvih in okoliščinah v zvezi z odločbo. Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija izključno v postopku iz 247. člena tega zakona.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se objavi v skladu z 249. členom tega zakona.

(4) Ne glede na določbe 243. do 245. člena tega zakona se določbe tega člena uporabljajo tudi za odločbo o opisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi po začetku postopka reševanja, skupaj z instrumenti za reševanje.

247. člen

(preizkus odločb, zoper katere je dovoljen ugovor)

(1) Stranke in osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločb iz drugega odstavka 237. člena tega zakona, lahko v dveh mesecih po objavi odločbe v skladu z 249. členom tega zakona pri Banki Slovenije vložijo ugovor zoper odločbo. Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni postopek, lahko ugovor vsebuje le navedbe, ki so pomembne za preizkus odločbe, in predlog dokazov, ki naj se izvedejo v zvezi s temi navedbami.

(2) Stranke in osebe, ki so pri Banki Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka vložile ugovor, imajo status udeleženca postopka preizkusa odločbe. Osebe, ki v roku iz prejšnjega odstavka niso vložile ugovora, v nadaljnjih sodnih ali upravnih postopkih zoper odločbo ne morejo uveljavljati pravic kot udeleženci postopka. Udeleženci v postopku preizkusa odločbe nimajo pravice vpogleda v pisna stališča drugih udeležencev.

(3) Po preteku roka iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije na podlagi prejetih ugovorov odloči o ugovoru.

(4) Banka Slovenije odloči praviloma brez obravnave. Banka Slovenije lahko izvede ustno obravnavo, kadar je to potrebno za preizkus odločbe in razjasnitev dejanskega stanja. Odločitev o izvedbi ustne obravnave in razpored obravnave Banka Slovenije objavi na spletni strani agencije v skladu z 249. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi novih dejstev in okoliščin, ki jih ugotovi v postopku preizkusa odločbe, odločbo odpravi ali spremeni tako, da odloči o:

1. spremembi instrumentov ali pooblastil za reševanje, določenih v odločbi, ki je predmet preizkusa;
2. uporabi dodatnih instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, da se zagotovi učinkovito izvajanje izrečenih ukrepov v skladu s cilji reševanja oziroma prisilnega prenehanja ali da se odpravijo morebitni negativni učinki uporabe posameznih instrumentov ali pooblastil, ki jih ni bilo mogoče predvideti pred izdajo odločbe.

(6) Ko Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom ugotovi, da je potrebna dopolnitev ali sprememba ukrepov za reševanje ali prisilno likvidacijo, ter ta sprememba ali dopolnitev vključuje uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, ki zadevajo tudi osebe, ki na podlagi ukrepov iz prvotne odločbe niso bile prizadete, pred odločitvijo objavi povzetek predvidenih sprememb oziroma dopolnitev ukrepov v skladu z 249. členom tega zakona in te osebe pozove, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni po objavi povzetka, podajo svoje pisno stališče. Za te osebe se v zvezi s predložitvijo pisnega stališča uporablja prvi odstavek tega člena.

(7) Banka Slovenije v primeru iz petega odstavka tega člena izda odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o preizkusu), v kateri upošteva nova dejstva in okoliščine, ki utemeljujejo spremembo oziroma dopolnitev ukrepov, ter odločbo objavi v skladu z 249. členom tega zakona. Banka Slovenije se v odločbi vsebinsko opredeli do pomembnejših navedb iz ugovorov, ki jih ni upoštevala kot podlago za spremembo ali dopolnitev ukrepov.

248. člen **(pooblastila za zastopanje banke)**

(1) Ta člen določa pravila zastopanja banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije:

1. o začetku postopka reševanja in o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje ter
2. o začetku postopka prisilne likvidacije in o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Banko v zvezi s postopki iz prejšnjega odstavka zastopajo:

1. uprava banke, ki jo sestavljajo člani uprave banke brez morebitnih posebnih pooblaščenec, ki jih je za izvajanje funkcije člana uprave v banki imenovala Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali
2. člani uprave banke, ki so jim na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilnega prenehanja ali odločbe o imenovanju izredne uprave v postopku reševanja prenehala pooblastila za zastopanje banke.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo v zvezi z zastopanjem banke ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika, da se zagotoviti ustrezno varstvo interesov banke. Osebe, ki jim je zaradi odločbe o prenehanju banke ali odločbe o imenovanju izredne uprave v postopku reševanja prenehala funkcija

člana uprave banke, samo zaradi tega dejstva niso oproščene odgovornosti članov uprave banke do banke in delničarjev glede skrbnosti pri varovanju interesov banke v postopkih iz prvega odstavka tega člena.

(4) Delničarji banke, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke, lahko zaradi varstva interesov banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena zahtevajo od uprave banke ali izredne uprave, če je imenovana, da skliče skupščino delničarjev banke s predlogom, da skupščina osebam iz drugega odstavka tega člena odvzame pooblastila za zastopanje banke v zvezi s postopki iz prvega odstavka tega člena in da pooblasti druge osebe, ki bodo v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije zastopale banko.

(5) Za sklic skupščine iz prejšnjega odstavka in za odločanje na skupščini se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o odločanju skupščine v zvezi z volilnimi predlogi za člane nadzornega sveta. Ne glede na prvi stavek se sklic skupščine objavi najmanj 15 dni pred sklicano skupščino, v objavi sklica pa se navede le, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona z namenom odločanja o pooblastilih za zastopanje banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije.

(6) Za plačilo stroškov v zvezi s postopki uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije, vključno s stroški nadomestil za osebe, ki so pooblaščene za zastopanje banke v skladu s tem členom, odgovarjajo solidarno vsi delničarji. Zastopniki iz drugega odstavka tega člena lahko zahtevajo, da delničarji pred izvedbo posameznih dejanj v zvezi z uveljavljanjem pravnega sredstva zoper odločbo Banke Slovenije založijo predujem za kritje stroškov.

(7) Osebe, ki so v skladu s tem členom pooblaščene za zastopanje banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije, lahko zahtevajo od uprave banke ali izredne uprave, če je imenovana, da jim predloži informacije in dokumentacijo, s katero razpolaga banka, ki jih potrebujejo za uveljavljanje pravnega sredstva.

249. člen (objava odločb)

(1) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank istega dne, ko so bile izdane, objavi:

1. odločbo o začetku postopka reševanja iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje iz prvega odstavka 246. člena tega zakona;
3. odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije iz prvega odstavka 173. člena tega zakona;
4. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo iz prvega odstavka 203. člena tega zakona;
5. odločbo o preizkusu iz sedmega odstavka 247. člena tega zakona;
6. odločbo o zaključku postopka reševanja iz 93. člena tega zakona;
7. odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije iz prvega odstavka 223. člena tega zakona;
8. odločbo o mirovanju posameznih obveznosti iz prvega odstavka 149. člena tega zakona;
9. odločbo o omejitvi pravic upnikov iz drugega odstavka 150. člena tega zakona;
10. odločbo o mirovanju pravice do odpovedi iz prvega odstavka 151. člena tega zakona;
11. odločbo o soglasju k uresničitvi odstopne pravice iz tretjega odstavka 190. člena tega zakona;
12. povzetek predvidenih sprememb oziroma dopolnitev ukrepov iz šestega odstavka 247. člena tega zakona;

13. sklep o združitvi zadev in imenovanju skupnega pooblaščenca iz prvega in četrtega odstavka 256. člena tega zakona;
14. sodbo ali sklep, izdan v združenem postopku iz sedmega odstavka 256. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank v zvezi z začetkom postopka in nadaljnjimi dejanji v postopku reševanja oziroma postopku prisilnega prenehanja objavi:

1. naslednje podatke o postopku:
 - identifikacijske podatke subjekta reševanja oziroma banke;
 - identifikacijske podatke Banke Slovenije kot organa, ki odloča v postopku;
 - vrsto postopka in opravilno številko zadeve;
 - datum začetka postopka;
 - datum začetka postopka preizkusa odločbe;
 - datum pravnomočnosti odločbe;
2. oklic delničarjem in upnikom o uvedbi postopka in o pravnih sredstvih, vključno z datumom, ko poteče rok za pošiljanje pisnih stališč zoper odločbo Banke Slovenije, in podatki o drugih procesnih dejanjih v postopku reševanja in prisilne likvidacije;
3. poziv upravičenim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim bili dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona;
4. naslednje dokumente v zvezi s postopkom reševanja:
 - povzetek poročila izrednih upraviteljev;
5. naslednje dokumente v zvezi s postopkom prisilne likvidacije:
 - povzetek poročila likvidacijskega upravitelja;
 - sezname priznanih obveznosti banke, pri čemer so na seznamih v zvezi z upniki, ki so fizične osebe, lahko navedeni le podatki o osebnem imenu in višini priznane obveznosti;
 - vabila k dajanju ponudb v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke;
 - omejitve poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije.

(3) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je delničar, upnik ali druga oseba, katere pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, seznanila z vsebino odločbe iz prvega odstavka tega člena s potekom osmih dni po objavi tega pravnega dejanja na spletnih straneh agencije.

(4) Spletne strani za objave v postopkih v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank upravlja agencija. Agencija zagotavlja, da so te spletne strani zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v objave iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija Banki Slovenije zagotavlja možnost objav iz prvega in drugega odstavka tega člena, za kar ji Banka Slovenije plačuje pavšalno nadomestilo, ki ga določa tarifa agencije.

(6) Banka Slovenije odgovarja za pravilnost objavljenih podatkov o postopku in podatkov, vsebovanih v odločbi ali drugem pisanju, ki jih objavi na spletnih straneh agencije po prvem in drugem odstavku tega člena.

(7) Banka Slovenije izbriše objave iz prvega in drugega odstavka tega člena po poteku petih let po pravnomočnem končanju postopka v tej zadevi.

250. člen **(dodatno obveščanje)**

(1) Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe.

(2) Subjekt reševanja obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke;
3. pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in zbirk podatkov.

(3) Banka Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke obvesti naslednje organe in subjekte:

1. pristojni organ države članice, v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek;
2. enotni odbor za reševanje;
3. po potrebi organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika;
4. pristojno ministrstvo;
5. Odbor za finančno stabilnost in ESRB;
6. Evropsko komisijo, Evropsko centralno banko, Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine, vzpostavljen z Uredbo 1094/2010EU, in Evropski bančni organ;
7. upravljavce plačilnih in poravnalnih sistemov, v katere je vključen subjekt reševanja.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje kopijo odločbe o začetku postopka reševanja oziroma odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije in informacijo o datumu, od katerega ukrep ali ukrepi za reševanje oziroma prisilno likvidacijo učinkujejo.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma drugih javnih koristi z izdajo odločbe o prisilnem prenehanju iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije pristojni organ države članice obvesti takoj po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

4.2 Postopek sodnega varstva

251. člen (postopek sodnega varstva)

(1) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti le zoper odločbo Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Posebnega postopka sodnega varstva ni zoper naslednje odločbe Banke Slovenije:

1. odločbo o začetku postopka reševanja;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje;
3. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo zoper odločbo o preizkusu.

(4) Zoper odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije je dopustno sodno varstvo po postopku, ki ga za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije določa zakon, ki ureja bančništvo. V postopku sodnega varstva ni dopustno uveljavljati razlogov v zvezi z zakonitostjo odločitve Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banke.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se razlogi za izdajo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije lahko izpodbijajo izključno v postopku sodnega varstva zoper odločitev Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali ugotovitev Evropske centralne banke, da je to dovoljenje banki prenehalo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(6) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti tudi proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona, začet na zahtevo stranke.

(7) Za postopek sodnega varstva zoper sklep iz prejšnjega odstavka ter zoper odločbo o ugovoru zoper odredbo in odločbo o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo pravila za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

252. člen **(pristojnosti in uporaba predpisov o postopku)**

(1) V postopku sodnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov, razen v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

(3) Za postopek sodnega varstva po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

253. člen **(pravica do sodnega varstva)**

(1) Tožbo proti odločbi Banke Slovenije lahko v postopku sodnega varstva vloži le oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala kot stranka ali udeleženec v postopku odločanja Banke Slovenije.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, tožnik ne more biti zastopnik oziroma zastopnica javnega interesa.

(3) V postopku sodnega varstva lahko udeleženec, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenca, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

254. člen **(tožba in odgovor na tožbo)**

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 30 dneh. Rok za vložitev tožbe teče:

1. za stranko od dneva vročitve odločbe;
2. za druge udeležence, ki imajo pravico vložiti tožbo v skladu s tem zakonom: po osmih dneh od objave odločbe v skladu z 249. členom tega zakona.

(2) Tožba v postopku sodnega varstva ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Če je v tožbi podan predlog za začasno zadržanje izvršitve odločbe, velja izpodbojna domneva, da bi bilo zadržanje izvršitve odločbe v nasprotju z javnim interesom.

(4) Rok za odgovor na tožbo je 30 dni.

255. člen (seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno.

(2) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo.

256. člen (združitev zadev in nastopanje pred sodiščem)

(1) Če je v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu vloženi več tožb, sodišče s sklepom združi postopke v skupno obravnavo in odločanje (v nadaljnjem besedilu: združeni postopek). Če je tožnikov več kot 20, Banka Slovenije sklep o združitvi takoj po prejemu objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona. Ne glede na zakon, ki ureja upravni spor, se šteje, da je bil z dnem objave na spletnih straneh agencije sklep vročen vsem strankam postopka.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko v združenem postopku samostojno nastopajo samo:

1. subjekt reševanja oziroma banka v postopku prisilnega prenehanja;
2. delničar, čigar delež v kapitalu subjekta reševanja ali banke v postopku prisilnega prenehanja presega desetodstotni delež v osnovnem kapitalu;
3. upnik, čigar terjatev, ki je zmanjšana ali odpisana zaradi ukrepov za reševanje ali prisilno prenehanje, pred zmanjšanjem ali odpisom presega 150.000 eurov;
4. pooblaščenec ali predstavnik tožnikov, ki skupaj izpolnjujejo pogoje iz 2. ali 3. točke tega odstavka, dokler so na podlagi podeljenih pooblastil izpolnjeni navedeni pogoji.

(3) Tožnike, ki pogojev za samostojno nastopanje v združenem postopku ne izpolnjujejo, sodišče v sklepu iz prvega odstavka tega člena obvesti, da na podlagi dogovora lahko skupno nastopajo s katerim od tožnikov iz prejšnjega odstavka.

(4) Če ima več tožnikov v primeru združenega postopka isti interes in bi skupno izpolnjevali pogoje iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena, jim sodišče, če v postopku ne sodelujejo na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, lahko postavi skupnega pooblaščenca, če to zahtevajo

interesi pravičnosti. Stroške postavitve skupnega pooblaščenca v tem primeru nosi tožena stranka. Sklep o imenovanju skupnega pooblaščenca Banka Slovenije objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je bil sklep vročen vsem strankam postopka.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka opravlja skupni pooblaščenec v združenem postopku dejanja za vse tožnike, vsa dejanja sodišča v razmerju do tega skupnega pooblaščenca pa štejejo za dejanja v razmerju do vseh tožnikov, ki jim je bil postavljen.

(6) Sodišče po postavitvi skupnega pooblaščenca v skladu s četrtem odstavkom tega člena pošlje vložene tožbe temu pooblaščenču in mu določi rok, v katerem naj jih združi v enotni tožbi vseh zastopanih tožnikov. Navedb tožb, ki v tej enotni tožbi niso vključene, sodišče ne obravnava in se do njih ne opredeljuje.

(7) S sodbo ali sklepom, izdanim v združenem postopku, sodišče odloči o vseh tožbah, ki so bile združene v ta postopek po prvem odstavku tega člena. Sodba oziroma sklep se vroči osebam iz drugega in četrtega odstavka tega člena, poleg tega ga Banka Slovenije objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je bil sklep vročen vsem strankam postopka.

257. člen **(prednostno odločanje)**

Zadeve v postopku sodnega varstva so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

258. člen **(meje preizkusa)**

(1) Sodišče v postopku sodnega varstva po tem zakonu preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, navedenih v tožbi.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo,
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odločbe ne da preizkusiti.

(3) Sodišče v postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu uporabi:

1. kompleksne ekonomske ocene, ki jih izdela Banka Slovenije in so podlaga za odločitev o uporabi ukrepov za reševanje ali za prisilno prenehanje;
2. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona;
3. neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev, izvedeno v skladu s 153. členom tega zakona.

(4) Sodišče v postopku sodnega varstva izvede dokaze za ugotovitev okoliščin iz prejšnjega odstavka, če:

1. ocene temeljijo na očitno napačnih podatkih in informacijah;
2. so podane očitne nedoslednosti in nasprotja med posameznimi ocenami;
3. obstaja resen dvom o neodvisnosti osebe, ki je izdelala ocene, ki kaže, da teh ocen ni mogoče upoštevati kot ustrezno podlago za odločitev.

(5) Sodišče v primeru iz prejšnjega odstavka zahteva novo neodvisno oceno, z upoštevanjem 80. in 153. člena tega zakona, če oceni, da so bili zaradi napak in pomanjkljivosti delničarji in upniki subjekta reševanja verjetno obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajni insolvenčni postopek. Stroški v zvezi z izdelavo nove neodvisne ocene, ki jo odredi sodišče, se plačajo iz proračuna Republike Slovenije.

(6) Sodišče je v postopku sodnega varstva zoper odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije zaradi izvajanja odločitev enotnega odbora za reševanje na podlagi prvega odstavka 29. člena Uredbe 806/2014/EU, vezano na odločitev enotnega odbora za reševanje, ki je podlaga za odločbo Banke Slovenije. Sodno varstvo zoper odločitev, ki jo v skladu z Uredbo 806/2014/EU sprejme enotni odbor za reševanje, se uveljavlja v skladu s 85. in 86. členom Uredbe 806/2014/EU.

259. člen (odločitev sodišča)

(1) Če sodišče v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, odločbe iz drugega odstavka 237. člena tega zakona odpravilo, teh odločb ne odpravi, ampak s sodbo samo ugotovi, da je odločba nezakonita, in pozove Banko Slovenije, da v 30 dneh sodišču predloži predlog ukrepov, s katerimi bo odpravila nezakonite posledice za vse delničarje in upnike, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(2) Ugotovitev nezakonitosti odločbe Banke Slovenije ne vpliva na veljavnost dejanj, izvedenih za izvršitev te odločbe na podlagi tega zakona.

(3) Banka Slovenije v predlogu popravni ukrepov, ki ga predloži sodišču v skladu s prvim odstavkom tega člena, opredeli ukrepe za odpravo nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, ter pri tem upošteva, da se ustrezno zaščiti interes oseb, ki so na podlagi nezakonite odločbe Banke Slovenije v dobri veri pridobile delnice, druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja oziroma banke v postopku prisilnega prenehanja. Sodišče lahko s sklepom pozove Banko Slovenije, da dopolni predlog ali odpravi morebitne pomanjkljivosti.

(4) Banka Slovenije izvede popravne ukrepe iz prejšnjega odstavka, ko sodišče s sklepom potrdi, da so predlagani ukrepi ustrezni za odpravo nezakonitih posledic odločbe.

(5) Če z uporabo pooblastil, ki jih za Banko Slovenije določa ta zakon v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja, ni mogoče zagotoviti odprave nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, tako da se ne posega nesorazmerno v zakoniti interes oseb iz tretjega odstavka tega člena, se ukrepi za odpravo posledic nezakonite odločbe Banke Slovenije omejijo na nadomestilo za izgubo, ki so jo zaradi nezakonite odločitve ali ukrepa utrpeli delničarji in upniki, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(6) Zoper sodbo in sklepe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, izdane v postopku sodnega varstva po tem zakonu, ni pritožbe, niti ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje, predlagati obnove postopka ali vložiti revizije.

260. člen **(vpliv na druge postopke)**

(1) Če je pred odločitvijo sodišča v postopku sodnega varstva na podlagi tega zakona pred sodiščem splošne pristojnosti vložena tožba za povrnitev škode, ki je posledica ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, v zvezi s katero je sprožen postopek sodnega varstva, mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.

(2) Ko Banka Slovenije izvaja pooblastila na podlagi tega zakona, se zanjo in osebe, ki delujejo v njenem imenu, ne uporabljajo določbe zakona, ki urejajo gospodarske družbe, o odgovornosti tretjih oseb zaradi vpliva na člane organov vodenja ali nadzora, prokurista ali poslovnega pooblaščenca.

(3) Če je odločba Banke Slovenije postala pravnomočna, ker zoper njo ni bila vložena tožba v postopku sodnega varstva po tem zakonu ali je bila tožba zavržena, sodišče, ki odloča o zahtevku za povrnitev škode, ki je posledica nezakonitega ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, tožbo zavrže.

4.3 Čezmejni učinki reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij

4.3.1 Splošne določbe

261. člen **(reorganizacija in prisilno prenehanje kreditnih institucij)**

(1) Reorganizacija kreditne institucije je za namene iz podpoglavja 4.3 tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice zaradi finančnega prestrukturiranja kreditne institucije.

(2) Ukrepi za reorganizacijo vključujejo zlasti tiste, s katerimi se ohrani ali znova vzpostavi finančno trden položaj kreditne institucije ter ki lahko vplivajo na že veljavne pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi za začasno ustavitev plačil in izvršilnih ukrepov, za znižanje obveznost in ukrepi za reševanje, kot so opredeljeni v tem zakonu. V Republiki Sloveniji se za ukrepe za reorganizacijo štejejo ukrepi za reševanje, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

(3) Prisilno prenehanje kreditne institucije je za namene iz podpoglavja 4.3 tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice zaradi prisilnega prenehanja kreditne institucije kot pravne osebe.

(4) Ukrepi prisilnega prenehanja zlasti vključujejo ukrepe, s katerimi se za skupni račun vseh upnikov kreditne institucije unovči premoženje te kreditne institucije, vključno s poravnavo ali drugim podobnim ukrepom. V Republiki Sloveniji se kot ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije štejejo ukrepi prisilnega prenehanja, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

262. člen **(vsebina urejanja)**

(1) V podpoglavju 4.3 tega poglavja tega zakona se urejajo pravila glede:

- učinkov in izvajanja odločitev, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank in drugih subjektov reševanja na podlagi tega zakona, kadar imajo te odločitve učinke ali se izvajajo v drugih državah članicah;
- učinkov ukrepov, ki jih v okviru svojih pristojnosti uvedejo ustrezni sodni ali upravni organi druge države članice za prisilno prenehanje ali reorganizacijo kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, kadar ti učinki nastopijo ali se izvajajo na območju Republike Slovenije;
- prava, ki se uporabi pri določanju pravnih posledic ukrepov za prenehanje in reorganizacijo kreditnih institucij v razmerjih z mednarodnim elementom.

(2) Določbe tega dela tega zakona se uporabljajo tudi, kadar se na podlagi tega zakona ali notranje zakonodaje druge države članice, ki prenaša Direktivo 2014/59/EU, uporabijo ukrepi za reševanje v zvezi subjektom reševanja, ki sodijo na področje uporabe Direktive 2014/59/EU.

263. člen **(pristojnost)**

(1) Za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji in za odločanje o uvedbi postopka prisilnega prenehanja kreditne institucije so pristojni izključno upravni ali sodni organi matične države članice.

(2) Pristojnost organov matične države članice iz prejšnjega odstavka vključuje tudi odločanje o ukrepih v zvezi s podružnicami te kreditne institucije, ki so ustanovljene v drugih državah članicah.

264. člen **(obveščanje organov drugih držav članic)**

(1) Banka Slovenije nemudoma na kakršen koli razpoložljiv način obvesti pristojne organe države članice gostiteljice, v kateri je banka ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja storitve, o svoji odločitvi na podlagi tega zakona, da v zvezi z banko začne postopke reševanja ali prisilnega prenehanja, vključno z opisom praktičnih učinkov, ki jih lahko ima taka odločitev.

(2) Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka pred odločitvijo o začetku postopka, kadar je to mogoče, sicer pa takoj zatem.

265. člen

**(objava povzetka odločbe o izrednem ukrepu in o začetku postopka prisilne likvidacije v
Uradnem listu Evropske unije)**

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici ali v drugi državi članici neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, Banka Slovenije objavi svojo odločbo, s katero odloči o uporabi enega ali več ukrepov za reševanje v zvezi z banko, v obliki povzetka v Uradnem listu Evropske unije in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice gostiteljice.

(2) Povzetek iz prejšnjega odstavka mora biti objavljen v uradnem jeziku države članice gostiteljice in mora vsebovati:

1. razloge in pravno podlago za izdajo odločbe,
2. morebitne roke za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo in
3. ime in naslov Banke Slovenije ter navedbo, da se pravno sredstvo zoper odločbo vložijo pri Banki Slovenije.

(3) V primeru odločitve o začetku postopka za prisilno prenehanje mora povzetek iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. imena upraviteljev v postopku prisilnega prenehanja in
2. rok za prijavo terjatev oziroma za uveljavljanje upravičenj upnikov v tem postopku in pravne posledice, če upnik zamudi navedene roke.

(4) Sodišče, ki v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, odloči o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko, objavi sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena.

(5) Reorganizacijski ukrepi in ukrepi za prisilno prenehanje, ki jih izreče organ matične države članice, se ob upoštevanju določb tega zakona uporabijo in učinkujejo v Republiki Sloveniji, tudi če organi matične države članice ne zagotovijo objave v zvezi z odločitvami glede reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditne institucije, na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena, razen če zakonodaja matične države članice za primer opustitve objave določa drugače.

**266. člen
(obveščanje znanih upnikov)**

(1) O odločitvi, da se začne postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom, mora Banka Slovenije ali upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke takoj posamično obvestiti vse znane upnike banke s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora biti podano v slovenskem jeziku, na obvestilu pa mora biti jasna oznaka v vseh uradnih jezikih Evropske unije »Vabilo za prijavo terjatve. Roki, ki jih je treba spoštovati.« ali »Vabilo za predložitev pripomb o terjatvah. Roki, ki jih je treba spoštovati.«.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora poleg oznake iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. ime in naslov organa, ki bo vodil postopek,
2. rok, v katerem morajo upniki uveljavljati svoja upravičenja, in posledice zamujenih rokov ter
3. informacije o pravicah in dolžnostih upnikov v zvezi z začetkom postopka.

267. člen
(uveljavljanje upravičenj upnikov iz države članice)

(1) Upnik s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugi državi članici lahko v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja banke uveljavlja svoja upravičenja v zvezi s svojo terjatvijo pod pogoji, ki jih za uveljavljanje teh upravičenj določa ta zakon, v slovenskem jeziku ali uradnem jeziku države članice, v kateri ima prebivališče oziroma sedež. Upravitelj v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja lahko zahteva od upnika, da predloži prevod listine iz drugega odstavka tega člena v slovenski jezik.

(2) Kadar upnik uveljavlja svoja upravičenja v jeziku druge države članice, mora biti listina jasno označena z navedbo »Prijava terjatev« ali »Predložitev pripomb o terjatvi« v slovenskem jeziku.

(3) Upnik listini iz prvega odstavka tega člena priloži dokazila, s katerimi utemeljuje svoj zahtevek in iz katerih je razvidna vrsta terjatve, datum nastanka terjatve, znesek, okoliščine, ki utemeljujejo prednostni položaj terjatve, obstoj stvarnih upravičenj ali druge okoliščine, ki vplivajo na obravnavo njegove terjatve v postopku prisilnega prenehanja. Določba tega odstavka ne posega v pravila, ki veljajo za prijavo terjatev v stečajnem postopku.

(4) Upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke mora redno in na primeren način obveščati upnike o izvedbi postopa prisilnega prenehanja.

268. člen
(pristojnosti likvidacijskega upravitelja države članice)

(1) Upravitelj v postopku prenehanja kreditne institucije, ki se uvede v drugi državi članici (upravitelj države članice), lahko opravlja dejanja v Republiki Sloveniji v mejah pristojnosti, ki jih ima v državi članici, razen tistih dejanj, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov ali odločanje o vprašanih, za katera je v skladu s predpisi Republike Slovenije pristojen javni organ, nosilec javnih pooblastil ali sodišče.

(2) Upravitelj države članice mora v zvezi z izvajanjem dejanj na območju Republike Slovenije v zvezi s postopkom prisilnega prenehanja kreditne institucije države članice zagotoviti, da se v javne registre, ki so vzpostavljeni v Republiki Sloveniji, vpišejo vsa dejstva v zvezi s postopkom prenehanja kreditne institucije države članice, ki se v skladu s predpisi vodijo v teh registrih.

(3) Likvidacijski upravitelj države članice se mora pri izvajanju pristojnosti po prvem odstavku tega člena izkazati z overjenim izvodom izvirnika odločbe o imenovanju, ki jo je izdal organ države članice, v kateri ima sedež kreditna institucija države članice, ki ji priloži prevod v slovenski jezik.

4.3.2 Priznanje in izvajanje ukrepov za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije s
čezmejnimi učinki

269. člen
(neposredni učinek odločb organov držav članic)

(1) Odločitev sodnega ali upravnega organa države članice, da se v zvezi s kreditno institucijo te države članice uvede postopek ali uporabijo ukrepi za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije države članice, se prizna v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka za priznanje in izvršitev te odločitve.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja, ki nastopijo na podlagi odločitve organa druge države članice iz prejšnjega odstavka, učinkujejo v Republiki Sloveniji takoj, ko postanejo izvršljive v državi članici, razen če zakonodaja te države članice za nastanek čezmejnih učinkov v drugih državah članicah določa drugače.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ za reševanje iz druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije v sodelovanju z organom, ki je izrekel ukrepe v državi članici, uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da na območju Republike Slovenije zagotovi učinke teh ukrepov, kot so določeni v odločitvi organa države članice.

(4) Banka Slovenije in drugi organi ali nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji za izvajanje pooblastil v skladu s prejšnjim odstavkom ne preverjajo in ne ugotavljajo utemeljenosti in zakonitosti ukrepov, ki jih izreče organ za reševanje iz druge države članice po pravu države članice tega organa.

(5) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadeva ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko uveljavljajo pravna sredstva v zvezi z zakonitostjo izrečenih ukrepov ter izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki na podlagi izvajanja pooblastil Banke Slovenije nastopijo na območju Republike Slovenije, izključno po pravu države članice organa, ki je izrekel ukrepe za reševanje. Delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki ukrepov, ki jih izreče organ iz druge države članice, ne morejo izpodbijati ali razveljaviti teh ukrepov po določbah tega zakona.

270. člen
(izvajanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji)

(1) Kadar ukrep za reorganizacijo, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi notranje zakonodaje sprejme organ druge države članice, vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa za reorganizacijo priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti:

1. hranijo in izvajajo v Republiki Sloveniji ali
2. presojujejo po pravu Republike Slovenije.

(2) Kadar ukrep za reorganizacijo, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi notranje zakonodaje sprejme organ druge države članice, vključuje konverzijo ali odpis kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, se učinki ukrepa priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ druge države članice, če:

1. se kapitalski instrumenti ali obveznosti presojujejo po pravu Republike Slovenije ali

2. se instrumenti z odpisom ali konverzijo uporabijo v razmerju do upnikov v Republiki Sloveniji.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi za reorganizacijo, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da v sodelovanju z organom države članice, ki je izrekel ukrepe za reorganizacijo, na območju Republike Slovenije zagotovi:

1. prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika v skladu z veljavnimi predpisi;
2. zmanjšanje glavnice zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere se uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu z odločitvijo organa države članice.

271. člen

(izvajanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah)

(1) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, ki vključujejo prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti oziroma odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, pri katerih z upoštevanjem okoliščin iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena nastopijo učinki prenosa oziroma odpisa ali konverzije v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki:

1. prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika ali
2. zmanjšanja glavnice zadevnih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzije teh obveznosti in instrumentov.

(3) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki izvajanja pooblastil organa za reševanje v tej državi članici, ki se izvedejo za namene iz drugega odstavka tega člena, lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, uveljavljajo sodno varstvo zoper odločitve Banke Slovenije o uporabi ukrepov ter v tem okviru izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki nastopijo v drugih državah članicah, in sicer zlasti izpodbijajo:

1. prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali
2. zmanjšanje glavnice ali konverzijo instrumenta ali obveznosti iz prejšnjega odstavka.

272. člen

(ukrepi v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti v tretjih državah)

(1) Banka Slovenije lahko v primerih, ko uporabi instrumente za reševanje ali prisilno prenehanje v zvezi s sredstvi subjekta reševanja, delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki so v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države:

1. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, in prevzemnik, na katerega se izvrši prenos sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, sprejmeta vse potrebne ukrepe in izvedeta aktivnosti, da prenos, odpis, konverzija ali drug ukrep začne učinkovati na območju tretje države;
2. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja, kadar je imenovan, upravlja delnice, druge lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma izpolnjuje obveznosti v imenu prejemnika, dokler prenos, odpis, konverzija ali ukrep ne začne učinkovati;
3. odloči, da se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri opravljanju ukrepov iz 1. in 2. točke tega odstavka, poravnajo v skladu s 15. členom tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije oceni, da je kljub vsem potrebnim ukrepom, ki jih je sprejelo poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, malo verjetno, da bo prenos, konverzija ali ukrep začel veljati v zvezi z določenimi sredstvi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami in obveznostmi, ki so v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države, ne izvede prenosa, odpisa, konverzije ali ukrepa. Če je Banka Slovenije že odločila o prenosu, odpisu, konverziji ali uporabi drugih pooblastil za reševanje, z novo odločbo odloči, da izrečeni ukrep za reševanje ne učinkuje v zvezi z zadevnimi sredstvi, delnicami, lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi.

273. člen

(priznanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

(1) Ukrepi za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih v skladu s predpisi, ki veljajo v tretji državi, sprejme pristojni organ v tretji državi, se na območju Republike Slovenije priznajo na podlagi odločitve o priznanju in izvajanju ukrepov, ki je sprejeta v skladu s tem zakonom.

(2) Če ni v petem odstavku tega člena določeno drugače, Banka Slovenije odloči o priznanju in izvajanju ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi v zvezi s kreditno institucijo ali nadrejeno družbo s sedežem v tretji državi, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ali EU podružnico, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji, ali
2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki so Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri odločanju o priznanju in izvajanju ukrepov za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi, ustrezno upošteva interese vsake posamezne države članice, v kateri deluje kreditna institucija ali nadrejena družba tretje države, zlasti glede na možni učinek priznanja in izvedbe ukrepa ali postopka tretje države na druge dele skupine in na finančno stabilnost v teh državah članicah.

(4) Banka Slovenije zavrne priznanje in izvajanje ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi, če oceni, da:

1. bi postopek tretje države imel negativne učinke na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. je v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, za doseganje enega ali več ciljev reševanja nujen neodvisni ukrep za reševanje v skladu s 167. členom tega zakona;
3. upniki, vključno z imetniki vlog, ki se nahajajo ali so vplačane Republiki Sloveniji, v postopkih tretje države ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države s podobnimi zakonitimi pravicami v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. bi imelo priznanje ali izvedba postopka tretje države za reševanje bistvene fiskalne posledice za Republiko Slovenijo;
5. bi bil učinek priznanja ali izvedbe v nasprotju s pravom Republike Slovenije.

(5) O priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča v obliki skupne odločitve evropski kolegij za reševanje, kadar se ukrep nanaša na kreditno institucijo tretje države ali nadrejeno družbo, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah oziroma dve ali več EU podružnic, ki so ustanovljene v dveh ali več državah članicah in se v teh državah štejejo za pomembne podružnice, ali
2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki so v dveh ali več državah članicah oziroma jih ureja pravo teh držav članic.

(6) Kadar o priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča evropski kolegij za reševanje, Banka Slovenije sodeluje kot član evropskega kolegija za reševanje, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, ter pri delovanju kolegija ustrezno upošteva tretji in četrti odstavek tega člena. Banka Slovenije upošteva skupno odločitev evropskega kolegija o priznanju in izvajanju oziroma odločitev o zavrnitvi priznanja in izvajanja ukrepov kot dokončno. Kadar skupna odločitev ni sprejeta, Banka Slovenije sama odloči o priznanju in izvajanju ukrepov ter pri tem upošteva tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Odločitev o priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje tretje države v Republiki Sloveniji ne vpliva na običajne insolvenčne postopke, ki se vodijo v Republiki Sloveniji.

(8) Ta člen se uporablja za priznanje in izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih izrečejo organi za reševanje v tretji državi, če ta razmerja niso urejena v sporazumu, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU.

274. člen

(pooblastila za izvajanje ukrepov za reševanje iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

Kadar je v skladu s prejšnjim členom ali sporazumom, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU, sprejeta odločitev o priznanju ukrepov za reševanje, ki so bili uporabljeni v postopku tretje države za reševanje, lahko Banka Slovenije z namenom izvajanja teh ukrepov v Republiki Sloveniji odloči o:

1. uporabi pooblastil za reševanje v zvezi s:

- sredstvi kreditne institucije ali nadrejene družbe iz tretje države, ki so v Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije;
 - pravicami ali obveznostmi kreditne institucije iz tretje države, ki se vodijo v okviru EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, ali jih ureja pravo Republike Slovenije oziroma kadar so zahtevki v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljivi v Republiki Sloveniji;
2. prenosu delnic ali drugih lastniških instrumentov podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji;
 3. uporabi pooblastil iz 149. do 151. člena tega zakona v zvezi s pravicami nasprotnih strank na podlagi pogodbe, ki je bila sklenjena s podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji, če so ta pooblastila potrebna za izvajanje ukrepov za reševanje, uporabljenih v postopku tretje države za reševanje;
 4. uporabi pooblastil za mirovanje izvršljivosti vsakršne pogodbene pravice do odpovedi, likvidacije ali takojšnje zapadlosti pogodb ali nastanka učinkov na pogodbene pravice podrejenih družb s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih subjektov v skupini, če z upoštevanjem prava tretje države te pravice nastanejo pri postopkih tretje države za reševanje za subjekte reševanja, nadrejene družbe teh subjektov ali drugih subjektov v skupini ter se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila, izročitve in zagotavljanja zavarovanja s premoženjem.

275. člen

(obveščanje organov drugih držav članic o ukrepih za reševanje v pristojnosti Banke Slovenije v zvezi s podružnico banke tretje države)

(1) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče, ki odloča v postopku reševanja oziroma prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji, mora še pred izdajo svoje odločitve o uporabi ukrepov za reševanje oziroma o začetku postopka prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih ima banka tretje države svoje podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejetjem odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče si prizadeva pri sprejemanju odločitve iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za upravitelje v postopku prisilnega prenehanja.

4.3.3 Pravo, ki se uporabi za pravne posledice ukrepov za prenehanje ali reševanje kreditne institucije z elementom države članice

276. člen

(pravo, ki se uporabi)

Ukrepi za reorganizacijo in ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije se izvedejo z upoštevanjem zakonov ter drugih predpisov in postopkov, ki jih za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije določa zakonodaja matične države članice, razen če je v tem zakonu za določene primere izrecno določeno drugače.

277. člen

(splošno pravilo glede pravnih posledic ukrepov za prenehanje)

(1) Za pravne posledice postopka in ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije se uporabi pravo države, v kateri se vodi postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije, če ni v tem zakonu za posamezni primer določeno drugače.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije druge države članice, ki nastopijo na podlagi odločitve organa matične države članice, učinkujejo v Republiki Sloveniji z enako vsebino kot v matični državi članici in nastanejo v trenutku, ki ga za nastanek teh posledic določa pravo matične države članice.

278. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe)

Za pravne posledice postopkov reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditnih institucij se za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe uporablja:

1. za pogodbe o zaposlitvi pravo države članice, ki se uporablja za to pogodbo;
2. za pogodbe o uporabi ali pridobitvi nepremičnine, vključno z opredelitvijo, ali je predmet premoženja ali nepremičnina, pravo države, na območju katere je ta nepremičnina;
3. za dogovore o pobotu ali izravnavi pravo države, ki ureja te sporazume, razen če je v 137. ali 151. členu tega zakona določeno drugače;
4. za pogodbe o ponovnem odkupu pravo države, ki ureja te pogodbe, razen če je v 137. ali 151. členu tega zakona določeno drugače;
5. za posle in transakcije, sklenjene na organiziranem trgu, pravo, ki velja za te transakcije;
6. za pravice in obveznosti strank ali udeležencev plačilnega sistema ali finančnega trga pravo države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

279. člen

(pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

(1) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditnih institucij glede uveljavitve pravic na nepremičnini, ladji ali letalu, ki je predmet vpisa v javni register, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register.

(2) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije glede uveljavljanja pravic na vrednostnih papirjih, ki se pridobijo ali prenesejo z vpisom v register, na račun ali v sistem centralnega depoja, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register, račun ali sistem centralnega depoja. Če se pravice na vrednostnem papirju pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju sistema centralnega depoja, se uporabi pravo države, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

(3) Pravo iz prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi tudi za presojo veljavnosti razpolaganja s tem premoženjem, ki se opravi po začetku postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije in je posledica odplačne odtujitve premoženja kreditne institucije z ukrepi za reorganizacijo ali prisilno prenehanje.

280. člen
(pravo, ki se uporabi za pravde v teku)

Za pravne učinke postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja na drug postopek, ki poteka glede premoženja ali pravice, ki jo je odtujila kreditna institucija, se uporabi izključno pravo države članice, v kateri poteka ta postopek.

281. člen
(izpodbijanje pravnih dejanj)

Ne glede na 277. člen tega zakona se za izpodbijanje pravnih dejanj, ki jih je opravila kreditna institucija, ne uporabi pravo matične države članice, v kateri poteka postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja, če oseba, v korist katere je bilo pravno dejanje izvedeno, dokaže:

1. da se za pravno dejanje uporablja pravo druge države članice in
2. da pravo druge države članice ne dovoljuje izpodbijanja tega pravnega dejanja.

5. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

282. člen
(globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke (prvi odstavek 12. člena);
2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);
3. ne upošteva prepovedi izplačil iz 30. člena tega zakona (prvi odstavek 31. člena);
4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o nastanku okoliščin iz drugega odstavka 31. člena tega zakona (tretji odstavek 31. člena);
5. Banki Slovenije v roku ne predloži stališča v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predloga ustreznih ukrepov, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene (drugi odstavek 34. člena);
6. Banki Slovenije v roku ne predloži predloga možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovnega okvira za njihovo izvajanje (tretji odstavek 34. člena);
7. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 34. člena);
8. Banke Slovenije v treh delovnih dneh ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 39. člena);
9. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 39. člena);
10. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 41. člena);

11. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 49. člena);
12. ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 51. člena);
13. proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 51. člena);
14. Banki Slovenije ne poroča o zneskih kapitala in drugih obveznostih (prvi odstavek 62. člena);
15. vsaj enkrat letno javno ne objavi informacij, ki se nanašajo na zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti (peti odstavek 62. člena);
16. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena);
17. na zahtevo Banke Slovenije ne naveže stika z morebitnimi kupci (prvi odstavek 71. člena);
18. ne objavi informacije o izdani odločbi o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti na predpisani način (drugi odstavek 88. člena);
19. v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključi pogodbenega določila o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije, oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 103. člena);
20. v finančno pogodbo ne vključi pogodbenega določila, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti (prvi odstavek 152. člena);
21. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 158. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 8., 10. in 16. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu, v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se, če je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz tretjega in četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta banke kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, subjektu v skupini ali podružnici, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz prvega odstavka 12. člena tega zakona (drugi odstavek 12. člena).

(7) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja banke, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da banka propada ali bo verjetno propadla, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona (prvi odstavek 70. člena).

(8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena).

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 107. člena).

(10) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki sprejme ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, reorganizacijo, spremembo lastniške sestave banke ali statutarne spremembe v zvezi z banko brez predhodnega soglasja Banke Slovenije (četrti odstavek 142. člena).

(11) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije v roku ne predloži poročila o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter druge zahtevane dokumentacije (prvi odstavek 143. člena).

(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije ne poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ali Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja (drugi odstavek 143. člena).

(13) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ali organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 143. člena).

(14) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke ali prokurist, ki po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki upravitelju ne omogoči dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke, ne pripravi poročila o predaji poslov ali na zahtevo upravitelja ne poda vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil in informacij o poslovanju banke (drugi odstavek 175. člena).

(15) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, ki:

1. v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije ne predloži poročila o finančnem položaju banke in načrta prisilne likvidacije (prvi odstavek 193. člena);

2. za posle upravljanja predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 198. člena);
3. v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, ne poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije (prvi odstavek 201. člena);
4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije (drugi odstavek 201. člena);
5. Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ter organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 201. člena);
6. za poravnavo obveznosti banke s poboto ali za sklenitev poravnave ne pridobi predhodnega soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 217. člena);
7. v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (drugi odstavek 222. člena).

283. člen **(globa za kršitev drugih oseb)**

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju subjekta v skupini oziroma o poslovanju podružnice ter informacij, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke (prvi in tretji odstavek 12. člena);
2. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 39. člena);
3. ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 51. člena);
4. proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 51. člena);
5. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena);
6. v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključi pogodbenega določila o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije, oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 103. člena);
7. nove izdaje dolžniških instrumentov na predpisani način ne objavi na seznamu izdanih dolžniških instrumentov (šesti odstavek 230. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 5. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se subjekt iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu, v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov,

- prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se, če je pravna oseba podružnica nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov nadrejene družbe, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.
- (3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 40 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži informacij, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke (tretji odstavek 12. člena).
- (5) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona (prvi odstavek 70. člena).
- (6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja ali oseba, zaposlena pri subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena).
- (7) Če je narava storjenega prekrška iz petega in šestega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.
- (8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 107. člena).

284. člen
(izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

6. POGLAVJE: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

285. člen
(pogodbeno razmerje reševanja z zasebnimi sredstvi)

- (1) Zahteva iz prvega odstavka 103. člena tega zakona se ne uporablja za pogodbe, sklenjene pred 25. junijem 2016.

(2) Za pogodbe, ki so bile sklenjene po vključno 25. juniju 2016 in do uveljavitve tega zakona še niso izpolnjene oziroma niso prenehale, se zahteva iz prvega odstavka 103. člena tega zakona uporablja po poteku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

286. člen
(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 282. in 283. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

287. člen
(prehodna določba glede uskladitve z zahtevami glede izpolnjevanja minimalne zahteve)

(1) Ne glede na 49. člen tega zakona Banka Slovenije določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. do 60. členom tega zakona, tako da subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti najpozneje do 1. januarja 2024.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka določi vmesne ciljne ravni za zagotavljanje izpolnjevanja minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. do 60. členom tega zakona, ki jih morajo subjekti reševanja izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(3) Za določitev prehodnega obdobja iz tega člena se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek 64. člena tega zakona.

288. člen
(začetek veljavnosti izključitve za obveznosti)

Za obveznosti iz 8. točke drugega odstavka 101. člena tega zakona, ki so nastale pred uveljavitvijo tega zakona, izključitev iz petega odstavka 101. člena zakona ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti na dan uveljavitve tega zakona, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi.

289. člen
(začetek veljavnosti za finančne pogodbe)

Določba 1. točke drugega odstavka 152. člena tega zakona se uporablja za finančne pogodbe, ki so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona, če subjekt reševanja po uveljavitvi tega zakona sklene dogovor, s katerim spreminja veljavno obveznost iz finančne pogodbe, ki je bila sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona.

290. člen
(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz 14. člena tega zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že zaračunana in prejeta plačila letnega nadomestila iz prvega odstavka 14. člena tega zakona do uveljavitve tega zakona, tako da bankam in EU podružnicam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

291. člen
(razvrstitev v nov razred)

V stečajnem postopku se za namen poplačila terjatev upnikov v prednostni razred iz 9. točke drugega odstavka 230. člena tega zakona lahko razvrstijo le terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in so izdani po uveljavitvi tega zakona ter dolžniški instrumenti, ki so bili izdani pred uveljavitvijo tega zakona, če bi se v skladu z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB) v primeru stečaja te terjatve lahko uvrstile v prednostni razred iz 9. točke drugega odstavka 207. člena ZRPPB.

292. člen
(prenehanje veljavnosti in nadaljnja uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona ZRPPB preneha veljati.

(2) Sklep o uporabi Smernic o opredelitvi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost in okoliščinah, v katerih se lahko posamezen ukrep uporablja v skladu z Direktivo 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Sklep o uporabi Smernic o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(4) Sklep o uporabi Smernic o ugotavljanju, kdaj bi likvidacija sredstev ali obveznosti v okviru običajnih insolvenčnih postopkov lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov, v skladu s členom 42(14) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Sklep o uporabi Končnih smernic o medsebojni povezavi med zaporedjem odpisa in konverzije iz direktive o sanaciji in reševanju bank ter uredbo in direktivo o kapitalskih zahtevah (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(6) Sklep o uporabi Končnih smernic o menjalnih razmerjih za konverzijo dolga v kapital pri reševanju s sredstvi upnikov (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(7) Sklep o uporabi Smernic o minimalnem seznamu storitev ali prostorov, ki so potrebni, da se prejemniku omogoči upravljanje nanj prenesenih poslovnih dejavnosti, v skladu s členom 65(5) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(8) Sklep o uporabi Smernic o dejanskih okoliščinah, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost, in elementih, povezanih z učinkovitostjo instrumenta prodaje poslovanja, v skladu s členom 39(4) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(9) Sklep o uporabi Končnih smernic o obravnavi delničarjev pri reševanju s sredstvi upnikov ali odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(10) Sklep o uporabi Smernic o podajanju informacij v obliki povzetka ali zbirni obliki za namene člena 84(3) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 60/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(11) Sklep o izračunu prispevkov EU podružnic za namene reševanja in letnih nadomestil v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem (Uradni list RS, št. 60/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 14. člena in četrtega odstavka 159. člena tega zakona.

(12) Sklep o uporabi Smernic o minimalnih merilih, ki jih mora izpolnjevati načrt za reorganizacijo poslovanja (Uradni list RS, št. 50/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

293. člen **(smiselna uporaba za investicijska podjetja)**

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal reševanje investicijskih podjetij, se prvo in drugo poglavje tega zakona smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, pri čemer opravlja naloge organa za reševanje investicijskih podjetij agencija, pristojna za finančne trge.

294. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Predlog zakona ureja pet področij, in sicer pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank, načrtovanje reševanja bank, postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje ter postopke prisilnega prenehanja banke.

K 2. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 1. člena Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU). Določa se področje uporabe zakona. Postopki in ukrepi reševanja se uporabijo v razmerju do navedenih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni.

K 3. členu

Navedeni sta direktivi Evropske unije, ki se s predlaganim zakonom prenašata v pravni red Republike Slovenije, ter uredba, katere izvajanje se podrobneje ureja s tem zakonom.

K 4. členu

S členom se opredelita izraza »reševanje« in »prisilno prenehanje«. Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja, prisilno prenehanje pa pomeni prisilno likvidacijo ali stečaj subjekta reševanja. Gre za prenos dveh opredelitev iz 2. člena Direktive 2014/59/EU.

K 5. členu

S členom se opredeljujejo izrazi, ki se uporabljajo v predlogu zakona. Pri tem so upoštevane tudi nove opredelitve iz Direktive 2019/879/EU. Pri tem posebej pojasnjujemo, da izraz »reševanje s sredstvi upnikov« označuje ukrepe za odpis ali konverzijo v fazi reševanja, ko je torej že sprejeta odločitev o reševanju, medtem ko se ukrep za odpis in konverzijo lahko uporabi tudi pred začetkom reševanja za določene (ožje) skupine obveznosti in v tem primeru ni mogoče govoriti, da gre za instrument za reševanje s sredstvi upnikov (ukrep je namreč enak, skupine obveznosti pa so različne).

K 6. členu

S členom se prenašajo 94., 95. in 104. točka prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/59/EU. Določa se tudi uporaba izrazov, kot jih določajo drugi predpisi. Tako imajo izrazi »sistem jamstva za vloge«, »organ za jamstvo vlog«, »vloga«, »vlagatelj«, »upravičena vloga« in »zajamčena vloga« enak pomen kot v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge. Drugi izrazi imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v Uredbi 575/2013/EU, razen če je v predlogu zakona določeno drugače.

K 7. členu

S členom se prenaša zlasti 3. člen Direktive 2014/59/EU. Določajo se pristojnosti Banke Slovenije v postopku reševanja in organ za reševanje. Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje. Banka Slovenije v ta namen vzpostavi ustrezno notranjo organizacijo ter sprejme in na svoji spletni strani objavi notranja pravila o organizaciji nalog reševanja. Pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za

izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih je izdal enotni odbor za reševanje. Če je za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora nad bankami odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

K 8. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2014/59/EU. Določajo se pristojnosti Banke Slovenije v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v predlogu zakona. V navedene pristojnosti so vključeni tudi ukrepi, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah.

K 9. členu

S členom se prenašata sedmi odstavek 3. člena in delno drugi odstavek 34. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije mora pri izvajanju nalog in pooblastil upoštevati mogoč vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, v katerih deluje banka ali skupina, ki je predmet reševanja, da se čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost ter na gospodarske in socialne razmere v teh državah članicah. Upoštevati mora predpise iz drugega odstavka tega člena. Obenem Banka Slovenije samostojno in neodvisno odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi.

K 10. členu

Osebe, zaposlene v Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, ki so v pristojnosti Banke Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije. Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena v Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij. Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o sklenjenih pogodbah in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

K 11. členu

S členom se prenašata točka (a) prvega odstavka 63. in tretji odstavek 110. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se ureja področje zbiranja in obdelave informacij. Banka Slovenije je pristojna za zbiranje in obdelovanje informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvajanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s predlogom zakona. Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi predloga zakona. Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s pošiljanjem teh podatkov.

K 12. členu

S členom se prenaša točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se ureja področje poročanja na zahtevo Banke Slovenije. Poleg subjektov reševanja in njihovih članov organov upravljanja ter zaposlenih oseb v njih bo Banka Slovenije lahko od katere koli osebe, za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahtevala, da ji te informacije brezplačno predloži.

K 13. členu

S členom se prenaša točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko za izvajanje nalog in pooblastil opravi pregled poslovanja, vključno s pregledom računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, pri subjektih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

K 14. členu

S členom se ureja plačevanje letnega nadomestila v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank. Tega plačujejo Banki Slovenije banke in EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije določi letno nadomestilo največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona.

K 15. členu

S členom se urejajo povračila stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem. Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov reševanja v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke. S členom se podrobno določajo dejanski stroški, način plačila in izterjave stroškov. S členom se prenaša sedmi odstavek 37. člena Direktive 2014/59/EU.

K 16. členu

S členom se prenaša dvanajsti odstavek 3. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določa odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil s strani Banke Slovenije. Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, morajo pri izvajanju nalog in pristojnosti ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka. S členom se podrobneje določa tudi postopek v primeru morebitne škode. Tako med drugim za morebitno škodo, ki nastane tretjim osebam v zvezi z ravnanjem Banke Slovenije ali oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti odgovarja Banka Slovenije.

K 17. členu

Predlagani člen določa pristojno agencijo za izvajanje nadzora nad izvajanjem 51. člena ZRPPB, ki ureja prodajo podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam.

K 18. členu

S členom se delno prenaša vsebina 84. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se tudi določa dolžnost varovanja zaupnih informacij. To so vse informacije, ki jih v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil pridobi Banka Slovenije o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja ali drugih oseb, oziroma jih izdelata Banka Slovenije za izvajanje nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem in prenehanjem bank. Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka. Dolžnost varstva zaupnosti informacij velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prenehanjem. Dolžnost varovanja zaupnih informacij velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje.

K 19. členu

S členom se prenaša drugi odstavek 84. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se določa obveznost sprejetja internih navodil v zvezi z varovanjem in izmenjavo zaupnih informacij.

K 20. členu

S členom se določa, v katerih primerih lahko pride do medsebojne izmenjave zaupnih informacij. S členom se prenašajo zlasti četrti, peti in šesti odstavek 84. člena Direktive 2014/59/EU. V zvezi z ureditvijo tega področja je pomembno tudi jasno določilo, da mora Banka Slovenije zahteve, ki jih prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, obravnavati po teh določbah.

K 21. členu

S členom se določa, da mora Banka Slovenije v zvezi z izmenjavo zaupnih informacij ali zahtevo za pošiljanje zaupnih informacij oceniti možne negativne učinke takega razkritja, zlasti učinke katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrta reševanja ali rezultata ocene rešljivosti. Hkrati lahko Banka Slovenije zavrne razkritje zaupnih informacij, kadar oceni, da bi razkritje nekaterih informacij povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite. Gre za prenos drugega in tretjega pododstavka tretjega odstavka 84. člena Direktive 2014/59/EU.

K 22. členu

S členom se določa obveznost tesnega sodelovanja med Banko Slovenije in agencijo, pristojno za trg vrednostnih papirjev, pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem in izvajanjem ukrepov za reševanje. Pri tem si medsebojno pošiljata vse potrebne podatke v zvezi s tem.

K 23. členu

Banka Slovenije pošlje pristojnemu ministrstvu (Ministrstvu za finance) informacije o ukrepih za reševanje, če gre za ukrepe ali odločitve o zadevah, ki bi lahko imele posledice za javna sredstva ali pri katerih se v skladu z zakonom zahteva obvestilo, soglasje pristojnega ministrstva ali posvetovanje z njim. V primeru sistemske krize Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo, če je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor in izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje banke.

K 24. členu

S členom se prenašajo 87. člen ter prvi, drugi in tretji odstavek 90. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja sodelovanje Banke Slovenije z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije. Banka Slovenije mora pri odločanju o ukrepih, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upoštevati določena načela (npr. upoštevanje učinkovitosti odločanja in ohranjanje čim nižjih stroškov reševanja). Pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje: a) z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje pošlje vse potrebne podatke, b) v kolegijih za reševanje, c) pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije.

K 25. členu

S členom se urejajo razmerja s tretjo državo glede sodelovanja v zvezi z reševanjem, če z zadevno državo ni sklenjen sporazum v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU ali ta sporazum ne ureja vsebin, določenih v tem členu. V zvezi s tem Banka Slovenije sklepa ustrezne sporazume oziroma dogovore. Gre za prenos vsebin, ki izhajajo zlasti iz 97. člena Direktive 2014/59/EU.

K 26. členu

S členom se določajo ukrepi in instrumenti za reševanje. Ukrepi za reševanje vključujejo: a) ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja, b) odločitev, da se uporabi eden ali več instrumentov za reševanje, in c) uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem. Instrumenti za reševanje so odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, prodaja poslovanja, ustanovitev premostitvene banke, izločitev sredstev ter odpis in konverzija obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.

K 27. členu

S členom se opredeljuje pet ciljev reševanja institucije, ki so: 1) zagotoviti nadaljnje izvajanje kritičnih funkcij institucije, 2) preprečiti resnejše negativne vplive na finančno stabilnost, 3) zaščititi javna sredstva, 4) zaščititi vlagatelje iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorje iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij, 5) zaščititi premoženje in sredstva strank. S členom se prenaša zlasti vsebina 31. člena Direktive 2014/59/EU.

K 28. členu

S členom se opredeljujejo načela, ki jih mora upoštevati Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje. Med njimi je tudi načelo, da noben upnik subjekta reševanja zaradi uporabe instrumentov za reševanje ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. To načelo bo zlasti upoštevano pri določitvi obsega odpisa obveznosti, s katerim se pokrije izguba subjekta reševanja.

K 29. členu

S členom se prenaša 86. člen Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določajo omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja. Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se lahko začne običajni insolvenčni postopek le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije. Če Evropska centralna banka Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v sedmih dneh po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke pristojen enotni odbor za reševanje.

K 30. členu

Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, oceniti, ali je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke. Pri tem mora upoštevati tudi morebitni vpliv navedenih ukrepov v pogojih širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema. Banka Slovenije pripravi oceno rešljivosti hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja banke ter izključno zaradi vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Pri tem se po potrebi predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke. Če oceni, da banka ni rešljiva, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke. Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

K 31. členu

Predlagani člen ureja prepoved izplačil. Banka Slovenije, ki je pristojni organ za nadzor, hkrati pa tudi za reševanje bank (ob hkratni zahtevi, da sta ti dve funkciji funkcionalno ločeni), bo imela možnost, da v določenih primerih banki prepove izplačila dividend, obresti na kupone v primeru izdanih obveznic oziroma drugih izplačil (variabilni prejemki uprav, izplačila na podlagi bonitet in podobno). Banka Slovenije bo navedeni ukrep izrekla, če bo banka prišla v položaj, ko ne izpolnjuje zahteve po

skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z ZRPPB. S predlaganim členom se prenašajo prvi, drugi in tretji odstavek 16.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 32. členu

Predlagani člen opredeljuje izračun največjega možnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (znesek M-MDA). Prepoved izplačil iz 31. člena ZRPPB se namreč nanaša le na zneske, ki bodo presegali znesek M-MDA, izračunan v skladu s tem členom. S predlaganim členom se prenašata četrti in peti odstavek 16.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 33. členu

Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje oceni, ali je v zvezi s skupino in posameznimi subjekti v skupini mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prenehanje tako, da se: a) zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij subjektov v skupini, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti z drugimi sredstvi, in b) v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice na finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno z okoliščinami širše finančne nestabilnosti ali drugimi dejavniki na ravni celotnega sistema. Ocena rešljivosti se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine ter izključno zaradi vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Če Banka Slovenije oceni, da skupina ni rešljiva, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke. Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ. S predlaganim členom se prenašata prvi in četrti odstavek 16. člena Direktive 2014/59/EU.

K 34. členu

S členom se urejajo ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine (nadrejena družba in njene podrejene družbe). Če Banka Slovenije ugotovi bistvene ovire za rešljivost banke, o tem nemudoma obvesti banko in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti. Člen opredeljuje tudi alternativne ukrepe za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine. S členom se določa tudi, kako časovno poteka komunikacija v tej zvezi in kako nato Banka Slovenije odloča o nadaljnjih ukrepih. S predlaganim členom se prenaša 17. člen Direktive 2014/59/EU.

K 35. členu

S predlaganim členom se ureja postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine tako, kot to določa 18. člen Direktive 2014/59/EU.

K 36. členu

S predlaganim členom se opredeljuje postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji. S predlaganim členom se prenašata prvi in šesti odstavek 18. člena Direktive 2014/59/EU.

K 37. členu

S členom se urejajo ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji. Gre za prenos vsebine prvega in sedmega odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadevati, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva

za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da v štirih mesecih po prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih pošlje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

K 38. členu

S členom se določa, da mora Banka Slovenije upoštevati odločitve v zvezi z ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine. Gre za prenos osmega odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU.

K 39. členu

S členom se določa izdelava načrta reševanja posamezne banke. Gre za prenos vsebine zlasti iz 10. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdelati načrt reševanja, v katerem določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala. Pri tem se po potrebi posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice. V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembah.

K 40. členu

S členom se določa vsebina načrta reševanja posamezne banke. Gre za prenos vsebine iz 10. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije. V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju. V členu so določeni elementi, ki jih mora vključevati načrt (npr. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja). Načrt med drugim vključuje analizo, kako in kdaj bi banka lahko zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu.

K 41. členu

S členom se določa morebitna obveznost sodelovanja banke pri izdelavi načrta reševanja. Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da: a) v potrebnem obsegu sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja ter b) predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja. Gre za prenos petega odstavka 10. člena in prvega odstavka 11. člena Direktive 2014/59/EU.

K 42. členu

Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine. V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine preveri ustreznost načrta reševanja skupine in ga po potrebi posodobi. Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembah. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine mora pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predložiti vsakokratni posodobljeni načrt reševanja. Gre za prenos vsebin iz 12., 13. in 14. člena Direktive 2014/59/EU.

K 43. členu

S členom se določa vsebina načrta reševanja skupine. Gre za prenos vsebine iz 12. člena Direktive 2014/59/EU. Določijo se obvezni elementi načrta reševanja skupine, med njimi tudi ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja.

K 44. členu

S členom se prenašata prvi in četrti odstavek 13. člena Direktive 2014/59/EU. Določa se postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine od EU nadrejene družbe lahko zahteva, da predloži vse informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na to EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini. Določa se, katerim organom Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine, z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, pošlje informacije (npr. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe reševanja podrejenih družb). Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko pošiljanje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

K 45. členu

S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine. Gre za prenos vsebine iz 13. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje na ravni skupine prizadevati, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih po pošiljanju informacij sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Če v štirih mesecih po pošiljanju informacij skupna odločitev ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine. Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo predloži Evropskemu bančnemu organu prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi. S členom se določa tudi možnost, da Banka Slovenije pod določenimi predpostavkami lahko prekine postopek odločanja. Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve, lahko vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine znova oceni načrt reševanja skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

K 46. členu

S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini. Gre za prenos vsebine iz 13. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadevati, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v štirih mesecih po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine od organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Banka Slovenije lahko ob koncu štirimesečnega obdobja po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve. Če v štirih mesecih po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme in posodablja načrt reševanja za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji.

K 47. členu

S členom se prenaša osmi odstavek 13. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja upoštevanje odločitev v zvezi z reševanjem subjektov v skupini. Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine in odločitve posameznih organov za reševanje, ki jih ti organi sprejmejo, če skupna odločitev ni bila sprejeta z upoštevanjem 45. in 46. člena predloga zakona.

K 48. členu

Banka Slovenije lahko za posamezno banko izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic za delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, pogoje financiranja ali širše gospodarstvo. Gre za prenos vsebine prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/59/EU.

K 49. členu

S tem členom se opredeli minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja izpolnjevati ves čas, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije. Navedena zahteva se lahko izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ali kot odstotek mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU. Z navedenim členom se prenaša 45. člen Direktive 2014/59/EU.

K 50. členu

S predlaganim členom se podrobneje opredelijo obveznosti, ki se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja. Z navedenim členom se prenašata 45.b in 45.f člen Direktive 2014/59/EU.

K 51. členu

S predlaganim členom se določeni pogoji, ki jih mora upoštevati izdajatelj kvalificiranih obveznosti v zvezi z izdajo kvalificiranih obveznosti, ki so namenjene investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke. S tem se skuša preprečiti, da bi tovrstni investitorji posedovali pomemben delež teh obveznosti, ki so v primeru reševanja banke lahko predmet odpisa. Z navedenim členom se prenaša 44.a člen Direktive 2014/59/EU.

K 52. členu

S predlaganim členom se predpišejo merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih bo upoštevala Banka Slovenije. Z navedenim členom se prenaša 45.c člen Direktive 2014/59/EU.

K 53. členu

S členom se določijo pravila za izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja. Določa tudi pravila, ki jih Banka Slovenije upošteva pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo, ki skupaj z zneskom izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pomenijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Z navedenim členom se prenaša 45.c člen Direktive 2014/59/EU.

K 54. členu

S predlaganim členom se določijo dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, katerih bilančna vsota presega 100 milijard EUR. Z navedenim členom se prenaša 45.c člen Direktive 2014/59/EU.

K 55. členu

S predlaganim členom se določijo način izračuna minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, in pravila za določitev potrebnega zneska za dokapitalizacijo subjekta. Z navedenim členom se prenaša 45.c člen Direktive 2014/59/EU.

K 56. členu

S členom se določi način izračuna minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru globalne sistemsko pomembne institucije in pomembne podrejene družbe. Z navedenim členom se prenaša 45.d člen Direktive 2014/59/EU.

K 57. členu

Predlagani člen ureja vsebino v zvezi z izpolnjevanjem minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja in določa, da subjekti v postopku reševanja minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolnijo na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja. S predlaganim členom se prenaša 45.e člen Direktive 2014/59/EU.

K 58. členu

S členom se zlasti določi, da banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi. Z vidika zagotavljanja finančne stabilnosti držav, v katerih pretežno poslujejo podružnice bančnih skupin, je to zelo pomembna določba. Navedeni člen opredeljuje tudi, katere obveznosti in postavke kapitala se upoštevajo za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. S predlaganim členom se prenašata prvi in drugi odstavek 45.f člena Direktive 2014/59/EU.

K 59. členu

S členom se določijo pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije lahko odloči, da se ne uporablja zahteva iz 58. člena ZRPPB v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko tudi odloči, da podrejena družba pod določenimi pogoji minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno izpolni z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja. S predlaganim členom se prenašajo tretji, četrti in peti odstavek 45.f člena Direktive 2014/59/EU.

K 60. členu

Člen opredeljuje dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, vendar le za subjekt, ki je bodisi globalna sistemsko pomembna institucija bodisi podrejena družba, ki ni subjekt v postopku reševanja. S predlaganim členom se prenašajo četrti do deveti odstavek 45.b člena Direktive 2014/59/EU.

K 61. členu

S predlaganim členom se določi postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki sami niso subjekt v postopku reševanja. S predlaganim členom se prenaša 45.h člen Direktive 2014/59/EU.

K 62. členu

Predlagani člen se nanaša na obveznost poročanja in javnega razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede

kapitala in kvalificiranih obveznosti, bodo morali Banki Slovenije poročati o zneskih kapitala in drugih obveznostih, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu z ZRPPB. S predlaganim členom se prenašata 45.i in 45.j člen Direktive 2014/59/EU.

K 63. členu

S členom se določijo elementi, na podlagi katerih lahko Banka Slovenije obravnava kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. S predlaganim členom se prenaša 45.k člen Direktive 2014/59/EU.

K 64. členu

S predlaganim členom se določi ureditev glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po končanem reševanju. S predlaganim členom se prenaša 45.m člen Direktive 2014/59/EU.

K 65. členu

Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri subjektu reševanja podane ali bodo verjetno podane kršitve v zvezi s pogoji in zahtevami za rešljivost banke, z odredbo naloži subjektu reševanja ali odgovorni osebi subjekta reševanja, da preneha izvajati določena ravnanja ali izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se v določenem roku odpravi ugotovljena kršitev ali prepreči nastanek kršitve. Banka Slovenije v odredbi o odpravi kršitev določi rok, v katerem mora subjekt reševanja oziroma odgovorna oseba predložiti pisno poročilo, v katerem opiše sprejete ukrepe in predloži ustrezna dokazila o odpravi ali preprečitvi nastanka kršitev. Gre za prenos prvega odstavka in točke (b) drugega odstavka 111. člena Direktive 2014/59/EU.

K 66. členu

Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitev subjektu reševanja naloži enega ali več dodatnih ukrepov za odpravo kršitev. Dodatni ukrepi člena vključujejo: a) zahtevo, da subjekt reševanja ali odgovorna oseba subjekta reševanja izvede določene ukrepe za odpravo ugotovljenih kršitev, b) začasno prepoved izvajanja pooblastil posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali članov višjega vodstva subjekta reševanja ali drugih odgovornih oseb, ki so pri subjektu reševanja odgovorne za opravljanje določenih funkcij ali pooblastil, v zvezi s katerimi so ugotovljene kršitve, c) javno izjavo o vrsti kršitve ter identiteti subjekta reševanja in odgovorne osebe, ki se objavi v vsaj enem dnevnem časopisu ali drugem mediju, ki izhaja ali je dostopen javnosti na celotnem območju Republike Slovenije. Gre za prenos vsebine iz 111. člena Direktive 2014/59/EU.

K 67. členu

S členom se prenašata 112. in 113. člen Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja razkritje informacij o izrečenih ukrepih ter o identiteti kršiteljev. Pri tem se način razkritja uredi tako, kot je to urejeno v zakonu, ki ureja bančništvo.

K 68. členu

S členom se prenaša 32. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje, če banka propada ali bo verjetno propadla, če niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, in če so ukrepi za reševanje potrebni zaradi zaščite javnega interesa. Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke.

K 69. členu

Za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju

nalog nadzora, za katere je odgovorna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od razlogov, navedenih v prvem odstavku člena (npr. da so podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital). Kadar se za odločitev glede uporabe ukrepov reševanja ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

K 70. členu

S členom se prenašata prvi odstavek 81. člena in točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. Organ upravljanja banke ali drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če meni, da banka ali drug subjekt propada ali bo verjetno propadel. Banke in drugi subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena morajo na zahtevo Banke Slovenije poslati poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami, povezanimi z razlogom za propad.

K 71. členu

S predlaganim členom se prenaša drugi odstavek 27. člena Direktive 2014/59/EU. Gre za dodatni ukrep za zgodnje posredovanje, ki bo Banki Slovenije na voljo v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti.

K 72. členu

Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljani, to ugotovitev nemudoma sporoči organom, določenim v tem členu (npr. enotnemu odboru za reševanje, kadar je ta pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme financiranja reševanja na podlagi navedene uredbe). Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine o propadu ali verjetnem propadu v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega predloga zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči ustreznim organom. Pri tem zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij. Gre za prenos tretjega odstavka 81. člena Direktive 2014/59/EU.

K 73. členu

S predlaganim členom se določajo pogoji za reševanje finančnih institucij in holdingov, če ne izpolnjujejo pogojev za reševanje iz 68. člena tega zakona. V tem primeru bodo ukrepi za reševanje izrečeni, če bo ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote. S predlaganim členom se prenaša 33. člen Direktive 2014/59/EU.

K 74. členu

Predlagani člen ureja postopke prenehanja subjektov reševanja. Za banke postopek prenehanja ureja ZRPPB, za druge subjekte reševanja pa je postopek prenehanja urejen v posebnem zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

Če bo Banka Slovenije kot nacionalni organ za reševanje ocenila, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje, torej da banka propada ali bo verjetno propadla, pri tem pa niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljene, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi za zgodnje posredovanje v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom, bo začela postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

Banka Slovenije bo v primeru bančnih skupin, ki jih poleg banke lahko sestavljajo tudi druge finančne institucije, kot so finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding, predlagala sodišču, da v zvezi s temi subjekti reševanja, ki niso banke, začne postopek stečaja po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja. To bo ugotovila z odločbo, v kateri bo navedla, kateri razlogi za propad (na primer sredstva so manjša od obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti, subjekt ni sposoben poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti) so pri tem izkazani. Ne glede na druge določbe ZRPPB se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi s to odločitvijo uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora (glej 12. poglavje ZBan-2). S predlaganim členom se prenaša 32.b člen Direktive 2014/59/EU.

K 75. členu

Člen opredeljuje aktivnosti, ki jih mora izvesti Banka Slovenije, če ugotovi izpolnjevanje pogojev za reševanje v zvezi s podrejeno družbo. Člen določa tudi, kdaj Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe odloči o začetku reševanja te družbe. V členu je jasno opredeljen tudi način, kako Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ravna, če prejme informacijo organa za reševanje druge države članice v zvezi s podrejeno družbo, ki ima sedež v tej državi članici. Člen določa tudi pogoje ravnanja Banke Slovenije za reševanje podrejene družbe, ko učinki ukrepov verjetno ne bi povzročili nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici. Člen določa tudi, kako ravna Banka Slovenije, ko po posvetu z drugimi člani kolegija oceni, da učinki ukrepov za reševanje podrejene družbe ne povzročijo nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici. Člen prenaša 91. člen Direktive 2014/59/EU.

K 76. členu

Člen opredeljuje ravnanje Banke Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo. Opredeljuje informacije, ki jih mora Banka Slovenije poslati organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje. Člen določa tudi, kdaj Banka Slovenije kot organ za reševanje nadrejene družbe odloči o začetku reševanja te družbe, ki vključuje tudi shemo reševanja skupine. Člen tudi jasno določi, katere ukrepe sprejme Banka Slovenije, če ukrepi ne vsebujejo sheme reševanja skupine. Člen določa tudi, katere možne učinke načrtovanih ukrepov za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji izvaja Banka Slovenije, da se odpravijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki ukrepov na delovanje finančnega sistema v Republiki Sloveniji. Člen prenaša 92. člen Direktive 2014/59/EU.

K 77. členu

Člen opredeljuje, kako se sprejme shema reševanja skupine z upoštevanjem obstoječih načrtov za reševanje posameznih subjektov v skupini, predstavitvijo ukrepov za reševanje, pojasnjevanjem načina usklajevanja ukrepov za reševanje in določitvijo finančnega načrta. Prav tako jasno določi, kako se Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini lahko ne strinja s shemo

reševanja skupine, in opredeljuje možnosti Banke Slovenije za reševanje v primeru nestrinjanja s shemo reševanja skupine. Gre za prenos šestega in sedmega odstavka 91. člena ter prvega odstavka 92. člena Direktive 2014/59/EU.

K 78. členu

Banka Slovenije upošteva vse skupne odločitve kot dokončne. Banka Slovenije vse ukrepe na podlagi odločitev izvede brez odlašanja ob ustreznem upoštevanju nujnosti. Člen prenaša 91. člen Direktive 2014/59/EU.

K 79. členu

Člen opredeljuje pogoje za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Vsi ukrepi se izvedejo ob sodelovanju pristojnega ministrstva, Vlade Republike Slovenije in Banke Slovenije. Člen opredeljuje tudi pogoje, zaradi katerih Banka Slovenije lahko pristojnemu ministrstvu predlaga uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije. Člen prenaša 37. in 56. člen Direktive 2014/59/EU.

K 80. členu

Banka Slovenije pred odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje pridobi neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja ter tudi začasno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja. Neodvisno vrednotenje opravi revizor, revizijska služba ali drug strokovnjak, neodvisen od Banke Slovenije, drugih državnih organov in subjekta reševanja. Zoper vrednotenje ni posebnega postopka sodnega varstva niti ni mogoča posebna pritožba ali ugovor v postopku odločanja Banke Slovenije. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 81. členu

Člen opredeljuje cilj predhodnega vrednotenja, in sicer se z njim zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja. Opredeljuje tudi, za katere namene se uporabi predhodno vrednotenje. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 82. členu

Člen opredeljuje načela predhodnega vrednotenja. Predhodno vrednotenje mora temeljiti na konservativnih predpostavkah, vključno s stopnjo neplačil in pomembnostjo izgub. Člen tudi jasno opredeli, kaj se upošteva in kaj se ne sme upoštevati pri predhodnem vrednotenju. Gre za prenos petega odstavka 36. člena Direktive 2014/59/EU.

K 83. členu

Predhodno vrednotenje se dopolni z dokumentacijo iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta reševanja, ki je opredeljena v tem členu. V primerih, zajetih v 67. členu tega zakona, se dokumentacija dopolni tudi z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja na podlagi tržne vrednosti. Predhodno vrednotenje se dopolni tudi z informacijami o razvrstitvi delničarjev in upnikov v prednostne razrede ob nastanku insolvenčnega postopka ter z oceno obravnave, ki bi je bil deležen posamezni razred delničarjev in upnikov, če bi v okviru običajnega insolvenčnega postopka prišlo do prenehanja subjekta reševanja. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 84. členu

Člen opredeljuje, kdaj in pod kakšnimi pogoji Banka Slovenije izvede začasno predhodno vrednotenje ter način njegove uporabe in postopke v zvezi z začasnim predhodnim vrednotenjem. Člen opredeljuje tudi namen neodvisnega vrednotenja in ravnanje Banke Slovenije, kadar je ocena neto vrednosti

sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 85. členu

Banka Slovenije z upoštevanjem zadevnih regulativnih tehničnih standardov s podzakonskimi predpisi podrobneje določi merila za presojo in metodologijo v zvezi z vrednotenjem, pri čemer se predhodno posvetuje z Agencijo za revidiranje.

K 86. členu

S predlaganim členom (in tudi s 87. do 90. členom) se ureja mirovanje obveznosti banke. Gre za zelo pomemben ukrep v postopku reševanje banke, s katerim bo Banka Slovenije lahko odločila o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka bo subjekt reševanja, če bodo izpolnjeni zakonski pogoji. Ukrep bo Banka Slovenije lahko izrekla že, kadar bo ugotovila, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, pri čemer ukrepi zasebnega sektorja ne bodo nemudoma razpoložljivi, da bi se preprečil propad subjekta reševanja, mirovanje obveznosti pa bo nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje njegovega finančnega stanja. Ta člen tako opredeljuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije lahko odloči o mirovanju vseh obveznosti banke. Iz ukrepa mirovanja obveznosti so izvzete obveznosti v razmerju do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih bank. S predlaganim členom se prenašata drugi in peti odstavek 33.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 87. členu

Člen ureja obdobje mirovanja obveznosti banke, ki mora biti čim krajše in ne sme presegati najkrajšega obdobja, ki je nujno za uresničitev namenov iz 3. in 4. točke prvega odstavka 86. člena tega zakona. Po poteku obdobja mirovanja mirovanje preneha učinkovati, obveznost plačila ali izročitve, ki zapade med obdobjem mirovanja, pa se izvede takoj po izteku navedenega obdobja. S predlaganim členom se prenaša četrti odstavek 33.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 88. členu

Člen ureja obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti. Banka Slovenije bo o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvestila subjekt reševanja, pristojni organ države članice, v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek, enotni odbor za reševanje, organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika, Ministrstvo za finance, Odbor za finančno stabilnost in ESRB. Banka Slovenije bo odločbo objavila tudi na svoji spletni strani. Subjekt reševanja bo informacijo o izdani odločbi objavil na svoji spletni strani, hkrati pa jo bo objavil tudi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu. S predlaganim členom se prenaša osmi odstavek 33.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 89. členu

Člen ureja dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti, in sicer bo Banka Slovenije lahko v okviru uporabe instrumenta mirovanja obveznosti odločila tudi, da se omejijo pravice zavarovanih upnikov glede uveljavljanja jamstva v zvezi s premoženjem subjekta reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti ter pravica nasprotnih strank do odpovedi v zvezi s pogodbo, sklenjeno s subjektom reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti. S predlaganim členom se prenašata deseti in enajsti odstavek 33.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 90. členu

Člen ureja uporabo pooblastil za mirovanje na podlagi drugih predpisov. Določbe tega zakona glede uporabe instrumenta mirovanja obveznosti tako ne bodo vplivale na uporabo določb drugih predpisov ali izvajanje pooblastil na njihovi podlagi, kadar določajo mirovanje obveznosti za subjekte reševanja, preden so v zvezi z njim ugotovljene okoliščine, da propada ali bo verjetno propadel, ali ki presega področje uporabe in trajanje mirovanja obveznosti, v povezavi s postopki zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ki se uporabljajo v zvezi s tem subjektom. S predlaganim členom se prenaša deveti odstavek 33.a člena Direktive 2014/59/EU.

K 91. členu

Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij in ob izpolnjenih pogojih sprejme odločitev o začetku reševanja. Pri tem izda odločbo o začetku postopka reševanja, ki mora vsebovati ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje, instrumente za reševanje in navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava uporabiti v zvezi z ukrepi za reševanje. Banka Slovenije sprejme odločitev in uporabo ukrepov za reševanje z upoštevanjem Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen prenaša 34. in 82. člen Direktive 2014/59/EU.

K 92. členu

Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov reševanja, da se dosežejo cilji reševanja. Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi reševanja samostojno ali v kombinaciji, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje in doseganje ciljev reševanja. Ko je uporabljen instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za uveljavljanje pravic delavcev v zvezi s prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi posvetuje. Člen prenaša 31., 34. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 93. členu

Če prenehajo razlogi za reševanje, izda Banka Slovenije odločbo o zaključku postopka reševanja.

K 94. členu

V postopku reševanja subjekta reševanja Banka Slovenije uporablja enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje. Banka Slovenije lahko uporabi različne kombinacije instrumentov za reševanje oziroma posamezni instrument uporabi večkrat. V primeru uporabe instrumenta odpisa ali konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi drug instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti. Instrument izločitve sredstev sme Banka Slovenije uporabiti le skupaj z drugim instrumentom za reševanje. Ob uporabi le instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene banke v postopku, ki vključuje prenos samo dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Člen prenaša 37. člen Direktive 2014/59/EU.

K 95. členu

Obravnava delničarjev in upnikov mora biti v primeru uporabe instrumentov za reševanje taka, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku. Instrument odpisa in konverzije se uporabi tako, da delničarji in upniki nimajo

večjih izgub kot v primeru reševanja subjekta po običajnem insolvenčnem postopku. Člen prenaša 73. člen Direktive 2014/59/EU.

K 96. členu

Člen ureja izključitev uporabe drugih predpisov za izvajanje pooblastil Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje. Ne uporabljajo se predpisi, ki določajo pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa ali druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja. Izključujejo se prepisi, ki določajo zahteve glede obveščanja, objave obvestil ali prospektov, prav tako se izključujejo zahteve drugih predpisov glede omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti. Izključijo se tudi predpisi, ki določajo omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju ali pogodb o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s pobotom ali izvrševanja dogovorov o poravnavi. Člen prenaša 63. in 118. člen Direktive 2014/59/EU.

K 97. členu

Člen določa, kdaj Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti. Natančneje določa tudi, kdaj se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, ter kdaj se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla. Banka Slovenije mora pred uporabo tega instrumenta pridobiti predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjektov reševanja. Ocena vrednosti je podlaga za opis kapitalskih instrumentov in opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalskih instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente. Prav tako se instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izdane ali dodeljene po konverziji. Člen prenaša tretji odstavek 46. člena, 47., 59. člen, drugi, tretji in peti odstavek 60. člena ter tretji odstavek 61. člena Direktive 2014/59/EU.

K 98. členu

Člen ureja pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti. Če so kapitalski instrumenti, ki jih izda subjekt reševanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, za izpolnjevanje kapitalskih zahtev pripoznani na posamični podlagi, je za ugotavljanje teh pogojev pristojna Banka Slovenije. Tudi sicer so te pristojnosti Banke Slovenije omejene na subjekte reševanja, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji. S členom se prenaša 61. člen Direktive 2014/59/EU.

K 99. členu

Člen ureja ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko. Banka Slovenije bo morala v primeru podrejene družbe, ki je izdala kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti obvesti konsolidacijskega nadzornika in organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja. Obvestilu bo priložila obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov pri podrejeni družbi. Še pred izvedbo ukrepa bo Banka Slovenije po posvetovanju s pristojnimi organi ocenila, ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep. S členom se prenaša 62. člen Direktive 2014/59/EU.

K 100. členu

Člen določa, kako lahko Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov. Člen določa namen uporabe tega instrumenta, in sicer se uporabi za dokapitalizacijo subjekta reševanja v obsegu, da banka znova izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, za zagotovitev kapitala premostitveni banki ali družbi za upravljanje sredstev ter za prenos zmanjšanih terjatev iz naslova delnega odpisa obveznosti na premostitveno banko, na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na družbo za upravljanje sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev. Uporaba instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, je dopustna le, če obstaja razumna možnost, da bo s tem omogočena ponovna vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja. Če ti pogoji niso izpolnjeni, ostane Banki Slovenije uporaba instrumenta odpisa in konverzije obveznosti skupaj z drugimi instrumenti za reševanje. Člen prenaša 43., 46. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 101. členu

Člen opredeljuje zlasti, katere obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov in za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države, so iz tega ukrepa izvzete. Člen prenaša 44. člen Direktive 2014/59/EU.

K 102. členu

Člen pooblašča Banko Slovenije glede izključitve določene obveznosti v okviru uporabe instrumenta za odpis in konverzijo obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov. Na podlagi izpolnjenega pogoja za celotno ali delno izključitev kvalificirane obveznosti oziroma določenega prednostnega razreda se ustrezno poveča obseg odpisa ali konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, pri tem pa se upošteva pogoj, da noben upnik ne utрпи večjih izgub kot pri prenehanju subjekta reševanja v okviru insolvenčnega postopka. V primeru celotne ali delne izključitve obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, oziroma določenega prednostnega razreda teh obveznosti lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme financiranja reševanja. Banka Slovenije lahko zagotovi tudi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja. Člen prenaša tretji in četrti odstavek 44. člena Direktive 2014/59/EU.

K 103. členu

Člen ureja pogodbeno priznanje pooblastil za reševanje z zasebnimi sredstvi upnikov, v okviru katerega mora pogodba, ki je podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije, vključevati tudi določilo, da upnik ali nasprotna stranka sporazuma prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije v okviru postopka reševanja. Člen prenaša 55. člen Direktive 2014/59/EU.

K 104. členu

Člen ureja uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov. Kadar bo subjekt reševanja ocenil, da vključitev pogodbenega določila o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije na podlagi ukrepov Banke Slovenije, v posamezne pogodbene ureditve s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, bo o svoji oceni obvestil Banko Slovenije in v obvestilu navedel razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasnil razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja pa ne bo mogel uveljavljati opustitve zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega kapitala in nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg. S členom se prenašata drugi in sedmi odstavek 55. člena Direktive 2014/59/EU.

K 105. členu

Člen opredeljuje posebna pravila v zvezi z odpisom in konverzijo izvedenih finančnih instrumentov. Ključno pravilo je, da Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le pri istočasnem ali predhodnem prenehanju pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter pri morebitnem pobotu obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, vsebuje dogovor o izravnavi. Pri tem lahko Banka Slovenije odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije obveznosti. Člen prenaša 49. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 106. členu

Člen ureja načrt reorganizacije poslovanja v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov. Banka Slovenije bo od subjekta reševanja zahtevala, da ji v enem mesecu po uporabi tega instrumenta izdelata in predloži načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje elemente, podrobneje navedene v tem členu. Člen prenaša 51. in 52. člen Direktive 2014/59/EU.

K 107. členu

V dogovoru s pristojnimi organi Banka Slovenije oceni verjetnost izvedbe ukrepov za reorganizacijo poslovanja, ki jo predvideva načrt reorganizacije poslovanja, in na podlagi pozitivne ocene potrdi načrt reorganizacije poslovanja. Če Banka Slovenije načrta ne potrdi, o tem obvesti subjekt reševanja, vključno z razlogi za zavrnitev potrditve, in zahteva spremembo ali dopolnitev načrta. Subjekt reševanja mora v dveh tednih predložiti nov načrt za reorganizacijo poslovanja. Upravljalni organi subjekta reševanja ali izredni upravitelji redno poročajo in predložijo Banki Slovenije poročilo o napredku pri izvajanju načrta. Člen prenaša 52. člen Direktive 2014/59/EU.

K 108. členu

Banka Slovenije za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje. Člen pri tem določa, kako se ugotovi znesek potrebnega kapitala (znesek kapitala, potrebnega za pokrivanje ugotovljenih izgub, in znesek kapitala, potrebnega za obnovitev količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke). Banka na podlagi ugotovljene ocene in vrstnega reda odpisa konverzije določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente, kvalificirane obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov. Ob uporabi instrumenta izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa ali konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ustrezno upošteva tudi konservativno oceno upravljavca sredstev. Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditve poročanja in obdelave podatkov, temelječih na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja. Člen prenaša 46. člen Direktive 2014/59/EU.

K 109. členu

Člen podrobneje določa vrstni red odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov. Pravilo je, da se pri tem upošteva obratni vrstni red kot za insolvenčne postopke. Člen prenaša 43., 48. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 110. členu

Banka Slovenije o odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, odloči z odločbo, pri čemer ta člen opredeljuje vsebino tovrstne odločbe. Člen prenaša 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 111. členu

Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta, kvalificirane obveznosti ali drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika takšne obveznosti posledice. Tako denimo prenehajo obveznost subjekta reševanja v višini odpisane glavnice instrumenta oziroma neporavnane zneska obveznosti ter vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, povezane z odpisanim instrumentom, ki niso bile upoštevane v času uporabe instrumenta opisa. Imetnik kapitalskega instrumenta oziroma upnik obveznosti tudi nima pravice uveljavljati nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika, razen v primeru terjatev iz naslova instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa, in obveznosti za plačilo odškodnine, če je bila odločitev o odpisu nezakonita. Člen prenaša 53. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 112. členu

Člen ureja določitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije. Banka Slovenije pri tem upošteva, da je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti in da je menjalno razmerje poznejšega prednostnega razreda ugodnejše v primerjavi z menjalnim razmerjem, ki se uporabi za kapitalске instrumente predhodnega prednostnega razreda. Člen prenaša 50., 54. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 113. členu

Člen opredeljuje obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji z vidika ureditve v zakonu, ki ureja bančništvo. Pravilo je, da mora upravičeni pridobitelj, če bi na podlagi instrumenta konverzije kapitalskega instrumenta ali obveznosti in na podlagi dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje pridobiti praviloma pred uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskega instrumenta ali obveznosti. Banka Slovenije lahko glede na okoliščine posameznega primera od Evropske centralne banke zahteva hitrejši odziv odločanja v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža, kot je predpisan v zakonu. Člen prenaša 38., 47. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 114. členu

Člen določa postopek prevzema novih lastniških instrumentov v primeru konverzije. Vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije v sodni register predlaga Banka Slovenije najpozneje v osmih dneh od izdaje odločbe. Banka Slovenije tudi objavi poziv upravičnim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente. Banka Slovenije mora v pozivu navesti znesek povečanja osnovnega kapitala in razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Navesti mora tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičenci eno leto po objavi niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun upravičencev.

K 115. členu

Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije. Člen tako podrobneje določa

aktivnosti, ki jih v ta namen lahko izvede Banka Slovenije. Člen prenaša 2., 47., 53. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 116. členu

Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja s prenosom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja, pri čemer njegovo soglasje ni potrebno. Vsi prenosi se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu. Vsa prodaja se vodi pregledno ter ob upoštevanju tržnih pogojev in pravil Evropske unije o državni pomoči. Člen prenaša 38. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 117. členu

Člen omogoča povratni prenos posameznih sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih s subjekta reševanja na prevzemnika, po uporabi instrumenta prodaje poslovanja. Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje subjekta reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških papirjev. Subjekt reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, tudi ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnice ali druge lastniške sestave. Člen prenaša 38. člen Direktive 2014/59/EU.

K 118. členu

Člen ureja obravnavo kvalificiranih deležev pri prenosu lastniških instrumentov. V skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, mora prevzemnik, ki bi na podlagi prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja pridobil ali povečal kvalificirani delež, pridobiti dovoljenje za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža, praviloma pred uporabo tega instrumenta. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije od Evropske centralne banke zahteva krajši rok, kot je prepisan v zakonu, ki ureja bančništvo, za sprejetje odločitve v zvezi z izdajo dovoljenja za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža. Člen prenaša 38. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 119. členu

Člen opredeljuje pravice v zvezi s prenosom prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti subjekta. Prevzemnik mora v tovrstnih primerih imeti ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov reševanja. V primeru prenosa sredstev, pravic in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih ali finančnih storitev se prevzemnik šteje za pravnega naslednika subjekta reševanja z vsemi pravicami, kot jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik. Prevzemnik lahko ohranja tudi pravico do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ob izpolnjevanju pogojev v teh sistemih. Člen prenaša 38. člen Direktive 2014/59/EU.

K 120. členu

Člen opredeljuje postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja. Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja. Člen določa tudi merila, ki jih pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva Banka Slovenije. Člen prenaša 38. in 39. člen Direktive 2014/59/EU.

K 121. členu

Člen opredeljuje izraz »premostitvena banka«, in sicer je to pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje delnic bank v postopku reševanja oziroma prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij bank v postopku reševanja. Na prevzemno banko lahko Banka Slovenije prenese delnice ali druge lastniške instrumente, izdane v postopku reševanja, ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posameznim ali več bankam v postopku reševanja. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 122. členu

Člen ureja ustanovitev premostitvene banke. Premostitvena banka se lahko ustanovi kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali kot delniška družba oziroma družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga, v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Člen določa tudi, kako se zagotovijo ustanovni kapital premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v vlogi skupščine premostitvene banke. Člen prenaša 40. in 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 123. členu

Člen opredeljuje ustanovitev premostitvene banke kot banke, za katero se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo. Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede šele, ko premostitvena banka pridobi dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti kot banka. Izjemoma lahko premostitvena banka pridobi dovoljenje za upravljanje storitev tudi, če ob ustanovitvi ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev, ki jih določa zakon, vendar so podani razlogi, da jih bo izpolnila ob najkrajšem možnem času. Ob razlogih za predčasno izdajo dovoljenja za upravljanje storitev Banka Slovenije obvesti Evropsko centralno banko. Za nadzor nad delovanjem premostitvene banke se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo. Člen prenaša 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 124. členu

Člen opredeljuje prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko, ki se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije. Za prenos na premostitveno banko se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo. Banka Slovenije pri prenosu zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki se prenesejo s subjekta reševanja na premostitveno banko ali se zagotovijo banki iz drugih virov. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 125. členu

Člen pod določenimi pogoji omogoča prenos posameznih sredstev, pravic in obveznosti ter delnic in drugih lastniških instrumentov, prenesenih na premostitveno banko, nazaj na banko v postopku reševanja ali na prvotne lastnike. Člen tudi določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije lahko odloči o povratnem prenosu. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 126. členu

Člen ureja poslovanje premostitvene banke. Premostitveno banko vodi in zastopa uprava premostitvene banke s ciljem, da se ohrani dostop do kritičnih funkcij ali uspešno proda premostitvena banka in tudi delnice banke v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko tudi odloči, da se vse prodajne aktivnosti premostitvene banke prenesejo na tretjo osebo. Premostitvena banka pri uresničevanju ciljev poslovanja ne prevzema nikakršne odgovornosti ali obveznosti do delničarjev,

imetnikov drugih lastniških deležev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja. Člen prenaša 40. in 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 127. členu

Člen opredeljuje druge posledice, ki se pojavljajo v zvezi s prenosom na premostitveno banko, in sicer pravno nasledstvo ter uveljavljanje pravice do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja. Člen prenaša 38. in 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 128. členu

Člen določa, kdaj premostitvena banka preneha. Prvi način prenehanja je, da se premostitvena banka združi z drugim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta. Drugi način prenehanja je, da se delnice premostitvene banke v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom, tako da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta. Preostali načini prenehanja premostitvene banke se nanašajo predvsem na prodajo zasebnemu kupcu, izčrpanje vseh sredstev premostitvene banke in hkratno poravnavo vseh njenih obveznosti ter na iztek dvoletnega obdobja zadnjega prenosa na premostitveno banko. Banka Slovenije ima možnost podaljšanja ali skrajšanja dvoletnega obdobja zadnjega prenosa na premostitveno banko. Člen prenaša 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 129. členu

Člen opredeljuje instrument izločitve sredstev, v okviru katerega Banka Slovenije prenese sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, s subjekta reševanja ali premostitvene institucije na družbo za upravljanje sredstev. Člen določa tudi pogoje, kdaj se ta instrument lahko uporabi. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 130. členu

Člen ureja ustanovitev družbe za upravljanje sredstev. Banka Slovenije ustanovi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Ustanovitveni kapital se zagotovi s konverzijo kapitalskih instrumentov, iz sredstev enotnega sklada za reševanje oziroma iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežno državni lasti. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 131. členu

Člen ureja postopek prenosa sredstev, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje. Prenos se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije, pri čemer se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja. Prav tako se ne zahteva soglasje upnikov, dolžnikov ali katere koli tretje osebe, ki uveljavljajo pravice v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenašajo. Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z merili iz 68. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državni pomoči. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 132. členu

Po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za upravljanje sredstev lahko Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu tako, da se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki so bili preneseni na družbo za upravljanje sredstev, prenesejo nazaj na subjekt reševanja. Subjekt reševanja ne more zavrniti predmeta povratnega prenosa. Člen določa tudi pogoje, pod katerimi je povratni prenos dopusten. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 133. členu

S tem členom se ureja poslovanje družbe za upravljanje sredstev. Uprava družbe za upravljanje sredstev vodi in zastopa družbo s ciljem doseganja optimalnih vrednosti prenesenih sredstev. Navedene cilje družba za upravljanje sredstev lahko doseže s prodajo družbe za upravljanje sredstev ali prenehanjem družbe za upravljanje sredstev v običajnem insolvenčnem postopku. Banka Slovenije lahko poslovanje družbe za upravljanje sredstev po potrebi tudi omeji z navodili, ki jih mora uprava te družbe upoštevati. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 134. členu

Člen ureja pravne posledice začetka reševanja in uporabe ukrepov za reševanje. Pravne posledice za subjekt reševanja nastanejo z vročitvijo odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o začetku reševanja, in trajajo do izdaje odločbe o prenehanju reševanja oziroma do začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja. Pravne posledice nastanejo za subjekt reševanja, delničarje, upnike in druge osebe z dnem objave odločbe. Člen prenaša 53. člen Direktive 2014/59/EU.

K 135. členu

Z začetkom postopka reševanja prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini subjekta reševanja. Uprava subjekta reševanja mora z začetkom postopka reševanja upoštevati navodila Banke Slovenije v zvezi z vodenjem in zastopanjem. Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja izvaja Banka Slovenije. Ne glede na zakon, ki ureja gospodarske družbe, in zakon, ki ureja bančništvo, sprejema Banka Slovenije vse odločitve v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Člen prenaša 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 136. členu

Člen določa splošno omejitev poslov subjekta reševanja po začetku postopka reševanja. Subjekt reševanja lahko opravlja le redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnava svoje obveznosti iz tega naslova, razen če ta zakon ali Banka Slovenije na podlagi pooblastil v skladu z njim ne določi drugače. Člen določa tudi posle, ki jih banka po začetku postopka reševanja lahko izvaja le ob predhodnem soglasju Banke Slovenije.

K 137. členu

Člen določa, kako se obravnavajo posamezne pogodbene ureditve zaradi začetka postopka reševanja. Uporaba ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem sama po sebi še ne šteje za dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja, oziroma postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme. Če se v primeru uporabe pooblastil za mirovanje obveznosti v skladu s 86. členom tega zakona, ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, samo uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli izvajal pravico do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi, ali vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi. Člen prenaša 68. člen Direktive 2014/59/EU.

K 138. členu

Člen opredeljuje posledice, ki nastanejo zaradi začetka reševanja subjekta, in sicer po začetku postopka reševanja ni mogoče uvesti običajnih insolvenčnih postopkov v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen na podlagi predloga, ki ga pristojnemu sodišču predloži Banka Slovenije. Člen tudi jasno opredeljuje, da v primeru uporabe instrumenta za reševanje, ki vključuje prenos sredstev pravic ali obveznosti banke oziroma subjekta na drugo osebo, teh poslov ni mogoče izpodbijati v morebitnem poznejšem običajnem insolvenčnem postopku, ki se začne zoper subjekt reševanja. Poleg tega lahko Banka Slovenije od pristojnega sodišča zahteva prekinitve postopka, če subjekt reševanja sodeluje v katerem koli sodnem ali upravnem postopku kot stranka. Sodišče oziroma drug organ lahko dovoljuje svoj postopek v zvezi s subjektom reševanja le ob prejetju obvestila Banke Slovenije, da so razlogi za prekinitve postopka prenehali. Člen prenaša 37. in 86. člen Direktive 2014/59/EU.

K 139. členu

Člen ureja izredno upravo, ki jo v banki, pri kateri so podani pogoji za reševanje, imenuje Banka Slovenije. Člen ureja pravne posledice, ki nastanejo z vročitvijo odločbe o izredni upravi, in vsebino vpisa v sodni register. Člen prenaša 35., 63. in 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 140. členu

Člen določa izvajanje pristojnosti izredne uprave, ki jih Banka Slovenije lahko izvaja neposredno ali posredno z imenovanjem enega ali več izrednih upraviteljev, ki opravljajo funkcijo člana izredne uprave v banki. Če Banka Slovenije neposredno izvaja pristojnosti izredne uprave, zastopa in vodi posle banke Svet Banke Slovenije, ki za opravljanje posameznih nalog lahko pooblasti druge osebe. Ko Banka Slovenije neposredno izvaja funkcije in pooblastila izredne uprave, se člani Sveta Banke Slovenije ne obravnavajo kot člani uprave ali nadzornega sveta. Banka Slovenije tudi ne prevzema funkcije in odgovornosti člana uprave ali člana nadzornega sveta, kot je urejeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih. Člen prenaša 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 141. členu

Člen opredeljuje pogoje za imenovanje izrednih upraviteljev. Izredni upravitelj, ki ga imenuje Banka Slovenije, mora biti strokovno usposobljen ter mora imeti znanje, veščine in izkušnje za izvajanje funkcije in nalog izrednega upravitelja v banki. Izredni upravitelji so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 142. členu

Člen določa pooblastila in dolžnosti, ki jih imajo izredni upravitelji. Vsa pooblastila in dolžnosti izrednih upraviteljev Banka Slovenije opredeli v odločbi o imenovanju. Pooblastila morajo izredni upravitelji izvajati v skladu z navodili Banke Slovenije, ki navedena pooblastila lahko kadar koli prekliče ali omeji. Izredni upravitelji v skladu s pooblastili Banke Slovenije sprejmejo vse ukrepe, potrebne za doseganje ciljev reševanja, ne glede na druge predpise in interne akte, ki urejajo pooblastila organov v zvezi z izvajanjem določenih ukrepov in aktivnosti. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 143. členu

Člen ureja poročila izrednega upravitelja. Ta mora v dveh mesecih po imenovanju Banki Slovenije predložiti poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi, načrt ukrepov, ki jih bo izredna uprava izvedla z namenom reševanja banke, ter opredeliti roke, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov. Člen tudi določa obveznost izrednega upravitelja, da Banki Slovenije poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ter jo obvešča o vseh

pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja.

Izredni upravitelj mora Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona obveščati tudi o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanjih, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen.

K 144. členu

Člen ureja položaj razrešenih članov uprave banke. Ti morajo v trenutku imenovanja izredne uprave v banki tej nemudoma predati vse posle, omogočiti dostop do poslovne dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov. Na zahtevo izredne uprave morajo podati tudi dodatna pojasnila. Razrešeni člani niso upravičeni do nadomestil, določenih v internih aktih banke ali dogovorjenih s pogodbami.

K 145. členu

S členom je urejeno trajanje mandata izredne uprave v banki, ki se lahko imenuje največ za eno leto in se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če so ob podaljšanju še izpolnjeni pogoji za izredno upravo in je podaljšanje nujno za doseg ciljev reševanja, vendar največ do zaključka reševanja. Skupno trajanje mandata izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 146. členu

Člen ureja splošna pooblastila Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem ukrepov reševanja in določa, da Banka Slovenije za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za reševanje ali doseganja enega ali več ciljev reševanja med drugim lahko: a) odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic, b) zahteva, da upravljavec organiziranega trga začasno ustavi trgovanje s finančnim instrumentom ali umakne finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu, c) zahteva, da si subjekt reševanja in prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč, č) zahteva od banke ali njene nadrejene banke, da izda ustrezne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti. S tem členom se prenašata 64. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 147. členu

S členom je urejena sprememba pogojev dolžniških instrumentov in obveznosti. Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem ukrepov reševanja glede dolžniških instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije in ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti. Pri tem so dolžniški instrumenti obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov. Člen prenaša 2. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 148. členu

S tem členom je opredeljena zahteva za zagotavljanje storitev in prostorov. Določeno je, da Banka Slovenije lahko zahteva, da subjekt reševanja ali drugi subjekt v skupini zagotovi ustrezne operative storitve ali prostore, da se prevzemniku, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, omogoči učinkovito opravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile nanj prenesene. Banka Slovenije izvaja pooblastila iz prejšnjega stavka tudi v zvezi z zahtevo organa za reševanje v drugi državi članici glede storitev in

prostorov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji. S členom se prenaša 65. člen Direktive 2014/59/EU.

K 149. členu

V tem členu je opredeljeno, kako lahko Banka Slovenije uporabi pooblastilo za določitev mirovanja posameznih obveznosti subjekta reševanja. Člen določa, da Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju. Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja. Člen določa tudi, katere obveznosti subjekta reševanja so izvzete iz mirovanja. Člen prenaša 69. člen Direktive 2014/59/EU.

K 150. členu

Člen določa omejitve uveljavljanja pravic upnikov do poplačila njihovih terjatev iz premoženja banke, ki je v postopku reševanja. Ta pravica se lahko omeji ne glede na to, ali: a) je ta vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja, b) je nastala na podlagi pogodbe ali zakona, c) zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države. Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov. Člen prenaša 70. člen Direktive 2014/59/EU.

K 151. členu

Člen ureja mirovanje pravice do odpovedi in določa, da Banka Slovenije lahko odloči, da morebitna pravica do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, miruje od trenutka objave odločitve o mirovanju do polnoči naslednjega dne po objavi odločitve o mirovanju. Mirovanje se ne uporablja v zvezi s pravico do odpovedi, vzpostavljeno v korist sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in v korist centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih bank. Člen prenaša 71. člen Direktive 2014/59/EU.

K 152. členu

Člen ureja pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja. Subjekti reševanja morajo v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključiti pogodbeno določilo, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu s 86. do 90. členom ter 149. do 151. členom tega zakona ali za njihovo omejitev, in da zanje veljajo zahteve iz 137. člena tega zakona. Tudi EU nadrejene družbe morajo zagotoviti, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določila, s katerimi izključijo možnost, da bi lahko bilo izvajanje pooblastil Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitev veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami. S členom se prenaša 71.a člen Direktive 2014/59/EU.

K 153. členu

Člen opredeljuje pridobitev neodvisne ocene obravnave upnikov in delničarjev. Banka Slovenije v največ šestih mesecih po izvedenem ukrepu ali ukrepih za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi ukrepov reševanja delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani

slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajni insolvenčni postopek. Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdelava ocenjevalec, ki ga imenuje Banka Slovenije. Člen prenaša 36., 74. in 75. člen Direktive 2014/59/EU.

K 154. členu

V tem členu je opredeljena obravnava nasprotnih strank pri delnem prenosu. Banka Slovenije v zvezi z uporabo ukrepov reševanja, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti s subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, upošteva zaščitne ukrepe iz tega člena, zlasti v zvezi z: a) dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva ali zavarovanja zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila njenih terjatev iz sredstev ali pravic, ki se prenašajo, b) dogovori o finančnem zavarovanju, pri katerih lastninska pravica na finančnem instrumentu, gotovini ali bančnem posojilu v času trajanja dogovora preide z dajalca finančnega zavarovanja na prejemnika finančnega zavarovanja z namenom, da se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti subjekta reševanja, c) dogovori o izravnavi obveznosti iz naslova kritih obveznic. Člen prenaša 76., 77., 78. in 79. člen Direktive 2014/59/EU.

K 155. členu

Člen ureja varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter določa, da uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti s subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ne vpliva na pravice in obveznosti subjekta reševanja do plačilnih in poravnalnih sistemov, pri katerih je v skladu s predpisi zagotovljena dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, tako, kot je določeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov. Člen prenaša 80. člen Direktive 2014/59/EU.

K 156. členu

Člen opredeljuje uporabo sredstev iz sistema jamstva za vloge pri reševanju in določa, da če se v okviru ukrepov za reševanje ohranja dostop vlagateljev do zajamčenih vlog, sistem jamstva za vloge z upoštevanjem vrednotenja prispeva k reševanju: a) če se uporabi instrument odpisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti: znesek, ki bi se iz naslova zajamčenih vlog odpisal za pokrivanje izgub banke v skladu s 1. točko prvega odstavka 86. člena tega zakona, če bi se zajamčene vloge pri uporabi tega instrumenta odpisale v enaki meri kot obveznosti istega prednostnega razreda, ali b) če se uporablja eden ali več drugih instrumentov za reševanje: znesek izgub, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Sistem jamstva za vloge zagotovi plačilo prispevka na podlagi odločbe Banke Slovenije. Prispevek sistema jamstva za vloge se zagotovi v denarju. Člen prenaša 109. člen Direktive 2014/59/EU.

K 157. členu

Člen ureja shemo financiranja reševanja in določa, da če uporaba ukrepov reševanja, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme financiranja reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona. Shema financiranja reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije zagotovijo podružnice bank tretjih držav. Člen prenaša 99. člen ter prvi in tretji odstavek 100. člena Direktive 2014/59/EU.

K 158. členu

Člen ureja prispevke za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Določa, da vse banke, vključno s premostitveno banko, kadar je ustanovljena, zagotovijo predhodne letne prispevke ter izredne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Uredbo 2015/63/EU. Člen prenaša tretji odstavek 100. člena Direktive 2014/59/EU.

K 159. členu

Člen ureja predhodne prispevke podružnic bank tretjih držav in določa, da kreditna institucija tretje države plača zagotovi (enkratni) predhodni prispevek za reševanje, ko v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, pridobi dovoljenje za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije določi višino prispevka za reševanje, ki ga mora plačati kreditna institucija tretje države članice v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji v okviru dovoljenja za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji.

K 160. členu

Člen ureja odločbo o plačilu prispevkov in določa, da Banka Slovenije naloži plačilo prispevka za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje in predhodnega prispevka podružnic bank tretjih držav z odločbo o plačilu prispevka, v kateri opredeli vrsto in višino prispevka, rok za plačilo prispevka in račun, na katerega se plača prispevek.

K 161. členu

Člen ureja plačilo prispevka in izvršitev odločbe, pri čemer določa, da če banka ali kreditna institucija tretje države v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji ne plača prispevka na podlagi odločbe o plačilu prispevka v roku, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga prisilno izvršitev odločbe o plačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za prisilno izvršitev davčnih obveznosti in v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače. Člen prenaša četrti odstavek 103. člena Direktive 2014/59/EU.

K 162. členu

Člen ureja prenos v enotni sklad za reševanje in upravljanje sredstev pri Banki Slovenije ter določa, da Banka Slovenije za plačilo prispevkov, ki jih plačajo banke na podlagi 135. in 136. člena tega zakona, odpre in vodi ločeni denarni račun za plačilo prispevkov bank za enotni sklad za reševanje ter ločeni račun za plačilo prispevkov EU podružnice. Banka Slovenije denarna sredstva, ki jih plačajo banke za namene enotnega sklada za reševanje, prenese v skladu s Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje. Banka Slovenije sklepa posle upravljanja izločenih sredstev za reševanje v svojem imenu in za račun izločenih sredstev. Obveznosti in stroški v zvezi z upravljanjem se poplačajo v breme izločenih sredstev za reševanje.

K 163. členu

Člen ureja uporabo sredstev iz sheme financiranja reševanja in določa, da se sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo financiranja reševanja lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje pod pogoji, ki jih določata Uredba 806/2014/EU in ta zakon. Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona. Člen prenaša 100., 101. in 103. člen Direktive 2014/59/EU.

K 164. členu

Člen ureja kolegij za reševanje in določa, da organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz tega zakona. Kolegij za reševanje se lahko po potrebi vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanje z organi za reševanje iz tretjih držav. Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje. Člen prenaša 88. člen Direktive 2014/59/EU.

K 165. členu

Člen ureja evropski kolegij za reševanje in določa, da kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, nadrejeno ali podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje. Določa tudi pravila za določitev organa za reševanje, ki predseduje evropskemu kolegiju za reševanje. Člen prenaša 89. člen Direktive 2014/59/EU.

K 166. členu

Člen ureja reševanje nadrejene družbe kreditni instituciji iz tretje države in določa, da Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če organ za reševanje v tretji državi ugotovi, da podrejena kreditna institucija tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje po pravu tretje države, in so ukrepi Banke Slovenije nujni za zaščito javnega interesa. Člen prenaša peti odstavek 94. člena Direktive 2014/59/EU.

K 167. členu

Člen ureja reševanje EU podružnic. Banka Slovenije lahko ob pogojih iz drugega odstavka tega člena uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, kadar EU podružnica: a) ni vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi ali b) je vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi, če so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvedbe ukrepov za reševanje, ki jih je sprejel organ za reševanje v tretji državi. Če Banka Slovenije v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji sprejme ukrepe za reševanje, mora upoštevati načela in pogoje za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, kot jih določa ta zakon, da se dosežejo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona. Člen prenaša 96. člen Direktive 2014/59/EU.

K 168. členu

Člen opredeljuje, kateri so prisilni postopki prenehanja banke. Člen tudi določa, da zoper banko ni dopustno začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Postopki prisilnega prenehanja banke se štejejo za postopke prenehanja kreditnih institucij, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

K 169. členu

Člen določa, kateri predpis se poleg tega zakona še uporablja za stečaj banke.

K 170. členu

Člen določa, da morajo sodišča in drugi državni organi prednostno obravnavati zadeve, v katere je kot stranka postopka udeležena banka v postopku prisilnega prenehanja ali katerih izid vpliva na potek postopka prisilnega prenehanja po tem zakonu.

K 171. členu

Člen določa namen in cilj postopka prisilne likvidacije. Postopek prisilne likvidacije banke je postopek prenehanja banke kot pravne osebe, ki ga izvede Banka Slovenije z namenom zaključitve poslov banke in poplačila obveznosti banke do upnikov. Določa tudi instrumente, ki se lahko uporabijo v okviru prisilne likvidacije banke.

K 172. členu

Člen opredeljuje cilje in načela v postopku prisilne likvidacije.

K 173. členu

Člen določa, da se postopek prisilne likvidacije banke začne na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilne likvidacije. Člen določa tudi pogoje, pod katerimi se izda navedena odločba.

K 174. členu

S tem členom se določa vsebina odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banke.

K 175. členu

Člen ureja prenehanje pooblastil upravljalnih organov, skupščine in prokuristov banke. Pravilo je, da prenehanje pooblastil nastopi z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije. Po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije morajo razrešeni člani uprave banke in prokuristi nemudoma predati vse posle upravitelju. Upravitelju je treba omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke ter pripraviti poročilo o predaji poslov. Člani uprave in prokuristi morajo na zahtevo upravitelja podati tudi vsa pojasnila in dodatne informacije o poslovanju banke. Člen tudi določa, da razrešeni člani uprave banke in prokuristi niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil.

K 176. členu

Člen ureja vpise v sodni register, ki so povezani s postopkom prisilne likvidacije. V sodni register se tako vpišeta začetek postopka prisilne likvidacije in končanje postopka prisilne likvidacije. Člen določa tudi vsebine, ki se v sodni register vpišejo hkrati vpisom začetka postopka prisilne likvidacije.

K 177. členu

Banka Slovenije z odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev, ki z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzamejo pooblastila ter pristojnosti vodenja in zastopanja banke. V tem členu so določeni tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki je imenovana za upravitelja. Upravitelj je za svoje delo upravičen do nadomestila v višini, ki jo določi Banka Slovenije.

K 178. členu

Člen določa dolžnosti upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke. Upravitelj mora svoje naloge upravljati v skladu zakonom, predpisi in pravili stroke. Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati vestno, pošteno in z ustrežno profesionalno skrbnostjo. Varovati mora interese upnikov ter upoštevati cilje in načela, veljavna v postopku prisilne likvidacije banke. Upravitelj mora vse upnike obravnavati enako ter ne sme dopustiti kakršnega koli okoriščenja posameznih upnikov v škodo drugih in pridobitve premoženja drugih oseb brez enakovredne nasprotne izpolnitve. Upravitelj prisilne likvidacije mora tudi poskrbeti, da se ne povzroči premoženjska škoda banke.

K 179. členu

Člen določa pooblastila upravitelja prisilne likvidacije banke. Upravitelj izvaja ukrepe za likvidacijo sredstev z uporabo instrumentov prisilne likvidacije, izvaja ukrepe za poplačilo upnikov banke in

opravlja druga dejanja, povezana s predhodno navedenima nalogama. V primeru imenovanja več upraviteljev člen določa, da ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke.

K 180. členu

Člen opredeljuje pooblastila upravitelja za dejanja v drugih državah članicah, če ima banka, ki je v postopku prisilne likvidacije, podružnico v drugih državah članicah. Upravitelj zlasti lahko pooblasti osebe v državi članici za opravljanje posameznih dejanj v postopku prisilne likvidacije in zahteva vpis določenih dejstev v zvezi s postopkom prisilne likvidacije v javne registre drugih držav članic. Člen prenaša 28. in 29. člen Direktive 2001/24/ES.

K 181. členu

Člen ureja pravne posledice zaradi začetka postopka prisilne likvidacije. Te nastanejo za banko z vročitvijo odločbe o prisilni likvidaciji, za delničarje banke, upnike banke in druge osebe v razmerju z banko pa z dnem objave odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije na spletni strani AJPES.

K 182. členu

Člen ureja posledice za postopke izvršbe ali zavarovanja. Po začetku postopka prisilne likvidacije zoper banko ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ. Člen tudi določa izjeme od navedenega ravnanja.

K 183. členu

Člen določa, da z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odstopiti od ponudbe, ki jo je dala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če do začetka tega postopka še ni prejela izjave naslovnika, da sprejema ponudbo.

K 184. členu

Člen opredeljuje možnosti odstopa banke od najemnih in zakupnih pogodb, sklenjenih pred začetkom prisilne likvidacije, z enomesečnim odpovednim rokom.

K 185. členu

S tem členom se določi, da zastaranje terjatev banke do njenih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka postopka prisilne likvidacije.

K 186. členu

S členom se ureja obrestovanje terjatev po začetku postopka prisilne likvidacije banke. Obrestna mera pogodbenih obresti se z začetkom postopka prisilne likvidacije ne spremeni in teče do pogodbene zapadlosti obveznosti banke. Po nastopu pogodbene zapadlosti terjatev upnikov tečejo od obveznosti banke obresti v višini predpisane obrestne mere zamudnih obresti. Ob pogodbeni zapadlosti terjatve do banke pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke se po začetku postopka prisilne likvidacije banke morebitna pogodbena obrestna mera zamudnih obresti spremeni v predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

K 187. členu

Člen določa, da upnikova terjatev, če je povezana z odločnim pogojem in se ta pogoj do začetka postopka prisilne likvidacije ni uresničil, preneha.

K 188. členu

Člen ureja pravila pobota pri postopku prisilne likvidacije. Načeloma velja, da če so se pred začetkom postopka prisilne likvidacije ali na dan začetka postopka izpolnili pogoji za pobot vzajemnih terjatev na

podlagi pogodbe ali zakona, začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pridobljene pravice upnika ali banke, da uveljavlja pobot teh terjatev tudi po začetku postopka prisilne likvidacije banke.

K 189. členu

Člen določa, da začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pravice in obveznosti banke do plačilnih in poravnalnih sistemov.

K 190. členu

Člen ureja obveznosti banke do upnikov na podlagi pogodb o opravljanju storitev banke.

K 191. členu

Člen ureja načine pretvorbe terjatev v primeru odstopa od pogodbe ene od strank. Pri delni izpolnitvi obveznosti na podlagi pogodbe, ki je razvezana, se denarni zahtevki pretvorijo v denarne terjatve, nominirane v evrih, po vrednosti, ki velja na trgu na dan razveze pogodbe. Denarni zahtevki v tuji valuti se z začetkom postopka prisilnega prenehanja pretvorijo v terjatev, izraženo v evrih, po tečaju Banke Slovenije.

K 192. členu

Člen opredeljuje omejitve uporabe posameznih pogodbenih ureditev ob začetku postopka prisilne likvidacije.

K 193. členu

Člen ureja načrt prisilne likvidacije in določa, da upravitelj v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju banke in načrt prisilne likvidacije, ki vključuje: a) načrt ukrepov za prenehanje opravljanja dejavnosti banke, b) seznam priznanih obveznosti banke do upnikov, c) oceno stroškov, povezanih z izvedbo ukrepov prisilne likvidacije, č) oceno nepredvidenih dogodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke, in d) predlog za uporabo finančnih sredstev, ki se lahko uporabijo za postopke in instrumente prisilne likvidacije. Upravitelj mora sestaviti in predložiti davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije. Upravitelj začne izvajati načrt prisilne likvidacije, ko načrt potrdi Banka Slovenije. Upravitelj obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta prisilne likvidacije.

K 194. členu

Člen ureja seznam priznanih obveznosti banke do upnikov in določa, da upravitelj v dveh mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije predloži Banki Slovenije seznam obveznosti banke do upnikov po stanju na dan začetka postopka prisilne likvidacije, ki jih bo upravitelj upošteval pri poplačilu v postopku prisilne likvidacije, in sicer kot: a) seznam obveznosti banke do upnikov v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in b) seznam drugih obveznosti banke do upnikov. Banka Slovenije v treh delovnih dneh objavi seznam obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in seznam drugih obveznosti banke.

K 195. členu

Člen ureja ugovor proti seznamu in določa, da upnik v dveh mesecih po objavi seznama terjatev lahko pisno ugovarja seznamu obveznosti banke. Pisni ugovor predloži banki. Upnik mora v ugovoru navesti dejstva, iz katerih izhaja utemeljenost ugovora, in predložiti dokazila. Po poteku roka upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več uveljavljati zahtevkov v zvezi z ugovornimi razlogi ter lahko uveljavlja svojo terjatev do banke le v obsegu in pod pogoji, navedenimi na seznamu oziroma v obvestilu.

K 196. členu

Člen ureja ugovor zoper obveznost banke do drugega upnika in določa, da lahko kateri koli upnik v roku dveh mesecev po objavi seznama drugih obveznosti banke pisno ugovarja obveznosti banke do drugega upnika, ki je navedena na tem seznamu. Pisni ugovor upnik predloži banki. Po poteku roka upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več ugovarjati obveznosti banke do drugega upnika.

K 197. členu

Člen ureja obravnavo ugovora. Upravitelj mora Banko Slovenije obvestiti o prejetih ugovorih in podati predlog o utemeljenosti ali neutemeljenosti ugovora. Banka Slovenije nato potrdi ali spremeni predlog upravitelja o utemeljenosti ali neutemeljenosti pravočasnih ugovorov ali v istem roku zahteva, da upravitelj v zvezi s posameznim ugovorom od upnika zahteva, da v treh delovnih dneh predloži dodatna pojasnila in dokazila, kadar je to potrebno za razjasnitev okoliščin in dejstev, ki jih upnik navaja v ugovoru. Če Banka Slovenije potrdi, da je ugovor upnika utemeljen, mora upravitelj naslednji delovni dan po prejemu potrditve ali spremembe Banki Slovenije predložiti popravek seznama terjatev, ki vključuje tudi pojasnilo o spremembah. Banka Slovenije objavi popravek seznama terjatev. Če Banka Slovenije ugotovi, da ugovor upnika ni utemeljen, lahko upnik v enem mesecu po objavi popravka seznama vloži tožbo pred sodiščem splošne pristojnosti.

K 198. členu

Člen ureja splošna pravila o poslovanju banke v prisilni likvidaciji in določa, da sme banka po začetku postopka prisilne likvidacije opravljati samo redne posle, potrebne za opravljanje dejavnosti banke v pogojih prisilne likvidacije, in poravnovati svoje obveznosti iz teh poslov ter pri tem upoštevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom. To so posli in dejanja, ki so potrebna, da se ohrani vrednost premoženja banke ali se prepreči zmanjšanje vrednosti ali se zagotovijo ugodnejši pogoji za likvidacijo premoženja banke. Upravitelj sme pri upravljanju banke prevzemati le tista poslovna tveganja, ki so nujna za uresničitev ciljev prisilne likvidacije. Upravitelj mora za določene posle upravljanja pridobiti soglasje Banke Slovenije, ki pri izdaji soglasja oceni, ali se z zadevnimi posli upravljanja ustrezno uresničujejo cilji prisilne likvidacije banke.

K 199. členu

Člen ureja končanje poslov banke in določa, da upravitelj v postopku prisilne likvidacije sklepa posle in izvaja druge aktivnosti za opravljanje storitev banke na podlagi pogodb, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije. Po začetku postopka prisilne likvidacije upravitelj konča pravne posle, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, in poravna obveznosti banke iz teh poslov.

K 200. členu

Člen ureja dodatne omejitve poslovanja banke, ki je v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije določi omejitve poslovanja banke v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti banke in zaključevanjem poslov banke. Če Banka Slovenije po začetku postopka prisilne likvidacije oceni, da premoženje banke z uporabo ukrepov prisilne likvidacije verjetno ne bo zadoščalo za poplačilo vseh obveznosti do upnikov banke, ne glede na druge določbe tega zakona, ki urejajo razpolaganje s sredstvi banke v postopku prisilne likvidacije, prepove upravitelju poplačilo obveznosti poznejšega vrstnega reda, dokler niso v celoti poplačane obveznosti banke iz prednostnega vrstnega reda, ki velja v primeru poplačila terjatev v stečaju banke.

K 201. členu

Člen ureja poročanje upravitelja in določa, da upravitelj Banki Slovenije poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije. Banko Slovenije tako nemudoma obvesti o vseh pomembnih

okolščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije. O vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj poleg Banke Slovenije obvesti še Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona.

K 202. členu

Člen ureja ugovor zaradi kršitve načela enakega obravnavanja upnikov in določa, da upnik, ki meni, da ravnanje banke v postopku prisilne likvidacije ali drugega upnika banke krši načelo enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, lahko pri Banki Slovenije vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj ravna banka ali upravitelj v konkretnem primeru. Banka Slovenije odloči o ugovoru v osmih dneh od izteka roka, v katerem morata banka in upnik predložiti izjavo o ugovoru.

K 203. členu

Člen ureja uporabo instrumentov za likvidacijo in določa, da Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se likvidacija premoženja banke opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem ocene likvidacijske vrednosti. Za likvidacijo premoženja v postopku prisilne likvidacije se uporabijo instrumenti prodaje poslovanja in izločitve sredstev. Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo trži sredstva, pravice in obveznosti, ki jih namerava prenesti, ali se dogovori o njihovem trženju. Sredstva, pravice in obveznosti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah.

K 204. členu

Člen ureja merila trženja pri uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja, ki jih mora upoštevati upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo.

K 205. členu

Člen določa, da je nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, povezane z uporabo instrumenta za likvidacijo, prihodek banke v postopku prisilne likvidacije.

K 206. členu

Člen opredeljuje instrument prodaje poslovanja in določa, da se pri uporabi tega instrumenta na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike. Nadomestilo se zagotovi v obliki prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila. Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

K 207. členu

Člen določa dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja. Če vrednosti sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet prodaje ali prenosa, ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj z namenom presoje najugodnejših pogojev prodaje pridobiti nezavezujoče ponudbe ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje ali prenosa.

K 208. členu

Člen ureja pravne učinke v zvezi s prenosom in določa, da pravni učinki prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika nastanejo z dnem objave odločbe o prenosu sredstev, pravic in

obveznosti. Prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu učinkuje v razmerju med banko in prevzemnikom ter v razmerju do posameznega upnika oziroma dolžnika banke ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti tega premoženja oziroma obveznosti, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, ki so določene v predpisu ali pogodbi. Za veljavnost in učinke prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu se ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke ali prevzemnika, niti soglasje upnika ali dolžnika, ki je določeno ali zahtevano v primeru prenosa s pogodbo oziroma predpisi, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom teh sredstev, pravic ali obveznosti.

K 209. členu

Člen ureja učinek prenosa na pogodbe in določa, da če se pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja na prevzemnika prenesejo pogodbeni razmerja v zvezi s poslovanjem banke, na podlagi odločbe o prenosu preidejo na prevzemnika kot pravnega naslednika banke tudi vse pravice, povezane s pravnim položajem banke na podlagi veljavne pogodbene dokumentacije. Pri vstopu v pravne položaje banke prevzemnik velja za univerzalnega pravnega naslednika banke. Prenos sredstev, pravic in obveznosti, ki vključuje tudi prenos pogodbenih razmerij banke na prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja, se ne šteje za upravičeni razlog za razvezo pogodbe oziroma za odstop od pogodbe, iz katere izhaja taka terjatev oziroma obveznost. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična. Upravitelj v skladu z navodili Banke Slovenije sklene ustrezne dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, da se tako zagotovi učinkovitost prenosa poslovnega področja in opravljanja storitev banke na prevzemnika.

K 210. členu

Člen ureja posebna pravila pri prodaji poslovanja in določa, da če je v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja predmet prenosa premoženje, na katerem je v korist določenega predkupnega upravičenca vzpostavljena zakonita predkupna pravica ali pogodbeni predkupna pravica, vpisana v javni register ali podobno javno evidenco, vzpostavljeno na podlagi predpisa, mora upravitelj predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba iz tretjega odstavka člena, ki ureja instrument prodaje poslovanja. Če predkupni upravičenec v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe ne vrne podpisanega izvoda pogodbe ali po podpisu pogodbe v roku, ki je določen v pogodbi, ne zagotovi pogojev za izdajo odločbe o prenosu, predkupna pravica preneha. Če je predmet prenosa nepremičnina ali drugo premoženje, pri katerem se lastništvo pridobi z vpisom v javni register ali drugo podobno evidenco, upravitelj na podlagi odločbe o prenosu izda listino, ki prevzemniku omogoča vknjižbo pravice v korist prevzemnika.

K 211. členu

Člen ureja instrument izločitve sredstev in določa, da Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, z namenom ločenega upravljanja prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote.

K 212. členu

Člen ureja ustanovitev družbe za prevzem sredstev.

K 213. členu

Člen ureja prenos na družbo za prevzem sredstev in določa, da če ni določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev uporabljajo določbe, ki urejajo

instrument prodaje poslovanja, dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja, učinke v zvezi s prenosom, učinek prenosa na pogodbe in posebna pravila pri prodaji poslovanja.

K 214. členu

Člen ureja poslovanje družbe za prevzem sredstev in določa, da Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev prisilne likvidacije banke kot poslovodstvo družbe za prevzem sredstev, ki vodijo in zastopajo družbo s ciljem, da se doseže čim višji dohodek iz likvidacije prenesenih sredstev s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev. Uprava družbe za prevzem sredstev upošteva navodila Banke Slovenije. Družba za prevzem sredstev pri uresničevanju določenih ciljev ne prevzema odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku prisilne likvidacije.

K 215. členu

S členom se določa, kdaj se lahko uporabijo sredstva sklada za jamstvo vlog v postopku prisilne likvidacije banke (npr. za vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, kadar se na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev prenesejo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov). Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva, kadar se z uporabo instrumentov za likvidacijo vlagateljem zagotavlja ohranitev dostopa do zajamčenih vlog. Znesek sredstev ne sme presežati neto zneska za izplačilo kritja zajamčenih vlog v zadevni kreditni instituciji.

K 216. členu

S členom se določa, kdaj se lahko uporabijo sredstva sklada za reševanje bank v postopku prisilne likvidacije banke (npr. za vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev).

K 217. členu

S členom se ureja področje likvidnih sredstev, razpoložljivih za plačilo obveznosti banke. Upravitelj uporabi likvidna sredstva banke za plačilo stroškov postopka prisilne likvidacije in za poplačilo obveznosti banke do upnikov banke, razen če je poplačilo upnikov izključeno ali omejeno v skladu s tem zakonom. Kadar so likvidna sredstva banke pridobljena z likvidacijo premoženja banke, na katerem je bila vzpostavljena pravica zavarovanja v korist nasprotne stranke ali tretje osebe, ter je ta z uporabo instrumentov likvidacije in prenosom premoženja na prevzemnika prenehala, upravitelj ta likvidna sredstva vodi ločeno od drugih razpoložljivih likvidnih sredstev in jih uporabi za poplačilo zavarovane terjatve upnika do banke. Upnik ni upravičen zahtevati plačila svoje terjatve do banke iz likvidnih sredstev, če so njegove terjatve do banke poravnane na podlagi uresničitve pravice pobota ali s sklenitvijo poravnave ali se z uporabo ukrepov za likvidacijo prenesejo na drugo osebo kot prevzemnika.

K 218. členu

S členom se določajo posebna pravila za poplačilo upnikov zavarovanih terjatev. Upravitelj v breme posebnih likvidnih sredstev poravnava terjatev upnika do banke, ki je bila zavarovana s pravico zavarovanja na določenem premoženju banke, po poplačilu stroškov uporabe instrumenta za likvidacijo tega premoženja s prenosom na novega prevzemnika. Znesek posebnih likvidnih sredstev, ki ostane po poplačilu celotne terjatve upnika, zavarovane s pravicami zavarovanja na tem premoženju, se lahko uporabi za poplačilo nezavarovanih terjatev upnikov banke.

K 219. členu

Upravitelj v breme razpoložljivih likvidnih sredstev in posebnih likvidnih sredstev redno poravnava zapadle obveznosti banke ter pri tem upošteva omejitve, ki jih glede poslovanja banka v postopku

prisilne likvidacije določi Banka Slovenije. Banka ima v primeru uresničitve odstopne pravice upravitelja pravico predčasno poplačati svojo obveznost do upnika in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do dogovorjene pogodbene zapadlosti.

K 220. členu

Upravitelj ne poplača obveznosti banke do upnika, kadar pogodbeni zapadlost obveznosti še ni nastopila in obveznost banke pred nastankom pogodbene zapadlosti preneha z izpolnitvijo razveznega pogoja. Upravitelj rezervira sredstva, namenjena za izplačilo upnikove terjatve, če se razvezni pogoj ne uresniči, bodisi do nastanka pogodbene zapadlosti bodisi do zaključka postopka prisilnega prenehanja banke. Upravitelj rezervira sredstva tudi za izplačilo obveznosti banke, kadar tako zahteva Banka Slovenije, če je rezervacija sredstev upravičena v zvezi s tožbo, ki jo je zoper banko vložil upnik, ker njegova terjatev do banke ni vključena na seznam priznanih obveznosti banke.

K 221. členu

Če je po začetku postopka prisilne likvidacije banka v razmerju do nasprotne stranke v skladu s tem zakonom poravnala svojo obveznost, ki se je na dan začetka postopka prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevala pri določanju upravičene vloge nasprotne stranke, je nasprotna stranka v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke upravičena do jamstva v okviru sistema jamstva za vloge le v višini preostalega dela zajamčene vloge, kot je obstajala na dan začetka postopka prisilne likvidacije banke.

K 222. členu

S členom se določa, kaj vključujejo stroški postopka prisilne likvidacije (npr. stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije). Banka Slovenije najmanj enkrat mesečno ugotovi višino navedenih stroškov. Stroški postopka prisilnega prenehanja se poplačajo v postopku prisilne likvidacije pred vsemi drugimi upniki banke. V postopku prisilne likvidacije banke mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe.

K 223. členu

S členom se ureja zaključek postopka prisilne likvidacije. Banka Slovenije izda odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije, ko na podlagi poročila upravitelja ugotovi, da so v postopku prisilne likvidacije obveznosti banke do nasprotnih strank iz naslova opravljanja storitev banke: a) v celoti prenehale ali b) deloma prenehale in hkrati banka nima več premoženja, ki bi bilo razpoložljivo za likvidacijo z namenom poplačila preostalih obveznosti banke iz naslova opravljanja storitev banke.

K 224. členu

Za stečaj banke se načeloma uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe, če s tem zakonom ni drugače urejeno.

K 225. členu

Sodišče odloči o začetku stečajnega postopka zoper banko izključno na predlog Banke Slovenije. Banka Slovenije mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije banke. Sodišče brez odlašanja, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu predloga, izda sklep o začetku stečajnega postopka zoper banko, zoper katerega ni pritožbe. Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog.

K 226. členu

S členom se ureja postopek imenovanja oziroma razrešitve poslovnega in stečajnega upravitelja. Upravitelji Banki Slovenije redno poročajo o poteku postopka stečaja in poplačilu terjatev iz naslova vlog.

K 227. členu

Glede prijave terjatev v stečajnem postopku predloži sklad za jamstvo vlog stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznim vlagateljem iz naslova jamstva za vloge. Sklad za jamstvo vlog hkrati predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Če sklad za jamstvo vlog vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 EUR, mora v osmih dneh po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

K 228. člen

V primeru stečaja banke se pravila zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja, uporabljajo le na podlagi izjave stečajnega upravitelja o pobotu, razen: a) če pogodbeno ureditev izrecno določa pravico nasprotno stranke do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o pobotu ali izravnavi ali b) če zakon izrecno izključuje pobot določenih terjatev.

K 229. členu

Člen določa, da v stečaju banke ni mogoče izpodbijati pravnih dejanj, ki jih je opravil upravitelj med postopkom prisilne likvidacije ter plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da banka ne bi izgubila pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

K 230. členu

S členom se določa vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju. V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

K 231. členu

Člen določa postopek, po katerem Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu.

K 232. členu

Člen ureja vodenje postopka in pooblastila za odločanje. Določa, da o posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 806/2014/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ. Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

K 233. členu

Člen opredeljuje udeležence postopka. Določa, da je stranka v postopku odločanja Banke Slovenije banka ali drug subjekt reševanja, v zvezi s katerim Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila reševanja ali z namenom prisilnega prenehanja banke, pod pogoji, ki jih določa ta zakon, pa tudi druge osebe.

K 234. členu

Člen ureja vročanje v postopkih, ki jih določa ta zakon.

K 235. členu

Člen ureja pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij. Na podlagi tega člena ima stranka pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. To pravico po objavi odločbe na spletni strani AJPES lahko uveljavlja tudi oseba, ki ima pravico do udeležbe v postopku sodnega varstva po tem zakonu. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba. Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov ter odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

K 236. členu

S členom so določene vrste aktov, s katerimi Banka Slovenije odloča pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank.

K 237. členu

Člen opredeljuje pravna sredstva v postopku Banke Slovenije in določa, da proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, ni pritožbe. Lahko pa se vložijo ugovori proti trem odločbam, ki vplivajo na pravni položaj subjekta reševanja in njegovih upnikov. Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu. Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom.

K 238. členu

S členom je določeno, da odločbe Banke Slovenije učinkujejo in postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo ter da odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti. Odločba o začetku postopka reševanja, o uporabi instrumentov reševanja in o uporabi instrumentov za prisilno likvidacijo postane izvršljiva v trenutku, ko se objavi na spletni strani AJPES.

K 239. členu

Člen opredeljuje odredbo Banke Slovenije. Izrek odredbe mora vsebovati določno opredelitev zahtev, ki se nalagajo stranki, in rok, v katerem mora stranka izpolniti navedene zahteve. Proti odredbi ima stranka pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve. Člen določa tudi primere, kdaj je ugovor zoper odredbo dopusten, in opredeljuje bistvene kršitve pravil postopka.

K 240. členu

Člen opredeli vsebino in preizkus ugovora. Člen tako zlasti določa vsebino ugovora zoper odredbo. Določa tudi, da lahko stranka v ugovoru zoper odredbo navaja dejstva, iz katerih izhaja, da je zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in so posledično zahteve, določene v odredbi, neutemeljene, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev.

K 241. členu

Člen ureja preizkus odredbe in odločanje o ugovoru. Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom ter v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru. Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrže, zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

K 242. členu

Člen ureja postopek z izdajo odločbe, in sicer se za odločanje v postopku za izdajo odločbe o ugovoru ali plačilu prispevka uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo.

K 243. členu

Člen ureja poziv k izjavi v zvezi z odločbo o začetku postopka reševanja. Banka Slovenije mora subjektu reševanja dati možnost, da se izreče o vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za sprejetje odločitve v zvezi z uporabo ukrepov reševanja ali prisilnega prenehanja. Člen tudi določa pogoje, pod katerimi Banki Slovenije ni treba pozvati subjekta reševanja, da navede svoja dejstva.

K 244. členu

Člen določa, da stranka v izjavi o razlogih za izdajo odločbe o začetku postopka reševanja lahko navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podani, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

K 245. členu

S členom je določeno, kdaj mora Banka Slovenije razpisati ustno obravnavo pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja.

K 246. členu

Člen določa, da se odločba o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje in odločba o uporabi instrumentov ali pooblastil za prisilno likvidacijo izdaja po uradni dolžnosti. Enako velja tudi za odločbo o opisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi po začetku postopka reševanja, skupaj z instrumenti za reševanje. Odločbe se objavijo na spletni strani AJPES.

K 247. členu

Člen ureja preizkus odločb, zoper katere je dovoljen ugovor. Osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov teh odločb, lahko v dveh mesecih po objavi odločbe Banki Slovenije predložijo pisno stališče. Člen ureja tudi nadaljnje ravnanje Banke Slovenije v tem postopku.

K 248. členu

Člen ureja, kdaj Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti.

K 249. členu

Člen ureja objavo odločb, izdanih v postopkih, ki jih določa ta zakon, in drugih pisanj, povezanih s temi postopki. Določa zlasti, katere podatke je treba objaviti na spletnih straneh AJPES, določa pa tudi, da velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je delničar, upnik ali druga oseba, katere pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, seznanila z vsebino odločbe po poteku osmih dni od objave tega pravnega dejanja na spletnih straneh AJPES. Člen prenaša drugi in četrti odstavek 83. člena Direktive 2014/59/EU.

K 250. členu

Člen ureja dodatno obveščanje in določa, da Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilnega prenehanja na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Od subjekta reševanja oziroma banke v postopku prisilnega prenehanja zahteva, da obvestilo in informacije objavi tudi na svoji spletni strani v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, ter pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in zbirk podatkov. Člen določa tudi

subjekte, ki jih mora Banka Slovenije obvestiti o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke. S členom se prenašajo 83. člen Direktive 2014/59/EU ter 1. in 9. člen Direktive 2001/24/ES.

K 251. členu

Člen ureja postopek sodnega varstva, ki ga je dovoljeno začeti le zoper odločbo Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače. Tako je denimo postopek sodnega varstva dovoljeno začeti proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona, začet na zahtevo stranke.

K 252. členu

Za postopek sodnega varstva po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače. V postopku sodnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, odloča Upravno sodišče Republike Slovenije praviloma v senatu treh sodnikov.

K 253. členu

Člen opredeljuje pravico do sodnega varstva. Tožbo proti odločbi Banke Slovenije lahko v postopku sodnega varstva vloži le oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala kot stranka ali kot udeleženec v postopku odločanja Banke Slovenije.

K 254. členu

Člen ureja tožbo in odgovor na tožbo. Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 30 dneh, vložitev tožbe pa ne zadrži izvršitve odločbe. Rok za odgovor na tožbo je 30 dni. Člen prenaša 85. člen Direktive 2014/59/EU.

K 255. členu

Člen določa, da sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno. Stranke se glavni obravnavi lahko tudi odpovedo.

K 256. členu

Člen opredeljuje združitev zadev in nastopanje pred sodiščem ter določa, da če je v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju vloženih več tožb, sodišče s sklepom združi postopke v skupno obravnavo in odločanje. Če je tožnikov več kot dvajset, se sklep o združitvi objavi na spletni strani AJPES, s tem pa se šteje, da je bil sklep vročen vsem strankam postopka. S sodbo ali sklepom, izdanim v združenem postopku, sodišče odloči o vseh tožbah, združenih v ta postopek.

K 257. členu

Člen določa, da so zadeve v postopku sodnega varstva nujne in da o njih sodišče odloča prednostno.

K 258. členu

Člen določa, da sodišče v postopku sodnega varstva preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, navedenih v tožbi. Določa tudi bistvene kršitve pravil postopka po tem zakonu in našteva okoliščine, ki jih mora sodišče upoštevati v postopku sodnega varstva. Člen prenaša tretji odstavek 85. člena Direktive 2014/59/EU.

K 259. členu

Člen določa ravnanje sodišča v primeru, če v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, odpravilo odločbo Banke Slovenije o reševanju ali prisilnem prenehanju. Člen prenaša četrty odstavek 85. člena Direktive 2014/59/EU.

K 260. členu

Člen določa, kdaj mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.

K 261. členu

S tem členom se za izvajanje tega dela zakona, ki ureja čezmejne učinke reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij, opredeli izraz »reorganizacija kreditne institucije« ter, kateri ukrepi so zajeti pod ukrepi za reorganizacijo. Za izvajanje tega dela zakona se opredeli tudi izraz »prisilno prenehanje kreditne institucije«.

K 262. členu

V tem členu je opredeljena vsebina urejanja poglavja o čezmejnih učinkih reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij, to je: a) učinkov in izvajanja odločitev, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank in drugih subjektov, kadar imajo te odločitve učinke ali se izvajajo v drugih državah članicah, b) učinkov ukrepov, ki jih v okviru svojih pristojnosti uvedejo ustrezni sodni ali upravni organi druge države članice za prisilno prenehanje ali reorganizacijo kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, kadar ti učinki nastopijo ali se izvajajo na območju Republike Slovenije, ter c) glede prava, ki se uporabi pri določanju pravnih posledic ukrepov za prenehanje in reorganizacijo kreditnih institucij v razmerjih z mednarodnim elementom.

K 263. členu

Člen določa, kdo je pristojen za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji in za odločanje o uvedbi postopka prenehanja kreditne institucije.

K 264. členu

Člen ureja obveščanje organov drugih držav članic o odločitvah Banke Slovenije, sprejetih na podlagi tega zakona.

K 265. členu

Člen opredeljuje objavo povzetka odločbe o izrednem ukrepu in začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu Evropske unije ter določa, da če ima banka podružnico v drugi državi članici ali v drugi državi članici neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, Banka Slovenije objavi svojo odločbo, s katero odloči o uporabi enega ali več ukrepov za reševanje v zvezi z banko v obliki povzetka v Uradnem listu Evropske unije in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice gostiteljice. Člen prenaša 6., 13. in 14. člen Direktive 2001/24/ES.

K 266. členu

Člen ureja obveščanje znanih upnikov banke, zoper katero se začne postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom.

K 267. členu

Člen ureja uveljavljanje upravičenj upnikov, ki imajo stalno ali običajno prebivališče v drugi državi članici, v zvezi z njihovo terjatvijo do banke, ki je v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja.

K 268. členu

Člen ureja pristojnosti likvidacijskega upravitelja države članice in določa, da upravitelj v postopku prenehanja kreditne institucije, ki se uvede v drugi državi članici, lahko opravlja dejanja v Republiki Sloveniji v mejah pristojnosti, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov ali odločanje o vprašanih, za katera je v skladu s predpisi Republike Slovenije pristojen javni organ, nosilec javnih pooblastil ali sodišče. Člen prenaša 28. in 29. člen Direktive 2001/24/ES.

K 269. členu

Člen ureja neposredni učinek odločb organov držav članic in določa, da se odločitev sodnega ali upravnega organa države članice, da se v zvezi s kreditno institucijo te države članice uvede postopek ali uporabijo ukrepi za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije države članice, prizna v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka za njeno priznanje in izvršitev. Banka Slovenije in drugi organi ali nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji za izvajanje pooblastil ne preverjajo ter ne ugotavljajo utemeljenosti in zakonitosti ukrepov, ki jih izreče organ za reševanje iz druge države članice po pravu države članice tega organa. Člen prenaša 3. in 9. člen Direktive 2001/24/ES in 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 270. členu

Člen ureja izvajanje ukrepov za reševanje iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji. Kadar ukrep za reorganizacijo, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi notranje zakonodaje sprejme organ druge države članice in vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa reševanja priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti: a) hranijo v Republiki Sloveniji ali b) presojajo po pravu Republike Slovenije. Člen prenaša 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 271. členu

Člen opredeljuje izvajanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah in določa, da kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu teh držav članic in se v teh državah članicah v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja. Člen prenaša 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 272. členu

Člen opredeljuje ukrepe v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti v tretjih državah in določa pristojnosti Banke Slovenije, kadar uporabi instrumente za reševanje ali prisilno prenehanje v zvezi s sredstvi, ki so v tretji državi, ali delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki jih ureja pravo tretje države. Člen prenaša 67. člen Direktive 2014/59/EU.

K 273. členu

Člen ureja priznanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti organa iz tretje države in določa, da se ukrepi za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih v skladu s predpisi, ki veljajo v tretji državi, sprejme organ v tretji državi, na območju Republike Slovenije priznajo na podlagi odločitve o priznanju in izvajanju ukrepov, ki je sprejeta v skladu s tem zakonom. Banka Slovenije pri odločanju o priznanju

in izvajanju ukrepov za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi, ustrezno upošteva interese vsake posamezne države članice, v kateri deluje kreditna institucija ali nadrejena družba tretje države, zlasti glede na možni učinek priznanja in izvedbe postopka tretje države na druge dele skupine in na finančno stabilnost v teh državah članicah. Člen prenaša 94. in 95. člen Direktive 2014/59/EU.

K 274. členu

Člen določa pooblastila za Banko Slovenije v zvezi z izvajanjem ukrepov za reševanje iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države.

K 275. členu

S tem členom se ureja obveščanje pristojnih organov držav članic, v katerih ima banka tretje države svoje podružnice, s strani Banke Slovenije oziroma pristojnega sodišča, ki odloča v postopku reševanja oziroma prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji.

K 276. členu

S tem členom se določi pravilo glede uporabe prava pri izvedbi ukrepov za reorganizacijo in ukrepov za prisilno prenehanje kreditne institucije. Praviloma se ukrepi za reorganizacijo in ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije izvedejo z upoštevanjem zakonov ter drugih predpisov in postopkov, ki jih za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije določa zakonodaja matične države članice.

K 277. členu

Člen opredeljuje splošno pravilo glede pravnih posledic ukrepov za prenehanje in določa, da se za pravne posledice postopka in ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije uporabi pravo države, v kateri se vodi postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije. Člen prenaša 10. člen Direktive 2014/59/EU.

K 278. členu

Člen ureja pravo, ki se uporabi za naštete pogodbe v tem členu. Člen prenaša 20., 25. in 27. člen Direktive 2001/24/EU.

K 279. členu

S členom se določi pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register. Člen prenaša 20., 24. in 31. člen Direktive 2001/24/EU.

K 280. členu

S členom se določi pravo, ki se uporabi za pravde v teku. Člen prenaša 32. člen Direktive 2014/59/EU.

K 281. členu

Člen prenaša 30. člen Direktive 2001/24/EU in določa pravila glede izpodbijanja pravnih dejanj.

K 282. členu

Člen določa višino globe za prekrške po tem zakonu, ki jih storijo banke. Višino globe do 5 milijonov evrov, kadar je narava storjenega prekrška posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristljivosti, določa Direktiva 2014/59/EU.

K 283. členu

Člen določa višino globe za prekrške po tem zakonu, ki jih storijo druge osebe. Višino globe do 5 milijonov evrov, kadar je narava storjenega prekrška posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, določa Direktiva 2014/59/EU.

K 284. členu

Ker je globa za prekrške iz tega zakona določena v razponu, se s tem členom določi, da se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 285. členu

Člen določa, od kdaj velja zahteva iz 103. člena tega zakona. Datum pomeni dan uveljavitve zakona, ki se s tem zakonom razveljavlja. Nova zahteva se uveljavlja za že obstoječa razmerja v prehodnem obdobju, zato ne gre za retroaktivnost, pač pa za uskladitev obstoječih razmerij z novimi predpisi.

K 286. členu

Člen določa, da se do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, višine in razponi glob, ki so določeni v 282. in 283. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

K 287. členu

S predlaganim členom se določi prehodno obdobje za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

K 288. členu

S predlaganim členom se določi začetek veljavnosti glede izključitve za obveznosti iz 8. točke drugega odstavka 101. člena tega zakona.

K 289. členu

S predlaganim členom se določi začetek veljavnosti 1. točke drugega odstavka novega 152. člena tega zakona za finančne pogodbe, ki ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost. Ta določba sicer ni nujno potrebna, lahko pa prispeva k večji jasnosti glede vprašanja, ali je treba že sklenjena razmerja prigraditi novi ureditvi (kot sicer velja v primeru pogodb po 103. členu tega zakona v povezavi s prehodno določbo iz 285. člena tega zakona).

K 290. členu

S predlaganim členom se uredi plačilo prispevka v letu uveljavitve tega zakona.

K 291. členu

Člen ureja prehodno obdobje za razvrstitev terjatev iz naslova dolžniških instrumentov v prednostni razred iz 9. točke drugega odstavka 230. člena tega zakona.

K 292. členu

Člen ureja razveljavitev predpisov zaradi uveljavitve tega zakona in podaljšuje veljavnost podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB).

K 293. členu

Člen ureja reševanje investicijskih podjetij v prehodnem obdobju do sprejetja posebnega zakona, ki bo urejal reševanje investicijskih podjetij.

K 294. členu

Člen določa rok za uveljavitev tega zakona.

IV. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM POSTOPKU

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku.

S pravočasnim sprejetjem novega zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, v kolikor ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi institucijam, ki so odgovorne za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost in odzivnost v primeru, ko se banka znajde v težavah. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za reševanje bank v težavah.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES, pri čemer je rok za prenos te direktive potekel 28. 12. 2020. Evropska komisija je 3. 2. 2021 Republiki Sloveniji že izdala uradni opomin zaradi nenotifikacije predpisov za prenos te direktive v pravni red Republike Slovenije. Neugoden izid postopka bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države. V dosedanjih primerih, ko Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv v nacionalni pravni red, je namreč Evropska komisija Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni, pri čemer so se zneski gibali tudi do 10.300 EUR na dan, šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe. Dodatno lahko Evropska komisija Sodišču EU predlaga, da državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, kar pomeni, da tožb ne bo umikala, tudi če bo država članica priglasila ukrepe za prenos direktive. Za Slovenijo bi lahko najvišji pavšalni znesek denarne kazni znašal do 980.000 EUR.

Predlagani nujni zakonodajni postopek za sprejem predloga zakona omogoča, da bi Državni zbor Republike Slovenije zakon sprejel še pred potekom roka, v katerem lahko Republika Slovenija pojasni razloge za nastalo zamudo pri prenosu direktive (do 4. 4. 2021), kar bi nedvomno ugodno vplivalo na končni izid postopka oziroma zmanjšalo verjetnost za določitev pavšalnega zneska denarne kazni.

Do zamude pri prenosu direktive 2019/879/EU je sicer prišlo zaradi povečanega obsega dela na področju priprave interventnih ukrepov za blažitev posledic epidemije COVID-19 v letu 2020 in naknadno sprejete odločitve, da je zaradi večje preglednosti primerneje pripraviti nov področni zakon (Ministrstvo za finance je pravočasno pripravilo novelo k področnemu zakonu).

V. PRILOGE:

/